

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 85

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

2005 m. balandžio 2 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

.....

II Aktai, kurių skelbti neprivaloma

Komisija

2005/261/EB:

- ★ 2004 m. kovo 30 d. Komisijos sprendimas dėl Jungtinės Karalystės pagalbos schemos įgyvendinant Gibraltaro Vyriausybės įmonių pelno mokesčių reformą (pranešta dokumentu Nr. C(2004) 929) ⁽¹⁾ 1

2005/262/EB:

- ★ 2004 m. balandžio 20 d. Komisijos sprendimas dėl Prancūzijos pagalbos, suteiktos Prancūziškos knygos eksporto kooperatyvui (CELF) (pranešta dokumentu Nr. C(2004) 1361) ⁽¹⁾ 27

2005/263/EB:

- ★ 2005 m. kovo 4 d. Komisijos sprendimas, leidžiantis valstybėms narėms pagal Direktyvą 94/55/EB priimti tam tikras leidžiančias nukrypti nuostatas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 440) ⁽¹⁾ 58

Kaina: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. kovo 30 d.

dėl Jungtinės Karalystės pagalbos schemos įgyvendinant Gibraltaro Vyriausybės įmonių pelno mokesčių reformą

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 929)

(autentiškas tik tekstas anglų kalba)

(tekstas svarbus EEE)

(2005/261/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas pagal pirmiau minėtąsias nuostatas ⁽¹⁾, ir atsižvelgdama į jų pastabas,

kadangi:

(2) 2002 m. spalio 16 d. dėl reformos Komisija nusprendė pradėti procedūrą, apibrėžtą EB Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje (K(2002) 3734). Apie šį sprendimą Jungtinei Karalystei buvo pranešta 2002 m. spalio 18 d. (SG(2002) D/232221). Pratęsus galutinį terminą, Jungtinė Karalystė atsakė 2002 m. gruodžio 16 d. laišku (A/39214).

(3) Komisijos sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, paraginus suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas ⁽²⁾. Pastabas pateikė: 2002 m. gruodžio 30 d. Ispanijos verslo organizacijų konfederacija (Confederación Española de Organizaciones Empresariales) (A/39469), 2003 m. sausio 2 d. Alandų administracija, Suomija (Ålands Landskapsstyrelse) (A/30002), 2003 m. sausio 2 ir 3 dieną Ispanijos Vyriausybė (A/30003 ir A/30018) ir 2003 m. sausio 3 d. Gibraltaro Vyriausybė (A/30011). Šios pastabos buvo perduotos Jungtinei Karalystei, kuri atsakė 2003 m. vasario 13 d. (A/31313).

I PROCEDŪRA

(1) 2002 m. rugpjūčio 12 d. laišku, kurį Komisija registravo rugpjūčio 19 d. numeriu (SG(2002) A/8328), Jungtinė Karalystė pranešė Komisijai pagal EB Sutarties 88 straipsnio 3 dalį apie Gibraltaro Vyriausybės vykdomą įmonių pelno mokesčio reformą (toliau – reforma).

⁽¹⁾ OL C 300, 2002 12 4, p. 2.

II IŠSAMUS PRIEMONĖS APIBŪDINIMAS

(4) Toliau pateiktame priemonės apibūdinime yra atsižvelgiama į siūlomos reformos pakeitimus, kuriuos Gibraltaro Vyriausybė padarė po to, kai buvo pradėta formali tyrimo procedūra dėl valstybės pagalbos. Šie pakeitimai buvo nurodyti 2002 m. gruodžio 16 d. Jungtinės Karalystės laiške. Jie yra apibendrinti toliau esančiuose 27–30 punktuose.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

Reformos tikslas

- (5) Paskelbtas reformos tikslas – įvesti naują bendrą įmonių pelno mokesčio sistemą, kurioje nebūtų jokio valstybės pagalbos elemento, suteikti pakankamo teisinio tikrumo Gibraltare veikiančioms įmonėms ir užtikrinti pakankamas Gibraltaro Vyriausybės pajamas iš įmonių pelno mokesčio. Reforma taip pat siekiama užtikrinti atitikimą reikalavimams, kurie yra apibrėžti ES Verslo apmokestinimo etikos kodekse⁽³⁾ (toliau – Etikos kodeksas) ir OECD ataskaitoje dėl žalingos mokesčių konkurencijos⁽⁴⁾. Gibraltaro Vyriausybės nuomone, pagrindinis reformos siekis yra bendras įmonių pelno apmokestinimo panaikinimas, išskyrus papildomus mokesčius komunalines ir finansines paslaugas teikiančioms įmonėms. Siūlomos reformos esmė – visiškai panaikinti nevienodas sąlygas, taikomas rezidentams ir nerezidentams, ir vietoje ar užsienyje vykdomai ūkinei veiklai, t. y. panaikinti vadinamąsias „apsisaugojimo“ (angl. *ring-fencing*) nuostatas. Teisės aktai dėl atleisti nuo mokesčių tokią teisę turinčių bendrovių bus panaikinti. Bus panaikintas formalus skirtumas tarp taip vadinamosios vidaus ir užsienio ekonomikos.
- (6) Bendrą mokesčių sistemą, kurią numatoma sukurti įgyvendinant reformą, sudarys darbo užmokesčio fondo mokestis, įmonių nekilnojamojo turto mokestis ir registracijos mokestis, kurie bus taikomi visoms Gibraltaro bendrovėms. Gibraltaro Vyriausybė yra apskaičiavusi, kad įgyvendinus šią naują iš trijų bendrųjų mokesčių sudarytą ir visoms Gibraltaro bendrovėms taikomą sistemą, ji ir toliau surinks ribotas, bet pakankamas einamąsias pajamas iš įmonių pelno mokesčių – 13,7 mln. GBP (maždaug 20 mln. EUR), kurie sudaro maždaug 9,25 % visų Vyriausybės pajamų. Palyginimui pajamos iš fizinių asmenų pajamų mokesčio surado 53,6 mln. GBP (apie 77 mln. EUR), t. y. maždaug 36,3 % valstybės pajamų. Pajamos iš papildomų mokesčių, kuriais apmokestinama komunalines ir finansines paslaugas teikiančių įmonių veikla, bus labai nedidelės, tačiau vis dėlto pagal bendrąją sistemą galės padengti bet kurias pajamų iš įmonių pelno mokesčio trūkumus.

Įgyvendinimas

- (7) Reforma bus įgyvendinama vadovaujantis šiais teisės aktais:
- Potvarkiu dėl bendrovių (darbo užmokesčio fondo mokesčio),
 - Potvarkiu dėl bendrovių (metinio registracijos mokesčio),
 - Potvarkiu dėl mokesčio normų,
 - Potvarkiu dėl bendrovių (tam tikrų veiklos rūšių apmokestinimo).

- (8) Šiuos teisės aktus įgyvendins Gibraltaro Vyriausybė, po to, kai juos patvirtins Gibraltaro Parlamentas (Asamblėja). Taip pat įgyvendinant reformą iš karto bus panaikinti Potvarkis dėl bendrovių apmokestinimo ir koncesijų (netaikymo bendrovėms teisės aktai) ir Pajamų mokesčių reglamentas (reikalavimus atitinkančioms bendrovėms). Potvarkis dėl pajamų mokesčio bus iš dalies pakeistas panaikinant arba tinkamai iš dalies pakeičiant visas nuostatas, pagal kurias bendrovės yra apmokestinamos pajamų mokesčiu.
- (9) Taisyklių įgyvendinimą administruos Gibraltaro Pajamų mokesčio reikalų komisijos narys. Visos Gibraltaro bendrovės privalės teikti savo viešas ataskaitas Bendrovių registruui pagal 4-ąją ir 7-ąją EB bendrovių teisės direktyvas. Visos bendrovės Gibraltare, turinčios prievolę mokėti mokesčius, teiks mokesčių ataskaitas komisijos nariui, ir bus nustatytos griežtos priemonės užtikrinant, kad šios įsipareigojimų būtų laikomasi. Pirmą kartą Gibraltare bus įsteigtas specializuotas teismas, įgaliotas spręsti bendrovių apmokestinimo klausimus (Bendrovių tam tikros veiklos rūšių mokesčių teismas), kurio paskirtis bus taip pat svarstyti skundus ir kitus klausimus, kurie gali iškilti pradėjus taikyti naujus teisės aktus. Toks teismas taip pat bus įgaliotas reikalauti, kad bendrovė pateiktų jam patikrinimui visus buhalterinės apskaitos dokumentus, sąskaitas, informaciją apie darbo stažą ir visus kitus dokumentus, kuriuose, teismo nuomone, yra arba gali būti informacija, susijusi su vykdomų procesinių veiksmų objektu.

Darbo užmokesčio fondo mokestis ir įmonių nekilnojamojo turto mokestis

- (10) Pelno apmokestinimą pakeis bendrasis darbo užmokesčio fondo mokestis, pagal kurį viso Gibraltaro bendrovės privalės sumokėti 3 000 GBP už vieną darbuotoją per metus. Kiekvienas darbdavys privalės mokėti tokį mokestį už visus savo visą ar dalį darbo dienos dirbančius darbuotojus, kurie yra įdarbinti Gibraltare. Apibrėžiamos šios pagrindinės sąvokos:
- *Darbdavys* – bet kokia bendrovė įsteigta arba registruota pagal bet kokią Gibraltare galiojanti įstatymą, mokanti atlyginimus savo sąskaita arba išmokanti atlyginimus bet kuriam asmeniui už asmens, kuris yra laikomas darbuotoju, teikiamas paslaugą arba paslaugas,
 - *Darbuotojas* – asmuo, kuriam yra mokamas arba mokėtinas atlyginimas, įskaitant direktorius, išskyrus tuos direktorius, kurių vienintelė funkcija yra vykdyti direktoriaus pareigas, ir išskyrus dalį darbo dienos dirbantys arba atsitiktiniai darbuotojai,
 - *Įdarbintas Gibraltare* – bet kuris darbuotojas įdarbintas Gibraltare, kuris dirba Gibraltare arba vyksta į darbą iš jo, arba kurio veiklos vieta yra Gibraltaras.

⁽³⁾ OL C 2, 1998 1 6, p. 1.

⁽⁴⁾ Patvirtinta OECD Tarybos 1998 4 9.

- (11) Gibraltar Vyriausybė priims išsamias kovos su vengimu mokėti mokesčius taisykles, kuriomis bus siekiama užkirsti kelią bet kokiam piktnaudžiavimui. Taip pat Vyriausybė įtvirtins darbuotojo sąvoką ir taisykles, taikomas darbuotojams, kurie gali vykdyti veiklą už Gibraltar ribų. Sąvokos darbuotojai, ir įdarbinti Gibraltare iš esmės apima visus darbuotojus, fiziškai esančius Gibraltare. Pagal Jungtinės Karalystės duomenis, iš 14 000 Gibraltar darbuotojų 10 100 dirba privačiame sektoriuje.
- (12) Visos bendrovės, Gibraltare turinčios verslo paskirties nekilnojamojo turto mokės įmonių nekilnojamojo turto mokesčių, kurio norma prilygsta jų mokestinės prievolės pagal bendrą Gibraltare taikomą nekilnojamojo turto mokesčių (šiuo metu, manoma, 100 %) procentui.
- (13) Darbo užmokesčio fondo mokesčių ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio bendra suma negali būti didesnė nei 15 % nuo pelno. Taigi bendrovės mokės darbo užmokesčio fondo mokesčių ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčių, tik jeigu jos dirba pelningai, tačiau tokių mokesčių suma kartu nebus didesnė nei 15 % nuo bendrovės pelno.
- (14) Didžioji dauguma Gibraltar bendrovių mokės tik darbo užmokesčio fondo mokesčių ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčių. Pasak Gibraltar Vyriausybės, yra neįmanoma apskaičiuoti, kelių Gibraltar bendrovių darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokestinės prievolės suma viršytų 15 % pelno, ir kurios dėl tokios nustatytos viršutinės ribos mokės mokesčius, kurių tarifas bus lygus 15 % pelno, nes padėtis keisis kiekvienais metais ir norma priklausys nuo konkrečios kiekvienos bendrovės padėties.
- (17) Pagal finansines paslaugas teikiančios bendrovės apibrėžimą tokiai bendrovei, *inter alia*, priskiriama:
- kredito institucija,
 - lėšų skoliniojas,
 - investicinė firma, dilerio, maklerio, konsultanto ir valdytojo veikla,
 - gyvybės draudimo ir kolektyvinio investavimo veiklos tarpininkas,
 - kolektyvinio investavimo veiklos operatorius ar patikėtinis,
 - draudimo brokeris, agentas arba valdytojas,
 - profesinis patikėtinis,
 - bendrovės vadovas,
 - valiutos keitimo biuras,
 - auditorius.
- Pagal finansinių paslaugų bendrovių apibrėžimą tokioms bendrovėms taip pat priklauso bendrovės, kurios konsultuoja ir teikia paslaugas, susijusias su finansine veikla, teise, mokesčiais ir apskaita.
- (18) Pagal apibrėžimą komunalinės paslaugos yra toliau išvardytų paslaugų teikimas ir joms reikalingų patalpų ar įrangos tiekimas:

Registracijos mokestis

- (15) Gibraltar Vyriausybė pakeis šiuo metu Gibraltar bendrovių mokamą mokesčių (maždaug 40 GBP per metus) registracijos mokesčiu, kurio dydis bus 150 GBP bendrovėms, kurios savo veikla nesiekia gauti pajamų, ir 300 GBP per metus bendrovėms, kurios planuoja dirbti pelningai.

Tam tikrų veiklos rūšių apmokestinimas („papildomas“ arba „baudos mokestis“)

- (16) Tam tikrų rūšių veikla, konkrečiai, už finansines paslaugas ir komunalines paslaugas gaunamas pelnas bus apmokestinamas papildomu arba baudos mokesčiu. Atitinkami papildomi mokesčiai bus taikomi tik tam tikros veiklos rūšims priskiriamam pelnui. Jungtinė Karalystė yra apskaičiavusi, kad iš maždaug 29 000 Gibraltar bendrovių 179 bendrovės privalės mokėti papildomą mokesčių už finansines paslaugas, ir 23 bendrovės mokės papildomą mokesčių už pajamas, gautas teikiant komunalines paslaugas.
- (19) Be darbo užmokesčio fondo mokesčių ir nekilnojamojo turto mokesčio finansines paslaugas teikiančios bendrovės privalės mokėti papildomą mokesčių nuo pelno, gauto teikiant finansines paslaugas, kurio norma bus 8 % nuo pelno (apskaičiuoto pagal tarptautiniu mastu priimtus apskaitos standartus). Finansines paslaugas teikiančios bendrovės kasmet mokės darbo užmokesčio fondo mokesčius, įmonių nekilnojamojo turto mokesčių ir papildomą mokesčių, kurie kartu negali sudaryti daugiau nei 15 % nuo pelno.
- ryšiai (balso telefonija, faksimilinis ryšys, duomenų perdavimas ir keitimasis duomenimis, skambučio grąžinimo ir prisiskambinimo paslaugos),
 - elektros energija (gamyba, paskirstymas ir tiekimas),
 - vanduo (gamyba, importas (eksportas), geriamo ar jūros vandens tiekimas),
 - nuotekų tvarkymas (nuotekų vamzdinių tiekimas, eksploatacija, valdymas, tvarkymas, remontas, pakeitimas, keitimas, atnaujinimas, nuotekų pašalinimas (perdirbimas)),
 - benzinas (mazuto gavyba, gamyba, importas (eksportas), perdirbimas, siurbimas, sandėliavimas, paskirstymas ir tiekimas).

- (20) Komunalinių paslaugų įmonės be darbo užmokesčio fondo mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio taip pat yra apmokestinamos papildomu mokesčiu nuo pelno, gauto teikiant komunalines paslaugas; tokio mokesčio norma yra 35 % nuo pelno (apskaičiuoto pagal tarptautiniu mastu pripažintus apskaitos standartus). Tokioms bendrovėms bus leidžiama išskaičiuoti darbo užmokesčio fondo mokesčių ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčių iš joms privalomo mokėti papildomo mokesčio. Nors komunalinių paslaugų įmonės moka kasmetinius darbo užmokesčio fondo mokesčius ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčių, kurie kartu neviršija 15 % pelno, komunalinėms įmonėms taikomas papildomas mokeskis užtikrina, kad bendras tokių įmonių mokamas mokeskis yra lygus 35 % nuo pelno.
- (21) Papildomo mokesčio prievolės dydis nustatomas atsižvelgus į atitinkamas vykdomos veiklos rūšis. Finansines ir komunalines paslaugas teikiančioms įmonėms taikomos tos pačios taisyklės. Atitinkamai, mišrių bendrovių:
- bendrovių, kurios teikia komunalines paslaugas ir vykdo bendro pobūdžio veiklą, pelnas iš komunalinių paslaugų apmokestinamas 35 % mokesčio norma,
 - bendrovių, kurios teikia finansines paslaugas ir vykdo bendro pobūdžio veiklą, pelnas iš finansinės veiklos apmokestinamas 8 % mokesčio norma,
 - bendrovių, kurios teikia finansines ir komunalines paslaugas, pelnas iš komunalinės veiklos apmokestinamas 35 % tarifu, o pelnas iš finansinės veiklos apmokestinamas 8 % norma.
- (22) Taip pat diferencijuojamas ir neuždirbtas pelnas, t. y. bet kurios mišrios bendrovės pelnas, gautas iš nuomos, honorarų, premijų, bet koks kitas pelnas iš nekilnojamojo turto Gibraltare, dividendai, palūkanos arba diskontai. Toks neuždirbtas pelnas yra apmokestinamas 8 % mokesčio norma arba 35 % papildomu mokesčiu, proporcingai atsižvelgiant į tos bendrovės pelno ir prieaugio iš finansinių paslaugų ar komunalinių paslaugų teikimo dalį visame pelne ir prieaugyje iš prekybos.
- jų mokėjimo, jeigu tai atitinka „bendrus Gibraltaro plėtros interesus“.
- (24) Tiek Potvarkis dėl bendrovių (darbo užmokesčio fondo mokesčio), tiek Potvarkis dėl bendrovių (tam tikrų veiklos rūšių apmokestinimo) nustato pelno arba prieaugio apskaičiavimo taisykles. Šios taisyklės yra būtinos taikant mokesčio už darbo užmokesčių apribojimą – ne daugiau 15 % nuo pelno, ir nustatant papildomo mokesčio už finansines paslaugas ir veiklą prievolės dydį. Pelnas apskaičiuojamas pagal Jungtinės Karalystės apskaitos standartus, kuriuos Gibraltaro Atestuotos ir sertifikuotos apskaitos institucijos pritaikė naudoti Gibraltare.
- (25) Apskaičiuojant pelną, į kapitalo vertės padidėjimą ir kapitalo nuostolius neatsižvelgiama.
- (26) Apskaičiuojant pelną, leidžiama, *inter alia*, atimti tokius kapitalo amortizacinius atskaitymus:
- pramogų centrų, gamykloms, fabrikams ir kitiems patalpoms – 4 % per metus,
 - įrangai ir įrengimams – iki 30 000 GBP per pirmus metus, per kuriuos buvo patirtos išlaidos (iki 50 000 GBP kompiuterinei įrangai) ir 33,3 % likusios sumos kitais metais.

Pirmiau paskelbtų reformų pakeitimai

- (27) Reaguodama į pradėtą formalų tyrimą procedūrą dėl valstybės pagalbos, Gibraltaro Vyriausybė iš dalies pakeitė savo pasiūlymus dėl mokesčių reformos.
- (28) Buvo panaikintos nuostatos, pagal kurias nustatoma aukščiausia 500 000 GBP riba bendrai darbo užmokesčio fondo mokesčių, įmonių nekilnojamojo turto ir, jeigu taikoma – papildomų 8 % tarifo mokesčių už finansinę veiklą mokesčiai prievolei. Panaikinus tokių suminių apribojimą, taip pat bus sumažintas papildomas mokeskis finansines paslaugas teikiančioms įmonėms nuo 8 % nuo pelno iki bendros normos, kurios dydis dar nėra galutinai nustatytas, bet kuris svyruos nuo 4 % iki 6 %.
- (29) Buvo panaikinta nuostata, atleidžianti nuo papildomų normų tam tikras patalpas Gibraltaro Upper Rock (o vėliau ir nuo įmonių nekilnojamojo turto mokesčio).
- (30) Buvo panaikintos nuostatos, pagal kurias apskaičiuojant pelną buvo numatyta neapmokestinti tokias pajamas:
- bet kokias bendrovės gautas apmokestinamas palūkanas už paskolą, kurią tokia bendrovė skyrė asmeniui, investuojančiam į plėtros projektus, skatinančius Gibraltaro ekonominę ir socialinę plėtrą, kai tokios paskolos sąlygas šiam tikslui raštu patvirtina Gibraltaro valdžios institucijos,
- Kiti reformos aspektai**
- (23) Pagal Potvarkį dėl mokesčio normų, kai kurios patalpos mokesčiu neapmokestinamos. Tokios specialios patalpos tai yra teismai, bažnyčios, kapinės, viešieji parkai, negyvenamosios paskirties kariniai gynybiniai statiniai, civilinės gynybos patalpos, švyturiai ir Gibraltaro muziejus. Taip pat tokioms patalpoms netaikoma papildomo mokesčio norma ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčiai. Gibraltaro valdžios institucijos taip pat gali leisti sumažinti bendro tarifo mokesčius arba visai atleisti nuo

- visas palūkanas už paskolas, kurias padengia Konsoliduotas fondas (t. y. Gibraltaro Vyriausybės lėšos) nuo Gibraltaro valdžios institucijų patvirtinimu nurodytos datos ir jų apibrėžtomis sąlygomis.

III PROCEDŪROS INICIAVIMO PAGRINDIMAS

(31) Įvertinusi Jungtinės Karalystės pranešime pateiktąją informaciją, Komisija nustatė, kad nemažai siūlomos reformos aspektų galėtų suteikti tam tikro pranašumo Gibraltaro bendrovėms, ypač dėl to, kad:

- visa sistema suteiktų tam tikro pranašumo Gibraltaro bendrovėms palyginus su JK bendrovėmis (regioninė atranka),
- reikalavimas mokėti darbo užmokesčio fondo mokesčių ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčių, jeigu bendrovė turi pelno, suteikia tam tikro privalumo nepelningai veikiančioms bendrovėms,
- viršutinė 15 % riba, taikoma bendrai darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio prievolės sumai, suteikia pranašumo toms bendrovėms, kurioms tokia viršutinė riba yra taikoma,
- viršutinė 500 000 GBP riba, taikoma bendrai darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio prievolės sumai, suteikia pranašumo toms bendrovėms, kurioms tokia viršutinė riba yra taikoma,
- tam tikri techniniai reformos įgyvendinimo aspektai galėtų iš esmės tapti valstybės pagalbos priemonėmis (atleidimas nuo muitų, įmonių nekilnojamojo turto mokesčio, tam tikros rūšies pajamų iš palūkanų atleidimas nuo mokesčių, apskaičiuojant pelną).

(32) Komisija taip pat laikėsi nuomonės, kad tokie pranašumai bus užtikrinami naudojant valstybės išteklius, jie darys įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ir bus taikomi pasirinktinai. Komisija taip pat nustatė, kad negalima pritaikyti nei vienos nuostatos iš bendro EB Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje ir 87 straipsnio 3 dalyje įtvirtinto valstybės pagalbos draudimo išimčių. Tuo remiantis, Komisijai iškilo abejonių dėl priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, todėl ji nusprendė pradėti formalią tyrimo procedūrą.

IV JUNGVINĖS KARALYSTĖS PATEIKTOS PASTABOS

(33) Pateikiamos šios apibendrintos Jungtinės Karalystės pastabos.

(34) Komisijos prieštaravimus dėl siūlomos reformos, išdėstytus sprendime pradėti formalią procedūrą, galima

sugrupuoti į šešias kategorijas, kurių kiekviena apibūdinama pagal jos ypatumus:

- tai, kad įmonių prievolė mokėti mokesčius atsiranda tik joms dirbant pelningai, suteikia pelno neturinčioms bendrovėms pranašumo palyginus su pelningai veikiančioms bendrovėmis,
- viršutinės 15 % nuo pelno ribos nustatymas yra naudingas toms bendrovėms, kurioms toks apribojimas taikomas sumažinant jų darbo užmokesčio fondo mokesčių prievoles, įmonių nekilnojamojo turto mokesčių bei papildomą mokesčių už finansines paslaugas, jeigu toks yra taikomas,
- bendros 500 000 GBP ribos nustatymas būtų naudingas toms įmonėms, kurioms šis apribojimas taikomas sumažinant jų darbo užmokesčio fondo mokesčio, nekilnojamojo turto ir, jeigu taikoma, papildomo mokesčio už finansines paslaugas mokesčių prievolę,
- kai kurių patalpų Upper Rock atleidimas nuo nekilnojamojo turto mokesčio suteikia mokesčinių pranašumą tokias patalpas užimančioms įmonėms,
- dvi nuostatos, pagal kurias neapmokestinamos pajamos iš palūkanų už tam tikras paskolas, apskaičiuojant pelną pagal įmonių pelno mokesčio taisyklės suteikia tokioms įmonėms tam tikrą pranašumą,
- kai kurie siūlomos mokesčių sistemos aspektai leidžia sumažinti Gibraltaro bendrovių apmokestinimo dydį, palyginus su bendrovėmis, veikiančiomis Jungtinėje Karalystėje, todėl suteikia pirmosioms bendrovėms tam tikro pranašumo („regioninis ypatumas“).

(35) Nei Jungtinė Karalystė, nei Gibraltaras nesutinka su Komisijos išreikštomis abejonėmis, kad kai kurie reformos aspektai gali turėti valstybės pagalbos elementų. Tačiau, iš anksto nevertindama, ar priminiame siūlomame reformos variante yra kokių nors valstybės pagalbos elementų, Gibraltaro Vyriausybė:

- panaikina 500 000 GBP viršutinę ribą planuojamoje naujoje mokesčių sistemoje,
- panaikina nuostatas, pagal kurias nuo muitų (o dėl to ir dėl įmonių nekilnojamojo turto mokesčio) yra atleidžiamas tam tikras nekilnojamas turtas Gibraltar Upper Rock regione,
- panaikina nuostatas, pagal kurias apskaičiuojant pelną, kai kurios pajamos iš palūkanų yra atleidžiamos nuo mokesčių.

(36) Trys likusios nuostatos, dėl kurių buvo pareikštas prieštaravimas, nėra valstybės pagalba.

Nepelningų bendrovių neapmokestinimas nėra valstybės pagalba

- (37) Priemonė nėra taikoma pasirinktinai, jeigu pagal ją nėra mokestinės prievolės, kai įmonė neturi pelno. Iš tikrųjų, jeigu mokesčio mokėtojo bendrovė neturi pelno, ji neturi mokėti nei darbo užmokesčio fondo mokesčio, nei įmonių nekilnojamojo turto mokesčio. Prievolė yra priešastiniu ryšiu (*sine qua non*) susijusi su pelnu. Tačiau pelnas nėra mokesčių bazė. Pelnas yra išankstinė sąlyga atsirasti atitinkamai mokestinei prievolei. Tai natūralu, kadangi mokestis, taikomas bendrovei, kuri negauna pelno, iš tikrųjų reiškia jos kapitalo apmokestinimą. Priešingai nei teigia Komisija, taikant darbo užmokesčio fondo mokestį arba nekilnojamojo turto mokestį, pelnas nėra „vykdoma operacija“. „Vykdomos operacijos“ yra pelningas darbuotojo įdarbinimas ir pelningas turto panaudojimas. Taip pat negalima teigti, kad darbuotojai arba užimamos verslo patalpos yra antrinės reikšmės veiksniai. Siūlomos schemos logika yra dvejopa – darbuotojai ir užimamos patalpos sudaro mokesčio bazę, o veiklos pelningumas nustato žemutinę mokestinės prievolės kiekybinę ribą. Tiek mokesčio bazė, tiek kiekybinis apribojimas yra bendro pobūdžio veiksniai, vienodai taikomi visoms bendrovėms, nepriklausomai nuo jų dydžio arba sektoriaus, kuriame jos veikia.
- (38) Netgi jeigu kiekybiniai apribojimai yra taikomi pasirinktinai, siūlomos įmonių pelno mokesčio schemos logika ir pobūdis leidžia daryti išvadą, kad bendrovės yra apmokestinamos tik jeigu jos uždirba pinigus, nuo kurių jos privalo mokėti mokesčius. Komisijos Pranešime dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo su tiesioginiu verslo apmokestinimu susijusioms priemonėms⁽⁹⁾ (toliau – Pranešimas) 25 punkte Komisija pripažįsta, kad tokį pasirinktinį priemonės taikymą pateisina pačios mokesčių sistemos pobūdis. Tai būdinga mokesčių sistemai, kuri yra grindžiama pelningu darbo jėgos ir patalpų panaudojimu, kaip ir „grynai“ pelno pagrindu veikiančiai mokesčių sistemai, pagal kurią bendrovės nėra apmokestinamos, jeigu jos neturi pelno. Čia negalima nubrėžti paralelės su socialinio draudimo įmokomis, kadangi tokių įmokų paskirtis yra visiškai kitokia, ir jos mokamos nepriklausomai nuo to, ar bendrovė veikia pelningai, ar ne.

Mokesčio apribojimas iki 15 % nuo pelno nėra valstybės pagalba

- (39) Siūlomas apribojimas nėra pasirinktinai taikoma priemonė. Kad būtų valstybės pagalba, priemonė turi būti taikoma pasirinktinai suteikiant pranašumą tam tikroms bendrovėms ir (arba) sektoriams kitų bendrovių ar sektorių atžvilgiu. Viršutinės 15 % ribos taikymas priklausys nuo tam tikrų metų pelno ir darbuotojų skaičiaus santykio. Tai galėtų būti naudinga visoms bendrovėms, didelėms ir mažoms visuose ūkio sektoriuose, kurios pagal turimą darbuotojų skaičių per tam tikrus metus pasiekia tokį pelno lygį. Būtų neįmanoma apibrėžti konkrečios grupės bendrovių, kurioms tokios

mokestinės prievolės ribos būtų taikomos, ir bet kokių atveju, tokia grupė keistųsi kiekvienais metais. Taisyklės yra taikomos visoms Gibraltaro bendrovėms, ir visos bendrovės gali su jomis susipažinti. Komisija savo Pranešimo 14 punkte aiškina, kad tai, kad kai kurioms įmonėms arba kai kuriems sektoriams šios mokesčių priemonės yra naudingesnės, dar nereiškia, kad jiems būtina bus pritaikytos valstybės pagalba reglamentuojančios taisyklės.

- (40) Gibraltaro Vyriausybė yra sukūrusi bendrą mokesčių sistemą, kuri yra grindžiama tokiais paprastais veiksniais, kaip verslo patalpos ir darbuotojų skaičius, bei veiklos pelningumas. Tuo pat metu ji nusprendė, kad ji pageidauja taikyti mokesčius atgaline tvarka. Todėl yra numatomi du mokesčio diapazonai, nustatomi pagal bendrą pelną. Kai mokesčio suma yra mažesnė nei 15 % bendro pelno, mokama visa mokesčio suma. Kai mokesčio suma yra didesnė nei 15 % nuo bendro pelno, perviršiui yra taikomas nulinis mokesčio tarifas. Toks sprendimas visiškai atitinka nuostatą dėl Gibraltaro Vyriausybės laisvės sukurti mokesčių sistemą neatsižvelgiant į valstybės pagalbą taikomas taisykles.
- (41) Pagal naująją mokesčių sistemą Gibraltaro Vyriausybė siekia apriboti didžiausią bendrovėms apskaičiuojamo mokesčio sumą. Jeigu skirtingi mokesčio „diapazonai“ numato skirtingas mokesčio normas (jeigu mokesčio bazė skiriasi dydžiu), viena mokesčio norma yra visada mažesnė už kitą, ir todėl tam tikra prasme tokia norma suteikia tam tikro pranašumo mokesčio mokėtojams, kuriems tiesiog pasisekė, arba kurie sugebėjo sutvarkyti savo reikalus taip, kad jiems reikia mokėti mokesčius pagal mažesnę normą. Tačiau tai nėra valstybės pagalba.
- (42) Netgi jeigu nustatytoji 15 % viršutinė riba ir suteikia tam tikro pranašumo bendrovėms, kurioms ji yra taikoma, tokį apribojimą vis tiek galima pateisinti bendros sistemos, kurios dalį ji sudaro, pobūdžiu. Visi tiesioginiai mokesčiai Gibraltare turi būti taikomi siekiant surasti optimalią pusiausvyrą tarp poreikio gauti didžiausias pajamas iš mokesčių ir apriboti didžiausią atskirų mokesčių mokėtojų mokestinę prievolę taip, kad ji neviršytų tokio mokesčio mokėtojo galimybių sumokėti mokesčius. Todėl gali prireikti nustatyti, kad tame tikrame lygyje mokesčiai taptų regresyviais. Tam tikras tokio pobūdžio apribojimas yra būtinas, atsižvelgus į specifines Gibraltaro ekonomikos sąlygas: nedidelė geografinė teritorija ir riboti darbo jėgos ištekliai. Gibraltaro ekonomika yra nedidelė, ir ją labiau nei kitas ekonomikas gali pažeisti įvairūs sukrėtimai, kuriuos sukuria natūrali ir sąžininga mokesčių konkurencija tarp įvairių jurisdikcijų. Bendrovėms gali būti daug sunkiau palikti didelę valstybę narę, nei pasitraukti iš tokios nedidelės ekonominės erdvės, kokia yra Gibraltaras. Jeigu mokesčio bazės atžvilgiu nebus nustatomas tam tikras apribojimas, dėl rinkos svyravimų gali būti sunku pasiekti bet kurios mokesčio sistemos pagrindinio tikslo, t. y. užtikrinti reikalingas pajamas viešosioms išlaidoms padengti.

⁽⁹⁾ OL C 384, 1998 12 10, p. 3.

- (43) Darbo jėga Gibraltare yra negausus apmokestinamas turtas. Tačiau darbo jėgai taikomas mokestis negali būti įgyvendinamas pagal tą patį progresyvinį principą, kuris yra taikomas pelno mokesčiams. Apmokestinant darbo jėgą būtina atsižvelgti į bendrovės galimybes sukurti apmokestinamąsias pajamas ir į būtinybę užtikrinti būtiną darbo jėgos stabilumą. Atsižvelgiant į tai, kad ekonomika ir įmonių gebėjimas dirbti pelningai yra cikliški procesai, darbo jėgos mokestis, kuriame nėra numatomas regresinis mechanizmas, gali sąlygoti masinius atleidimus iš darbo ir tam tikrą nestabilumą cikliško rinkos svyravimo bei depresijos laikotarpiais. Proporcškai, mažoje ekonomikoje, tokia yra Gibraltaras, įvairių nukrypimų, kuriuos gali sąlygoti bendri ekonomikos svyravimai, poveikis gali būti daug didesnis, nei didelėje ekonomikoje. Todėl siūlomo darbo užmokesčio fondo mokesčio vidinė logika pateisina tokio mokesčio apribojimą pagal gaunamą pelną.
- (44) Ir priešingai, komunalines paslaugas teikiančių įmonių mokesčio prievolė sudaro 35 % nuo pelno. Tai pateisina pačios sistemos logika ir pobūdis, kadangi komunalines paslaugas teikiančios įmonės yra labai glaudžiai susijusios su jų aptarnaujama teritorija, o dėl labai nedidelės Gibraltar rinkos, tampa natūraliomis monopolijomis, arba pusiau monopolijomis, o tai užtikrina didelį jų veiklos pelningumą. Todėl šiuo atveju komunalines paslaugas teikiančioms įmonėms taikomo mokesčio daryti regresyvinio nėra būtina.

Regioninis ypatumas

- (45) Nėra jokio teisinio pagrindo teigti, kad jeigu vienoje valstybėje narėje yra dvi mokesčių atžvilgiu visiškai atskiros ir autonominės jurisdikcijos, ir galima palyginti šiose jurisdikcijose taikomas mokesčio normas, žemesnioji mokesčio norma galėtų būti laikoma valstybės pagalba dėl vienintelės priežasties, kad ji yra mažesnė, nei kitoje jurisdikcijoje taikoma mokesčio norma. Tai reikštų, kad valstybės pagalba būtų teikiama kiekvieną kartą, kai regioninė mokesčių inspekcija, kuri yra atsakinga už valstybės išlaidas tame regione, vadovaudamasi visuomenės nustatytais prioritetais, nusprendžia sumažinti išlaidas ir dėl to sumažina mokesčius. Šį klausimą yra aptaręs generalinis advokatas ⁽⁶⁾, tačiau jis niekada nebuvo nagrinėjamas Teisme, kadangi atitinkamos bylos buvo nutrauktos. Vienoje iš kelių neseniai nagrinėtų bylų, kuri buvo susijusi su Baskų provincija, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad skundžiamasis sprendimas neturėjo įtakos Alava kompetencijai patvirtinti bendro pobūdžio priemonę, taikomą visam regionui ⁽⁷⁾.
- (46) Tokie regioninio pobūdžio įvairių jurisdikcijų taikomų sistemų skirtumai nėra valstybės pagalba, kaip ji yra apibrėžiama EB Sutarties 87 straipsnyje. Priemonė yra valstybės pagalbos priemonė tik jeigu ji įgyvendinama naudojant valstybės išteklius, ir jeigu dėl jos valstybė negauna tam tikrų pajamų iš mokesčių. Toks vertinimas sukuria prielaidą, kad tam tikroms veiklos rūšims yra taikomas tam tikras mokesčio tarifas, kuris galioja visoje valstybėje narėje, skirtingai, nei tais atvejais, kai apmokestinimo lygis nustatomas pagal teritorinę autonomiją, ir priešingai tvarkai, pagal kurią nustatomas vieningas

mokestis, kurio dydis svyruoja priklausomai nuo vietovės. Panašiai, pasirinktinai suteikiamo pranašumo analizė remiasi prielaida, kad yra tam tikras nustatytas mokesčio lygis, kuris priešingu atveju būtų taikomas konkrečiai veiklos rūšiai atitinkamoje teritorijoje.

- (47) Valstybės pagalbos nustatymo kriterijai grindžiami prielaida, kad tariama valstybės pagalba turėtų būti palyginama su normalia arba standartine mokesčio norma. Įtarti valstybės pagalbos priemonę galima tik tais atvejais, kai tokia priemonė yra tam tikra prasme standartinės normos išimtis, arba reiškia atleidimą nuo tokios standartinės normos, kuri priešingu atveju būtų taikoma pagalbos gavėjui. Mokesčio norma, kuri nebūtų taikoma tariamoms valstybės pagalbos gavėjui, netgi jeigu šiuo metu taikoma mokesčio norma, kuri tariamai yra valstybės pagalbos priemonė, buvo panaikinta, negali būti laikoma tinkama palyginimui nustatant, ar ji yra valstybės pagalba, ar nėra. Vienintelis įmanomas palyginimo standartas, kuris gali būti taikomas vertinant taikomų priemonių atranką, yra su mokesčiais susijusi padėtis, kuri susidarytų toje pačioje mokesčio jurisdikcijoje priešingu atveju. Kai toks režimas yra sukuriamas logiškai, o būtent taip yra Gibraltare, toks palyginimas neturi prasmės.
- (48) Atrodo, kad Komisijos nuomone, reikia užtikrinti, kad jokia mokesčių jurisdikcija, kuri neapima visos valstybės narės, galėtų patvirtinti tik tokias mokesčio normas, kurios yra taikomos tos pačios valstybės narės kitoje mokesčių jurisdikcijoje. Ji negalėtų patvirtinti žemesnės mokesčio normos, kadangi tai iš karto reikštų valstybės pagalbą, vien tik tokias mokesčio normas palyginus. Tačiau tokia mokesčių jurisdikcija negalėtų patvirtinti ir aukštesnės mokesčio normos, kadangi likusioje valstybės dalyje taikoma mokesčio norma tokiu atveju automatiškai taptų valstybės pagalbos priemone. Tokiomis aplinkybėmis beveik bet kuris atvejis, kai yra pasinaudojama fiskaline autonomija, taptų priemone, turinčia valstybės pagalbos elementų, arba pačioje jurisdikcijoje, arba, o tai būtų dar absurdiškiau, likusioje valstybės dalyje. Valstybėse narėse dažnai taikomos skirtingos tiesioginio verslo apmokestinimo tvarkos, daugiausia dėl skirtingo teritorinio pasiskirstymo lygmenų netgi pačiu žemiausiu, savivaldybės, lygiu. Šiuo atžvilgiu galima būtų išvelti paralelę su PPO Susitarimu dėl subsidijų ir kompensuojančių priemonių, kur aiškiai teigiama, kad visų lygių turinčių teisę tai daryti vyriausybinių institucijų nustatomos ar keičiamos bendrai taikomos mokesčio normos nėra laikomos specifine „subsidija“, taikant tokių subsidijų draudimą reglamentuojančias taisykles (2.2. straipsnis).
- (49) Jeigu Jungtinė Karalystė ir Ispanija sudarytų bendrą susitarimą, pagal kurį jos nustatytų bendrą suverenitetą Gibraltar atžvilgiu, Komisijos pozicija dėl regioninio priemonės ypatumo reikštų beprasmišką reikalavimą, kad Gibraltare vyraujanti mokesčių norma turi būti vienu metu lygi ir Jungtinėje Karalystėje, ir Ispanijoje vyraujančiai mokesčio normai. Priešingu atveju būtų laikoma, kad jurisdikcijoje, kurioje taikoma žemiausia mokesčio norma, yra teikiama valstybės pagalba.

⁽⁶⁾ Nuomonė jungtinėse bylose C-400/97, C-4001/97 ir C-402/97, [2000] ECR I-1073.

⁽⁷⁾ Jungtinės bylos T-92/00 ir T-103/00, [2002] ECR II-1385, p. 27.

- (50) Komisija teigia, kad kai vienos valstybės atskirose mokesčių jurisdikcijose taikomi mokesčiai, netgi jeigu formaliai procentinė mokesčio norma yra vienoda, dėl įvairių atleidimų nuo mokesčių arba įvairių atskaitymų galima teigti, kad bendrovės, kurių atžvilgiu tokie atskaitymai ar atleidimai yra taikomi, gauna valstybės pagalbą, kadangi visoms kitoms aplinkybėms esant tokiomis pačiomis, kitoje jurisdikcijoje jos mokėtų mokesčius pagal aukštesnes normas. Tačiau, atsižvelgiant į faktus Gibraltar atveju, galima teigti, kad Komisijos teorija čia netaikytina. Bendrovės pelno mokesčio bazę arba mokesčio struktūrą kartais galima palyginti su bendrovės pelno mokesčiu kitoje jurisdikcijoje. Tačiau yra neįmanoma prasmingai ar naudingai palyginti visiškai skirtingų mokesčių sistemų, kadangi jų mokesčių bazė yra ne ta pati.
- (51) Jeigu ji būtų palaikoma, šiuo atveju Komisijos pozicija pažeistų pagrindinį ES teisės subsidiarumo principą, ir jai susidarytų galimybės piktnaudžiauti suteiktais įgaliojimais. Jeigu valstybė narė gali turėti dvi ar daugiau nei dvi autonomines mokesčių jurisdikcijas, kurios tarpusavyje konkuruoja dėl pajamų iš įmonių pelno mokesčio, neiškraipydamos konkurencijos, pagal EB Sutartyje apibrėžtą subsidiarumo principą Bendrija neturi teisės kištis į atskiros valstybės narės konstitucinės sandaros veikimą. Komisija, naudodama valstybės pagalbą reglamentuojančias taisykles, siekia užtikrinti atskirų valstybių narių mokesčių vienodumą.
- (52) Komisija gali teigti, kad valstybė narė negali remtis savo nacionaliniais įstatymais, netgi konstitucine teise, norėdama išvengti savo išpareigojimų pagal Bendrijos teisę. Tačiau sprendžiant pasirinktinio taikymo klausimą šis aspektas nėra svarbus. Pasirinktinio taikymo klausimą būtina spręsti, kai yra pagrindas teigti, kad konkreti mokesčių nuostata yra labiau palanki, nei bendrosios mokesčių taisyklės, kurios būtų taikomos priešingu atveju. Tai negali turėti poveikio pagrindinėms valstybių narių teisėms tvarkyti savo mokesčių sistemą taip, kad būtų sudarytos sąlygos atsirasti nepriklausomiems ir nediskriminaciniui pagrindu veikiantiems mokesčių regionams, kurie būtų geriausiai pritaikyti surinkti reikalingas lėšas viešiesiems poreikiams tenkinti. Regioninio ypatumo pagrindu negali atsirasti valstybės pagalbos elementų, jeigu, kaip ir yra Gibraltare, veikia visiškai autonomiška mokesčių jurisdikcija, kuri, savarankiškai nustato savo mokesčių sistemą, pagal kurią nereikia mokėti mokesčių, nustatytų tos pačios valstybės kitose mokesčių jurisdikcijose.
- (53) Komisijos pozicija tokiu atveju neleistų valstybėms narėms pasinaudoti jų galimybėmis decentralizuoti jų įgaliojimus, ir tokiu būdu jų regioniniu mastu sukurti būtinas fiskalines autonomijas, kuriose jos galėtų padengti išlaidas, susijusias su tokių decentralizuotų įgaliojimų panaudojimu. Tokiu būdu bet kuris regionas arba mokesčių jurisdikcija negalėtų sumažinti arba padidinti savo mokesčių, nesudarydama sąlygų atsirasti valstybės pagalbai arba savo regione (jeigu mokeskis būtų sumažintas), arba kitur (jeigu mokeskis būtų padidintas).
- Būtų absurdiška teigti, kad valstybės pagalbą reglamentuojančios taisyklės turėtų būtų interpretuojamos taip, kad valstybė narė negalėtų decentralizuoti savo įgaliojimų nustatyti apmokestinimo lygį, jeigu ji iš dalies keičia savo konstituciją.
- (54) Komisijos teigimu, kadangi Gibraltare nėra atskiro specifinio bendrovių apmokestinimo režimo, jame veikiančios bendrovės turi būti apmokestinamos pagal standartinę Jungtinėje Karalystėje veikiančią apmokestinimo tvarką. Tačiau tai tik parodo, kaip neteisingai yra suprantama Gibraltar konstitucinė padėtis. Standartinė Jungtinėje Karalystėje taikoma apmokestinimo tvarka yra taikoma Jungtinėje Karalystėje. Ji nėra taikoma kitose mokesčių jurisdikcijose. Tai nėra normali arba atsarginė tvarka, kuri yra taikoma tais atvejais, kai nėra atskirų specialių nuostatų. Tai, kad Jungtinė Karalystė yra atsakinga už Gibraltar užsienio santykius, nereiškia, kad Jungtinės Karalystės teisės nuostatos yra automatiškai taikomos Gibraltare.
- (55) Gibraltar yra Jungtinės Karalystės užjūrio teritorija. Gibraltar yra Jos Didenybės Karalienės dominijos dalis, tačiau jokiais būdais jis nėra Jungtinės Karalystės dalis. Taip pat Gibraltar jokiais būdais nėra Jungtinės Karalystės regionas. Jis turi savo konstitucinę tvarką, pagal kurią savarankiškos institucijos veikia nepriklausomai nuo Jungtinės Karalystės institucijų. Gibraltar taip pat priima savo atskirus įstatymus. Spręsdamas tam tikrus vidaus kompetencijos reikalus, Gibraltar veikia autonomiškai ir savivaldos pagrindu. Gibraltar yra nepriklausoma ekonominė mokesčių jurisdikcija. Jis negauna jokios finansinės paramos iš Jungtinės Karalystės, ir Jungtinės Karalystės mokesčių įstatymai nėra taikomi Gibraltare. Gibraltar Vyrovybė privalo pati surinkti pakankamai mokesčių, kad galėtų savarankiškai padengti savo išlaidas, ji turi įgaliojimus teikti pasiūlymus dėl Gibraltar įstatymų ir Gibraltar teritorijoje įgyvendinti įmonių apmokestinimo įstatymus. Gibraltar ir Jungtinės Karalystės ekonomikos yra dvi visiškai atskiros ir savarankiškai veikiančios ekonomikos. Todėl Gibraltar visiškai ir visais atžvilgiais yra nuo Jungtinės Karalystės nepriklausomas regionas: pagal savo konstitucinę, įstatymų leidybos, ekonominę, fiskalinę, mokesčių surinkimo tvarką, taip pat ir geografijos požiūriu.
- (56) Kadangi Gibraltar nėra Jungtinės Karalystės dalis, atitinkamai dėl tos pačios priežasties jis nėra ir Jungtinės Karalystės dalis taikant Bendrijos teisę. Bendrijos teisė taikoma Gibraltarui pagal EB Sutarties 229 straipsnio 4 dalį, o ne pagal 299 straipsnio 1 dalį. Toliau pateikiamos nuostatos įrodo Gibraltar savarankišką, nepriklausomą statusą ir tai, kad taikant valstybės pagalbos teisės normas, Gibraltar negali būti laikomas Jungtinės Karalystės regionu:
- Gibraltar narystė Bendrijoje skiriasi nuo Jungtinės Karalystės narystės. Ypač pasakytina, kad Gibraltar nesudaro jokios mokesčių teritorijos, kokios yra apibrėžtos Bendrijos lygiu (t. y. Bendrijos PVM teritorijos),

- Europos bendrijos teisė Gibraltare yra įgyvendinama pagal Europos Bendrijų 1972 m. potvarkį – pagal Gibraltaro parlamento priimtą pirminės teisės aktą, o ne 1972 m. Europos Bendrijų aktu, pagal kurį Bendrijos teisė yra taikoma Jungtinėje Karalystėje,
 - Gibraltaro įstatymai įgyvendina EB direktyvas pačiame Gibraltare, nepriklausomai nuo jų įgyvendinimo Jungtinėje Karalystėje,
 - kai pagal Bendrijos teisę yra reikalaujama steigti kompetentingą instituciją, Gibraltaras įsteigia savo kompetentingas institucijas, kurios veikia atskirai nuo tokiu pačiu tikslu įsteigtų kompetentingų institucijų Jungtinėje Karalystėje, ir
 - iki Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Matt-hews* byloje Gibraltarui nebuvo leista dalyvauti rinkimuose į Europos Parlamentą, netgi jeigu toks išskyrimas buvo įtvirtintas 1976 m. akto dėl tiesioginių rinkimų II priedu, kuriame teigiama, jog „Jungtinė Karalystė taiko šio akto nuostatas tik Jungtinėje Karalystėje.“
- (60) Gibraltaro Vyriausybė neturi įgaliojimų apmokestinti Jungtinės Karalystės bendrovių. Panašiai ir Jungtinės Karalystės Vyriausybė neturi teisės apmokestinti Gibraltaro bendrovių. Gibraltaro mokesčių įstatymus įgyvendina tik Gibraltaro valdžios institucijos.
- (61) Reformos tikslas yra įgyvendinti įmonių pelno apmokestinimo tvarką, kuri atitiktų ir valstybės pagalbos taisykles, ir Elgesio kodeksą. Reforma taip pat yra sudedamoji platesnio tikslo dalis, siekiant užtikrinti atitiktį finansinės veiklos reguliavimo ir priežiūros tarptautiniams standartams bei užimti deramą padėtį tarptautinėje finansinėje bendrijoje. Anksčiau Tarptautinis valiutos fondas (TVF), Finansinės veiklos darbo grupė (Financial Actions Task Force (FATF) ir OECD Gibraltarą yra pavadinę „mokesčių rojumi“. TVF ir FATF ataskaita apie Gibraltarą⁽⁹⁾ patvirtina, kad Gibraltaras atitinka pagrindinių finansinės veiklos reguliavimo ir priežiūros standartų reikalavimus. Gibraltaro Vyriausybės išpareigojimai OECD⁽¹⁰⁾ užtikrina, kad Gibraltaras laikysis keitimosi informacija ir skaidrumo reikalavimų. Gibraltaro mokesčių reforma, po tam tikrų atliktų dalinių pakeitimų, užtikrina *de facto* atitikiną ES elgesio kodeksui. Reforma taip pat atitinka valstybės pagalbos taisyklių reikalavimus. Išsiaiškinus, kad numatoma reforma neprieštarauja valstybės pagalbos taisyklėms, būtų pašalinta paskutinė kliūtis užtikrinant, kad Gibraltaras siekia pašalinti visas „mokesčių rojus“ blygybes, kaip ir yra reikalaujama tarptautinės bendrijos, įskaitant Europos Sąjungą.

Bendros pastabos

- (57) Susidaro įspūdis, kad Komisija nuogaustauja, jog Gibraltaro siūloma naujoji įmonių apmokestinimo sistema gali sąlygoti žalingą mokesčių konkurenciją. Tiek Jungtinės Karalystės, tiek Gibraltaro Vyriausybės yra įsitikinusios, kad siūloma mokesčių reforma yra suderinama su Verslo apmokestinimo elgesio kodeksu ir OECD ataskaitos apie žalingą mokesčių konkurenciją nuostatomis. Įgyvendinant žalingas mokesčių priemones, dažniausiai nėra užtikrinamas pakankamas skaidrumas, nėra apsikeitimo informacija, rezidentams bendrovėms užtikrinamos palankesnės sąlygos nei nerezidentams. Įgyvendinęs siūlomą reformą Gibraltaras pašalins visus tokius žalingus šiuo metu nuo mokesčių atleistų arba turinčių tokią teisę bendrovių apmokestinimo aspektus. Netgi jeigu Gibraltaras būtų laikomas mokesčių atžvilgiu palankia teritorija, šios problemos negalima spręsti taikant valstybės pagalbos taisykles, jeigu Gibraltaro įgyvendinamoje tvarkoje nėra valstybės pagalbos elemento.
- (62) Dvi Gibraltaro numatytos priemonės – nuo mokesčių atleistų ir tokią teisę turinčių bendrovių apmokestinimo tvarka, buvo numatytos tarp tų vienuolikos priemonių, dėl kurių 2001 m. liepos 11 d. Komisija pradėjo formalią tyrimo procedūrą. Visos vienuolika priemonių gali būti priskiriamos tai didelei fiskalinių priemonių, kurios Elgesio kodekso grupės⁽¹¹⁾ buvo pripažintos žalingomis, grupei. Jos buvo išskirtos, remiantis Komisijos įgaliojimais įgyvendinti valstybės pagalbos taisykles, kartais taikant naujas interpretacijas dėl atrankos kriterijų, kuris yra labai svarbus valstybės pagalbos sąvokai. Tačiau jeigu apmokestinimo tvarka yra įvardijama žalinga pagal Elgesio kodeksą, tai visiškai nereiškia, kad ji būtinai turi būti įvertinta kaip valstybės pagalba (Pranešimo 30 punktas). Laikydamosi tokios pozicijos Komisija pradėjo įgyvendinti strategiją, kuri gali sukelti nepageidaujamų pasekmių konkurencijos politikai, kai mokestinės priemonės, kuriomis yra smarkiai iškraipoma konkurencija taip sudarant kliūtis veiksmingam bendrosios rinkos funkcionavimui, yra paliekamos nepakeistomis dėl politinių priežasčių, – Komisija vengia taikyti atitinkamas mokesčių derinimo priemones, tuo tarpu, kai daug mažiau žalos padarantis mokesčių sistemas Komisija nuolat kritikuoja taip, kad galima daryti išvadą,

V SUINTERESUOTŲ ŠALIŲ PASTABOS

- (58) Pastabas pateikė Gibraltaro Vyriausybė, Ispanija, Ispanijos Verslo organizacijų konfederacija ir Alandų Administracija.

Gibraltaro vyriausybė

- (59) Gibraltaro Vyriausybė yra gerai susipažinusi su Jungtinės Karalystės pateiktais argumentais⁽⁸⁾ ir visiškai jiems pritaria. Papildomos Gibraltaro pateiktos pastabos galėtų būti apibendrintos taip:

⁽⁸⁾ Žr. 33–57 dalis.

⁽⁹⁾ Paskelbta, atitinkamai 2001 m. spalio mėn., ir 2002 m. lapkričio 22 d.

⁽¹⁰⁾ Viešos pastabos, pareikštos 2002 m. vasario 27 d.

⁽¹¹⁾ (Verslo apmokestinimo) elgesio kodekso grupės ataskaita Ekofinui 2001 m. gruodžio 4 d. (14467/01 – FISC 249, 2001 11 27).

jog nesilaikoma vienodo vertinimo principo. Norėdama pasiekti vienodo verslo apmokestinimo lygio visoje Europos Sąjungoje, jeigu tokio tikslo yra siekiama, Komisija turėtų imtis įgyvendinti mokesčių derinimo priemonės. Priešingu atveju gali būti piktnaudžiaujama suteiktais įgaliojimais. Pranešimo 15 punktą patvirtina, kad pačius mokesčių sistemos skirtumus lemia ne valstybės pagalbos taisyklės, o greičiau EB Sutarties 95–97 straipsniai.

(63) Naująja sistema siekiama išspręsti klausimus, kurie kelia susirūpinimą dėl žalingos mokesčių konkurencijos. Pirmiausia, reforma panaikina bet kokią rezidenčių ir nerezidenčių bendrovių (vadinamąjį „apribojimą“) diferenciaciją, kuri buvo itin pabrėžiama elgesio kodekse, OECD ataskaitoje apie žalingą mokesčių konkurenciją ir yra pagrindinis teisės aktų, apibrėžiančių atleidimą nuo mokesčių ir tokios teisės suteikimą, aspektas. Reforma vienodai taikoma visoms Gibraltare registruotoms bendrovėms. Antra, reforma užtikrins reikalingą skaidrumą, kadangi visos bendrovės privalės teikti savo mokesčių ataskaitas. Galiausiai, Gibraltaro finansines paslaugas teikiančios bendrovės nebus atleidžiamos nuo apmokestinimo, joms bus taikomas atskiras papildomas mokestis, kuriuo bus apmokestinamas iš tokios veiklos gaunamas pelnas.

(64) Viršutinė 15 % pelno apmokestinimo riba ir bendrovių, neuždirbusių pelno, neapmokestinimas iš esmės nėra reikšminga pasirinktinai taikoma priemonė. Vien tik faktas, kad viena bendrovė tam tikroje jurisdikcijoje gali, pasinaudodama bendra taisykle, per konkrečius vienerius metus gauti daugiau naudos nei kita toje pačioje jurisdikcijoje veikianti bendrovė, nėra pakankamas pagrindas teigti, kad pagal EB Sutarties valstybės pagalbą reglamentuojančias taisykles yra teikiama valstybės pagalba. Visiškai akivaizdu, kad tai nebuvo įvertinta Pranešimo 13–14 punktuose.

(65) Regioninė atranka gali būti pareikšta, kai visoje valstybėje yra taikomas tam tikras mokestis, tačiau regioniniai parlamentai arba valdžios institucijos turi įgaliojimus sumažinti tokio mokesčio normą (arba atleisti nuo tokio mokesčio taikymo) savo regionuose. Čia gali iškilti pasirinktinio taikymo pavojus, jeigu regiono, kuriame tariamai yra skiriama valstybės pagalba, įgaliojimai reglamentuoti apmokestinimą yra tik antriniai arba papildo jų galias keisti standartinę arba išlikusią apmokestinimo tvarką. Tikriausiai tokią padėtį galima būtų stebėti kai kuriose valstybėse narėse, tačiau Gibraltare to nėra. Padėtis būtų visiškai kitokia, jeigu mokesčių jurisdikcija, tariamai teikianti pagalbą, yra visiškai autonominė mokesčių jurisdikcija, kuri visiškai savarankiškai sukuria savo mokesčių sistemą, atsižvelgdama į savo atsakomybę užtikrinti reikalingą biudžetą, ir kai tokioje mokesčių jurisdikcijoje neprivaloma mokėti kitoje tos pačios valstybės mokesčių jurisdikcijoje nustatytų mokesčių.

(66) Neatsižvelgiant į tai, ar visuotinai taikomos nuo nacionalinių normų leidžiančios nukrypti nuostatos, kurias

įgyvendina visiškai autonomiškas regionas (priešingai, nei regionas, veikiantis pagal *ad hoc* įgaliojimų perdavimą) jokiais būdais jų nesiejant su centriniu biudžetu, būtų ar nebūtų valstybės pagalba, šiuo atžvilgiu Gibraltaro reforma yra iš esmės kitokia. Šiuo atveju ne tik yra tikroji *sui generis* autonomija, bet ši autonomija yra naudojama savarankiškai sukurti visiškai kitokią ir nepriklausomą sistemą, kuri jokiais būdais nėra grindžiama Jungtinės Karalystės sistemomis arba normomis. Todėl nebūtų nei tinkama, nei protinga lyginti Gibraltaro apmokestinimo taisykles su taisyklėmis, kurios būtų taikomos, jeigu tas pats mokesčių subjektas būtų įsikūręs Jungtinėje Karalystėje.

(67) Pirmosios instancijos teismas (PIT) neseniai peržiūrėjo Komisijos sprendimus pradėti formalias procedūras dėl mokesčių priemonių, kurias priėmė Baskų provincijos, pagal Ispanijos Konstituciją gavusios tam tikrą autonomiją. Tačiau Baskų provincijos išnaudojo savo įgaliojimus apmokestinimo srityje, kad įtvirtintų nukrypimus nuo nacionalinės apmokestinimo sistemos, atleisdamos nuo mokesčių, kurie priešingu atveju pagal bendrąsias taisykles būtų taikomi. Savo išankstinėse išvadose, kad nagrinėjamosios mokesčių priemonės yra taikomos pasirinktinai, ir kad dėl to gali būti laikomos neteisėtai suteikta valstybės pagalba, Komisija neatsižvelgė į tą aplinkybę, kad tokios priemonės buvo taikomos tik dalyje Ispanijos teritorijos. Vienoje byloje ⁽¹²⁾ PIT ypač pažymėjo, kad Komisijos sprendimai pradėti procedūras „neturi jokios įtakos Territorio Histórico de Álava kompetencijai patvirtinti bendras mokesčių priemones, kurios būtų taikomos visame atitinkamame regione“.

(68) Valstybės pagalbą reglamentuojančių taisyklių atžvilgiu reforma savo mastu nėra regioninė priemonė, kadangi nagrinėjamoji fiskalinė priemonė, kuri iš esmės apima visą ir tik įmonių pelno apmokestinimo sistemą, būtų vienodai taikoma visoje atitinkamoje mokesčių jurisdikcijoje.

Alandų administracija

(69) Tolesniuose punktuose pateikiamos šios apibendrintos Alandų administracijos pateiktos pastabos.

(70) Spręsdama, ar reforma gali būti valstybės pagalba, Komisija yra pareiškusi, kad darydama išvadas ji atsižvelgia į pasirinktinio taikymo galimybę. Komisija cituoja savo ankstesnius sprendimus, įskaitant sprendimus pradėti formalias procedūras dėl galimos Alandų salose veikiančių draudimo bendrovių teikiamos valstybės pagalbos. Kvietime pateikti pastabas taip pat daroma nuoroda į galimą regioninį ypatumą. Tačiau galutiniame Komisijos sprendime ši nuoroda jau buvo panaikinta. Todėl Alandų atvejis negali būti laikomas regioninio ypatumo ar pasirinktinio taikymo pavyzdžiu. Atsižvelgiant į ankstesnę Komisijos praktiką, remiamasi galutiniuose sprendimuose pareikštomis nuostatomis.

⁽¹²⁾ Žr. 7 išnašą.

(71) Jeigu savivaldos pagrindu veikiantis regionas turi išimtinę teisę priimti tiesioginio verslo apmokestinimo teisės aktus, ši priemonė turi būti vertinama ir tvirtinama vadovaujantis tokiais pačiais principais, lyg priemonę priimtų valstybė narė. Savivaldos pagrindu veikiantis regionas turi būti laikomas atskira jurisdikcija tose srityse, kur įstatymų leidimo įgaliojimus turi tik jo įstatymų leidybos organas. Tai reiškia, kad mokestinės priemonės atitikimą valstybės pagalbos taisyklėms reikia vertinti taip pat, nesvarbu, ar tokias priemones taiko valstybė narė, ar savivaldos pagrindu veikiantis regionas. Bet kokia kitokia išvada panaikintų savivaldos pagrindu veikiančio regiono galimybę naudotis savo įstatymų leidybos įgaliojimais, kitaip, nei tai daroma likusioje valstybės narės dalyje. Atitinkamai, mokestinė priemonė, kuri yra bendro pobūdžio priemonė savivaldos pagrindu veikiančiame regione, neturėtų būti laikoma pasirinktinai taikoma priemone, ar valstybės pagalba pagal EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, jeigu tik regionas turi išimtinės teisės spręsti apmokestinimo klausimus, nesvarbu, ar toje teritorijoje apskaičiuojamas mokestis skiriasi nuo valstybėje narėje, kuriai tas regionas priklauso, taikomo mokesčio. Bet kokia kitokia interpretacija pažeistų regiono įgaliojimus spręsti apmokestinimo klausimus.

Ispanija

- (72) Iš esmės Ispanija pritarė Komisijos išankstinei reformos analizei, kurią pastaroji pateikė kvietime pateikti pastabas⁽¹³⁾. Ispanijos papildomai pateiktos pastabos apibendrintos toliau pateikiamuose punktuose.
- (73) Gibraltaro mokesčių sistema yra nepaprastai svarbus klausimas Ispanijai, pirmiausia, dėl jų teritorijų artumo ir dėl Gibraltaro mokesčių sistemos daromos žalos Ispanijos viešiesiems finansams. Nesąžiningą konkurenciją, kurią sudaro Gibraltaras, galima laikyti žalinga konkurencija, kadangi ir pagal šiuo metu galiojančią tvarką, ir pagal tvarką, kuri bus įgyvendinta pagal siūlomą reformą, verslo įmonių ir investicijų apmokestinimo lygis yra daug žemesnis, nei Ispanijoje. Reforma ir toliau bus žalinga Ispanijos mokesčių sistemai, kadangi ji nepašalins tvarkos, pagal kurią mokesčiai Gibraltare yra mažesni, nei Ispanijoje, kur standartinė įmonių pelno apmokestinimo norma yra 35 %, ir toliau labai skirsis nuo Jungtinėje Karalystėje taikomos apmokestinimo tvarkos, dėl to verslo įmonės gali nuspręsti persikelti į Gibraltarą, siekdamas pasinaudoti labiau palankiu mokesčių režimu. Tikėtina, kad dauguma bendrovių Gibraltare moka mažesnius nei 15 % – pagal didžiausią normą – mokesčius, mažiausiai 15–20 procentinių punktų mažesnius nei Ispanijoje ar Jungtinėje Karalystėje.
- (74) 28 800 bendrovių, kurios neturi prievolės mokėti papildomo mokesčio, taikomo su komunalinėms ar finansinėms paslaugomis susijusiai veiklai, apmokestinimas pagal siūlomą mokesčių sistemą iš esmės nėra bendras verslo pelno mokestis; jis nustatomas derinant įvairius mokesčius, kuriems taikomi įvairūs apribojimai, ir dėl to galutinė mokestinė prievolė yra arba labai žema, arba iš viso išnyksta (Gibraltare reforma vadinama „nulinės mokesčio normos“). Dauguma šių bendrovių gali būti laikomos tik kontaktinėmis bendrovėmis, arba turto valdymo bendrovėmis, ir jeigu tik jos uždirba pelno, jos turi mokėti 3 000 GBP už kiekvieną darbuotoją per metus. Kadangi daugumoje jų dirba tik vienas darbuotojas (apskaitininkas arba auditorius), ir tai dažniausiai tik dalį darbo dienos, tokios bendrovės mokės tik maksimalią 3 000 GBP sumą per metus, jeigu jos neužima jokių verslo patalpų, o tai ir yra dažniausiai pasitaikantis atvejis.
- (75) Registracijos mokesčio įvedimas reikštų tam tikrą diskriminaciją pelno neuždirbančių bendrovių (150 GBP), pavyzdžiui, kontaktinių bendrovių arba turto valdymo bendrovių, atžvilgiu, palyginus su aktyviai veikiančiomis bendrovėmis (300 GBP). Tai būtų akivaizdus pavyzdys, kaip stengiamasi išlaikyti šiuo metu galiojančią pastarosioms bendrovėms palankią padėtį.
- (76) Finansinių paslaugų sektorius sukuria 30 % bendrojo vidaus produkto. Pelno mokestis, taikomas finansines paslaugas teikiančioms įmonėms, iš tikrųjų nėra tikrasis įmonių pelno mokestis, kadangi bendra jų mokestinė prievolė, kurią sudaro darbo užmokesčio fondo mokestis, įmonių nekilnojamojo turto mokestis ir papildomas mokestis, mokesčio negali būti didesnė nei 15 % jų pelno arba 500 000 GBP.
- (77) Du naujieji mokesčiai nebus taikomi lengvatinės prekybos bendrovėms: tokiu būdu maždaug 8 000 bendrovių, kurios fiziškai Gibraltare nevykdo veiklos, bus atleistos nuo mokesčių. Reforma niekaip nekeičia verslo įmonių, kurios Gibraltare neturi nei darbuotojų, nei patalpų, apmokestinimo tvarkos.
- (78) Gibraltaras yra regionas, kuris visiškai nebūdamas priklausomu nuo pagalbos ar kitokių priemonių, kuriomis siekiama skatinti ekonomikos vystymąsi, yra pavydėtinais stiprus finansiskai.
- (79) Vertinant bet kokią pagalbą jos atrankos požiūriu, papildomas pelnui taikomas mokestis būtų taikomas tik bendrovėms, kurios teikia tam tikras finansines ar komunalines paslaugas. Tokia nuostata dėl mokesčio taikymo konkrečiam subjektui, negali išplaukti arba būti pateisinama sistemos pobūdžiu arba jos bendrąja struktūra⁽¹⁴⁾. Bendrovės, veikiančios sektoriuose, kuriuose kapitalas yra labai mobilus, ir įdarbinančios vos kelis darbuotojus, iš esmės turės mokėti tik darbo užmokesčio fondo mokestį, ir dėl to jų mokestinė prievolė bus apribojama. Tokioms bendrovėms tai suteiktų išskirtinio pranašumo jų konkurentų atžvilgiu, kadangi jų sąnaudos sumažėtų, o pelnas padidėtų.

⁽¹³⁾ Žr. 1 išnašą.

⁽¹⁴⁾ Ši išimtis buvo pripažinta Teismo byloje 173/73 [1974] ECR 709.

(80) Europos Teisingumo Teismo generalinis advokatas teigė⁽¹⁵⁾, kad visos priemonės, kurios sukuria konkurencinį pranašumą, įskaitant finansinį pranašumą, „taikomos tik bendrovėms, kurios investuoja tam tikroje valstybės narės teritorijoje, turėtų būti laikomos valstybės pagalba, ir dėl to, vien pagal jų pobūdį, negali būti laikomos valstybės fiskalinėje sistemoje įgyvendinama bendro pobūdžio priemonė“. Jis taip pat laikėsi nuomonės, jog „tai, kad priemonės priėmė regioninės valdžios institucijos, pagal nacionalinę teisę turinčios išimtinę kompetenciją“ yra „tik formos klausimas“, ir „nėra pakankamas pagrindas pateisinti palankesnių sąlygų suteikimo bendrovėms, kurioms taikomos regioninės teisės nuostatos“.

(81) Nors skelbiamas reformos tikslas yra sukurti naują įmonių pelno apmokestinimo sistemą, kurioje nebūtų jokių valstybės pagalbos elementų, ji negali būti įgyvendinama nepaisant Sutarties 87 straipsnio nuostatų tik dėl to, kad tai yra mokestinė priemonė arba ja siekiama bendrovių teise nustatytų tikslų. Pagrindiniai šios reformos rezultatai būtų konkurencijos regione iškreipimas ir verslo įmonių skatinimas persikelti į kitas vietas. Sistema sukurtų gerokai palankesnes sąlygas Gibraltare veikiančioms bendrovėms, kadangi toje teritorijoje būtų taikomos daug mažesnės mokesčio normos (arba mokesčių iš viso nebūtų), palyginti su Jungtinėje Karalystėje taikomomis normomis. Akivaizdžiai sumažindama mokestines prievoles tam tikroms bendrovėms, tokia pasirinktinai, regioniniu pagrindu taikoma priemonė iškraipytų konkurencijos sąlygas ir darytų poveikį prekybai tarp valstybių narių.

(82) Be to, kad šiuo metu galiojanti Gibraltaro apmokestinimo tvarka numato mokestines prievoles, kurios yra daug žemesnės, nei šiuo metu galioja Jungtinėje Karalystėje, techninis darbo užmokesčio fondo mokesčio taikymo mechanizmas taip pat gali būti laikomas žalingu pagal Elgesio kodekso B punktą. Reforma neskatinėtų verslo įmonių steigtis ir veikti Gibraltare, ir dėl to laikoma žalinga, pagal Elgesio kodekso B.3. punkte apibrėžtą kriterijų. Jungtinė Karalystė kol kas dar neįgyvendino savo pažadų, kuriuos ji davė remiama OECD, siekiant Gibraltarą išbraukti ir nebendradarbiaujančių „mokesčių rojų“ sąrašo.

(83) Gibraltaro ekonominė strategija yra žalinga ir pačiam Gibraltarui, kadangi ji sukūrė ekonomiką, kuri neturi tvirto pagrindo ir vidutinės trukmės arba ilguoju laikotarpiu taps netvaria. Ji taip pat sukliudė kaimyniniam regionui Campo de Gibraltar išnaudoti ekonominės plėtros galimybes. Campo de Gibraltar šiuo metu yra vienas silpniausiai išsivysčiusių Ispanijos regionų. Santykinį Gibraltarą klestėjimą daugiausia galima paaiškinti ji supančių regionų atsilikimu.

(84) Ši mokesčių sistema yra ne tik diskriminuojanti ir neteisinga, ji skatina vengimą mokėti mokesčius ir pinigų plovimą. Vengimas mokėti mokesčius, kurį skatina galimybė užsiimti pinigų plovimu, daro rimtą žalą Ispanijos valstybės finansų sistemai, kadangi toks pinigų plovimas skatina organizuoto nusikalstamumo gaujų veiklą. Pirmiau minėtoje TVF ataskaitoje pabrėžiama, kad Gibraltare nėra privalomų kovos su pinigų plovimu taisyklių.

Ispanijos verslo organizacijų konfederacija

(85) Ispanijos verslo organizacijų konfederacija pritaria Komisijos preliminaroms reformos analizės išvadoms, išdėstytoms Komisijos kvietime pateikti pastabas, ir teigia, kad reforma galėtų padaryti didelės žalos Ispanijos verslo įmonėms. Papildomai pateiktos pastabos apibendrinamos tolesniuose punktuose.

(86) Mokestiniai išipareigojimai bus daug mažesni, nei taikomi bendrovėms Jungtinės Karalystės miesto vietovėse ir Ispanijoje: bendra mokestinė našta Gibraltare būtų ribojama, kad neviršytų 15 %, tuo tarpu mokestinė norma Jungtinėje Karalystėje ir Ispanijoje yra ne mažesnė nei 30 %, ar net didesnė. Pagal naująją sistemą nemažai Gibraltaro firmų iš viso neturės mokėti jokių mokesčių. Tokia schema besinaudojančių firmų sąnaudos bus mažesnės nei jų konkurentų. Daug mažesnė Gibraltare taikoma mokesčių norma yra diskriminacinė ir daro žalą tiek Ispanijos verslo įmonių tame regione, tiek JK verslo įmonių konkurencingumui.

(87) Didžioji dauguma Gibraltare įsisteigusių bendrovių yra labai mažos (paprastai jas valdo vienas asmuo, jos užima labai nedideles patalpas), jos užsiima turto valdymu, taigi vienintelės jų gaunamos pajamos yra kapitalo vertės padidėjimas iš jų valdomo turto. Atsižvelgiant į tai, kad reformos pagrindas yra apmokestinimas pagal bendrovės darbuotojų skaičių ir užimamą verslo patalpų plotą, taip pat kapitalo vertės padidėjimo atleidimas nuo mokesčių, dauguma Gibraltare veikiančių bendrovių iš viso neturės mokėti jokio įmonių pelno mokesčio.

Jungtinės Karalystės pastabos ir trečiųjų šalių pastebėjimai

(88) Jungtinė Karalystė pritaria Alandų administracijos pastebėjimams. Komentuodama Ispanijos Vyriausybės ir Ispanijos verslo organizacijų konfederacijos pastebėjimus, Jungtinė Karalystė pakartojo ir nurodė kai kuriuos savo argumentus, kuriuos ji buvo pateikusi savo atsakyme dėl procedūros pradėjimo. Papildomos Jungtinės Karalystės pateiktos pastabos apibendrinamos toliau pateikiamuose punktuose.

⁽¹⁵⁾ Jungtinės bylos C-400/97, C-401/97 ir C-402/97, [2000] ECR I-1073.

- (89) Reforma nepadarys „didelės žalos“ Ispanijos valstybės iždui. Campo regionas yra ekonomiškai silpnas ne dėl Gibraltaro mokesčių sistemos. Yra visiškai priešingai, kadangi tas regionas gauna nemažai pajamų iš Gibraltaro. 2003 m. sausio mėn. užimtumo duomenys rodo, kad Ispanijos darbuotojai, teisėtai dirbantys Gibraltare, sudaro maždaug 18 % visos Gibraltaro darbo jėgos. Taigi Gibraltaras yra darbo vietų šaltinis ir pajamų šaltinis Ispanijos darbininkams, kurie atvyksta iš aplinkinių teritorijų, taip pat Campo regionas gauna nemažą pajamą iš čia besilankančių Gibraltaro gyventojų. Ispanija yra antra pagal eksporto į Gibraltarą apimtis. Gibraltaras nėra toks turtingas, kaip teigiama, ir Europos regioninės plėtros fondo yra įvardytas kaip 2 tikslo regionas.
- (90) Skirtingai valstybių narių ir autonominių mokesčių regionų nustatomos mokesčių normos ir mokesčių bazės yra suvereniai sprendžiamas klausimas, kuriam nėra taikomas EB Sutarties 87 straipsnis. Valstybės pagalbos taisyklių tikslas yra kovoti su pranašumu, kurį suteikia valstybė arba kurį naudojamos valstybės išteklius, įgyja atskiros įmonės. Atskiroje autonominėje mokesčių teritorijoje taikomos žemesnės mokesčių normos neatitinka šio esminio konkretumo reikalavimo, ir dėl to nėra valstybės pagalba. Atskirų mokesčių regionų mokesčių sistemų konkurencija gali atsirasti ne tik dėl skirtingų taikomų mokesčių normų, bet ir dėl skirtingų apmokestinamųjų pajamų apskaičiavimo metodų. Tokie skaičiavimo metodų skirtumai nėra valstybės pagalba, jeigu mokesčių sistema yra taikoma tikrai be diskriminacijos visoje autonominėje mokesčių teritorijoje. Neaišku, kaip iš tikrųjų reforma gali pakenkti Ispanijos ekonomikai, skatindama verslo įmones persikelti į Gibraltarą. Jungtinei Karalystei nėra žinoma nei viena Ispanijos bendrovė, kuri būtų persikėlusi į Gibraltarą, siekdama pasinaudoti tariamai „labiau palankia mokesčių sistema“, kurią yra sukūrusi šiuo metu galiojanti apmokestinimo tvarka. Iš tikrųjų ES valstybės, tarp kurių Graikija ar Airija, ir į ES įstojusios valstybės, pavyzdžiui, Estija, Vengrija ar Kipras, taip pat taiko santykinai žemas įmonių pelno mokesčio normas.
- (91) Kritika, kad sistema yra įvairių mokesčių derinys, atsiranda dėl nepakankamo sistemos supratimo. Reformuotos sistemos logika yra tokia: mokesčio bazę sudaro darbo vietos ir užimamos verslo patalpos, o pelningumas sąlygoja žemesnę mokesstinę prievolės ribą. Bendrovių atžvilgiu sistema paprasčiausiai atmeta pelno apmokestinimą sistemos atžvilgiu. Darbo vietų ir užimamų patalpų kriterijus yra taikomas horizontaliai visoms bendrovėms visuose sektoriuose. Tokie kriterijai nėra palankesni stambioms bendrovėms, nei smulkioms, arba atvirkščiai. Panaikinus 500 000 GBP pelno mokesčio ribą, išnyksta bet kokia galimybė, kad reforma gali būti palankesnė stambioms įmonėms, nei smulkioms. Tai, kad pelno neturinčioms bendrovėms yra nustatytas 150 GBP registracijos mokestis, o 300 GBP nustatytas aktyviai veikiančioms bendrovėms, nereiškia, kad teikiama valstybės pagalba, kadangi registracijos mokesčio skirtumas 150 GBP gali būti laikomas *de minimis* pagalba.
- (92) Nors reformą visiškai teisėtai galima apibūdinti „nulinio pelno mokesčio“ reforma (pasirinkus mokesčio bazę darbuotojų skaičių ir užimamas patalpas, o ne pelną), ją vadinti „nulinės mokesčio normos“ reforma būtų klaidinga. Teisingas apibūdinimas būtų toks, kad pagrindinis reformos elementas yra bendras įmonės pelno apmokestinimo panaikinimas (išskyrus papildomus mokesčius finansines ir komunalines paslaugas teikiančioms įmonėms) ir jo pakeitimas darbo užmokesčio fondo mokesčiu, kurį mokėtų visos bendrovės.
- (93) Papildomi mokesčiai (finansines ir komunalines paslaugas teikiančioms įmonėms) taip pat nėra valstybės pagalba. Nors galima būtų ginčyti dėl pasirinktinio priemonės taikymo, tokių mokesčių negalima būtų laikyti „pranašumu“, palyginus su bendra norma, naudojama apibrėžiant valstybės pagalbą; jų tikslai yra visiškai priešingi. Dėl šios priežasties teiginys, kad nefinansinių paslaugų sektoriui netaikomi papildomi mokesčiai, yra nepagrįstas.
- (94) Teiginys, kad reforma Gibraltaro bendrovėms sukuria palankesnes sąlygas, nei Jungtinės Karalystės bendrovėms, yra neteisingas, ir parodo neteisingą regioninės specifikos sąvokos, Gibraltaro konstitucinio statuso ir jo statuso pagal EB Sutartį supratimą. Manoma, kad Ispanijos Vyriausybė neketina šio teiginio patvirtinti, kadangi tai sudarytų kliūtis valstybėms narėms decentralizuoti savo įgaliojimus apmokestinimo srityje, ir, *inter alia*, padarytų žalą Baskų provincijos autonomijai. Ispanijos Vyriausybės cituojamos bylos⁽¹⁶⁾ vertinant regioninę specifiką, nėra su šiuo atveju susiję, kadangi nė viena jų nėra susijusi su situacija, kai atitinkami regionai būtų turėję autonomiją tose srityse, kuriose yra teikiamos bendros mokesčių sistemos nuostatų išimties. Mokesčių autonomija, minima kai kuriose su Baskų provincija susijusiose bylose⁽¹⁷⁾ yra naudojama suteikti mokesčių nuolaidas, atsižvelgus į bendrą Ispanijos mokesčių sistemą, tuo tarpu Gibraltaro atveju jo autonomija yra naudojama sukurti mokesčių sistemą, kuri iš esmės skirtųsi nuo Jungtinėje Karalystėje taikomos mokesčių sistemos.
- (95) Teiginiai, susiję su, *inter alia*, vengimu mokėti mokesčius ir pinigų plovimu taip pat yra nepagrįsti, ir vykdomam tyrimui dėl valstybės pagalbos elemento neturi reikšmės. Todėl čia nereikėtų skirti daugiau dėmesio išsamiam tokių neiginių paneigimui. Tarp kitko, Gibraltare yra taikomi pakankamai aukšti priežiūros ir finansinės veiklos reguliavimo standartai, tiek valstybiniame,

⁽¹⁶⁾ 2001 m. vasario 13 d. Komisijos sprendimas Nr. 147 A/2000 Prancūzija (Loi d'orientation pour l'Outre-mer) ir byla 248/84 Vokietija prieš Komisiją [1987] ECR 4013.

⁽¹⁷⁾ Jungtinės bylos T-127/99, T-129/99 ir T-148/99, Diputación Foral de Álava ir kiti prieš Komisiją, p. 142.

tiesk privačiame sektoriuje. Gibraltaro Finansinių paslaugų komisija yra nepriklausoma ir gerbtina organizacija. Tokį požiūrį vieningai išreiškė kelios tarptautinės organizacijos, kurios taip pat pateikė savo pastabas dėl Gibraltare vykdomos kovos su pinigų plovimu. Gibraltaras buvo viena pirmųjų jurisdikcijų ES, įgyvendinusių Pinigų plovimo direktyvą, pritaikant ją visiems nusikaltimams. 2002 m. lapkričio mėn. paskelbtoje Finansinės veikos darbo grupės (FATF) ataskaitoje teigiama, kad „Gibraltare yra visi reikalingi įstatymai, teisės aktai ir praktika kovoti su pinigų plovimu“, ir „Gibraltaras yra beveik užtikrinęs FATF 40 rekomendacijų laikymąsi“⁽¹⁸⁾. 2001 m. spalio mėn. TVF ataskaitoje nurodoma, kad Gibraltaras yra įgyvendinęs 66 ir 67 tarptautinius finansinio reguliavimo standartus, ir daroma išvada, kad „priežiūra iš esmės yra veiksminga ir nuosekli, ... Gibraltaras gali būti laikomas labai veiksmingai įgyvendinančiu priežiūros funkcijas“⁽¹⁹⁾. Pagal OECD taisykles, Gibraltaras buvo įvardytas bendradarbiaujančia mokesčių jurisdikcija.

VI VERTINIMAS

Pagalbos buvimas

- (96) Kad priemonė būtų laikoma valstybės pagalba pagal EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, ji turi atitikti keturis toliau nurodytus kriterijus. Pirmia, priemonė turi sukurti pagalbos gavėjui pranašumą, dėl kurio jis gali sumažinti savo sąnaudas, kurias jis priešingu atveju patirtų vykdydamas savo veiklą. Antra, tokį pranašumą turi suteikti valstybė, arba jis turi būti teikiamas iš valstybės išteklių. Trečia, priemonė turi daryti įtaką konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių. Galiausiai, priemonė turi būti konkreti arba taikoma pasirinktinai, ta prasme, kad ji turi suteikti pranašumo kai kurioms įmonėms, arba kai kurių prekių gamybai.
- (97) Pagal Pranešimo 16 punktą, pagrindinis EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalies taikymo priemonei kriterijus yra tai, kad „priemonė suteiktų išimtį iš mokesčių sistemos tam tikroms valstybės narės įmonėms. Todėl pirma reikėtų nustatyti, kokia bendroji sistema turėtų būti taikoma“. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad reforma iškelia ir esminės atrankos, ir regioninės atrankos klausimus, Komisija pirmiausia išnagrinės regioninės atrankos aspektą. Atskirų Gibraltaro vykdomos reformos sudėdinių dalių esminė atranka yra nagrinėjamas atskirai toliau 128–150 punktuose.

Regioninė atranka

- (98) Savo sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą⁽²⁰⁾ Komisija apibrėžia, kokiais būdais reforma visa savo visuma suteikia pranašumo Gibraltaro bendrovėms palyginus su Jungtinės Karalystės bendrovėmis. Nei Jungtinė

Karalystė, nei Gibraltaras neužginčijo faktinio tokio palyginimo pagrindo, todėl jis čia yra pakartojamas ir išsamiau analizuojamas.

- (99) Pagal Jungtinėje Karalystėje galiojančią apmokestinimo tvarką, didžiausia įmonių pelno apmokestinimo norma yra 30 % nuo bendrovės pelno. Palyginimui, pagal numatomą reformą, didžiausia pelno apmokestinimo norma visoms Gibraltaro bendrovėms, išskyrus komunalines paslaugas teikiančias bendroves, yra 15 %.
- (100) Skirtumas tarp Jungtinėje Karalystėje galiojančios apmokestinimo tvarkos ir Gibraltaro reforma numatomos apmokestinimo tvarkos sukuria situaciją, kurioje Jungtinėje Karalystėje veikiančių bendrovių didžiausia pelno apmokestinimo norma yra 30 %, o Gibraltaro bendrovių (išskyrus komunalines paslaugas teikiančias) didžiausia pelno apmokestinimo norma yra 15 %. Be to, kaip bus parodyta toliau 128–152 punktuose, tam tikrų rūšių bendrovės išvengs mokesčio iš viso, arba bus apmokestinamos 5 % nuo pelno mokesčiu. Tokia skirtinga apmokestinimo tvarka yra palankesnė bendrovėms, išskyrus komunalines paslaugas teikiančias bendroves, veikiančioms Gibraltare, nei Jungtinėje Karalystėje įsisteigusioms bendrovėms.
- (101) Kiti taikomų apmokestinimo tvarkos skirtumai užtikrina dar kitus pranašumus Gibraltaro bendrovėms palyginus su Jungtinėje Karalystėje veikiančiomis bendrovėmis. Komisija pastebi, kad pagal numatomos reformos nuostatas, apskaičiuojant bendrovės pelną, į kapitalo vertės padidėjimą neatsižvelgiama. Ir priešingai, Jungtinėje Karalystėje kapitalo vertės padidėjimas yra dažniausiai apmokestinamas įmonės pelno mokesčiu. Panašiai kitus pranašumus sukuria ir amortizaciniai kapitalo atskaitymai. Priešingai, nei numatomi 33 1/3 % atskaitymai kapitalo išlaidoms įrangai ir įrengimams, Jungtinė Karalystė numato 25 % atskaitymus nuo mažėjančio skirtumo, ir nėra bendros taisyklės, kad tokie atskaitymai būtų galimi pirmais metais.
- (102) Kaip yra akivaizdu iš pirmiau pateiktų punktų, Komisijos nuomonės dėl siūlomos Gibraltaro reformos regioninės atrankos esmė yra ta, kad tokie pasiūlymai iš esmės numato mažesnes apmokestinimo normas, nei taikomos Jungtinėje Karalystėje, ir dėl tokio skirtumo Gibraltaro bendrovių atžvilgiu yra sukuriamas pasirinktinis pranašumas. Ši prielaida nuosekliai siejasi su Pranešimo 16 punktu, kuriame teigiama, kad „mokesčių priemonei norint taikyti 87 straipsnio 1 dalį, pagrindinis kriterijus yra tai, kad priemonė suteiktų mokesčių sistemos išimtį tam tikroms valstybės narės įmonėms“. Kaip nurodoma Pranešimo 17 punkte „Komisijos sprendimų priėmimų praktika rodo, kad 87 straipsnio 1 dalyje nustatytas

⁽¹⁸⁾ FATF Bankų priežiūros institucijų užsienio grupė, Bendra vertinimo ataskaita (2002 m. lapkričio mėn.). p. 29.

⁽¹⁹⁾ TVF ataskaita (2001 m. spalio mėn.) „Gibraltaras: Finansinių paslaugų reguliavimas ir priežiūra“, 9 dalis.

⁽²⁰⁾ Žr. 1 išnašą.

specifikos kriterijus netaikomas tik visą valstybės teritoriją apimančioms priemonėms, ir „net ir Sutartyje nustatoma, kad regiono ūkio plėtrai skatinti skirtos priemonės yra laikomos valstybės pagalba“⁽²¹⁾. Netgi jeigu tokios mokesčių nuolaidos būtų taikomos automatiškai ir vienodai visiems ūkio subjektams turintiems mokesčius išsipareigojimus Gibraltare, visiškai vienodai traktuojant visus sektorius ir, priešingai nei šiuo atveju, nesukuriant jokio pranašumo konkrečiam sektoriui, jos „yra skirtos išimtinai bendrovėms veikiančioms tam tikrame valstybės narės regione, ir suteikia joms pranašumo, kurio negali naudotis kitos kituose tos pačios valstybės narės regionuose ir panašia veikla užsiimančios bendrovės“⁽²²⁾. Šiuo atveju pirmiau minimos mokesčių nuolaidos yra palankesnės Gibraltare apmokestinamoms firmoms, palyginus su visomis Jungtinėje Karalystėje veikiančiomis firmomis.

tybės ištekliais teikiamą pagalbą, ir dėl valstybių narių centrinių valdžios institucijų galių priimančias priemones, teikiant paslaugas ar vykdant finansinius pervedimus suformuoti politinę ir ekonominę aplinką, kurioje veikia firmos, toks palyginimas turėtų būti daromas valstybės narės ekonomikos mastu. Šiuo atžvilgiu pats Sutarties tekstas, kuris priemones, „skirtas skatinti ekonominę plėtrą“ konkrečiame regione (87 straipsnio 3 dalies a ir c punktai), įvardija valstybės pagalbos priemonėmis, kurios gali būti laikomos suderinamomis su bendrąja rinka, nurodo, kad pranašumas, kuriam taikomos valstybės pagalbos taisyklės, ir kuris yra suteikiamas tik dalyje teritorijos, gali būti laikomas pasirinktinai suteiktu pranašumu. Visiškai aišku, kad jeigu kontekstas, kuriame vertinama priemonė dėl jos pasirinktinio taikymo, yra teritorija, kurioje tokia priemonė yra taikoma, priemonė, kuri atneša naudos visoms toje teritorijoje veikiančioms firmoms, savo esme yra bendro pobūdžio priemonė. Pagal Teisingumo Teismo patvirtintą nusistovėjusią Komisijos praktiką, priešingai, valstybės pagalbos priemonėmis laikomos tokios mokesčių sistemos, kurios yra taikomos atskiruose regionuose ar teritorijose, ir yra palankesnės, nei konkrečioje valstybėje narėje taikomos bendros sistemos⁽²³⁾.

(103) Jungtinė Karalystė, Gibraltaro Vyriausybė ir Alandų administracija nesutinka su nuomone, kad priemonė yra taikoma pasirinktinai, t. y., kad ji „yra palanki tam tikroms firmoms ar tam tikriems produktams“. Jos argumentuoja, kad būtina atskirti atvejus, kai valstybė suteikia ribotas mokesčių nuolaidas tam tikroje valstybės teritorijos dalyje, ir atvejus, kai tokią palankesnę tvarką numato valstybės viduje veikianti regioninė valdžios institucija jos jurisdikcijoje priklausančioje teritorijos dalyje: pirmosios priemonės yra taikomos pasirinktinai, kadangi jų taikymo sritis apsiriboja tam tikromis firmomis, kurioms taikoma valstybės jurisdikcija, o pastarosios priemonės yra bendro pobūdžio, kadangi jos yra taikomos visoms regioninės valdžios institucijos jurisdikcijoje veikiančioms firmoms.

(105) Antra, Jungtinės Karalystės argumentas, kad ribotoje teritorijoje taikomos nuolaidos tampa bendro pobūdžio priemone atitinkame regione tik dėl to, kad tokias priemones priima regioninės, o ne centrinės valdžios institucijos, ir kad jos taikomos regiono jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje, taip pat negali būti suderinamos su valstybės pagalbos sąvoka. Sąvoka yra objektyvi, ji apima bet kokią pagalbą, kuri sumažina mokesčius, vienos ar daugiau firmų mokamus iš jų biudžetų, nepriklausomai nuo tokios pagalbos paskirties, pagrindimo ar siekiamo tikslo, valdžios institucijos, kuri tokią pagalbą patvirtino ir kurios biudžetas dengia tokią pagalbą, statuso. Diferenciacija vien tik pagal institucijos, kuri priima sprendimą dėl pagalbos, pobūdį, panaikintų Sutarties 87 straipsnio esminį aspektą, kuris apima visas priemones išskirtinai pagal jų poveikį konkurencijai ir prekybai Bendrijoje⁽²⁴⁾. Todėl remiantis vien tik formaliu

(104) Pirmiausia, Komisijos nuomone, valstybės pagalbos sąvokoje esantis atrankos elementas yra vertinamas palyginant tam tikroms firmoms sukuriamas palankesnes sąlygas su sąlygomis, kurios yra sudaromos toje pačioje sistemoje veikiančioms kitoms firmoms. Šios sistemos apibrėžimas tampa dar svarbesne užduotimi, kadangi nustatyti, ar suteikiamas pranašumas, galima tik palyginus esamą padėtį su apmokestinimo tvarka, kuri yra laikoma normalia. Teoriškai, tiek dėl pačios Sutarties bendrosios sistemos, kuri nagrinėja valstybės arba vals-

⁽²³⁾ Žr. ypač dėl centrinių valdžios institucijų priimtų priemonių, 1997 m. gegužės 21 d. priimtą Komisijos sprendimą (pagalbą) Nr. 847/96 dėl prioritetinių labiausiai nutolusių regionų sukūrimo ir patekimo į rinką sąlygų pagerinimo Prancūzijos užsienio teritorijose (OL C 245, 1997 8 12), 1997 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimas (pagalba) Nr. 144/A/96 dėl regioninės pagalbos schemos investicijoms ir pagalbos veiklos sąnaudoms sumažinti, kuri iš dalies keičia Kanarų salų ekonominę ir mokesčių sistemą (OL C 65, 1998 2 28) ir 2001 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimas (pagalba) 2002/780/EB dėl pagalbos schemos „Nuolaidos investicijoms 1999“, kurią Vokietija planuoja įgyvendinti kai kurioms įmonėms naujosiose žemėse, įskaitant Berlyną (OL L 282, 2002 10 19, p. 15). Taip pat žr. 1998 m. sausio 21 d. Komisijos sprendimą 98/476/EB dėl mokesčių nuolaidų pagal Vokietijos pajamų mokesčio įstatymo 52 straipsnio 8 dalį (Einkommensteuergesetz) (OL L 212, 1998 7 30, p. 50), dėl kurio Teisingumo Teismas 2000 m. rugsėjo 19 d. priėmė sprendimą byloje C-156/98 Vokietija prieš Komisiją (2000) ECR I-6857. Dėl regioninių valdžios institucijų numatytų priemonių, žr. 1993 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimą 93/337/EEB dėl mokesčių nuolaidų schemos investicijoms Baskų provincijose ir 2002 m. gruodžio 11 d. Komisijos sprendimas 2003/442/EB, dėl schemos, pritaikančios nacionalinę mokesčių sistemą atsižvelgiant į specifines Azoro autonominio regiono sąvaybes, dalies, pagal kurią yra sumažinama pajamų ir įmonių pelno mokesčio norma (OL L 150, 2003 6 18, p. 52).

⁽²⁴⁾ Byla 173/73 Italija prieš Komisiją (1974) ECR 713, Byla 323/82 Intermills prieš Komisiją (1984) ECR 3809 ir Byla C-248/84 Vokietija prieš Komisiją (1987) ECR 4013.

⁽²¹⁾ Žr. ypač 1993 m. gegužės 10 d. Komisijos sprendimą 93/337/EEB dėl mokesčių nuolaidų schemos investicijoms Baskų provincijose (OL L 134, 1993 6 3, p. 25).

⁽²²⁾ Generalinio advokato Saggio nuomonė jungtinėje byloje C-400/97, C-401/97 ir C-402/97 (2000) ECR I-1073.

valstybės viduje veikiančios valdžios institucijos autonomijos lygio kriterijumi tokia pagalba negali būti vertinama kitaip, nei bet kokios kitos priemonės, kuriomis siekiama tų pačių tikslų, jas įgyvendinant naudojami tie patys ištekliai ir jos daro tokią patį poveikį prekybai ir konkurencijai. Remiantis pirmiau nurodytomis Generalinio advokato Saggio išvadomis bylose C-400/97, C-401/97 ir C-402/97, „tai, kad nagrinėjamosios priemonės priėmė regioninės valdžios institucijos, pagal nacionalinę teisę turinčios išimtinę kompetenciją (...) yra tik formos klausimas, ir nėra pakankamas pagrindas pateisinti palankesnes sąlygas, sukuriamas pagal to regiono teisės aktus reglamentuojamoms bendrovėms. Jeigu taip nebūtų, valstybės galėtų labai paprasti išvengti Bendrijos valstybės pagalbos teisės aktų taikymo dalyje savo teritorijos, vien tik pakeitusios savo vidinę kompetencijos tam tikrose srityse paskirstymo tvarką, taip atitinkamą priemonę paversdamos jos teritorijoje taikoma bendrąja priemone“.

- (106) Komisija pažymi, kad kai norint atskirti „pagalbą“ nuo „bendro pobūdžio priemonės“ taikomas grynai institucijų kriterijus, neišvengiamai būtų skirtingai vertinamas valstybės pagalbos taisyklių taikymas valstybėse narėse, priklausomai nuo to, ar jos taiko centralizuotą ar decentralizuotą kompetencijos mokesčių klausimais paskirstymo modelį (arba kompetencijos kitose srityse, pavyzdžiui, socialiniame draudime). Jeigu Jungtinės Karalystės argumentas būtų priimtas, valstybės narės, kurių vidinė administracijos organizacija numato galimybę kai kurioms žemesnio nei valstybės lygio regioninėms valdžios institucijoms leisti keisti mokesčių sistemą, numatant mokesčių nuolaidas firmoms, veikiančioms tuose konkrečiuose regionuose, galėtų tuose regionuose arba tokių priemonių atžvilgiu netaikyti regioninės valstybės pagalbos taisyklių.

- (107) Komisija teigia, kad jeigu priemonės, kurios yra visiškai vienodos pagal savo tikslus, techniką bei poveikį, nebūtų reglamentuojamos pagal tokias pačias taisykles, tai prieštarautų vienodo vertinimo principams, ir sąlygotų didesnius bendrosios rinkos veikimo iškraipymus. Valstybės pagalbos taisyklės regioninėms mokesčių nuolaidoms turėtų būti taikomos pagal objektyvius kriterijus; jos negali priklausyti nuo grynai institucijų veiksmų, pavyzdžiui, tam tikru laiku valstybės viduje veikiančiai valdžios institucijai suteikiamos didesnio ar mažesnio masto autonomijos mokesčių klausimais. Jeigu tokia technika būtų apibendrinama, ji pažeistų lygybės

principą taikant valstybės pagalbos taisykles, ir paverstų tokias taisykles neveiksmingomis.

- (108) Komisijos nuomone, regioninės valdžios institucijos autonomija mokesčių klausimais, pagal kurią yra suteikiamos mokesčių nuolaidos, niekada nebuvo veiksmu, dėl kurio priemonės negalima būtų laikyti valstybės pagalba. Pripažinimas Sprendime 93/337/EEB⁽²⁵⁾, kad „kiekvienoje iš trijų Baskų provincijų kompetentingos institucijos tam tikromis sąlygomis gali sukurti ir reguliuoti mokesčių sistemas jų teritorijose“ netapo kliūtimi Komisijai nustatyti, kad tokios mokesčių nuolaidos patenka į 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ir paskelbti jas nesuderinamomis su bendrąja rinka, kadangi jos neatitiko taisyklių dėl regioninės ir tam tikriems sektoriams teikiamos pagalbos⁽²⁶⁾. Kitos bylos dėl Baskų provincijų institucijų įgyvendinamų priemonių buvo sprendžiamos, remiantis esmine atranka⁽²⁷⁾. Vertindami šių sprendimų teisėtumą⁽²⁸⁾ Bendrijos teismai nenagrino regioninės atrankos klausimo, kadangi savo sprendimuose Komisija šiuo kriterijumi nesirėmė: todėl Jungtinės Karalystės ir Gibraltaro Vyriausybės pastabos dėl teritorinės kompetencijos šiuo atveju nėra svarbios. Savo vėlesniuose sprendimuose dėl mokesčių nuolaidų schemų, kurias įgyvendina autonomiškai mokesčių klausimus sprendžiančios institucijos, Komisija, nors ir laikydama siūlomąs, kad nagrinėjamosios priemonės yra valstybės pagalba dėl jų esminės atrankos, akivaizdžiai paliko atvirą galimybę įvertinti jų pasirinktinį taikymą tam tikrai teritorijai⁽²⁹⁾. Savo neseniai priimtame sprendime dėl mokesčių nuolaidų, kurias suteikė Azorų regiono institucijos, Komisija padarė išvadą, kad priemonės yra taikomos pasirinktinai, nors jos ir buvo skirtos visoms tame regione veikiančioms įmonėms⁽³⁰⁾.
- (109) Galiausiai, Komisija nori pabrėžti, kad įvardijus šias priemones valstybės pagalbos priemonėmis, visiškai nekeliamas klausimas dėl Gibraltaro mokestinės autonomijos, kuri susiformavo dėl tam tikrų konstitucinių susitarimų ir susiklosčiusios praktikos. Komisija tik siekia užtikrinti, kad jeigu Gibraltaras, pasinaudodamas savo autonomijos teisėmis sumažina visos valstybės mastu taikomo mokesčio dydį, tokios mokesčių nuolaidos būtų taikomos pagal Bendrijos taisykles dėl regioninės pagalbos, ir kitas atitinkamas gaires bei laikantis lygybės principo visoje Bendrijos teritorijoje. Tai nepanaikina galimybės, kad toks sukurtas pranašumas gali būti suderinamas su bendrąja rinka.

⁽²⁵⁾ Cituota aukščiau.

⁽²⁶⁾ Šiuo atžvilgiu žr. Teismo sprendimą Jungtinėse bylose T-127/99, T-129/99 ir T-148/99 Territorio Histórico de Álava ir kiti prieš Komisiją (2002) ECR II-1275, 237 dalis.

⁽²⁷⁾ Žr., pavyzdžiui, 1999 m. gruodžio 22 d. Komisijos sprendimą 2000/795/EB apie Ispanijos įgyvendinamą valstybės pagalbą Ramondín SA ir Ramondín Cápsulas SA (OL L 318, 2000 12 16, p. 36).

⁽²⁸⁾ Žr. jungtines bylas T-92/00 ir T-103/00, cituotas pirmiau dėl Sprendimo 2000/795/EB.

⁽²⁹⁾ Žr. ypač 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą 2003/28/EB dėl 1993 m. Ispanijos įgyvendinamos valstybės pagalbos schemos kai kurioms naujai įsisteigusioms firmoms Álava (Ispanija) (OL L 17, 2003 1 22), 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą 2003/86/EB dėl 1993 m. Ispanijos įgyvendinamos valstybės pagalbos schemos kai kurioms naujai įsisteigusioms firmoms Vizcaya (Ispanija) (OL L 40, 2003 2 14, p. 11) ir 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas 2003/192/EB dėl 1993 m. Ispanijos įgyvendinamos valstybės pagalbos schemos kai kurioms naujai įsisteigusioms firmoms Guipúzcoa (Ispanija) (OL L 77, 2003 3 24, p. 1).

⁽³⁰⁾ Žr. pirmiau nurodytą Sprendimą 2003/442/EB.

- (110) Komisija taip pat negali pritarti pastebėjimams, kad pirmiau minėtąsias mokesčių nuolaidas pateisina mokesčių sistemos pobūdis arba jos bendroji sistema, arba kad dėl jų ekonominio pagrindimo tokios mokesčių nuolaidos yra būtinos tokios sistemos veiksmingumui arba funkcionalumui užtikrinti. Ypač, jeigu tokie mokesčių sumažinimai yra numatomi netaikant tokių principų, kaip proporcingumas arba progresinis apmokestinimas, kadangi, priešingai, tokiu atveju palankesnės sąlygos yra sukuriamos firmoms, veikiančioms tam tikruose regionuose, nepriklausomai nuo jų finansinės padėties, ir dėl to negali būti laikomi neatskiriami mokesčių sistemos dalimi.
- (111) Jungtinė Karalystė ir Gibraltaras pateikia nemažai argumentų, kuriais pagrindžia savo nuomonę, jog tai, kad siūloma reforma iš esmės numato mažesnę apmokestinimo lygį Gibraltare veikiančioms bendrovėms nei Jungtinėje Karalystėje veikiančioms bendrovėms, savaime nėra valstybės pagalba pagal EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalį. Šie argumentai yra išsamiau analizuojami toliau esančiuose punktuose.
- (112) Teiginys, kad valstybės pagalba yra teikiama tik jeigu yra naudojami valstybės ištekliai, negaunant dalies pajamų iš mokesčių, ir kad Gibraltaro atveju, valstybė nepraranda jokių pajamų, ir kad Jungtinėje Karalystėje nėra numatoma mokesčio norma tokiai veiklai, kuris taip pat būtų taikomas Gibraltare, yra tik priemonės įgyvendinimo formos klausimas. Lygiai toks pats formalus, pasak generalinio advokato Saggio, yra argumentas, kad netgi jeigu tariamai pagalbos priemonės būtų panaikintos, standartinės Jungtinės Karalystės normos irgi nebūtų taikomos, ir dėl to bet koks palyginimas, kur mokesčių sistema buvo sukurta vietos prasme, yra beprasmiškas vertinant priemonę valstybės pagalbos požiūriu. Atsižvelgiant į tai, kad tą patį rezultatą galima pasiekti įvairiomis teisinėmis technikomis: leidžiant nukrypti nuo sistemos, kuri priešingu atveju būtų taikoma, arba formaliai sukuriant atskiras sistemas, kurios būtų taikomos panašiomis situacijomis, – priemonės atrankos negalima nustatyti vien tik atlikus „išskyrus“ testą, lyginant situaciją, kuri susidaro priemonę pritaikius, su situacija, kuri susidarytų, jeigu tokia priemonė nebūtų įgyvendinta. Atvirkščiai, būtina lyginti nagrinėjamąją priemonę su kitomis priemonėmis, kurios yra taikomos panašiose situacijose – šiuo atveju tai būtų bendrovių apmokestinimas Jungtinėje Karalystėje. Nors priemonės vertinimas pagal valstybės pagalbos taisyklės nepriklauso nuo anksčiau galiojusios priemonės pobūdžio, galima būtų pažymėti, kad šiuo metu Gibraltare galiojanti mokesčių sistema didele dalimi yra sudaryta pagal Jungtinėje Karalystėje galiojantį modelį, išskyrus tas palankesnes sąlygas, kurios yra sudaromos užsienyje veikiančioms įmonėms.
- (113) Lygiai taip pat Gibraltaro Vyriausybės argumentai, kuriais siekiama priešpriešinti regioninius (arba antrinius) įgaliojimus sumažinti nacionalinio mokesčio normą, nepriklausomi įgaliojimai visos mokesčių sistemos atžvilgiu yra susiję su Jungtinės Karalystės vidaus kompetencija ir jos teritorijomis. Bet koku atveju, autonomija spręsti mokesčių klausimus, kuri yra suteikiama atskirai teritorijai, negali būti lemiamu veiksniumi, kadangi šio klausimo sprendimas priklauso valstybės narės kompetencijai, šiuo atžvilgiu būtų neįmanoma nubrėžti aiškios skiriamosios linijos, ir dėl to šie veiksniai gali būti nevienodai vertinami panašiose situacijose. Toks rezultatas taip pat prieštarautų principui, kad norint įvertinti priemonę valstybės pagalbos požiūriu, būtina atsižvelgti į priemonės padarinius.
- (114) Jungtinė Karalystė teigia, kad nėra jokios pagrindinės sistemos, kuri būtų taikoma Gibraltaro bendrovėms, jeigu priemonė būtų panaikinta. Tai nelogiškas samprotavimas, kadangi bendros sistemos nėra būtent dėl to, kad buvo suteikta fiskalinė autonomija, o atskira autonomija mokesčių klausimais konkrečiame regione atsirado atitinkamos valstybės narės sprendimu. Kai tik centrinė valdžios institucija nusprendžia atsisakyti savo įgaliojimų sukurti vieningą įmonių apmokestinimo sistemą ir leidžia regioninėms institucijoms sumažinti mokesčių normas arba sukurti naują mokesčių sistemą, kuri yra palankesnė įmonėms, dėl tokio valdžios decentralizavimo yra nukrypstama nuo bendros pamatinės sistemos. *De facto*, numačius tiesiogiai sumažinti mokesčio normas, ar suteikus atskirai teritorijai galimybę sumažinti bendrą mokesčio normą, ar leidus atskirai teritorijai nesilaikyti bendros sistemos nuostatų, ar suteikus jai galimybę pačiai nustatyti labiau palankią apmokestinimo sistemą, gaunamas tas pats rezultatas; tai sudaro galimybes bendrovėms tam tikrame regione mokėti mažesnius mokesčius, o dėl to yra prarandamos pajamos iš mokesčių.
- (115) Komisija negali pritarti Jungtinės Karalystės pasiūlymui, kad mokesčių jurisdikcijai, kuri neapima visos valstybės narės, neturėtų būti leista patvirtinti jokios kitos mokesčių normos, išskyrus tokias, kurios yra taikomos kitose tos pačios valstybės mokesčių jurisdikcijose. Kaip jau buvo pirmiau minėta, pagrindinė užduotis atliekant bet kokios mokesčių priemonės analizę valstybės pagalbos požiūriu, yra nustatyti bendrą taikomą sistemą, kuri šiuo atveju yra Jungtinės Karalystės mokesčių sistema. Šiame kontekste būtina pabrėžti, kad šiame sprendime nėra nagrinėjamas mechanizmas, kuris leistų vietinėms tam tikro lygmens (regionų, teritorijų ar kito lygmens) valdžios institucijoms įvesti ar pradėti taikyti vietinius mokesčius. Priešingai, šiuo konkrečiu atveju kalbama tik apie mokesčių sumažinimą Gibraltare. Bet koku atveju, tai, kad palankesnė apmokestinimo tvarka yra valstybės pagalba, nereiškia, kad ji negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.
- (116) Argumentas, kad aukštesnių mokesčių normų taikymas viename regione kitame tos pačios valstybės regione taikomas žemesnes mokesčių normas automatiškai paverčia valstybės pagalba, neturi nieko bendro su šia konkrečia byla, neišplaukia iš Komisijos pastebėjimų ir nėra tikslus. Tokiu atveju, būtų bendra sistema, kuri būtų taikoma visiems regionams, išskyrus vieną. Vien pagal savo esmę tokia sistema jokiais būdais nebūtų valstybės

pagalba. Akivaizdžiai, nukrypimas nuo aukštesnės viename regione taikomos mokesčių normos nebūtų palankesnių sąlygų suteikimas, ir taip pat negalėtų būti laikomas valstybės pagalba. Tai vėlgi įrodo, kad valstybės narės gali suteikti fiskalinę autonomiją tam tikriems savo regionams, nebūtinai suteikdamos valstybės pagalbą tuose regionuose veikiančioms bendrovėms.

- (117) Paralelės, kurias Jungtinė Karalystė daro su PPO susitarimu dėl subsidijų taip pat nėra pagrįstos, kadangi Europos Sąjungoje galiojanti teisinė sistema yra visai kitokia, nei PPO susitarimų numatytos tarptautinės teisės normos, bendrojoje rinkoje veikianti valstybės pagalbos kontrolė akivaizdžiai turi būti daug griežtesnė, nei PPO susitarimuose apibrėžtos subsidijas reglamentuojančios taisyklės ir tai, kad pagal Susitarimą dėl subsidijų priemonė negali būti laikoma „specifine subsidija“, negali susiaurinti EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje pateikto pagalbos apibrėžimo ⁽³¹⁾.
- (118) Dėl tam tikro Jungtinės Karalystės ir Ispanijos sprendimo ateityje pasidalinti Gibraltaro suverenitetą pasekmių valstybės pagalbos požiūriu pateikti argumentai yra grynai hipotetinio pobūdžio ir yra susiję su situacija, kuri bet kokių atvejų turėtų būti nagrinėjama pagal atskiras nuostatas dėl EB teisės taikymo. Esami šios bylos faktai nesiderina su Jungtinės Karalystės pateikta hipoteze, todėl jie nėra svarbūs vertinant, yra ar nėra teikiama valstybės pagalba.
- (119) Jungtinė Karalystė pareiškė prieštaravimą dėl Komisijos pateikto įvairių Gibraltare taikomų atleidimų ir atskaitymų palyginimo su tokiais pačiomis priemonėmis Jungtinėje Karalystėje. Pagrįsdama, Jungtinė Karalystė nurodė, kad esant skirtingoms mokesčių sistemoms ar mokesčių bazėms, prasmingi palyginimai yra neįmanomi. Tačiau, priešingai nei tvirtina Jungtinė Karalystė, tokie prasmingi palyginimai yra visiškai įmanomi, kaip yra išdėstyta pirmiau esančiame 100 punkte. Nustatyti skirtumai yra toliau analizuotini veiksniai, kurie parodo, kad palyginti su Jungtinės Karalystės mokesčių sistema („bendra taikoma sistema“), Gibraltaro mokesčių sistema numato daug mažesnę mokesčių našą jame veikiančioms įmonėms.
- (120) Jungtinė Karalystė, darydama nuorodą į subsidiarumo principą, teigia, kad jeigu valstybėje narėje gali būti dvi ar daugiau mokesstinės jurisdikcijos, tarpusavyje konkuruojančios dėl pajamų iš mokesčių, nesukeldamos žymių konkurencijos iškraipymų, pagal EB Sutarties subsidiarumo principą Bendrija neturėtų kištis į tos valstybės narės konstitucinę tvarką. Šis argumentas pirmiausia grindžiamas neteisinga prielaida, kad nėra didelių konkurencijos iškraipymų (arba kad toks poveikis pasireiškia tik Jungtinėje Karalystėje ar Gibraltare ir neturi poveikio

kitose valstybėse narėse) ir neteisingu subsidiarumo principo aiškinimu. EB Sutarties 5 straipsnyje yra aiškiai pasakyta, kad subsidiarumo principas yra taikomas tik tose srityse, kurios nepriklauso išimtinai Bendrijos kompetencijai. Vertindama siūlomas reformas, įskaitant regioninės atrankos klausimus, kaip ir bet kuriuose kituose mokesčių priemonių tyrimuose valstybės pagalbos požiūriu, Komisija nesiekia įtvirtinti mokesčių vienodumo, ji tik vykdo Sutartyje jai nustatytą įpareigojimą kontroliuoti valstybės pagalbą.

- (121) Priešingai, nei tvirtina Jungtinė Karalystė, nagrinėjant pasirinktinio taikymo klausimą, principas, kad valstybė narė negali remtis savo nacionaline teise, norėdama išvengti savo įpareigojimų pagal Bendrijos teisę vykdymo, yra labai svarbus. Kaip jai buvo nustatyta, valstybės narės organizacija sprendžiant mokesčių klausimus yra tik formos klausimas: ji negali pasiteisinti tuo, kad joje veikia autonominiai mokesčių regionai, norėdama išvengti valstybės pagalbos taisyklių taikymo. Ir vis dėlto, tai neklaido valstybei narei naudotis jos teise decentralizuoti savo įgaliojimus. Klausimas yra, kaip tie decentralizuoti įgaliojimai yra panaudojami. Valstybės narės ir institucijoms, kuriems tokie įgaliojimai buvo suteikti, privalo užtikrinti, kad būtų taikoma Bendrijos teisė, įskaitant nuostatas dėl valstybės pagalbos. Konkrečiau, kai teisė spręsti mokesčių klausimus yra perduodama, tačiau išlaikoma centrinė pagrindinė sistema, valstybės narės privalo užtikrinti, kad bet koks mokesčių sumažinimas, jeigu tai reiškia valstybės pagalbą, neprieštarautų bendrajai rinkai.
- (122) Jungtinė Karalystė teigia, kad, *inter alia*, Gibraltaras: nėra Jungtinės Karalystės dalis; jis turi savo atskiras institucijas ir savo konstitucinę tvarką; jis yra autonomiškas, veikia savivaldos pagrindu ir yra ekonomiškai nepriklausomas.
- (123) Komisija sutinka, kad Gibraltaras nėra Jungtinės Karalystės dalis taikant vidaus įstatymus, jis turi savo atskiras institucijas, nors Jungtinė Karalystė gali išlaikyti tam tikras prerogatyvas ir kompetencijas, įskaitant įgaliojimus užtikrinti, kad Gibraltaro vidaus kompetencijos klausimais priimtos priemonės neprieštarautų Jungtinės Karalystės įsipareigojimams pagal EB Sutartį. Tačiau kituose autonominiuose regionuose šis faktas neturi įtakos Gibraltaro valdžios institucijų priimtų priemonių vertinimui. Gibraltaras yra Bendrijos dalis dėl jo ryšių su Jungtine Karalyste. Gibraltarui taikomos visos Bendrijos taisyklės, išskyrus tas, kurios yra numatytos Stojimo akto 28 straipsnyje, nuo tada ir dėl to, kad Jungtinė Karalystė tapo ES valstybė narė. Todėl, piliečiai, gyvenantys Britanijai priklausančiose teritorijose, kurie savo pilietybę yra gavę dėl ryšio su Gibraltaru, yra Sąjungos piliečiai. Šie

⁽³¹⁾ Bylos C-351/98, Ispanija prieš Komisiją (2002) ECR I-8031, 44 punktas, ir C-409/00, Ispanija prieš Komisiją (2003) ECR I-1487, 56 punktas.

Gibraltar registruoti piliečiai ir bendrovės naudojasi Sutarties įtvirtintomis laisvėmis, įskaitant teisę teikti paslaugas, įsisteigimo teisę, laisvo kapitalo judėjimo teisę, kurios yra labai svarbios ekonominei pagalbos gavėjų veiklai. Jungtinė Karalystė yra atsakinga už tai, kad Gibraltare būtų įgyvendinama Bendrijos teisė, kadangi šia prasme Gibraltaras yra laikomas Jungtinės Karalystės teritorijos dalimi⁽³²⁾. Todėl taikant valstybės pagalbos taisykles, įskaitant 87 ir 88 straipsnių nuostatas fiskalinėms priemonėms, Gibraltaras turėtų būti laikomas sudėtine Jungtinės Karalystės dalimi.

(124) Nors gal ir teisinga, kad EB teisė Gibraltarui taikoma pagal EB Sutarties 229 straipsnio 4 dalį, o ne pagal 229 straipsnio 1 dalį, tai nesuteikia Gibraltarui ypatingo statuso taikant valstybės pagalbos taisykles apskritai, o ypač taisykles dėl regioninės valstybės pagalbos. 299 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys numato, kad Sutarties nuostatos yra taikomos, neskiriant pagal kiekvienoje dalyje išvardytų teritorijų teisines santvarkas, tačiau taikant konkrečias ir aiškiai nurodytas nukrypti leidžiančias nuostatas. Kaip jau pirmiau buvo paaiškinta, Stojimo akto nuostatos neatleidžia Gibraltarą nuo prievolės taikyti valstybės pagalbos taisykles. Tai, kaip EB teisė yra įgyvendinama Gibraltare, įskaitant direktyvų nuostatų perkėlimą, kompetentingų institucijų įsteigimą, yra visiškai nesvarbu, nustatant, ar reforma yra valstybės pagalbos priemonė. Būdas, kurį valstybė narė pasirenka EB teisei įgyvendinti, yra tik kompetencijos valstybės viduje paskirstymo klausimas. Tai, kad priemonė buvo priimta žemesniu, nei nacionaliniu lygiu, nedaro įtakos EB Sutarties 87 straipsnio taikymui⁽³³⁾.

(125) Galiausiai, tai, kad tam tikros teritorijos biudžetas yra ekonomiškai savarankiškas, automatiškai nėra reikšmingas, vertinant, ar tos teritorijos priimta priemonė yra valstybės pagalba. Toks vertinimas turi būti grindžiamas priemonės poveikiu, o ne priemonės suteikiančios institucijos padėties vertinimu. Ypač, nedidelė teritorija, tokia kaip Gibraltaras, labai nesunkiai gali tapti ekonomiškai nepriklausoma būtent dėl jos galimybių mažinti mokesčius ir pritraukti kitas verslo įmones, ypač užsienio subjektus. Bet kokių atveju, yra žinoma, kad Gibraltaras yra priklausomas nuo Jungtinės Karalystės, *inter alia*, užsienio politikos, įskaitant jo narystę Europos Sąjungoje, krašto apsaugos ir pinigų politikos srityse. Todėl Gibraltaras naudojasi daugeliu Jungtinės Karalystės teikiamų paslaugų. Be to, įvertinus institucinę tvarką, tampa aišku, kad galiausiai už Gibraltarą finansų tvarkymą irgi yra atsakinga Jungtinė Karalystė.

(126) Alandų administracijos pastabos, kad bendro pobūdžio mokestinė priemonė savivaldos pagrindu veikiančiame regione nėra pasirinktinai taikoma priemonė, yra grindžiamos tais pačiais argumentais, kuriuos pateikė Jungtinė Karalystė ir Gibraltarų Vyriausybė. Komisija daro nuorodą į savo 104–109 punktuose išdėstytus

pastebėjimus. Komisija taip pat pastebi, kad vertindama Alandų salų draudimo bendrovių veiklą, ji buvo nustatčiusi esminį pasirinktinį priemonės taikymą. Dėl tos priežasties galutiniam neigiamam sprendimui priimti jai nereikėjo pagrįsti priemonės regioninio pasirinktinio taikymo.

(127) Komisija dėl to daro išvadą, kad sukurdamą įmonių pelno apmokestinimo sistemą, pagal kurią Gibraltarą įmonės bus apmokestinamos pagal žemesnę normą, nei Jungtinėje Karalystėje veikiančios įmonės, reforma dėl jos pasirinktinio taikymo Gibraltarą įmonėms suteikia pranašumo.

Esminė atranka

Mokestinės prievolės atsiradimas tik tuo atveju, kai bendrovė uždirba pelno

(128) Viena bendros prievolės mokėti darbo užmokesčio fondo mokesį ir nekilnojamojo turto mokesį apribojimo iki 15 % nuo pelno pasekmių yra ta, kad, nepriklausomai nuo darbuotojų skaičiaus ir užimamų verslo patalpų, bendrovės, kurios negauna pelno, yra neapmokestinamos. Iš esmės tai yra nepelningų įmonių atleidimas nuo mokesčių, kuris joms suteikia pranašumo, kadangi jos neturi mokėti darbo užmokesčio fondo mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio, kuriuos jos priešingu atveju turėtų mokėti iš savo biudžetų.

(129) Šis atleidimas nuo darbo užmokesčio fondo mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio yra pasirinktinai taikoma priemonė, kadangi ji taikoma tik toms bendrovėms, kurios negauna pelno. Be įmonių esančių sunkioje ekonominėje padėtyje bei tų, kurių pagrindinis pajamų šaltinis yra kapitalo vertės padidėjimas, atskirais metais tokiais gali būti bendrovės, veikiančios cikliškoje verslo aplinkoje, bendrovės tik pradėjusios savo veiklą, ir bendrovės, kurios neturi pelno, kadangi jis yra paskirstomas akcininkams-darbuotojams ar kitiems darbuotojams. Komisija negali pritarti Jungtinės Karalystės argumentams, kad sistemoje numatytas kiekybinis apribojimas, pagal kurį nuo mokesčių yra atleidžiamos nepelningai veikiančios bendrovės, yra vienodai taikomos visoms bendrovėms, nepriklausomai nuo jų dydžio ar sektoriaus, kuriame jos veikia, ir dėl to nėra taikomas pasirinktinai. Nors gana bendros, tam tikros kategorijos bendrovių, kurios akivaizdžiai gauna naudos dėl atleidimo nuo mokesčių, vis dėlto gali būti apibrėžtos, kaip bus toliau parodyta.

(130) Komisija taip pat negali pritarti Jungtinės Karalystės argumentui, kad netgi jeigu nepelningai veikiančių bendrovių atleidimas nuo mokesčių yra pasirinktinai taikoma priemonė, ją pateisina įmonių pelno apmokestinimo sistemos pobūdis arba sistema.

⁽³²⁾ Byla C-218/02, Komisija prieš Jungtinę Karalystę, 2004 m. sausio 29 d. sprendimas, dar nepaskelbtas, tiriamosios dalies 15 punktas ir aprašomosios dalies 1 punktas.

⁽³³⁾ Vokietija prieš Komisiją, byla 248/84 ECR [1987] 4013, p. 17.

- (131) Nors nepelningai veikiančių įmonių atleidimas nuo mokesčių yra būdingas sistemai, grindžiamai pelno apmokestinimu, taip nėra, kai mokestis yra taikomas pagal darbuotojų skaičių arba naudojamas verslo patalpas. Tokios sistemos buvo sukurtos taip, kad apmokestinamų bendrovių kategorija yra apibrėžiama visai kitu pagrindu. Pavyzdžiui, darbo užmokesčio fondo mokesčio sistemos vidinė logika numato, kad dėl visų ir kiekvieno darbuotojo atsiranda juos įdarbinančios įmonės prievolė mokėti darbo užmokesčio fondo mokestį. Šia prasme, Komisijos nurodyta paralelė su socialinio draudimo įmokomis yra logiška, nepaisant, kaip nurodo Jungtinė Karalystė, visiškai kitokios tų įmokų paskirties. Netgi jeigu darbo užmokesčio fondo mokestis būtų taikomas kaip pakaitalas pelno mokesčiui (nors tokio argumento Jungtinė Karalystė nepateikia), vis dėl to pagal darbo užmokesčio fondo mokesčio sistemos logiką nepelningai veikiančios įmonės vis tiek turėtų būti apmokestinamos. Pelningumo rodiklį pakeitus darbuotojų skaičiaus rodikliu, atkrenta būtinybė vertinti pelną arba išvengiama sunkumų tai darant. Tačiau Gibraltare taip nėra, kadangi pagal reformą, įmonės pelno įvertinimas yra svarbus tiek apskaičiuojant darbo užmokesčio fondo mokestį, tiek papildomą mokestį.
- (132) Jungtinė Karalystė teigia, kad sistema yra grindžiama pelningu darbo jėgos panaudojimu, ir tuo atžvilgiu yra nuosekli. Tai leidžia daryti išvadą, kad egzistuoja mišri sistema, pagal kurią gali būti naudojamos dvi skirtingos mokesčių bazės, priklausomai nuo bendrovės ekonominės padėties. Tokiomis aplinkybėmis tampa neįmanoma nustatyti sistemos pobūdžio ir jos bendrąją sistemą, ir pritaikyti tokį pateisinimą. Ypač, negalima teigti, kad bet kuri tokios sistemos konkreti savybė yra bendros sistemos dalis, kadangi tai automatiškai reikštų, kad tokia sistemos savybė pateisina sistemos buvimą.
- (133) Todėl Komisija daro išvadą, kad nepelningai veikiančių bendrovių atleidimas nuo darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio, pritaikant 15 % viršutinę ribą, yra pasirinktinai taikoma priemonė, ir, jeigu yra tenkinamos visos kitos sąlygos, gali būti valstybės pagalba dėl tokios priemonės naudos gaunančioms bendrovėms. Tokia priemonė negali būti pateisinama siūlomos mokesčių sistemos pobūdžiu arba bendra sistema. Tai neturi įtakos tokios priemonės vertinimui dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka.
- Viršutinė 15 % riba taikoma darbo užmokesčio fondo mokesčiui ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčiui**
- (134) Antra bendros prievolės mokėti darbo užmokesčio fondo mokestį ir nekilnojamojo turto mokestį apribojimo iki 15 % nuo pelno pasekmė yra ta, kad pelningai veikiančios įmonės, kurių mokestinė prievolė kitu atveju viršytų šį nustatytą apribojimą, yra atleidžiamos nuo mokesčio dalies, kurią jos turėtų sumokėti. Toks mokesčio sumažinimas sudaro palankesnes sąlygas bendrovėms, kurios juo pasinaudoja, kadangi jos yra atleidžiamos nuo mokesčio, kurį kitu atveju turėtų mokėti iš savo biudžeto.
- (135) Viršutinė 15 % riba taip pat yra pasirinktinai taikoma priemonė, kadangi tokia galimybė sumažinti savo mokestines prievoles galės pasinaudoti tik dalis bendrovių. Nors Jungtinė Karalystė ir Gibraltaras jau nebetvirtina, kad dėl tokio viršutinės ribos nustatymo naudos gaus vos 10 bendrovių, vis dėlto tokia tvarka labai apriboja darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio taikymo sritį. Naudos gavėjos yra daug darbo jėgos naudojančios bendrovės, tai yra tos, kurios atitinkamais mokestiniais metais, pagal jų darbuotojų skaičių ir užimamas verslo patalpas gavo labai nedidelį pelną. Jeigu tokioms įmonėms būtų taikoma darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio sistema be jokių apribojimų, jų mokėtinų mokesčių sumos būtų labai didelės.
- (136) Komisija atkreipia dėmesį į Jungtinės Karalystės ir Gibraltaro argumentus, kad yra neįmanoma apibrėžti konkrečios bendrovių grupės, ir kad taisyklės yra bendrai taikomos visoms bendrovėms Gibraltare. Tačiau tai nepanaikina galimybės, kad 15 % viršutinė riba būtų *de facto* pasirinktinai taikoma priemonė, kaip buvo aprašyta pirmiau esančiame punkte. Šia prasme, Jungtinės Karalystės ir Gibraltaro nuorodos į Pranešimo 14 punktą nėra prasmingos, kadangi to punkto nuostatos nepanaikina galimybės, kad akivaizdžiai bendro pobūdžio priemonės gali būti valstybės pagalba. Būtent Pranešimo 14 punkte yra kalbama apie mokesčių nuolaidas tam tikroms investicijoms ir priemonėms, skirtoms sumažinti darbo jėgos apmokestinimą „visoms firmoms“, tačiau tai netaikytina 15 % viršutinei ribai, kuri yra skirta tik toms bendrovėms, kurių pelnas pagal jų darbuotojų skaičių, nėra didelis. Be to, ši 15 % riba nėra grynai techninė priemonė, kaip apibrėžta Pranešimo 13 punkto pirmoje įtraukoje. Nors tradicinės mokesčių sistemos apriboja pelno dalį, kuri yra sumokama kaip mokesčiai, nustatydamos mokesčio normas (pagal diapazoną sistemos nustato viršutinę arba didžiausią mokesčio normą), lygiavertė techninė priemonė mokesčių sistemoje, kur mokamas darbo užmokesčio fondo mokestis yra mokesčio dydis vienam darbuotojui ir, Gibraltaro atveju, yra vienodas – 3 000 GBP. Viršutinė riba darbo užmokesčio fondo mokesčio ir nekilnojamojo turto mokesčio sistemoje, kuri yra siejama su įvairiais kriterijais, pavyzdžiui, pelno lygis, negali būti lyginama su kintamomis mokesčio normomis, taikomomis progresinio pelno apmokestinimo sistemose, kurios yra pateisinamos sistemos pobūdžiu ir jos bendra schema (Pranešimo 24 punktas). Taip pat negalima teigti, kad 15 % riba yra priemonė, kuria būtų siekiama bendrų ekonominių tikslų, kaip apibūdinta Pranešimo 13 punkto antroje įtraukoje, ar kad ji sumažintų mokestinę prievolę, susijusią su tam tikromis gamybos išlaidomis visoje Gibraltaro ekonomikoje; tai yra priemonė, kuri yra naudinga tik ribotam įmonių skaičiui. Be to, viršutinė riba nėra tiesiogiai susijusi su darbo užmokesčio arba verslo patalpų sąnaudomis, greičiau ji susijusi su bendrovių pelningumu. Šis rodiklis yra išorinis darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio atžvilgiu.

(137) Komisija nepritaria Jungtinės Karalystės argumentui, kad jeigu 15 % viršutinė riba yra taikoma pasirinktinai, ją pateisina sistemos pobūdis arba jos bendra schema, kadangi nuostata dėl ribos yra sudedamoji sistemos dalis. Jokia pelningai panaudojamos darbo jėgos ar nekilnojamojo turto apmokestinimo sistemos nuostata nereikalauja apriboti dėl tokių apmokestinamųjų veiksmų naudojimo gauto pelno dalies, kuri turėtų būti sumokama mokesčiams. Tokios sistemos vidinė logika sako, kad kuo daugiau darbuotojų įmonė turi, kuo didesnes verslo patalpas ji užima, tuo didesnė turi būti jos mokestinė prievolė. Jungtinės Karalystės pateikti argumentai iš esmės yra ekonominio pobūdžio. Jie nėra susiję su vidine siūlomos sistemos logika.

(138) Jungtinė Karalystė teigia, kad Gibraltaro ekonomiką labiau nei daugumą kitų ekonomijų gali pažeisti įvairūs sukrėtimai, kuriuos sukuria mokesčių konkurencija, ir kad bendrovės negali taip lengvai išvykti iš Gibraltaro, kaip jos galėtų išvykti iš didelės valstybės narės. Tačiau, Komisija pažymi, kad šiai hipotezei pagrįsti buvo pateikti tik labai nereikšmingi įrodymai, kuriais remiantis, galima padaryti išvadą, kad 15 % viršutinė riba yra dalis strategijos, kuria siekiama išlaikyti, o gal ir pritraukti mobilųjį kapitalą į Gibraltarą, kuris, atsižvelgus į nedidelę šalies teritoriją, tikriausia koncentruotą finansinių ir kitokių paslaugų sektoriuose. Panašiai, argumentas, kad komunalines paslaugas teikiančių bendrovių, kurios Gibraltare yra monopolijos arba pusiau monopolijos, regresyvinis apmokestinimas yra nereikalingas, parodo, kad nustačius 15 % ribą, siekiama pritraukti mobilųjį kapitalą.

(139) Į teiginį, kad atsisakius regresyvinio elemento, darbo jėgos apmokestinimas gali sąlygoti masinius atleidimus iš darbo ir nestabilumą rinkos svyravimo laikotarpiams, Komisija paprasčiausiai atsako, kad šie reiškiniai yra būdingi tokiai sistemai. Bet kokių atveju, 3 000 GBP mokestis už vieną darbuotoją yra tik nedidelė bendrų įmonės darbo jėgos sąnaudų dalis⁽³⁴⁾. Todėl motyvas atleisti darbuotojus, kai reikia kontroliuoti darbo jėgos sąnaudas, būtų pasitelkiamas net ir be darbo užmokesčio fondo mokesčio.

(140) Komisija taip pat atkreipia dėmesį į 15 % ribos poveikį Gibraltaro ekonomikos vidaus ir užsienio sektoriams. Užsienio sektoriuje veikia nuo mokesčio atleistos ir turinčios tokią teisę bendrovės, o įgyvendinus reformą bus panaikintas jų teisinis reguliavimas. Nuo mokesčio atleistos bendrovės dažniausiai fiziškai Gibraltare nevykdo veiklos (neturi nei darbuotojų, nei patalpų), jos moka fiksuotą 200–300 GBP mokestį per metus. Priešingai, turinčios tokią teisę bendrovės fiziškai vykdo veiklą Gibraltare (jos yra stambūs darbdaviai) ir derisi su Gibraltaro valdžios institucijomis dėl mokesčio normų. Didžioji dauguma tokių bendrovių moka pelno mokestį,

kurio norma yra 2–10 % nuo pelno. Todėl 15 % nustatytoji riba apriboja bet koki tokių mokesčio padidėjimą, kuris būtų taikomas tokioms bendrovėms, jeigu reforma bus įgyvendinta. Ir priešingai, vidaus ekonomikos įmonėms (išskyrus komunalines paslaugas teikiančias) mokesčio normos sumažėtų nuo šiuo metu standartiškai taikomo 35 % įmonių pelno mokesčio. Gibraltaro Vyriausybė, regis, pripažįsta, kad visa reforma (įskaitant 15 % ribą) buvo sumanyta, siekiant patenkinti specifinius mokestinius užsienio finansinių paslaugų industrijos sektoriaus⁽³⁵⁾ „poreikius ir preferencijas“. Komisija taip pat pastebi, kad panaikindama pirminį planą apriboti mokestinę prievolę iki 500 000 GBP, Jungtinė Karalystė nurodė, kad dėl to Gibraltarą papildomą mokestį finansinėms paslaugoms sumažintų nuo 8 % iki 4–6 %. Tai reiškia, kad mokestinės prievolės dydžio apribojimu yra siekiama sudaryti palankesnes sąlygas finansines paslaugas teikiančioms bendrovėms, dauguma kurių yra tokią teisę turinčios bendrovės, pagrindinis Gibraltaro „Finansų centro“ įdarbinimo šaltinis.

(141) Todėl Komisija daro išvadą, kad šio konkretaus atvejo aplinkybėmis, 15 % riba yra pasirinktinai taikoma priemonė, ir, jeigu kitos sąlygos yra tenkinamos, gali būti valstybės pagalba toms bendrovėms, kurios ja pasinaudamos gauna naudos. Ji negali būti pateisinama mokesčių sistemos pobūdžiu arba bendrąja jos schema. Tai neprieštarauja tokios priemonės vertinimui dėl jos suderinamumo su bendrąja rinka.

Siūlymas dėl darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio taikymo Gibraltaro ekonomikai

(142) Pranešimo 13 punkte yra teigiama: „Visiems valstybėje narėje veikiantiems ūkio subjektams prieinamos mokesčių priemonės yra iš esmės bendrosios priemonės. Jos turi būti lygiomis teisėmis prieinamos visoms įmonėms, o jų apimtis *de facto* negali būti sumažinta, pavyzdžiui, dėl to, kad valstybė gali jas suteikti savo nuožiūra, arba dėl kitų jų praktinių poveikį sumažinti galinčių veiksmų. Tačiau ši sąlyga nesumenkina valstybių narių galių vykdyti tokią ekonominę politiką, kurią jos laiko esant tinkamiausia, ypač paskirstyti mokesčių našta skirtingiems pramonės sektoriaus subjektams taip, kaip jos mano esant tinkama. Jei šios priemonės vienodai taikomos visoms įmonėms ir visų prekių gamybai, jos nėra laikomos valstybės pagalba:

— išimtinai techninio pobūdžio mokesčių priemonės (pavyzdžiui, mokesčių normų, nusidėvėjimo taisyklių ir taisyklių dėl nuostolių perkėlimo; nuostatos, skirtos užkirsti kelią dvigubam apmokestinimui arba mokesčių vengimui),

⁽³⁴⁾ Gibraltaro Vyriausybės tinklalapis (www.gibraltar.gov.gi) nurodo, kad „atlyginimai [Gibraltare] iš esmės atitinka atlyginimus Jungtinėje Karalystėje“. Vidutinis visą darbo dieną dirbančio darbuotojo atlyginimas yra maždaug £24 000 (šaltinis: (Naujausia darbo užmokesčio apžvalga) New Earnings Survey 2002, <http://www.statistics.gov.uk/pdfdir/nes1002.pdf>). Darbdavių darbo užmokesčio sąnaudas apima ir kitos sąnaudas (pavyzdžiui, socialinio draudimo įmokos).

⁽³⁵⁾ Gibraltaro Vyriausybės pranešimas spaudai 008/2003, 2003 m. sausio 14 d.

- priemonės siekiant bendrųjų ekonominės politikos tikslų, mažinant mokesčių naštą, susijusią su tam tikromis gamybos sąnaudomis (tyrimų ir taikomosios veiklos, aplinkos, mokymo, įdarbinimo).“

(143) Nepaneigiant 147–152 punktuose išdėstytų pastebėjimų dėl siūlomos reformos, kaip visumos, poveikio, arba dėl reformos regioninės atrankos, apibūdintos 98–127 punktuose, darbo užmokesčio fondo mokestis, nustatomas kaip pastovi suma už darbuotoją per metus, ir kurį privalo mokėti visos įmonės, gali būti bent kai kuriomis aplinkybėmis laikomas taikomu pasirinktinai, jeigu jis taikomas tais atvejais, kai nėra kitos bendros įmonės pelno apmokestinimo sistemos, ir kai toks mokestis tokią sistemą pakeičia. Būtent taip yra tais atvejais, kai, įvertinus Gibraltaro ekonomikos specifiką, ypač jo gana didelį užsienyje veikiantį sektorių, kai pačiame Gibraltare fiziškai nevykdoma jokia veikla, toks sektorius pagal darbo užmokesčio fondo mokesčio ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčio sistemą išvengs bet kokio apmokestinimo. Netgi jeigu formaliai tokia sistema yra taikoma visoms bendrovėms be jokios diskriminacijos, *de facto*, ji yra palankesnė šiuo metu „atleistoms nuo mokesčių“ bendrovėms, kurios Gibraltare neturi jokių darbuotojų. Tokia sistema užtikrina specifinį pranašumą tokioms įmonėms, kurios faktiškai fiziškai Gibraltare nevykdo veiklos, ir dėl to jų atžvilgiu neatsiranda prievolė mokėti įmonių pelno mokesčio. Šiuo pranašumu iš esmės negali vienodomis sąlygomis pasinaudoti visos firmos, taip, kaip tai yra apibrėžta Pranešimo 13 punkte. Iš tikrųjų, praktiškai tokiu pranašumu gali pasinaudoti tik kai kurios įmonės. Be to, Gibraltaro siūlomas darbo užmokesčio fondo mokestis nėra grynai techninio pobūdžio mokestinė priemonė, kaip apibrėžta Pranešimo 13 punkto pirmojoje įtraukoje, kadangi ji nėra bendrosios sistemos techninis koregavimas, o yra susijęs su mokesčio baze. Šiuo atveju atleidimas nėra priemonė, kuria būtų siekiama įgyvendinti bendrosios ekonominės politikos tikslus, kaip apibrėžta Pranešimo 13 punkto antrojoje įtraukoje, jis taip pat nesumažina jokių gamybos sąnaudų, o greičiau padidina darbo jėgos sąnaudas. Tokia pati logika akivaizdžiai taikytina ir įmonių nekilnojamojo turto mokesčiui, kuris yra taikomas, kai nėra bendros įmonių pelno apmokestinimo sistemos, ir jis pakeičia sistemą, pagal kurią kiekvienos įmonės mokestinė prievolė yra nustatoma pagal normą, atitinkančią jos prievolės fiksuotą procentinį santykį su bendro nuosavybės dydžiu. Tokia priemonė taip pat sukuria palankesnes sąlygas „atleistosioms nuo mokesčių“ bendrovėms, kurios Gibraltare fiziškai neveikia. Atitinkamai, Komisija daro išvadą, kad atsižvelgus į šios atvejo aplinkybes, ir įvertinus gana didelį Gibraltaro ekonomikos užsienyje veikiantį sektorių, siūloma mokesčių sistema iš esmės yra pasirinktinai taikoma pagalbos priemonė.

(144) Be to, sistema, pagal kurią vertinamas tik darbuotojų skaičius arba komercinis nekilnojamojo turto panaudojimas, kai labai daug bendrovių neturi nei darbuotojų, nei nekilnojamojo turto, nėra tokio pat bendro pobūdžio, kaip bendrovės pelno apmokestinimas, kuriuo siekiama apmokestinti bendrovės ekonominės veiklos rezultatus. Todėl ji gali būti laikoma pasirinktinai

taikoma priemone, bent jau tokiomis aplinkybėmis, kaip apibūdinta šiuo konkrečiu atveju. Ši situacija turėtų būti suvokiama kaip skirtinga nuo sistemos, pagal kurią darbo užmokesčio fondo mokestis ir nekilnojamojo turto mokestis yra taikomi kaip papildomi prie bendro pelno mokesčio, ir užtikrina plataus masto visų ekonomikos sektorių apmokestinimą, ir todėl yra tik nereikšmingas įmonių apmokestinimo aspektas.

Registravimo mokestis

(145) Nors gali būti ir teisinga, kaip teigia Ispanija, kad nuostatos dėl registracijos mokesčio yra diskriminacinės ir naudingos bendrovėms kurios negauna pajamų, ši diskriminacija nėra valstybės pagalbos šaltinis. Kaip nurodo Jungtinė Karalystė, 150 GBP (maždaug 225 EUR) skirtingų klasių bendrovių registracijos mokesčio dydžio skirtumas yra mažesnis nei *de minimis* pagalbos riba ⁽³⁶⁾, t. y. 100 000 EUR per trijų metų laikotarpį. Jeigu visos kitos sąlygos yra tenkinamos, registracijos mokesčio dydžio skirtumas yra *de minimis*, ir dėl to nėra valstybės pagalba.

Papildomas mokestis finansines ir komunalines paslaugas teikiančioms įmonėms

(146) Ispanija teigia, kad papildomo mokesčio taikymas tik finansinių ir komunalinių paslaugų sektoriuose veikiančioms bendrovėms suteikia pranašumo kituose sektoriuose veikiančioms bendrovėms. Komisija šiam požiūriui nepritaria. Nors galimas atvejis, kad kai valstybė sudaro palankesnes sąlygas tam tikrai apibrėžtai bendrovių grupei, tai *prima facie* yra valstybės pagalba, to negalima pasakyti apie tuos atvejus, kai yra sukuriamos mažiau palankios sąlygos. Kai valstybės nustato išimtinę finansinę prievolę bendrovėms, pavyzdžiui, baudos mokestį, valstybės pagalba ji gali būti tik tokiu atveju, jeigu galima įrodyti, kad dėl jos tokiu mokesčiu apmokestinamų asmenų konkurentai gauna atitinkamos naudos. Priešingai, nei teigia Jungtinė Karalystė, papildomų mokesčių paskirtis neturi reikšmės, nustatant, ar tokie mokesčiai yra valstybės pagalba. Vis dėlto, Komisija pripažįsta, kad, vertinant atskirai bendrovę, apmokestinama tokiu papildomu mokesčiu, atsiduria mažiau palankioje padėtyje. Ši išvada neprieštarauja nuomonei, kad šis papildomas mokestis yra dalis sistemos, kuri *de facto* skirtingų rūšių įmonėms numato skirtingas apmokestinimo normas.

Siūlomos mokesčių sistemos kai kuriems ekonomikos sektoriams sukuriama pranašumas

(147) Toliau pateiktoje 1 lentelėje ⁽³⁷⁾ yra nurodytos įvairios Gibraltaro bendrovių kategorijos, ir pagal reformą numatytos jų mokestinės prievolės dydis, nustatomas pagal pelno dydį. Būtina pažymėti, kad nors kai kuriais atvejais, konkrečios įmonės mokestinė prievolė bus nustatoma pagal darbuotojų skaičių arba komerciniais tikslais naudojamą nekilnojamojo turto, dėl įvairių apribojimų ir papildomų mokesčių derinimo, galiausiai atskiriems sektoriams yra nustatomas apmokestinimo lygis, apskaičiuojamas pagal pelno dydį.

⁽³⁶⁾ Žr. Reglamentą 69/2001 dėl *de minimis* pagalbos, OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁽³⁷⁾ Duomenys apie bendrovių skaičių yra apytikriai. Šaltinis – Jungtinės Karalystės ir (arba) Gibraltaro suteikta informacija šio tyrimo metu arba vykdant tyrimus dėl nuo mokesčių atleistų arba tokią teisę turinčių bendrovių.

1 lentelė: duomenys apie Gibraltaro bendroves

		Mokesčio norma	
		Dabar	Po reformos
Visos bendrovės (pagal sektorius)	29 000		
Finansinės paslaugos	179	0–35 %	5–15 % ⁽³⁾
Komunalinės paslaugos	23	35 %	35 %
Kitos	28 798	0–35 %	0–15 %
Visos bendrovės (pagal pajamas)	29 000		
Turinčios pajamas	10 400	0–35 %	0–15 % ⁽¹⁾
Neturinčios pajamų	18 600	-	-
Pajamas turinčios bendrovės (pagal statusą)	10 400		
Neatleidžiamos	1 400	0–35 %	0–15 % ⁽¹⁾
Atleidžiamos	9 000	0 %	0–5 % ⁽²⁾ ⁽³⁾
Pajamas turinčios neatleidžiamos (pagal pelną)	1 400		
Turi pelno	540	0–35 %	0–15 % ⁽¹⁾
Pelno neturi	500	-	-
Pajamas turinčios neatleidžiamos (pagal statusą)	1 400		
Turinčios teisę	140	2–10 % ⁽⁴⁾	0–15 %
Neturinčios teisės	1 260	35 % ⁽⁵⁾	0–15 %
Komunalinės	23	35 %	35 %
Atleidžiamos turinčios pajamas (pagal sektorius)	9 000		
Finansinės paslaugos	70	0 %	5 % ⁽²⁾ ⁽³⁾
Ne finansinės paslaugos	8 930	0 %	0 % ⁽²⁾

Pastabos:

⁽¹⁾ Neatsižvelgiant į komunalinių paslaugų bendroves, kurios būtų apmokestinamos 35 % tarifu.⁽²⁾ Darant prielaidą, kad nuo mokesčių atleistos bendrovės fiziškai Gibraltare nevykdo veiklos, todėl joms nebūtų taikoma darbo užmokesčio fondo mokesčio ar įmonių nekilnojamojo turto mokesčio prievolė.⁽³⁾ Darant prielaidą, kad finansinės paslaugos būtų apmokestintos papildomu 5 % mokesčiu.⁽⁴⁾ Dauguma turinčių teisę į atleidimą nuo mokesčių bendrovių. Kelioms bendrovėms taikoma kitokia mokesčio norma⁽⁵⁾ Darant prielaidą, kad jos apmokestinamos pagal visą standartinę įmonių pelno mokesčio normą

- (148) 1 lentelės duomenys aiškiai parodo, kokią poveikį reformos įgyvendinimas padarytų tam tikriems Gibraltaro ekonomikos sektoriams apmokestinimo prasme. Nors Komisija pripažįsta, kad įgyvendinus reformą, formali vidaus ir užsienio sektoriaus diferenciacija būtų panaikinta, apmokestinimo lygio palyginimas aiškiai iliustruoja pasirinktinį siūlomos mokesčių reformos pobūdį. Skirtingų rūšių bendrovėms bus taikomos skirtingos mokesčių normos, o tai tik dar vienas įrodymas, kad siūloma sistema pasirinktinai suteikia pranašumo tiems sektoriams, kurie galės naudotis žemesnėmis mokesčio normomis.

(149) Dėl Gibraltaro bendrovių, veikiančių užsienyje, šiuo metu lygiagrečiai vykdomi du tyrimai dėl valstybės pagalbos, kur tyrimo objektas yra nuo mokesčio atleistos ir teisę į tokį atleidimą turinčios bendrovės. Šiuo atžvilgiu Komisija yra išreiškusi nuomonę, kad atleisdamos nuo mokesčių Gibraltaro valdžios institucijos tokioms bendrovėms suteikė valstybės pagalbą⁽³⁸⁾. Panašiai, sprendime, kuris buvo priimtas tą pačią dieną, kaip ir šis sprendimas, Komisija konstatavo, kad nustatydamos žemesnes nei standartinės įmonių pelno mokesčio normas, Gibraltaro valdžios institucijos tokią teisę turinčioms bendrovėms suteikė valstybės pagalbą⁽³⁹⁾.

(150) Pagal 1 lentelės duomenis akivaizdu, kad įgyvendinus reformą, nuo mokesčio atleistos bendrovės, veikiančios kituose nei finansinių paslaugų sektoriuose, bus ir toliau apmokestinamos pagal nulinę mokesčio normą. Taip yra dėl to, kad nuo mokesčio atleistos bendrovės dažniausiai fiziškai nevykdo veiklos Gibraltare. Atitinkamai, Gibraltare jos neturi nei darbuotojų, nei patalpų, todėl joms nereikės mokėti nei darbo užmokesčio fondo mokesčio, nei įmonių nekilnojamojo turto mokesčio. Reforma įtvirtina jų privilegiją mokėti pagal nulinę mokesčio normą, kuri iš esmės, reiškia valstybės pagalbą. Įgyvendinus reformą, nuo mokesčio atleistos bendrovės finansinių paslaugų sektoriuje turės mokėti 5 % mokestį. Tarp kitko, netgi jeigu jos bus apmokestinamos pirmą kartą, jų privilegijuota padėtis Gibraltaro ekonomikoje iš esmės bus išsaugota, kadangi jų mokestinė prievolė apsiribos 5 % nuo pelno. Ir priešingai, visos kitos Gibraltaro įmonės bus apmokestinamos pagal aukštesniąją iš 15 % arba 35 % nuopelno normą.

(151) Komisija daro išvadą, kad reforma siekiama išsaugoti esamą padėtį, pagal kurią nuo mokesčio atleistos įmonės iš esmės yra valstybės pagalbos gavėjos. Apibendrinant, sistema numato skirtingą pelno apmokestinimo lygį skirtinguose ekonomikos sektoriuose todėl sudaro palankesnes sąlygas įmonėms, veikiančioms tuose sektoriuose, kur taikomos žemesnės mokesčio normos. Taip pat ir dėl šios priežasties schema, apie kurią pranešama, yra taikoma pasirinktinai pagal jos esmę.

(152) Priemonė, apie kurią buvo teikiamas pranešimas, yra taikoma pasirinktinai tiek regioniniu, tiek esminiu požiūriu, ir tokia išvada yra daroma atsižvelgus ir į įvairiausius siūlomos sistemos aspektus, ir į sistemos, kaip visumos, analizės rezultatus.

Valstybės arba valstybės ištekliais suteikiamas pranašumas

(153) Atleidus nuo mokesčių arba juos sumažinus, kaip išsamiai aprašyta pirmiau esančiuose 98–152 punktuose,

⁽³⁸⁾ Byla E7/2002, atitinkamos priemonės, pasiūlytos 2002 m. lapkričio 27 d. laišku K(2002) 4481. galutinis.

⁽³⁹⁾ Byla C 52/2001.

negaunamos pajamos iš mokesčių, o tai pagal Pranešimo 10 punktą „reiškia sunaudotus valstybės išteklius fiskalinio išlaidų pavidalu“. Kaip patvirtino Teisingumo Teismas, šis principas taip pat yra taikomas pranašumui, kurį suteikia valstybės narės regioninės ar vietinės valdžios institucijos.⁽⁴⁰⁾ Argumentas, kad jokios pajamos iš mokesčių nėra prarandamos, kadangi Jungtinės Karalystės mokesčiai nėra taikomi Gibraltarui, jau buvo aptartas pirmiau. Todėl daroma išvada, kad pranašumą suteikia valstybė ir naudodama valstybės išteklius.

Poveikis prekybai ir konkurencijos iškraipymas

(154) Gibraltar yra atviros rinkos ekonomika. Daug Gibraltare įsisteigusių bendrovių (ir grupių, kurioms jos priklauso), veikia sektoriuose, kur vyksta prekyba tarp valstybių narių. Tai ypač būdinga paslaugų sektoriui, kuriame atitinkamos Bendrijos teisės nuostatos yra visos taikomos Gibraltarui. Teisingumo Teismas yra ne kartą nurodęs savo sprendimuose, kad kai valstybės teikiama pagalba sustiprina bendrovių padėtį vis-à-vis kitų bendrovių, konkuruojančių prekyboje tarp valstybių narių, atžvilgiu, turi būti laikoma, kad pagalba daro poveikį prekybai. Visai nebūtina, kad pagalbą gaunanti įmonė pati eksportuotų savo prekes. Kai valstybė narė teikia pagalbą įmonei, gali būti išlaikoma arba padidinama gamyba vidaus rinkoje, ir dėl to kitose valstybėse narėse veikiančių bendrovių galimybės eksportuoti savo produktus į tos valstybės narės rinką sumažėja. Panašiai, jeigu valstybė narė teikia pagalbą įmonei, kuri veikia paslaugų arba platinimo sektoriuose, visiškai nebūtinai pagalbą gaunančiai įmonei vykdyti veiklą už valstybės narės ribų, kad pagalba darytų poveikį prekybai tarp valstybių narių, ypač jeigu tokios įmonės yra įsikūrusios netoli sienos su kitomis valstybėmis narėmis. Tai, kad pagalba arba ją gaunanti įmonė yra santykinai nedidelė, nepanaikina galimybės, kad bus daromas poveikis prekybai tarp valstybių narių⁽⁴¹⁾. Todėl, tiek kiek Gibraltaro bendrovės, veikiančios sektoriuose, kuriuose vykdoma prekyba Bendrijos viduje, gauna naudos dėl šio atleidimo nuo mokesčių, tokia tvarka daro poveikį prekybai tarp valstybių narių, iškraipydama konkurenciją, arba sudarydama pavojų, kad konkurencija bus iškraipoma.

Bendros pastabos

(155) Jungtinė Karalystė, Gibraltaro Vyriausybė ir Ispanija pateikė savo pastabas dėl reformos suderinamumo su kriterijais, išdėstytais Elgesio kodekse ir kitose tarptautinėse normose. Tačiau, kaip pastebi Gibraltaro Vyriausybė, priemonės įvertinimas kaip žalingos (arba priešingai, kaip yra reformos atveju⁽⁴²⁾) pagal Kodeksą,

⁽⁴⁰⁾ Žr. bylą 284/84 Vokietija prieš Komisiją [1987] ECR 4013, 17 punktą.

⁽⁴¹⁾ Žr. bylas 730/79 Philip Morris prieš Komisiją, [1980] ECR 2671, 142/87 Belgija prieš Komisiją, [1990] ECR I-959, jungtines bylas C-278/92, C-279/92 ir C-280/92 Ispanija prieš Komisiją [1994] ECR I-4103, 40–42 dalys, ir bylą C-310/99, Italija prieš Komisiją, ECR [2002] I-2289, 84–86 dalys.

⁽⁴²⁾ Žr. Ekonomikos ir finansų ministrų Tarybos susitikimo išvadas, 2003 6 3.

neturi tiesioginės įtakos jos vertinimui valstybės pagalbos aspektu, pagal EB Sutarties 87 straipsnį. Lygiai taip pat, Ispanijos pateikti ir Jungtinės Karalystės paneigti argumentai dėl vengimo mokėti mokesčius ir dėl pinigų plovimo, kaip pažymi Jungtinė Karalystė, nėra reikšmingi šiam tyrimui dėl valstybės pagalbos elemento.

- (156) Komisija atmeta Gibraltaro Vyriausybės pastabas, kad nagrinėdama bylas dėl valstybės pagalbos, Komisija pažeidė vienodo vertinimo principą. Šis teiginys nebuvo pagrįstas jokiais įrodymais. Bet kokių atveju, vykdydama tyrimą dėl galimos valstybės pagalbos pagal Sutarties 87 straipsnį, Komisija privalo išnagrinėti atskirai kiekvieną priemonę iš esmės. Nors Gibraltaro Vyriausybė teigia, kad EB Sutarties 95–97 straipsniuose numatytos priemonės nurodo veiksmų eigą, Komisija pažymi, kad Pranešimo 15 punktas turi būti skaitomas kartu jo 6 punktu, kuriame aiškiai nurodyti galimi veiksmai dėl bendrųjų mokesčių priemonių valstybėje narėje. Teiginyje galima išvesti Gibraltaro reikalavimą, kad jis būtų vertinamas taip, lyg jis būtų valstybė narė, panašiai kaip Alandų administracija teigia, kad apmokestinimo priemonės, priimtose regioninių valdžios institucijų turėtų būti vertinamos taip, lyg jas būtų priėmusi valstybė narė. Tačiau EB Sutartis nenumato jokio pagrindo tokiems teiginiams pagrįsti.

Suderinamumas su bendrąja rinka

- (157) Nei Jungtinė Karalystė, nei Gibraltaras nebandė argumentuoti, kad jeigu reforma yra valstybės pagalba, ji gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka. Todėl Komisija patvirtina savo poziciją, kurią ji buvo išdėčiusi sprendime pradėti procedūrą vertindama priemonės suderinamumą su bendrąja rinka. Komisijos vertinimas yra pakartojamas ir yra apibendrinamas kaip išdėstyta toliau esančiuose punktuose.
- (158) Nėra pagrindo taikyti nei vienos išimties, numatytos EB Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje, kadangi reforma nėra siekiama to straipsnio nuostatose apibrėžtų tikslų.
- (159) Pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, pagalbos priemonė gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka, jeigu ji yra skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, ekonominei plėtrai skatinti. Tokie regionai yra apibrėžti Jungtinės Karalystės regioninės pagalbos žemėlapyje 2000–2006 metų laikotarpiui, patvirtinti Komisijos pagal valstybės pagalbą Nr. 265/00 ⁽⁴³⁾. Kadangi Gibraltaras nėra toks regionas, ši nuostata negali būti taikoma.

- (160) Vertinant galimybę taikyti išimtis, numatytas pagal EB Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b ir d dalis, reforma nėra siekiama įgyvendinti bendrus Europos interesus atitinkančio projekto, ar Jungtinės Karalystės ekonomikos sutrikimams atitaisyti, ar skatinti kultūros ar paveldo apsaugą.

- (161) Galiausiai, būtina įvertinti, ar reformai galėtų būti pritaikyta išimtis, numatyta EB Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, kuriame teigiama, kad pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui, gali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka.
- (162) Reformos elementai, kurie buvo įvardyti kaip suteikiantys pranašumą, ir visa reforma, palyginus su bendra įmonių apmokestinimo sistema, galiojančia Jungtinėje Karalystėje, atleidžia įmones nuo mokesčių, kuriuos jos būtų turėjusios mokėti iš savo biudžetų vykdydamos savo įprastinę veiklą. Šis atleidimas nuo mokesčių nėra siejamas nei su investicijomis, nei su naujų darbo vietų sukūrimu, todėl yra pagalba veiklos sąnaudoms sumažinti, kurios poveikis išnys, kai tik bus sustabdytas pagalbos teikimas. Pagal nusistovėjusią Komisijos praktiką, tokia pagalba negali būti laikoma skatinančia tam tikrą ūkinę veiklą arba tam tikras ekonomikos sritis. Be to, Gibraltaras nėra įtrauktas į Jungtinės Karalystės sudarytą regioninės pagalbos žemėlapi ⁽⁴⁴⁾.

VII IŠVADOS

- (163) Komisija daro išvadą, kad reforma yra valstybės pagalbos schema, kaip apibrėžta EB Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Negali būti taikoma nei viena iš nukrypti leidžiančių nuostatų, numatytų EB Sutarties 87 straipsnio 2 dalyje, arba 87 straipsnio 3 dalyje. Todėl Jungtinei Karalystei neleidžiama įgyvendinti šios reformos.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Jungtinės Karalystės pranešimu pateikti pasiūlymai dėl Gibraltaro įmonių pelno apmokestinimo sistemos reformos yra valstybės pagalbos schema, kuri yra nesuderinama su bendrąja rinka.

Todėl siūlomos priemonės negali būti įgyvendinamos.

⁽⁴³⁾ OL C 272, 2000 9 23, p. 43.

⁽⁴⁴⁾ Žr. prieš tai pateiktą išnašą.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinei Karalystei.

Priimta Briuselyje, 2004 m. kovo 30 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. balandžio 20 d.

dėl Prancūzijos pagalbos, suteiktos Prancūziškos knygos eksporto kooperatyvui (CELF)

(pranešta dokumentu Nr.C(2004) 1361)

(tik tekstas prancūzų kalba yra autentiškas)

(tekstas svarbus EEE)

(2005/262/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmąjį punktą,

atsižvelgdama į sutartį dėl Europos ekonominės erdvės, ypač į jos 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

pakvietusi suinteresuotąsias šalis pateikti pastabas laikantis minėtų straipsnių ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

kadangi:

I/ PROCEDŪRA

- (1) 2002 m. vasario 28 d. Europos Bendrijų pirmos instancijos teismo sprendimu ⁽²⁾ panaikino 1998 m. birželio 10 d. Komisijos sprendimo 1999/133/EB dėl valstybės pagalbos teikiamos Prancūziškos knygos eksporto kooperatyvui (CELF) ⁽³⁾ 1 straipsnio paskutinįjį sakinį teigiantį, kad:

„Pagalba CELF, dėl nedidelių prancūzų kalba išleistų knygų užsakymų vykdymo, suteikta laikantis EB sutarties 92 straipsnio 1 dalies. Pagalba yra suteikta neteisėtai, kadangi Prancūzijos vyriausybė, prieš ją suteikdama, nepranešė apie tai Komisijai. Pagalba vis dėlto yra suderinama, kadangi ji vykdo sąlygas, kad galėtų pasinaudoti leidžiančia nukrypti nuostata, kuri numatyta minėtos sutarties 92 straipsnio 3 dalies d punkte.“ ⁽⁴⁾

- (2) Šis sprendimas buvo priimtas po ilgos procedūros, kurios pagrindiniai etapai primenami toliau.

A. PIRMASIS PROCEDŪROS ETAPAS

- (3) 1992 m. kovo 20 d. Tarptautinė knygų platinimo ir leidimo įmonė (SIDE), prisistačiusi „Prancūzijos įmone, dalyvaujančia prancūziškos knygos eksporto rinkoje ir susiduriančia su leidėjų kooperatyvu, kuriam teikiama valstybės

pagalba, konkurencija“ ⁽⁵⁾, laišku kreipėsi į Komisiją, atkreipdama jos dėmesį į pagalbos, kurią Prancūzijos valdžios institucijos skiria CELF rėmimui, transportui ir prekybai, priemones; apie šią pagalbą nebuvo iš anksto pranešta Komisijos tarnyboms, taip pažeidžiant Sutarties 93 straipsnio 3 dalį (dabar 88 straipsnio 3 dalis).

- (4) 1992 m. balandžio 2 d. Komisija, atsakydama laišku, priminė Prancūzijos valdžios institucijoms, kad apie bet koki projektą, ketinantį suteikti ar pakeisti pagalbą, turi būti iš anksto pranešta jos tarnyboms ir paprašė minėtų institucijų informuoti apie suteiktos pagalbos, kurią nurodo SIDE, pobūdį ir tikslą.

- (5) 1992 m. birželio 29 d. Prancūzijos valdžios institucijos, atsakydamos laišku, patvirtino Komisijai apie CELF teikiamas subsidijas. Taip pat patikslino, kad pagalbos priemonių tikslas supažindinti neprancūzakalbes šalis su prancūzų kalba ir literatūra ir taip pat, kad CELF patikėta teikti tris konkrečias pagalbos schemas, kad toli esantiems skaitytojams būtų paprasčiau įsigyti prancūzišką knygą.

- (6) 1992 m. rugpjūčio 7 d. Komisija atsakydama laišku patvirtino SIDE, kad CELF yra teikiama pagalba ir paaiškino jos tikslą, taip pat informavo, kad apie atitinkamas priemones nebuvo pranešta. Tačiau Komisija patikslino, kad užginčyta pagalba neatrodo galinti trikdyti valstybių narių tarpusavio prekybą. Susidarius tokiai situacijai, paprašyta, kad SIDE pateiktų savo pastabas.

- (7) 1992 m. rugsėjo 7 d. SIDE, atsakydama laišku, informavo Komisiją, kad ketina užginčyti šių priemonių diskriminacinį pobūdį ⁽⁶⁾ ir su jomis susijusių pasekmių įtaką Bendrijos vidaus prekybai, tačiau neužginčijo Kultūros ministerijos užsibrėžto kultūrinio tikslo rūpintis prancūzų kalbos ir literatūros skleidimu.

⁽¹⁾ OL C 366, 1996 12 5, p. 7.

⁽²⁾ Byla T-155/98, Tarptautinė platinimo ir leidybos įmonė (SIDE) prieš Komisiją, Rinkinys p. II-1179.

⁽³⁾ OL L 44, 1999 2 18, p. 37.

⁽⁴⁾ Pabrauktas sakiny yra toks pat, kaip ir teismo anuluotas sakiny.

⁽⁵⁾ Ištrauka iš SIDE laiško, 1992 m. kovo 20 d.

⁽⁶⁾ SIDE pirmiausia nurodo, kad Kultūros ministerija atsisakė suteikti tokią pagalbą, kurią suteikė CELF.

- (8) Komisija, įvertinusi užginčytas priemones, atmetė SIDE pateiktus prieštaravimus ir 1993 m. gegužės 18 d. Sprendimu ⁽⁷⁾ nutarė, kad atsižvelgus į ypatingas konkurencijos sąlygas, susidariusias knygų sektoriuje, ir į atitinkamų pagalbos schemų kultūrinį tikslą, šioms priemonėms gali būti taikoma Sutarties 92 straipsnio 3 dalies c punkte (dabar 87 straipsnis 3 dalis d punktas) numatyta leidžianti nukrypti nuostata.
- (9) 1993 m. rugpjūčio 2 d. SIDE Teismui pateikė skundą su prašymu panaikinti šį Komisijos sprendimą. 1995 m. rugsėjo 18 d. sprendimu ⁽⁸⁾, Teismas iš dalies patenkino SIDE skundą ir panaikino 1993 m. gegužės 18 d. Komisijos sprendimą toje dalyje, kurioje nustatytos tam tikros priemonės nedideliems užsakymams.
- (10) Taip pat Teismas įteisino šias tris pagalbos schemas, kurios suteikiamos CELF valstybės sąskaita:
- a) pagalba oro transportui ir siuntoms oro paštu;
 - b) programa „Page à Page“ ⁽⁹⁾ (pagalba prancūziškų knygų platinimui Centrinės ir Rytų Europos šalyse);
 - c) programa „Programme Plus“ (universitetiniai vadovėliai prancūzų kalba skirti studentams Afrikos šalyse į pietus nuo Sacharos).
- (11) Teismas nusprendė, kad Komisijai užteko gautos informacijos apie šias tris pagalbos schemas ir leidžia daryti išvadą, kad poveikis veikiančioms konkurencijos taisyklėms buvo nežymus. Teismas taip pat priminė, kad bet kuris įmonės savininkas, įvykdęs šių schemų nustatytas sąlygas, galėjo CELF pateikti prašymus dėl subsidijų. Taip pat Teismas patikslino, kad ieškovas nepateikė jokių duomenų, galinčių įrodyti, kad, pritaikius šias pagalbos schemas, galėjo būti paveikta valstybių narių tarpusavio prekyba.
- (12) Teismas padarė išvadą, kad Komisija galėjo priimti sprendimą, palankų šioms trimis pagalbos schemoms, kurias taiko CELF, ir todėl ji gali atmesti SIDE argumentaciją kaip nepagrįstą.
- (13) Teismas tai pat pažymi, kad „Dėl kultūrinio užginčytos pagalbos tikslo abi šalys sutaria, kad Prancūzijos vyriausybės užsibrėžtas siekis – prancūzų kalbos ir literatūros sklaidimas“. Teismas be kita ko pažymi, kad duomenys, kuriuos Komisija turėjo priimdama 1993 m. gegužės 18 d. sprendimą, įskaitant ir tuos, kurie buvo pateikti 1992 m. rugsėjo 7 d. SIDE tarybos laiške, leido pagrįsti šio tikslo tikrumą ir teisėtumą. Susidarius tokioms aplinkybėms, Teismas pareiškė, kad galima daryti išvadą, kad Komisijai nebuvo ypatingai sunku įvertinti užginčytos pagalbos kultūrinį tikslą ir jai nebuvo būtinybės gauti kitos informacijos šio tikslo kultūriniam pobūdžiui pripažinti.
- (14) Dėl kompensacijų nedideliems užsakymams, suteiktų išskirtinai CELF, Teismas teigė priešingai, kad Komisija, prieš pasisakydama dėl priemonių suderinamumo su bendrąja rinka, turėjo išsamiai ištirti konkurencijos sąlygas atitinkamame sektoriuje.
- (15) Teismas padarė išvadą (sprendimo 76 punktas), kad Komisija turėtų pradėti procedūrą numatytą Sutarties 93 straipsnio 2 dalyje (dabar 87 straipsnio 2 dalis) dalyvaujant šalims ir todėl reikia panaikinti 1993 m. gegužės 18 dienos Komisijos sprendimą : „dėl CELF išskirtinai suteiktų subsidijų, skirtų papildomoms išlaidoms, susidariusioms vykdant nedidelius knygų prancūzų kalba užsakymus, gaunamus iš užsienyje esančių knygynų, kompensuoti“.

B. ANTRASIS PROCEDŪROS ETAPAS

- (16) Komisija 1996 m. liepos 30 d. sprendimu, pagal Teismo 1995 m. rugsėjo 18 d. sprendimą, nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl atitinkamos pagalbos. Sprendimas pradėti procedūrą paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ⁽¹⁰⁾. Suinteresuotosios šalys, paprašytos pareikšti savo pastabas Komisijai, nuo 1996 gruodžio mėnesio iki 1997 sausio mėnesio pateikė savo komentarus.
- (17) Laikydamosi šių nurodymų, Komisija priėmė naują teigiamą sprendimą 1999/133/EB.
- (18) 1998 rugsėjo 28 d. SIDE pateikė Teismui prašymą panaikinti Sprendimo 1999/133/EB 1 straipsnio paskutinįjį sakinį.
- (19) SIDE nurodė 7 argumentus, dėl kurių reikėtų panaikinti minėtą sakinį:
- a) procedūros trūkumai;
 - b) nepakankama motyvacija;
 - c) faktinė klaida;
 - d) akivaizdi įvertinimo klaida;

⁽⁷⁾ Sprendimas Nr. 127/92 „Pagalba prancūziškos knygos eksportuotojams“ (OL C 174, 1993 62 5, p. 6).

⁽⁸⁾ 8 Byla T-49/93, Tarptautinė platinimo ir leidybos įmonė (SIDE) prieš Komisiją, Rinkinyje p. II-2501.

⁽⁹⁾ Vėliau tapo programa „A l'Est de l'Europe“.

⁽¹⁰⁾ Žr. 1 pastabą.

- e) diskriminacijos nebuvimo principo pažeidimas;
- f) 92 straipsnio 3 dalies d punkto pažeidimas (dabar 87 straipsnis 3 dalis d punktas);
- g) sprendimo ir Sutarties 85 ir 86 straipsnių (dabar 81 ir 82 straipsniai) suderinamumo trūkumas.
- (20) 2002 m. vasario 28 d. sprendimu Teismas remdamasis akivaizdžia įvertinimo klaida, nematydamas būtinybės nagrinėti kitus skunde pateiktus argumentus, panaikino minėto sprendimo 1 straipsnio paskutinįjį sakinį.
- (21) Teismas, priminęs Bendrijos teismų praktikos principus dėl apsikeitimo produkcija apimties, laikėsi nuomonės, kad Komisija turėjo imtis būtinų patikrinimų, kad gautų tinkamus duomenis leidžiančius aiškiai atskirti tarpininkavimo paslaugų rinką ir knygų prancūzų kalba eksporto rinką.
- (22) Teismas konstatuoja, kad Komisija, neatlikusi šio patikrinimo, padarė akivaizdžią įvertinimo klaidą, knygų prancūzų kalba eksporto rinką laikydama bendros rinkos dalimi, nors buvo nustatyta, kad užginčyta pagalba buvo skirta tik eksporto tarpininkams.
- (23) Teismas daro išvadą, kad Komisija šiuo atveju negalėjo teisingai įvertinti užginčytos pagalbos įtakos atitinkamai rinkai ir šiuo pagrindu paskelbia Sprendimo 1999/133/EB 1 straipsnio paskutinįjį sakinį negaliojančiu.
- (24) 1998 m. rugsėjo 8 d. Prancūzijos valdžios institucijos taip pat kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą dėl Sprendimo 1999/133/EB panaikinimo kadangi šiuo atveju nebuvo laikomasi Sutarties 90 straipsnio 2 dalies (dabar 86 straipsnio 2 dalis). Prancūzija iš tiesų teigia, kad užginčytos pagalbos tikslas kompensuoti bendros ekonominės svarbos paslaugų tiekimą, kurį Kultūros ministerija patikėjo CELF.
- (25) Prancūzijos vyriausybė tvirtino, kad pagal Sutarties 92 straipsnį ir 93 straipsnio 2 ir 3 dalį (dabar 87 straipsnis ir 88 straipsnio 2 ir 3 dalis) skirtingai jau suteiktai pagalbai, nauja pagalba negali būti įgyvendinta, nepaskelbus jos suderinamumo su bendrąja rinka, išskyrus, kai įmonė, kuriai skiriamos priemonės, gali pasinaudoti leidžiančiomis nukrypti nuostatomis, kurios nustatytos Sutarties 90 straipsnio 2 dalyje. Prancūzija gynė poziciją, kad „būtina“ netaikyti išsipareigojimo sustabdyti tuo atveju, kai pagalba skiriama įmonei, kuriai patikėta teikti bendro ekonominio intereso paslaugą.
- (26) Nenagrinėjęs bylos iš esmės, priminęs apsaugos mechanizmo, įteisinto paskutiniuoju Sutarties 93 straipsnio 3 dalies sakiniu (dabar 88 straipsnis 3 dalis), svarbą, Teismas 2000 m. birželio 22 d. sprendimu ⁽¹¹⁾ atmetė Prancūzijos argumentus. Teismas nurodo, kad net jei valstybė narė mano, kad pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, jai nesuteikiama teisė „nepaisyti aiškių 93 straipsnio nuostatų“.
- (27) Todėl Teismas atmeta Prancūzijos skundą ir teigia, kad išsipareigojimas iš anksto pranešti ir su tuo susijęs vykdymo sustabdymas taikomi neatskiriama, nors pagalba suteikiama pagal Sutarties 86 straipsnio nuostatas, tai neatleidžia nuo išsipareigojimo informuoti.
- (28) 1999 m. spalio 5 d. SIDE, remdamasi Sutarties 81 ir 82 straipsnių nuostatomis, pateikė Komisijai skundą prieš CELF dėl užimamos dominuojančios padėties ir piktnaudžiavimo šia padėtimi. Remdamasi Sutarties 10 straipsniu, SIDE taip pat primena Prancūzijos atsakomybę už antikonkurencinės veiklos skatinimą.
- (29) Šią bylą preciziškai nagrinėja šioje srityje kompetentingos Komisijos tarnybos.

C. TREČIASIS PROCEDŪROS ETAPAS

- (30) Po dalinio Sprendimo 1999/133/EB panaikinimo, Komisija 2002 m. birželio 14 d. laišku kreipėsi į Prancūzijos valdžios institucijas ir SIDE, paprašydama pateikti savo nuomonę dėl sprendimo panaikinimo motyvų ir ypač dėl faktų, susijusių su atitinkama rinka.
- (31) Prancūzijos valdžios institucijos buvo paprašytos pateikti tikslesnius paaiškinimus kodėl CELF pasiūla yra išskirtinė tarp kitų rinkoje dalyvaujančių subjektų, tarp kurių yra ir SIDE.
- (32) SIDE paprašoma išsamiau paaiškinti nedidelių užsakymų sąvoką ir nurodyti kokie buvo jos pasiūlos ypatumai, lyginant su CELF ir kitų rinkos dalyvių pasiūlomomis.
- (33) 2002 m. liepos 8 d. SIDE laišku paprašė suteikti atsakymui terminą, kuris buvo suteiktas ir apie jį pranešta 2002 m. liepos 25 d. laišku. Prancūzijos valdžios institucijos, turėjusios 2002 m. liepos 25 d. susitikti su Komisijos tarnybomis, 2002 m. liepos 17 d. laišku paprašė suteikti terminą atsakymui. Joms suteiktas papildomas terminas ir apie jį pranešta laišku 2002 m. rugpjūčio 1 d.

⁽¹¹⁾ Byla C-332/98, Prancūzija prieš Komisiją, „Pagalba Prancūziškos knygos eksporto kooperatyvui“ Rinkinys p. I-4833.

- (34) SIDE Komisijai pateikė atsakymą laišku 2002 m. rugpjūčio 2 d. Prancūzijos valdžios institucijos perdavė savo atsakymą laišku 2002 m. rugsėjo 17 d.
- (35) 2002 m. rugsėjo 19 d. Komisija, laišku paprašiusi SIDE nurodyti ar jų atsakyme yra slaptos informacijos ir gavusi 2002 m. rugsėjo 30 d. neigiamą atsakymą, 2002 m. spalio 17 d. vietoj komentarų persiuntė Prancūzijos valdžios institucijoms SIDE atsakymą pridėdama savo priedus. Komisija taip pat uždavė keletą papildomų naujų klausimų.
- (36) 2002 m. spalio 30 d. Komisija laišku pateikė keletą papildomų klausimų SIDE, į kuriuos buvo atsakyta laišku 2002 m. spalio 31 d. ir 2002 m. gruodžio 9 d. SIDE informavo Komisiją laišku 2002 m. gruodžio 16 d., kad pateiktuose atsakymuose nėra jokios slaptos informacijos ir, kad jie gali būti persiųsti kaip komentarai Prancūzijos valdžios institucijoms.
- (37) Tuo pačiu Prancūzijos valdžios institucijoms per nurodytą terminą nepateikus atsakymo, Komisija buvo priversta 2002 m. lapkričio 27 d. laišku nusiųsti priminimą. Prancūzijos valdžios institucijos 2002 m. gruodžio 19 d. laišku paprašė Komisijos atidėti terminą.
- (38) 2003 m. sausio 9 d. Komisija Prancūzijos valdžios institucijoms vietoje komentarų persiuntė SIDE 2002 m. gruodžio 23 d. atsakymą. 2003 m. sausio 17 d. Prancūzijos valdžios institucijos 2002 m. spalio 17 d. laišku atsakė į Komisijos pateiktus klausimus.
- (39) Dėl prašymo pateikti komentarus 2002 m. gruodžio 23 d. apie antrąjį SIDE atsakymą Prancūzijos valdžios institucijos laišku 2003 m. vasario 4 d. Komisijos dar kartą paprašė atidėti terminą. Komisija iš dalies suteikė prašomą terminą ir apie jį pranešė laišku 2002 m. vasario 11 d. Prancūzijos valdžios institucijos 2003 m. kovo 11 d. laišku Komisijai pateikė savo atsakymus.
- (40) Tuo metu Komisijos tarnybos priėmė SIDE, jos pačios prašymu, ir per susitikimą, kuris įvyko 2003 m. kovo 4 d., ji galėjo išdėstyti savo požiūrį apie bylą nuo pat šios bylos pradžios.
- II/ ATITINKAMŲ PRIEMONIŲ APRĄŠYMAS: PAGALBA SKIRTA IŠ DALIES NEPELNINGAI VEIKLAI PALAIKYTI
- (41) Remiantis Prancūzijos vyriausybės bendros politikos gairėmis dėl prancūziškų knygų ir literatūros skleidimo, 1980 m. Kultūros ministerija nusprendė suteikti pagalbą eksporto tarpininkams, kurie priimtų įvairių rūšių užsakymus nepaisant jų sumos ir rentabilumo. Šios priemonės buvo įgyvendintos, kad būtų kompensuojami rinkos trūkumai ir skatinama paremti eksporto paslaugų rinkoje „nerentabilių nedidelių užsakymų“ veiklą.
- (42) Prancūzijos valdžios institucijos aiškina, kad tais atvejais kai užsakymai negali būti įvykdomi įprastais platinimo maršrutais, taip pat kai užsakytų knygų kiekis yra nepakankamas ir vienetinė užsakytų knygų kaina per maža, nedideli knygynai, dažniausiai esantys neprancūzakalbėse zonose, kartais sunkiai pasiekiami ir/arba esantys toli susiduria su rimtais tiekimo sunkumais ir užsakymų vykdymas tais atvejais yra nerentabilus.
- (43) Atitinkamų subsidijų panaudojimo tikslas paskatinti įmones būti tarpininkais tokiems klientams (knygynai, bet ne tiesioginiai vartotojai), kurie negalėtų būti aptarnaujami pagal „įprastą“ komercinių santykių principą, išimtinai pagrįstą pelno siekimu.
- (44) Atitinkamos pagalbos tikslas suteikti galimybę eksporto tarpininkams įvykdyti visus užsakymus, gautus iš užsienyje įsteigtų knygynų, esančių dažniausiai neprancūzakalbėse zonose, nepriklausomai nuo užsakymų sumos, rentabilumo ir paskirties. Vykdamas Prancūzijos kultūrinės įvairovės rėmimo politiką, šio tikslo įgyvendinimas turėjo užtikrinti optimalų knygų prancūzų kalba tiekimą ir tokiu būdu skatinti prancūzakalbės literatūros skleidimą visame pasaulyje.
- (45) Pagalbos schemą, kurios laikėsi Prancūzijos valdžios institucijos, pavadinta „Programme petites commandes“ („Nedidelių užsakymų programa“) sudarė eksploatacijos/panaudojimo subsidija, kurios tikslas kompensuoti papildomas išlaidas, susidariusias vykdant nedidelius 500 FRF ar mažesnius užsakymus (apie 79 eurus).
- (46) Tiesioginė pagalba knygynams arba leidėjams turėjo būti teikiama pagal kitas dvi numatytas finansavimo schemas, tačiau šių dviejų alternatyvių išeičių buvo atsisakyta, kadangi Prancūzijos valdžios institucijos nusprendė, kad jos yra ne tokios efektyvios ir brangesnės. Schema, kurią užginčijo SIDE, joms pasirodė racionaliausia ekonominiu požiūriu ir patikimiausia panaudojant valstybinius fondus.

- (47) Pagal „Nedidelių užsakymų programą“, įmonė gavusi subsidijas įsipareigojo pateikti Kultūros ministerijos Knygų ir skaitinių valdybai („la Direction du livre et de la lecture“) visus praėjusių metų duomenis apie bendrą įmonės veiklą (bendra apyvarta; finansinė apskaita; biudžeto sąmata; pasitarimų protokolai, patvirtinantys šiuos duomenis; prirėkus, auditoriaus ataskaita ir atlyginimų lentelė) ir kitus dokumentus susijusius su subsidijavimu, pirmiausia subsidijų panaudojimo apskaitą, paaiškinančią atliktas paslaugas už praeitais metais skirtą subsidiją.
- (48) Praktiškai tik viena įmonė pasinaudojo „Nedidelių užsakymų programa“. Kiekvienais metais, pagrįsdama savo prašymą suteikti subsidijas ateinantiems metams⁽¹²⁾, įmonė turėjo paaiškinti susidariusias papildomas išlaidas vykdančioms nedidelėms užsakymams.
- (49) Konkrečiu atveju ketvirtis praėjusiais metais suteiktos subsidijos buvo pervestas metų pradžioje, o valdžios atstovams išnagrinėjus įmonės gavusios pagalbą biudžeto sąmatą ir svyravimus, užregistruotus pirmojoje biudžetinių metų pusėje, tų pačių metų rudenį pervesta likusi suma.
- (50) Buvo susitarta, kad nepanaudojus visos pagalbai skirtos sumos, likusi suma išskaitoma iš subsidijų numatytų ateinantiems metams.
- (51) Reikėtų patikslinti, kad pagalba nuraukta 2002 m. (žr. I priedo lentelę apie pagalbas, skirtas nuo 1980 m., raidą; duomenys pateikti eurai).
- (54) SIDE prašo Komisijos priimti sprendimą iš esmės, kuris leistų nutraukti konkurencijos taisyklių iškreipimus, kurie padaryti suteikus pagalbą išskirtinai CELF, ir, dėl kurių ji nukentėjo knygų prancūzų kalba eksporto rinkoje, ir išaiškintus pažeidimus.
- (55) SIDE nurodo, kad atsisakė užginčytos pagalbos, kurią jai pasiūlė Kultūros ministerija per pokalbį, įvykusį 1996 m. rugsėjo 26 d. Ji paaiškino, kad negalėjo priimti šio pavėluoto pasiūlymo, kuris pateiktas tik po 1995 m. rugsėjo 18 d. Teismo sprendimo. Ji taip pat patikslino, kad nepageidavo dalyvauti programoje, kurios suderinamumas su Bendrijos teise gali būti apskųstas Komisijai, ir, kad šis pasiūlymas padarytas siekiant vienintelio tikslo, kad SIDE įsipareigotų nutraukti procedūrą, kurią pati pradėjo.
- (56) SIDE teigė esanti įsitikinusi, kad eksporto tarpininkų veiklai nereikia jokios pagalbos. Todėl ji nemano, kad „Nedidelių užsakymų programa“ yra naudinga. Vis dėlto ji neatmeta galimybės dalyvauti ateityje šioje programoje, bet tik tuo atveju, jei „veikla vykdoma neiškreiptos konkurencijos sąlygomis“, taip pat, jei Prancūzijos valdžios institucijos pritaikys schemą, suderintą su Sutartyje nustatytais taisyklėmis.
- (57) SIDE nurodo, kad „eksporto tarpininkų paslaugų rinkoje „bendro pobūdžio“ eksportuotojais gali būti laikomi tie tarpininkai, kurių pagrindinė apyvarta gaunama per tarpininkus, tokius kaip knygynai, bet ne per tiesioginius vartotojus“. Jos nuomone, CELF ir SIDE yra vieninteliai bendro pobūdžio tarpininkai. Taip pat ji patikslina, kad yra knygų pardavėjų eksportuotojų, kurie parduoda knygas tiesioginiam vartotojui.

III/ SIDE IR SUINTERESUOTŲ TREČIŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

A. SIDE ĮSIKIŠIMO MOTYVAI

- (52) Pagal SIDE įstatų 2 straipsnį⁽¹³⁾, šios įmonės paskirtis: „Knygų, spaudos, bet kokio kultūrinio produkto pardavimą Prancūzijoje ar užsienyje, leidybą, to paties pobūdžio komercinio fondo kūrimą ar įsigijimą ir panaudojimą ir bet kokią gamybinę, komercinę ar finansinę, kilnojamo ir nekilnojamo turto operaciją tiesiogiai ar netiesiogiai galima priskirti socialiniams tikslams ar jų plėtojimui ir vystymui“.
- (53) Kultūros ministerijai atsakius SIDE suteikti pagalbą, aprašytą II dalyje, ji 1992 m. kovo 20 d. laišku pateikė skundą⁽¹⁴⁾ Komisijai.
- (58) Per susitikimą, įvykusį 2003 m. kovo 4 d., SIDE informavo Komisiją, kad pagrindinė jos veikla yra Vakarų Europoje. Ji taip pat dalyvauja ir Rytų Europos rinkoje, tačiau mažai, nes programa „A l'Est de l'Europe“ („Į Europos Rytus“) (15) naudojami CELF. SIDE taip pat dirba Šiaurės Amerikoje ir Pietryčių Azijoje. Taip pat ji dirbo ir Argentinoje iki šių šalių ištikusios krizės. SIDE patikslino, kad nenorėtų plėtoti veiklos Afrikoje, kadangi šioje teritorijoje yra mažai suinteresuotų klientų, ypač Centrinėje Afrikoje. Ji taip pat nedarbo ir teritorijose, kurios neturi COFACE⁽¹⁶⁾ garantijų.

⁽¹²⁾ Kultūros ministerija taip pat dalyvavo kaip stebėtojas CELF administraciniuose pasitarimuose ir visuotiniuose susirinkimuose.

⁽¹³⁾ Įmonė įkurta 1980 m.

⁽¹⁴⁾ Žr. Preambulės 3 dalį.

⁽¹⁵⁾ Komisija patikslina, kad ši programa suteikia galimybę daryti nuolaidas valstybės nustatytoms kainoms. CELF dalyvauja programoje tokiais pat sąlygomis kaip ir kitos įmonės; šiuo atveju tai nėra tarpininkavimas eksportui.

⁽¹⁶⁾ Draudimas, dengiantis rizikas, susijusias su eksportuojamų gaminių apmokėjimais. SIDE atsisako pristatyti prekes į šalis, kurios yra neapdraustos.

- (59) SIDE nesutinka su Prancūzijos valdžios institucijų nuomone, kad pelningi yra tik dideli užsakymai, o „nedideli užsakymai“ tokie nėra, todėl jiems vykdyti skiriama pagalba yra pagrįsta. Ji papildo savo nuomonę teigdamas, kad bendru požiūriu, „nedidelių užsakymų“ vykdymas yra rentabilėsnis, nei didelių užsakymų.
- (60) SIDE patikslina, kad sąvokos „nedideli užsakymai“ ir „rentabilumo riba“ yra Prancūzijos valdžios institucijų sugalvoti argumentai, bandant pateisinti pagalbą skirtą išskirtinai CELF veiklai, dangstantis, tuo kad pagalba yra skirta prancūziškų knygų nedidelių užsakymų vykdymui į užsienio šalis, o tuo tarpu tai yra paprasčiausia pagalba įmonės veiklai.
- (61) SIDE tvirtina, kad rentabilumo ribos šiai veiklos rūšiai nėra. Ji patikslina, kad mąsto ekonomija gali būti tikrai pasiekta, kai tuo pačiu metu užsakomas didelis to paties egzemplioriaus kiekis. Todėl SIDE nuolaidų skalėje numatoma papildoma 5 % nuolaida kiekvienam užsakymui, kurį sudaro 10 ar daugiau tos pačios prekės pavadinimo egzemplioriai.
- (62) SIDE nurodo, kad visi užsakymai turi vienodus vykdymo įkainius ir rentabilumą, kadangi reikšmę turi tik prekių pavadinimų skaičius, kurį priima per dieną vienas asmuo, ir kiek yra kiekvienos prekės egzempliorių. SIDE patikslina, kad bendra suma pateikiamoje sąskaitoje faktūroje parodo suteikiamos paslaugos kainą. SIDE paaiškina, kad asmuo priimdamas užsakymą, kurį sudaro tūkstantis prekių pavadinimų, užtrunka tiek pat kaip ir priimdamas užsakymą, kuriame yra nuo dviejų iki dviejų šimtų prekių pavadinimų. Skirtumas yra tik tas, kad asmuo priimantis užsakymą turi identifikuoti kiekvieną užsakymą pateikusį klientą, kas užima tik kelias sekundes. Apyvarta, gauta per atitinkamą laikotarpį, nepriklauso nuo klientų skaičiaus, o tik nuo užsakytų prekių pavadinimų skaičiaus per tą laikotarpį.
- (63) SIDE taip pat nurodo, kad priima, kaip ir CELF, visus užsakymus nepriklausomai nuo sumos ir vienintelis atrankos kriterijus yra kliento kreditingumas/mokamasis pajėgumas/mokumas.
- (64) SIDE vis dėlto patikslina, kad į kai kuriuos užsakymus galima įtraukti knygas, kurių nėra jos turimuose prekių sąrašuose, kuriems surasti reikia atskirų pastangų; tokios rūšies užsakymai sudaro apie 4,5 % SIDE veiklos.
- (65) SIDE mano, kad CELF, gaudama pagalbą mažų užsakymų vykdymui, gali pasiūlyti klientams ypatingai patrauklias nuolaidas, kurių CELF, neturėdama šios pagalbos, negalėtų pasiūlyti.
- (66) SIDE ne tik neigia, kad susidaro papildomos išlaidos, kurios pateisina skiriamą pagalbą, bet ir nurodo tam tikras klaidas, esančias CELF analitinėje apskaitoje, kurias padarė Prancūzijos valdžios institucijos, o Komisija panaudojo Sprendimui 1999/133/EB pagrįsti. Todėl ji teigia, kad tokios papildomos išlaidos, nurodytos Komisijos sprendime 1999/133/EB, dėl nedidelių užsakymų priimtų telekomunikacinėmis priemonėmis, negali susidaryti. Ji taip pat nurodo, kad kai kurie CELF analitinėje apskaitoje pateikti duomenys dėl socialinių mokesčių vienai darbo vietai skiriasi nuo duomenų, pateiktų bendroje įmonės apskaitoje, ir todėl šie CELF buhalterinės apskaitos duomenys, kuriuos pateikė Prancūzijos valdžios institucijos, nėra tinkami.
- (67) SIDE patikslina, kad nusprendė savo pasiūlymuose skaitytojams nurodyti tik leidėjus siūlančius pačias palankiausias nuolaidas. Be to ji priduria, kad pateikiamas leidėjų sąrašas yra daug mažesnis nei CELF pateiktas sąrašas, kadangi neturi galimybės suteikti palankias nuolaidas visiems leidėjams, kaip tai gali padaryti CELF gaudama pagalbą ir turėdama lengvatinių ryšių su leidėjais.
- (68) SIDE pabrėžia, kad patyrė žalą kai kuriems klientams atsisakius jos paslaugų ir perėjus į CELF klientų gretas, kadangi CELF, dėl jai suteiktos pagalbos ir leidėjų nuolaidžiavimo, gali pasiūlyti ypatingai patrauklias nuolaidas⁽¹⁷⁾. SIDE mano, kad tokiu būdu CELF užėmė dominuojančią padėtį eksporto tarpininkų paslaugų rinkoje.
- (69) SIDE patikslina, kad dabar ji patiria ir kitokio pobūdžio žalą, kurios priežastis pasikeitimai CELF įkainių politikoje, kuri „jau mažiausiai dvejus metus taiko mažoms sąskaitoms neįvykdomas sąlygas“⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾. Iš tiesų, nuo tada kai CELF gauna tik simbolinę užginčytų subsidijų dalį, o ypač nuo 2002 m. kai jos buvo visiškai panaikintos, nedidelės apskaitos klientai prašo SIDE paslaugų. Šis naujasis poreikis yra dar vienos patiriamos žalos priežastis, „kadangi patys svarbiausi klientai yra tie kurie pateikia didelius užsakymus“.
- (70) SIDE daro išvadą, kad „CELLF vykdoma politika visiškai prieštarauja CELF teiginiui, kad jos paskirtis teikti visuomenines paslaugas, kas, anot jos ir Prancūzijos vyriausybės, pagrįstą gaunamą pagalbą, ir įpareigotų ją lygiomis teisėmis vykdyti visus užsakymus ir aptarnauti visus klientus“.

⁽¹⁷⁾ Šiuo tikslu ji taip pat paruošia dokumentą „SIDE patirtos žalos dėl 1980 m. balandžio 1 d.–1996 m. kovo 31 d. Kultūros ministerijos CELF skirtų subsidijų apibrėžimas“

⁽¹⁸⁾ 2000–2002 m. Kalbama apie laikotarpį kai subsidijos pradėtos mažinti iki visiškai jų sustabdymo.

⁽¹⁹⁾ SIDE pateikia CELF 2002 m. kovo 18 d. laišką, kuriame informuoja klientą iš Vokietijos apie bendrą pardavimo sąlygų pakeitimus „nedidelių sąskaitų klientams“, kuriuose nurodomas tarifų padidinimas.

- (71) Savo protestui pagrįsti, SIDE pateikia dvi papildomas 1996 m. Nacionalinio politinių mokslų fondo (Fondation Nationale des Sciences Politiques) ir Audito Rūmų ataskaitas.
- (72) Nacionalinio politinių mokslų fondo 1996 m. lapkričio mėnesį paskelbtoje ataskaitoje „Mokslinės ir universitetinės prancūziškos knygos platinimas“ kalbama apie konkretų rinkos sektorių platinantį mokslines ir universitetines knygas prancūzų kalba. SIDE nurodo, kad šiame dokumente, nors ir tiesiogiai nesusijusiam su procedūra, yra įtikinamos informacijos, į kurią, norėdama įvertinti atitinkamos paramos teisėtumą, Komisija, priimdama Sprendimą 1999/133/EB, turėjo atsižvelgti.
- (73) SIDE taip pat pateikia Audito Rūmų 1996 m. spalio mėnesį paskelbtą ataskaitą kritikuojančią Kultūros ministeriją dėl subsidijų ir konkrečiai kai kurias Kultūros ministerijos finansuojamas programas, tarp kurių yra ir CELF vykdoma programa „Page à Page“.
- (74) SIDE iškelia ir kitus konkrečius klausimus. Ji apskundžia ir CELF 1980 m. valstybės atliktus kapitalo struktūros pakeitimus, kurie, jos nuomone, yra pagalba, skirta įmonei išsaugoti. Ji taip pat mano, kad CELF pasinaudojo ir antrą kartą 1993 m. atliktais kapitalo struktūros pakeitimais, kurie taip pat buvo remiami valstybės per Prancūzijos leidybos vystymo asociaciją (ADEF Association pour le développement de l'édition française). SIDE išvardina visus privalumus, kuriais pasinaudojo CELF jai patikėjus „vadovavimą valstybinėms programoms“, taip pat ir visus kitus konkrečius privalumus, susidariusius dėl palankių šios įmonės ir valstybinių institucijų ryšių.
- (75) Ponas Van Ginneken taip pat paminėjo ir problemas susidariusias dėl galimo susitarimo tarp CELF ir leidėjų, kadangi kai kurie iš jų yra CELF nariai ⁽²⁴⁾. Jis pasisako prieš susidariusią „akivaizdžiai neteisingą“ padėtį, kurioje didmenininkų eksportuotojų privati iniciatyva susiduria su sunkumais.
- (76) „Hexalivre“ ⁽²⁵⁾, įmonė eksportuojanti knygas prancūzų kalba, pasisakiusi jos prezidento, kaip knygų pardavėjo, pono Van Ginneken vardu, kurio klientai yra „institucijos“, įsikūrusios užsienyje. Ši įmonė savo 1996 m. gruodžio 23 d. nuomonėje pareiškia, kad CELF veiklos paskirtis yra aprūpinti prekėmis knygynus esančius užsienyje, neturėtų įsiterpti su kita savo veikla. „Hexalivre“ laikosi nuomonės, kad atitinkama subsidija yra naudinga „privatai, valdžios institucijų palaikimui, ir siekiančiai monopolijos įmonei“.
- (77) Ponas Fenouil, atstovaujantis Lavoisier Tec et Doc, buvęs CELF narys, leidėjas ir knygų pardavėjas – eksportuotojas, kurio sritis mokslinė ir techninė literatūra, 1997 m. sausio 7 d. nuomonėje neužginčija CELF nuo 1980 m. skiriamos pagalbos teisėtumo ir netgi kalba apie „besąlygišką pagalbą teiktą iki 1994 m.“ ⁽²⁶⁾. Tačiau jis pasisako prieš CELF veiklos įvairinimą ⁽²⁷⁾, finansuojamą dėka ginčytinų subsidijų. Jis nurodo, kad 50 % jo įmonės vykdomų užsakymų yra nedideli, mažesni nei 500 FRF. Galiausiai, ponas Fenouil „kviečia vėl sugrįžti prie įprastų konkurencinių eksporto sąlygų, pirmiausia panaikinti pagalbą, jei ji nėra išimtinai skirta paslaugų teikimo sferai ar neginčytinam kultūriniam tikslui, kurio negalima pasiekti esančiomis priemonėmis“.
- (78) 1997 m. sausio 2 d. savo nuomonę pateikia ponas de la Rochefoucauld, atstovaujantis „Aux amateurs de Livres international“ („Tarptautinių knygų mylėtojų“). Jis prieštarauja ir apgailestauja, kad CELF, gaudamas subsidijas kitokios rinkos poreikiams patenkinti, gali aptarnauti užsienyje esančias bibliotekas ir/arba institucinius klientus. Jis pageidautų, kad, atmetus bet kokius kitus klientus, CELF prekiautų tik su užsienyje esančiais knygų pardavėjais. Jis mano, kad kompensuojamoji subsidija leido CELF suteikti savo klientams papildomą 3 % nuolaidą. Jo nuomone „pagalba yra veidmainystė“, jis „stebisi, kad pagalba gali sudaryti daugiau nei 60 % šių užsakymų sumos“. Jis daro išvadą, kad pagalba skiriama CELF komercinei veiklai vystyti. Todėl jis mano, kad pagalba turėtų būti paskirstyta „atitinkamiems knygynams proporcingai prekybos su trečiosiomis šalimis apyvarta“ ir todėl reikėtų uždrausti CELF aprūpinti klientus, kurie nėra užsienio šalių knygų pardavėjai.
- (79) 1997 m. sausio 2 d. savo nuomonę pateikia ponas de la Rochefoucauld, atstovaujantis „Aux amateurs de Livres international“ („Tarptautinių knygų mylėtojų“). Jis prieštarauja ir apgailestauja, kad CELF, gaudamas subsidijas kitokios rinkos poreikiams patenkinti, gali aptarnauti užsienyje esančias bibliotekas ir/arba institucinius klientus. Jis pageidautų, kad, atmetus bet kokius kitus klientus, CELF prekiautų tik su užsienyje esančiais knygų pardavėjais. Jis mano, kad kompensuojamoji subsidija leido CELF suteikti savo klientams papildomą 3 % nuolaidą. Jo nuomone „pagalba yra veidmainystė“, jis „stebisi, kad pagalba gali sudaryti daugiau nei 60 % šių užsakymų sumos“. Jis daro išvadą, kad pagalba skiriama CELF komercinei veiklai vystyti. Todėl jis mano, kad pagalba turėtų būti paskirstyta „atitinkamiems knygynams proporcingai prekybos su trečiosiomis šalimis apyvarta“ ir todėl reikėtų uždrausti CELF aprūpinti klientus, kurie nėra užsienio šalių knygų pardavėjai.
- (80) 1997 m. sausio 2 d. savo nuomonę pateikia ponas de la Rochefoucauld, atstovaujantis „Aux amateurs de Livres international“ („Tarptautinių knygų mylėtojų“). Jis prieštarauja ir apgailestauja, kad CELF, gaudamas subsidijas kitokios rinkos poreikiams patenkinti, gali aptarnauti užsienyje esančias bibliotekas ir/arba institucinius klientus. Jis pageidautų, kad, atmetus bet kokius kitus klientus, CELF prekiautų tik su užsienyje esančiais knygų pardavėjais. Jis mano, kad kompensuojamoji subsidija leido CELF suteikti savo klientams papildomą 3 % nuolaidą. Jo nuomone „pagalba yra veidmainystė“, jis „stebisi, kad pagalba gali sudaryti daugiau nei 60 % šių užsakymų sumos“. Jis daro išvadą, kad pagalba skiriama CELF komercinei veiklai vystyti. Todėl jis mano, kad pagalba turėtų būti paskirstyta „atitinkamiems knygynams proporcingai prekybos su trečiosiomis šalimis apyvarta“ ir todėl reikėtų uždrausti CELF aprūpinti klientus, kurie nėra užsienio šalių knygų pardavėjai.

B. SUINTERESUOTŲJŲ TREČIŲJŲ ŠALIŲ NUOMONĖ

- (75) Prieš paskelbiant ir 1996 m. liepos 30 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* ⁽²⁰⁾ paskelbus sprendimą pradėti procedūrą, atsiliėpė keletas suinteresuotų trečiųjų šalių ⁽²¹⁾.
- (76) Ponas Van Ginneken ⁽²²⁾, kaip didmenininkas knygų prancūzų kalba eksportuotojas į neprancūzakalbes šalis, 1996 m. gruodžio 21 d. savo nuomonėje pareiškė, kad „CELLF, prieštaraudama savo įkūrimo tikslui, t. y. būti paslaugas teikiančia struktūra, iškėlė sau užduotį tapti rentabiliu eksportuotoju didmenininku“ ⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Žr. 1 išnašą.

⁽²¹⁾ Pažymėtina, kad du trečdaliai išreiškusių savo nuomonę trečiųjų šalių buvo perpirkti CELF, p. Van Ginneken pasisakė 1996 m. „Hexalivre“ vardu.

⁽²²⁾ Buvęs CELF atstovas, kurio santykiai su CELF „pasuko bloga linkme“. Jis buvo perpirktas CELF.

⁽²³⁾ Nuoroda į 1996–1997 m.

⁽²⁴⁾ Informacijai Komisija galėjo padaryti išvadą, kad CELF turi vidutiniškai apie šimtą narių, kai rinkoje yra keli tūkstančiai leidėjų.

⁽²⁵⁾ „Hexalivre“ 1998 m. buvo perpirktas CELF filialo, kuris taip pat vėliau prisijungė prie CELF.

⁽²⁶⁾ Šriftas pakeistas Komisijos.

⁽²⁷⁾ CELF, „Tec et Doc“ nuomone, turėtų apsiriboti veikla eksporto tarpininkavimo rinkoje ir nedalyvauti mokslinių knygų eksporto veikloje.

- (81) Nacionalinė importuotojų ir eksportuotojų profsąjunga (SNIEL) savo 1996 m. gruodžio 31 d. nuomonėje pastebi, kad SIDE teiginiai dėl CELF nebuvo pakankamai įtikinami ir ji negalinti palaikyti jos pradėtų teisinių veiksmų. Ji vis dėlto neigia, kad CELF nuo 1996 m. galėjo kištis į „sritį, kurioje jos įsikišimas nebuvo pradžioje numatytas“⁽²⁸⁾ ir mano, kad savo veiklą vystė dėka gautų kompensuojamųjų subsidijų, kurios SNIEL atrodo per didelės.
- (82) SIDE taip pat 1997 m. sausio 7 d. pareikštoje nuomonėje nurodo, kad „...net ir teigiant, kad nedidelių užsakymų sąvoka turi komercinę reikšmę, labai greitai paaiškėjo, kad CELF neapsiriboja vien tik šia, tariamai nerenabilią, veikla“.
- (83) CELF, taip pat pasisakiusi kaip trečia šalis, užginčija besiskundžiančios šalies teiginius ir pateikia keletą leidėjų laiškų, kuriuose reiškiamas pasitenkinimas CELF teikiamomis paslaugomis.
- (84) Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad ilgą laiką nedidelius užsakymus vykdė „Hachette“ ir „Messageries du livre“ įmonės. Šios įmonės atliko platintojo funkciją daugelio leidyklų, neturinčių platinimo sistemos, pritaikytos nedidelių užsakymų vykdymui ir/ar nepageidavusių jų kurti, vardu.
- (85) CELF, apjungiantis įvairius leidybos agentus, buvo įsteigtas 1977 m., pirmiausia kaip kintamo kapitalo kooperacinė bendrovė, siekiant panaikinti trūkumus, atsiradusius eksporto tarpininkų paslaugų rinkoje tuo metu, kai „Hachette“ ir „Messageries du livre“ nusprendė nutraukti tarpininkavimo veiklą dėl jos nerentabilumo⁽²⁹⁾. Pradinis CELF 50 000 FRF kapitalas buvo padidintas iki 80 500 FRF. 1997 m. CELF susidūrė su rimtais, bet lauktais finansiniais sunkumais, kadangi abi įmonės, kurios iki tol ėmėsi šios veiklos, nusprendė pasitraukti iš rinkos, nes ši veikla jų nuomone buvo nerentabili. Knygų pardavėjai, leidėjai, Nacionalinė leidyklų profsąjunga (SNE) ir valstybės institucijos manė, kad užtikrinant optimalų knygų prancūzų kalba platinimą užsienio šalyse, CELF veikla turėtų būti išsaugota. Kadangi joks kitas pardavėjas neatrodė pasiruošęs teikti šią paslaugą, 1980 m. nuspręsta CELF restruktūrizuoti ir pakeisti kapitalo struktūrą.
- (86) Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad, susidarius tokioms aplinkybėms, CELF buvo performuota į uždarąją akcinę bendrovę su apyvartiniu kapitalu. Jos apyvartinis kapitalas nuo 80 500 FRF padidintas iki 1 280 500 FRF. Kapitalo struktūros pakeitimus atliko akcininkai ir ADEF⁽³⁰⁾, kuri yra valstybės finansuojama asociacija. ADEF buvo panaikinta 1994 m., jos akcijos nemokamai perleistos SNE, CELF nariui.
- (87) Prancūzija nurodo, kad CELF ir šiuo metu yra uždara akcinė bendrovė, dirbanti savo fondų pagrindu. Ji patikslina, kad tai yra struktūra, kuri visuomet buvo atvira visiems norintiems tapti akcininkais, nepriklausomai nuo tautybės, o vienintelė sąlyga - „veikla kokia nors forma susieta su knygų prancūzų kalba eksportu“. Todėl leidėjai, spausdinantys knygas prancūzų kalba bet kurioje kitoje valstybėje narėje, gali dalyvauti įmonės veikloje ir pasinaudoti jos intervencijomis⁽³¹⁾.

IV/ PRANCŪZIJOS VALDŽIOS INSTITUCIJŲ PASTABOS

- (88) Pagal įstatų 3 straipsnį CELF paskirtis „tiesiogiai vykdyti knygų, brošiūrų ar kitų komunikacinės paskirties leidinių užsakymus į užsienį“⁽³²⁾ ir užjūrio šalis ir bendrai, pasinaudojant šiomis priemonėmis, vykdyti bet kokią kitą veiklą, padedančią skleisti prancūzų kultūrą visame pasaulyje. Šiems veiklos tikslams pasiekti kooperatyvas atlieka visas gamybinės, komercinės ir finansinės, kilnojamo ir nekilnojamo turto operacijas. Atsižvelgiant į ypatingą kooperatyvo paskirtį, joks fizinis ar juridinis asmuo negali būti akcininku, jei jo veikla nėra kaip nors susijusi su anksčiau minėtomis eksporto operacijomis“.
- (89) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad CELF 2002 m. lapkričio 6 d. turėjo 76 akcininkus, iš kurių dauguma, bet ne išimtinai, yra leidėjai. Kiekvienas akcininkas bendrame susirinkime turi tik vieną balsą nepriklausomai nuo jo turimų akcijų vertės. Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad įvairių veiklų atstovus jungianti įmonė buvo skaidrumo, rūpinimosi dėl bendro intereso ir teisingo pagalbos panaudojimo įrodymas.
- (30) Ši asociacija jungia tam tikrą skaičių leidėjų, kurių veiklos gairės buvo plėtoti knygų prancūzų kalba tiekiamą į užsienio šalis ir paremti leidėjų eksportuotojų investicijas. Šita asociacija gaudavo valstybės paramą per Kultūros ministerijos Knygų ir skaitinių valdybą.
- (31) Šiuo metu tik viena užsienio įmonė yra CELF narė. Tai leidėjas „Casterman“, kurio buveinė yra Belgijoje; kalbama apie „Flammation“ Prancūzijos filialą, kuris yra „Italien Rizzoli“ filialas.
- (32) Prieš priimant nutarimą 1994 m. birželio 29 d. visuotiniame susirinkime, CELF įstatuose išskirtinai kalbama apie nedidelius užsakymus. Tuometinių įstatų II straipsnyje II nurodoma, kad „Kooperatyvo tikslas nedidelius užsakymus vykdyti tiesiogiai arba palengvinti jų vykdymą užsienyje ir užjūrio šalyse ir teritorijose...“
- (28) Nedideli užsakymai, pagal SNIEL, sudaro 6 % CELF veiklos, todėl, šios profsąjungos nuomone „94 % CELF veiklos buvo vykdoma srityse, kuriose jo dalyvavimas nebuvo numatytas“.
- (29) Nacionalinės leidyklų profsąjungos 1980 m. liepos 18 d. laiškas, pateiktas ieškovo, patvirtino šį faktą.

- (90) Pagrindiniai knygų platintojai yra:
- a) leidėjai „gaminantys“ knygas ;
 - b) platintojai, priklausantys ar nepriklausantys leidykloms, užsiimantys knygų prekyba su mažmenininkais ar kai kuriais stambiais instituciniais vartotojais;
 - c) platintojai, priklausantys ar nepriklausantys leidykloms, užsiimantys leidėjų platinimo logistika; jie gauna knygų pardavėjų, kai kurių stambių vartotojų ar įvairių tarpininkų užsakymus, o prekėmis juos aprūpina leidėjai;
 - d) didmenininkai, kurių veikla ne visada susijusi su platintojų veikla ir kurie yra platintojų ir mažmenininkų ar kai kurių institucinių vartotojų tarpininkai;
 - e) tarpininkai, bendraujantys tik su mažmenininkais, bet ne su tiesioginiais vartotojais.
- (91) Prancūzija patikslina, kad elektroniniai knygynai nuo šiol turi būti laikomi rinkos dalyviais ir taip pat galimais eksporto tarpininkų konkurentais. Tačiau ji negali pateikti duomenų, nurodančių kokią rinkos dalį galėtų užimti šie nauji jos dalyviai ⁽³³⁾.
- (92) Prancūzijos valdžios institucijos paaiškina, kad prekyautojų, dalyvaujančių rinkoje, įvairovė turi suteikti galimybę platinti ir reklamuoti knygą tarp bet kokio pobūdžio vartotojų, nepriklausomai nuo jų geografinės padėties ir, kad „Nedidelių užsakymų programa“ suteikė galimybę kompensuoti bendros knygų platinimo sistemos trūkumą.
- (93) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė tam tikrą informaciją apie bendrą knygų prancūzų kalba eksporto rinką. Jos paaiškina CELF komercinę strategiją, pagal kurią, remiantis jos įstatais ir įsipareigojimais prieš Prancūzijos valdžios institucijas, ji suteikia pirmenybę teritorijoms, kuriose yra nedaug leidėjų.
- (94) Todėl, iš pirmos lentelės duomenų galima manyti, kad CELF veikla teritorijose, kuriose leidėjai yra labai aktyvūs, nėra labai plati, ir priešingai, teritorijose, kuriose yra mažai leidėjų, CELF veikla labai plati.

1 lentelė

GEOGRAFINIS PALYGINAMASIS PRANCŪZIŠKŲ LEIDYKLŲ PASISKIRSTYMAS PAGAL APYVARTĄ/CELLF UŽIMAMA DALIS BENDROJE KNYGŲ PRANCŪZŲ KALBA EKSPORTO RINKOJE			
REGIONAI	Leidyba	CELLF	CELLF dalis
Europos bendrija	38,2 %	20,23 %	0,97 %
Šiaurės Amerika	17,4 %	6,03 %	0,64 %
Europos šalys ne Bendrijos narės	16 %	1,11 %	0,13 %
Užjūrio šalys ir teritorijos	8,4 %	0,87 %	0,19 %
Azija	3,7 %	19,9 %	9,95 %
Prancūzakalbė Afrika	5,5 %	11,58 %	3,85 %
Šiaurės Afrikos šalys	4,4 %	28,43 %	11,84 %
Artimieji ir vidurio rytai	2,3 %	1,09 %	0,87 %
Rytų Europa	2 %	2,21 %	2,03 %
Lotinų Amerika	1,5 %	7,6 %	9 %
Antilų salos	0,32 %	0,7 %	4,27 %
Neprancūzakalbė Afrika	0,16 %	0,21 %	2,47 %
	100 %	100 %	

⁽³³⁾ Ši rinka nebuvo rasta tarp mutinės turimų statistinių duomenų.

- (95) Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad „Nedidelių užsakymų programa“ buvo sumanyta ne kaip ypatinga pagalba CELF, bet pagalbos schema knygų prancūzų kalba platinimui, nors platinimu gali taip pat užsiimti ir kiti pardavėjai, galintys vykdyti tokius užsakymus.
- (96) Prancūzijos valdžios institucijos paaiškina, kad po 1980 m. struktūrinių CELF pakeitimų, nuspręsta skirti pagalbą, kuri yra „Nedidelių užsakymų programos“ dalis. Jos tvirtina, kad CELF buvo bene vienintelis bendro pobūdžio pardavėjas, gavęs šias subsidijas⁽³⁴⁾, ir joks kitas pardavėjas, išskyrus SIDE, praėjus dvylikai metų nuo programos įgyvendinimo neprašė tokios pagalbos, nors knygų pardavėjai ir žinojo apie šią programą.
- (97) Prancūzija neneigia, kad Kultūros ministerija atsisakė suteikti SIDE tokią pagalbą⁽³⁵⁾ 1991 m., nes ši įmonė neįvykdė būtinų skaidrumo sąlygų ir atsisakė paklusti būtinoms reikalavimams, norint gauti minėtą pagalbą. Be kita ko, Prancūzija primena, kad Kultūros ministerija 1996 m. kreipėsi į SIDE, siūlydama minėtą pagalbą, kurią ji buvo atmetusi.
- (98) Prancūzijos valdžios institucijos pabrėžia, kad vienas iš Prancūzijos kultūrinės politikos tikslų užtikrinti knygų prancūzų kalba platinimą visame pasaulyje. Šis tikslas turėtų būti visuomeninių paslaugų teikimo dalis. Todėl Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad Komisija turi išnagrinėti atitinkamas priemones remdamasi Sutarties 86 straipsnio 2 dalies nuostatomis.
- (99) Prancūzija primena, kad CELF buvo įkurta tuo metu kai rinkos dalyviai, kurie buvo įsipareigoję vykdyti šią veiklą, nusprendė pasitraukti iš rinkos. Nepanaudojus užginčytų priemonių, akivaizdžiai nukentėtų knygų prancūzų kalba tiekimas nedidelėms, toli esantiems knygynams, kurių užsakymai, apyvartos ir apimtys požiūriu, yra tikrai nedideli.
- (100) Todėl Prancūzijos valdžios institucijos nusprendė vykdyti užginčytą programą, kad visi užsakymai, įskaitant ir nerentabilius knygų prancūzų kalba užsakymus, būtų vykdomi vienodomis sąlygomis kaip ir dideli užsakymai.
- (101) Prancūzija pabrėžė, kad Kultūros ministerija suteikė „pagalbą CELF, kaip visuomeniniam paslaugų teikėjui, jo einamosios veiklos dėl nedidelių užsakymų vykdymui“ ir kad CELF pasirodė kaip tikras visuomeninių paslaugų teikėjas.
- (102) Šiems argumentams pagrįsti Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai keletą dokumentų:
- a) 1982 m. gegužės 10 d. dekretu Nr. 82-394, dėl Kultūros ministerijos organizacinės struktūros, ypatingai pabrėžiamas šios ministerijos vaidmuo „prancūzų kultūros ir meno sklaidoje, nevaržomai bendradarbiaujant su kitomis kultūromis“;
 - b) 1993 m. balandžio 16 d. dekretu Nr. 93-797, dėl kultūros ir frankofonijos ministro įgaliojimų, teigiama, kad „kultūros ir frankofonijos ministras ...bendrai su kitomis suinteresuotomis ministerijomis imasi valstybės skatinamų veiksmų, kad būtų skleidžiama prancūzų ir frankofonijos kultūra visame pasaulyje“;
 - c) potvarkiai dėl Knygų ir skaitinių valdybos (Direction du livre et de la lecture) organizacinės struktūros, paskutinis 1996 m. išėjęs potvarkis, remdamasis minėtais dekretais, patikslinančiais Kultūros ministerijos uždavinius knygų eksporto srityje.
- (103) Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad remdamasi šiais dokumentais, Knygų ir skaitinių valdyba sudarydavo kasmetines sutartis su partneriais, įsipareigojusiais imtis veiksmų, vykdančių vyriausybės kultūrinę politiką. Šiuose susitarimuose apibrėžiami ministerijos ir kitų institucijų bendradarbiavimo tikslai ir šalių įsipareigojimai.
- (104) Prancūzijos valdžios institucijos paaiškina, kad Kultūros ministerija kiekvienais metais pasirašydavo sutartį su CELF⁽³⁶⁾, kuri įpareigodavo CELF teikti visuomenines paslaugas, kurių esmė „vykdyti visus užsienyje esančių knygynų užsakymus knygoms prancūzų kalba nepriklausomai nuo užsakymų sumos“.
- (105) Prancūzijos valdžios institucijos taip pat teigia, kad, nepriklausomai nuo atitinkamos rinkos apribojimų, SIDE ir CELF neturi konkuruoti vykdamas nedidelius užsakymus.
- (106) Prancūzijos valdžios institucijos pirmiausia nurodo SIDE prieštaravimą, kai SIDE teigia, kad bendradarbiauja su tokio pat pobūdžio klientais kaip CELF ir, kad ji aptarnauja visus klientus vienodomis sąlygomis, „nepriklausomai nuo užsakymo sumos“ ir taiko penkių procentų nuolaidą dešimties ir didesnio skaičiaus egzempliorių užsakymams.
- (107) Jos mano, kad ši reikšminga „nuobauda“, kurią SIDE taiko mažesniems nei dešimties egzempliorių užsakymams, rodo, kad nedideli užsakymai nėra pagrindinis SIDE tikslas, priešingai nei užsakymai, gaunami iš pagrindinių privilegijuotų SIDE institucinių klientų ir leidžiantys įvykdyti mąsto ekonomiką užsakymai gaunami iš

⁽³⁴⁾ Kai kurios įmonės „Servedit“ prancūzakalbei Afrikai 1988–1993 m. „Ecole des loisirs“ Viduržemio jūros šalims 1995 m. galėjo gauti tokią pačią pagalbą, bet specializuotiems sektoriams.

⁽³⁵⁾ Vienintelė kita įmonė pateikusi prašymą paramai.

⁽³⁶⁾ Iki 2001 m., nes subsidija buvo panaikinta nuo 2002 m.

- (108) Pagrindinis komercinės strategijos skirtumas geriausiai pasireiškia palyginus vidutinį vienos rūšies knygų ir knygų už vieną sąskaitą skaičių, kuris yra gerokai didesnis SIDE, nei CELF.
- (109) Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad vykdančios Kultūros ministerijos politikos tikslą kiek įmanoma plačiau skleisti prancūzišką knygą, CELF už jai suteiktą pagalbą ir net tais atvejais jei pagalba nėra suteikiama pagal „Nedidelių užsakymų programą“, turi pasiūlyti savo klientams platų ir įvairių leidėjų sąrašą. Jos taip pat atkreipia dėmesį, kad šimtai leidėjų, kuriuos siūlo CELF, iš tiesų yra nedidelės leidyklos, mažai žinomos asociacijos ir įstaigos⁽³⁷⁾, kurių leidybinė veikla galėtų tikėtis didelių ir pelningų užsakymų. Siūlydama šį išsamų leidėjų sąrašą, CELF skatina įvairovę. Tačiau taip pat CELF turi kreiptis į didelį skaičių tiekėjų, kad galėtų apsirūpinti prekėmis kartais už labai mažas sumas, todėl ji taip pat priversta tvarkyti gausias smulkių leidėjų sąskaitas, net jei šios veiklos nekompensuoja jokia pagalba.
- (110) Taigi, atsiskaitymai su smulkiais leidėjais ekonominiu požiūriu yra mažiau rentabilūs, kadangi, priešingai stambiems leidėjams, jie nesuteikia labai palankių sąlygų. SIDE vykdo komercinę politiką, kuri suteikia pirmenybę žinomiems leidėjams, galintiems priimti didelius užsakymus. Todėl Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad reikėtų daryti skirtumą tarp sąvokų „nedidelės sąskaitos“ ir „nedideli užsakymai“. Sąvoka „nedideli užsakymai“ atitinka apibrėžimą, pateikiamą užginčytoje „programoje“, tačiau nepakankamai atsižvelgia į sąvokos „nedidelių sąskaitų klientai“ atitikmenį, kurią sudaro ir „nedidelių sąskaitų tiekėjai“.
- (111) Subsidijų skyrimą lemia dėl nedidelių užsakymų susidariusios papildomos išlaidos, bet verslininkas/įmonininkas, gavęs pagalbą, taip pat turi vykdyti išpareigojimus, kurie tiesiogine prasme nėra „kompensuojami“.
- (112) Prancūzijos valdžios institucijos nurodo, kad kompensuojamoji pagalba buvo skirta CELF tam, kad padengtų papildomas išlaidas, susidariusias dėl nedidelių užsakymų, kurių ribinė suma 500 FRF nustatyta remiantis patirtimi. Ši atskaitinė riba nebuvo taikoma kiekvienam nuo 0 iki 500 FRF vertės užsakymui, o tik tiems, kurie atsidurdavo ties rentabilumo riba, kadangi kai kurie 500 FRF užsakymai gali būti rentabilūs, o kai kurie ne. Viskas priklauso nuo užsakymo pavadinimų ir knygų skaičiaus, nuo tų knygų pobūdžio, nuo užsakymo kokybės, nuo to ar klientas naudojosi COFACE garantijomis ir nuo atsiskaitymo formos bei termino.
- (113) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad tikrai akivaizdu jog užsakymai nuo 0 iki 500 FRF sumoms nebuvo bendru požiūriu nerentabilūs ir kurių nebūtų galėjusi vykdyti įmonė, kuriai būtų svarbūs tik ekonominiai kriterijai. Prancūzijos valdžios institucijos paaiškina pastarąjį argumentą, besiremiamas 1994 m. įkainių analize.
- (114) Kaip ir 2a ir 2b lentelių duomenys, Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad per paskutiniuosius metus, o ypač 1997–1998 sustabdžius finansinius išpareigojimus, CELF turėjo praplėsti savo rentabilių klientų ratą, sudarytą iš knygynų turinčių dideles sąskaitas, ir institucinių klientų, tokių kaip bibliotekos, universitetai ar kultūros centrai. Tuo pačiu metu buvo pastebėtas ir apyvartos, gaunamos aptarnaujant smulkias sąskaitas, ir klientų skaičiaus sumažėjimas. Taip pat pastebėtas ir bendras CELF apyvartos augimas. Prancūzijos valdžios institucijos patvirtina, kad susidarius tokioms sąlygoms nedidelių užsakymų vykdymas stabdė CELF veiklą.

CELLF apyvartos sudėtis

I/ lentelė 2a – Vokietijos atvejis

VOKIETIJA			
3,4 % CELF apyvartos sudaro 27,2 % nedidelės aktyvių klientų sąskaitos			
	1999	2000	2001
Apyvarta	2 331 713 FRF	2 548 430 FRF	2 906 533 FRF
Klientų skaičius	593	561	444
CA<5 000 FRF	480	462	344
CA <10 000 FRF	47	35	38
CA + 100 000 FRF	0	2	4

⁽³⁷⁾ pvz.: Limožo Baroko ansamblis; Šv. Madlenos vienuolynas.

II/lentelė 2b – Europos bendrija

Klientų iš Europos bendrijos sąskaitos			
	1999	2000	2001
Apyvarta	15 253 754 FRF	14 241 785 FRF	14 436 006 FRF
Aktyvių klientų skaičius	1 567	1 440	1 249
CA<5 000 FRF	1 059	950	782
CA <10 000 FRF	162	154	139
CA + 100 000 FRF	19	15	18

V/ KOMISIJOS ĮVERTINIMAS

galimybę sumažinti nustatytus kiekvieno užsakymo vykdymo įkainius.

(115) CELF ir SIDE yra dvi konkuruojančios Prancūzijos įmonės, kurios ir yra knygų prancūzų kalba eksporto tarpininkai⁽³⁸⁾. Šios veiklos pagrindas yra knygų prancūzų kalba platinimas⁽³⁹⁾, kad būtų įvykdomi mažmeninių užsakymai (maži knygynai ar tokios institucijos kaip bibliotekos ir universitetai) daugiausia iš neprancūzakalbių šalių ir teritorijų. Tokiose šalyse kaip Belgija, Kanada ar prancūzakalbė Šveicarija, kuriose rinkos apimtis yra pakankamai didelė, kad įmonės investuotų į jau esančius platinimo tinklus, knygas platina patys leidėjai arba platintojų tinklų tarpininkai. Šios rūšies paslaugos užtikrina optimalaus knygų kiekio platinimą.

(116) SIDE ir Prancūzijos valdžios institucijos sutaria aiškinamos, kad tarpininkai praktiškai imasi individualaus nedidelių užsakymų pergrupavimo, kurių vykdymas būtų per brangus leidėjams ir įprastiems platintojams. Šios rūšies paslaugos teikimas suteikia galimybę tiek knygų prekiautojams, tiek ir instituciniams klientams nesikreipti į gausybę tiekėjų.

(117) Tuo pat metu užsakymai yra pateikiami leidėjams ir/ar platintojams, kurie turi tik vieną pristatymo galimybę - tarpininką. Taip pat dėka šių paslaugų jie gali sutaupyti laiką ir pinigų, išvengdami bendravimo su gausiais klientais, kurie geografiniu požiūriu yra labai plačiai pasklidę.

(118) Todėl eksporto tarpininkai yra pagrindiniai paslaugų tiekėjai eksportuojant knygas į šalis, kurių pateikiami užsakymai yra nepastovūs, fragmentiški ir/ar nedidelės apimties. Naudojimasis eksporto tarpininko paslaugomis yra dažniausiai vienintelis būdas klientui (jei tai nėra galutinis vartotojas), esančiam neprancūzakalbėje šalyje, daryti ir gauti užsakymus. Tarpininko paslaugos suteikia

(119) Šiuo atveju yra aišku, kad Prancūzijos valdžios institucijos vykdė užginčytą „Nedidelių užsakymų programą“ norėdama padėti vykdyti eksporto tarpininkų paslaugų rinkoje mažesnius ar lygius 500 FRF užsakymus, dažnai laikomus nerentabiliems. Todėl reikėtų patikrinti ar ši programa, apie kurią nebuvo pranešta, ir kuria pasinaudojo vienintelė CELF, yra suderinama su Sutartimi.

A. SUTARTIES 87 STRAIPSNIO NUOSTATŲ TAIKYMAS

1/ ATITINKAMOS PRIEMONĖS PAGAL SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 1 DALĮ YRA LAIKYTINOS PAGALBA

(120) Sutarties 87 straipsnis 1 dalis nustato, kad „Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai“.

(121) Atitinkamos priemonės suteikia pranašumą CELF, kadangi ši subsidija skirta mažų užsakymų įkainių sumažinimui. Prancūzijos valdžios institucijos niekada nėra užginčijusi šio klausimo.

(122) Ši priemonė yra finansuojama iš Kultūros ministerijos Knygų ir skaitinių valdybos tvarkomo biudžeto resursų, t. y. iš valstybinių resursų.

(123) Ji skiriama knygų prekybos tarpininkams ir realiai suteikta tik CELF. Taigi ji yra ribota.

(124) Dėl poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir dėl priemonės sukulto konkurencijos iškraipymo, Komisija atsižvelgė į tai kas pasakyta.

⁽³⁸⁾ CELF yra išskirtinai knygų prancūzų kalba platinimo tarpininkas, tuo tarpu SIDE platina knygas ir kitomis kalbomis.

⁽³⁹⁾ CELF veikla, priešingai nei SIDE veikla, išskirtinai susijusi tik su eksportu.

- (125) Pagalba suteikiama tarpininkams Prancūzijoje, kurie eksportuoja knygas prancūzų kalba daugiausia į neprancūzakalbes šalis. Minėti Prancūzijos tarpininkai konkuruoja ar galėtų konkuruoti su kitais knygų prancūzų kalba eksporto tarpininkais, esančiais kitose Bendrijos prancūzakalbėse šalyse (daugiausia Belgijoje ir Liuksemburge). Reikėtų vis dėlto paminėti, kad, atsižvelgus į susidariusį aiškų skirtumą tarp Prancūzijos eksportuojamų į kitas neprancūzakalbes šalis knygų prancūzų kalba kiekio ir Belgijos ir Liuksemburgo eksportuojamų knygų kiekį, konkurencijos iškraipymas rinkoje, atsiradęs dėl suteiktos pagalbos, yra labai nereikšmingas.
- (126) Pagalba taip pat gali iškraipyti konkurenciją ir daryti poveikį prekybai atsižvelgiant į poveikį, kurį ji galėjo turėti kitai CELF veiklai. Visgi atrodo, kad CELF veikla apsiriboja platinimu užsienio šalyse ir CELF interneto svetainė⁽⁴⁰⁾ aiškiai pažymi, kad ji nepardavinėja knygų nei Prancūzijoje, nei tiesioginiams klientams. Atitinkama pagalba CELF buvo skirta kaip „Nedidelių užsakymų programos“ dalis, kurios tikslas užtikrinti visų užsakymų, gaunamų iš užsienio knygynų esančių neprancūzakalbėse šalyse ir nepriklausomai nuo jų sumos, vykdymą. Komisija pažymi, kad užginčyta sistema galėjo pasinaudoti knygų prancūzų kalba ir klientai, galintys pasinaudoti prieinamomis kainomis, ir leidėjai, kuriems sudarytos paprastesnės pardavimo sąlygos. Atsižvelgiant į tai, kad pakeičiamumas tarp knygų prancūzų kalba ir knygų kitomis užsienio kalbomis yra tikrai labai mažas, tai toks poveikis prekybai netiesioginis ir labai nežymus.
- (127) Šiuo atveju, pagalba suteikta CELF pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį yra valstybės pagalba, kadangi ji įvykdo keturias sąlygas sudarančias paramos sąvokos esmę. Reikėtų vis dėlto paminėti, kad poveikis tarpusavio prekybai ir konkurencijos iškraipymui yra labai nežymus
- (128) Taip pat reikėtų atkreipti dėmesį, kad valstybės narės pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį apie visus ketinimus suteikti pagalbą turi laiku informuoti Komisiją.
- (129) Prancūzijos vyriausybė nepranešė apie atitinkamą programą taip pat ir apie CELF suteiktą pagalbą nedideliams užsakymams vykdyti, prieš pradėdama jas vykdyti. Todėl pagalba suteikta neteisėtai.
- (130) Pagalba suteikta CELF nedideliams užsakymams vykdyti buvo neteisėta, kadangi Teismas iš dalies panaikino 1993 m. gegužės 18 d. Komisijos sprendimą, o vėliau Sprendimą 1999/133/EB, kurie leido suteikti pagalbą CELF.
- (131) Reikėtų patikrinti ar šiuo atveju buvo taikoma viena iš 87 straipsnio 2 ir 3 dalyje leidžiančių nukrypti nuostatų, kad šioms priemonėms nebūtų taikomas bendras draudimas numatytas minėto straipsnio 1 dalyje.
- 2/ PRIEMONIŲ ĮVERTINIMAS REMIANTIS SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 2 IR 3 DALIES NUOSTATOMIS
- (132) Komisija pažymi, kad Sutarties 87 straipsnio 2 dalies leidžiančios nukrypti nuostatos šiuo atveju nėra taikomos, kadangi atitinkamomis priemonėmis nebuvo siekiama tikslų, nustatytų tame straipsnyje. Pagalba taip pat neįvykdė sąlygų apibrėžtų Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžiančioje nukrypti nuostatoje, kadangi ji nebuvo skirta regioninei plėtrai skatinti. Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkto leidžianti nukrypti nuostata dėl bendriems interesams skirtų projektų vykdymo, taip pat negali šiuo atveju būti taikoma, kadangi atitinkamos priemonės tokių projektų neskaito. Kadangi pagalbos tikslas nebuvo atitaisyti didelių Prancūzijos ekonomikos sutrikimus, tai Sutarties 87 straipsnio 3 dalies b punkto leidžianti nukrypti nuostata šiam atvejui negali būti taikoma. Pagaliau šiam atvejui negali būti taikoma ir Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkto leidžianti nukrypti nuostata dėl indelio į ekonominės veiklos arba tam tikrų ekonominių sričių plėtrą, kadangi pagalba nesiekė regioninių ar horizontaliųjų tikslų, Komisija mano, kad šiuo atveju šita nuostata nebus remiamasi.
- (133) Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte patikslinama, kad : „bendrajai rinkai neprieštarauja [...] pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, jei tokia pagalba prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikia taip, kad prieštarautų bendram interesui.“
- (134) Nėra abejonių, kad kultūrinis šios pagalbos tikslas, pradžioje pripažintas ieškovo⁽⁴¹⁾, dabar jau patvirtintas 1993 m. gegužės 18 d. Komisijos sprendimu, vėliau patvirtintas 1995 m. rugsėjo 18 d. Teismo sprendimu ir pakartotinai patvirtintas Sprendimu 1999/133/EB ir kuriuo neabejojama 2002 m. vasario 22 d. Teismo sprendime.
- (135) Šį tikslą aiškiai patvirtino Prancūzijos vyriausybė, norėjusi vykdyti voliuntaristinę politiką, kurios tikslas knygų prancūzų kalba skleidimas visame pasaulyje. Taip pat dalyvauti veikloje saugant ir skatinant kultūrinę įvairovę tarptautiniame lygmenyje.

⁽⁴⁰⁾ www.celf.fr⁽⁴¹⁾ SIDE tarybos 1992 m. rugsėjo 7 d. laiškas Komisijai.

- (136) Komisija jau yra pasisakiusi šiuo klausimu pranešime Tarybai ir Europos Parlamentui „Vers un instrument international sur la diversité culturelle“⁽⁴²⁾. Ji mano, kad kultūrinė įvairovė tarptautinėse ir regioninėse organizacijose yra pagrindinė tarptautinių diskusijų tema, šios diskusijos leidžia atsakyti į vis didėjantį visuomenės ir vyriausybių susirūpinimą dėl kultūrinių ypatumų, kaip bendro tautų paveldo, išsaugojimo.
- (137) Kultūrinių ypatumų išsaugojimas ir skleidimas yra vienas iš pagrindinių europietiško modelio sukūrimo principų. Šie principai įtraukti į Sutarties 151 straipsnio 1 dalį, kurioje sakoma: „Bendrija prisideda prie valstybių narių kultūrų klestėjimo, gerbdama jų nacionalinę ir regioninę įvairovę ir kartu iškeldama bendrą kultūros paveldą“, taip pat 151 straipsnio 4 dalyje, kurioje sakoma: „Bendrija į kultūros dalykus atsižvelgia imdamasi veiksmų pagal kitas šios Sutarties nuostatas, visų pirma siekdama gerbti ir skatinti savo kultūrų įvairovę.“
- (138) Sutartis reikalauja, kad Bendrija ir valstybės narės, plėtodamos tarptautinius santykius, skatintų kultūrinę įvairovę ir prisidėtų prie pasaulinės tvarkos kūrimo, kurios pagrindas ilgalaikė plėtra, taikus sugyvenimas ir tarpkultūrinis dialogas. Prancūzijos valdžios institucijos, skatindamos ir finansiškai palaikydamos knygų prancūzų kalba platinimą, vykde kultūrinę politiką atitinkančią sutartyje apibrėžtus tikslus
- (139) Šiuo atveju Komisija mano, kad pagalba, kurią Prancūzijos valdžios institucijos paskyrė CELF, siekiant, kad būtų užtikrintas knygų prancūzų kalba platinimas, nepriklausomai nuo užsakymo sumos, siekė Sutartyje apibrėžtų kultūrinių tikslų.
- 3/ TEIKIAMOS PAGALBOS IR BENDRIJOS TEISĖS SUDERINAMUMAS
- (140) Pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą, pagalba, skirta kultūrai remti ir paveldui išsaugoti, bendrajai rinkai neprieštarauja, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.
- a) **Pirminės Komisijos pastabos dėl trečiųjų šalių nuomonės**
- (141) Komisija pažymi, kad, paskelbus sprendimą pradėti procedūrą, trečiosios šalys, pareiškusios savo nuomonę, nepristato, išskyrus SIDE ir CELF, eksporto tarpininkais, bet specializuotaisiais paslaugų teikėjais „didmenininkais“. Nei viena atsiliepusioji trečioji šalis nesikreipė į Kultūros ministeriją norėdama gauti pagalbą.
- (142) Laikantis kelių trečiųjų šalių išsakytų nuomonių, Prancūzijos valdžios institucijų taikomos paramos schemos, knygų pardavėjai, pareiškę savo nuomonę, bent jau pradžioje neapskundė.
- (143) Komisija taip pat nustatė, kad ieškovas, kaip ir trečiosios šalys, nieko nežinojo apie pagalbą, kuri buvo suteikta CELF nuo pat jo įkūrimo 1980 m. SIDE kreipėsi į Kultūros ministeriją tik 1991 m.⁽⁴³⁾, prašydama taip pat skirti jai atitinkamą pagalbą, nors byla Komisijai perduota po kelių mėnesių, 1992 m. kovą.
- (144) Komisija pastebi, kad trečiųjų šalių kritika išsakyta daugiausia dėl CELF politikos keičiant savo veiklos pobūdį⁽⁴⁴⁾. Jam priekaištaujama, kad susitaręs su leidėjais, kurie jam suteiktų papildomas nuolaidas, įsiterpė į mažų užsakymų rinkas.
- (145) Iš gautų dokumentų paaiškėja, kad įsikūręs CELF aptarnaudavo tik knygynus. Tik vėliau, 1990 metais, jis pradėjo žvalgytis kitokių klientų. Tačiau niekas nenurodo, kad CELF veiklos išplėtimas buvo finansuojamas iš užginčytų subsidijų ir netgi priešingai, kadangi jos, kaip rodo 198 ir kitos preambulės dalys, skirtos padengti tik dėl nedidelių užsakymų vykdymo susidariusias papildomas išlaidas
- (146) Kai kurios trečiosios šalys, atstovaujančios eksportuotojus didmenininkus ar knygų pardavėjus eksportuotojus, teigia, kad, nors tam tikri požymiai rodo priešingai, paklausai patenkinti pagalba buvo nereikalinga.
- (147) Kai kurios trečiosios šalys tvirtina, CELF naudojosi pranašumais, kuriuos jai suteikė išskirtiniai ryšiai su tam tikromis viešosiomis institucijomis, tokiomis kaip „France édition“. „Hexalivre“ ypač kritikavo „France édition“ elgesį, kuri suteikė CELF išskirtinę teisę naudotis savo stendu tarptautinėse mugėse, nors suteikti šią teisę „Hexalivre“ atsisakė.
- (148) Komisija galėjo nustatyti, tai patvirtina ir Prancūzijos valdžios institucijų pateikti dokumentai, kad CELF, būdamas „France édition“ nare, sumokėjo už ploto nuomą „France édition“ stende ir taip pat už katalogus, kuriuos užsisakė iš „France édition“. Prancūzijos valdžios institucijos pažymi, kad ir kaip bebūtų, šie ryšiai niekaip nesusiję su valstybinėmis institucijomis.

⁽⁴²⁾ KOM(2003)520 galutinis.

⁽⁴³⁾ 1991 m. gegužės 22 d. ir birželio 4 d. SIDE laiškai.

⁽⁴⁴⁾ Žr. Preambulės 81 dalį.

(149) Tačiau šios pastabos nebuvo įtrauktos į 1996 m. liepos 30 d. sprendimą pradėti procedūrą, kadangi jos nesusijusios su „nedidelių užsakymų“ problema. Todėl, vykdant šią procedūrą, Komisija šiuo klausimu savo nuomonės nepareiškia.

(150) Prancūzijos valdžios institucijoms taip pat priekaištaujama dėl CELF palaikymo jai pateikiant valstybinius užsakymus. Šie pareiškimai padaryti dėl pagalbos, suteiktos Užsienio reikalų ministerijos vykdomai programai „naujienu“, ir dėl užsakymų, pateiktų per *Association pour la diffusion de la pensée française* (ADPF) ir Švietimo ir kultūros vystymo Afrikoje ir Madaskare asociaciją (AUDECAM), kurios abi yra susijusios su Užsienio reikalų ir Bendradarbiavimo ministerijomis.

(151) Šios pastabos nebuvo įtrauktos į 1996 m. liepos 30 d. sprendimą pradėti procedūrą, kadangi jos nesusijusios su „nedidelių užsakymų“ problema. Todėl, vykdant šią procedūrą, Komisija šiuo klausimu savo nuomonės nepareiškia.

(152) SIDE paskelbia „apie pagalbų visumą, kurios suteiktos ne tik CELF, bet ir kitoms tokioms pačioms institucijoms, labai neaiškiu būdu apjungiančioms leidėjus ir valstybės institucijas“, taip pat ir apie bendrą valdžios institucijų vykdomą kultūrinę politiką

(153) Pagrįsdama šiuos argumentus, SIDE pirmiausia pateikia 1996 m. lapkričio mėnesio Audito Rūmų ataskaitą. Komisija pareiškia, kad šioje ataskaitoje pateikiama daugiausiai bendro pobūdžio kritika dėl pagalbos kultūrai paskirstymo metodų Prancūzijoje. Ataskaitoje nėra jokių pastabų dėl CELF suteiktos pagalbos nedideliams užsakymams vykdyti. CELF paminimas tik kalbant apie programas „Page à page“ ir „Programme plus“, kurios Teismo sprendimu patvirtintos 1995 m. rugsėjo 18 d. ⁽⁴⁵⁾

(154) Komisija mano, kad šiuo atveju Audito Rūmų ataskaitos išvados nepaaiškina šios procedūros metu Komisijos pateikto įvertinimo. SIDE pateikta bendro pobūdžio kritika dėl Prancūzijos politikos skiriant pagalbą kultūrai nebuvo įtraukta į 1996 m. liepos 30 d. sprendimą pradėti procedūrą dėl „Nedidelių užsakymų programos“. Todėl, vykdant šią procedūrą, Komisija šiuo klausimu savo nuomonės nepareiškia.

kapitalo struktūros pakeitimo ir dėl naudos, kurią CELF gavo galėdama „vadovauti valstybinėms programoms“. SIDE užginčija visus kitus konkrečius privalumus, susidariusius dėl palankių CELF ir valstybinių institucijų ryšių.

CELF kapitalo struktūros pakeitimas 1980 m.

(156) Reikėtų pažymėti, kad CELF kapitalas 1980 m. nuo 80 500 FRF padidintas iki 1 280 500 FRF. 50 % šios operacijos finansavo ADEF, o kitus 50 % CELF akcininkai (privatūs).

(157) Pagrindinis ADEF, jungiančios tam tikrą leidėjų skaičių, tikslas skatinti knygų prancūzų kalba platinimą užsienyje ir paremti leidėjų ir eksportuotojų investicijas. Asociacija gavo Kultūros ministerijos suteiktą valstybės pagalbą.

(158) Komisija, išnagrinėjusi dokumentus, kuriuos jai pateikė Prancūzijos valdžios institucijos, padarė išvadą, kad užginčytas kapitalo padidinimas nebuvo valstybės pagalba, bet tik paprastas įmonės akcijų paketo įsigijimas. Taip pat nėra užginčijama, kad privatūs investitoriai dalyvavo kuriant dabartinės struktūros įmonę. Kultūros ministerija nesikišo į CELF kapitalo kūrimą, o ADEF, kuri yra asociacija tikrai iš dalies finansuojama valstybės, veikė kaip privatus investuotojas rinkos ekonomikoje. ADEF, pasirašydama akcijų įsigijimo sutartį, visiškai laikėsi Komisijos pranešimo 3.2 punkto trečiojo papunkčio dėl EB Sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo viešai įsigyjant akcijų paketą ⁽⁴⁶⁾. Šiuo atveju, remiantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalimi, kapitalo padidinimas nėra valstybės pagalba.

(159) Kai SIDE 1992 m. kovo 2 d. pirmą kartą laišku kreipėsi į Komisiją ir kai Komisija 1992 m. balandžio 2 d. laišku kreipėsi į Prancūzijos valdžios institucijas prašydama suteikti informaciją, kapitalo struktūros pakeitimas buvo įvykęs prieš daugiau kaip dešimt metų. Todėl, pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio ⁽⁴⁷⁾ taikymo taisykles, 15 straipsnį, Komisija negalėtų prireikus reikalauti sumos, skirtos kapitalo padidinimui, išieškojimo, net jei tai būtų valstybės pagalba.

CELF kapitalo struktūros pakeitimas per ADEF 1993 m.

(160) SIDE taip pat pranešė apie pagalbą, kuri 1993 m. buvo suteikta CELF, ADEF akcijas perleidžiant SNE, kuris yra CELF narys.

b) Atsakymas į SIDE pateiktus pareiškimus

(155) Per pirmąją pagalbos skyrimo nagrinėjimo procedūros dalį SIDE iškėlė keletą konkrečių klausimų dėl CELF

⁽⁴⁵⁾ Žr. Preambulės 10 dalį.

⁽⁴⁶⁾ Europos Bendrijų informacinis biuletenis, 1984-9.

⁽⁴⁷⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

- (161) 2003 m. gruodžio 5 d. pastabomis SIDE atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad ji turėtų pagal raštus, kuriuos ji pateikė per 2001 m. liepos 4 d. įvykusį posėdį, pareikšti savo nuomonę dėl pagalbos, kuri SIDE nuomone buvo suteikta CELF 1993 m. liepos mėnesį likviduojant ADEF.
- (162) Komisija pažymi, kad šis punktas nebuvo įtrauktas į 1996 m. liepos 30 d. sprendimą pradėti procedūrą. Todėl, vykdant šią procedūrą, Komisija šiuo klausimu savo nuomonės nepareiškia.

„Valstybinių programų vykdymo“ CELF suteikiami pranašumai

- (163) SIDE paaiškina, kad CELF ir po „Nedidelių užsakymų programos“ sustabdymo galėjo išsilaikyti rinkoje ir toliau siūlyti tą pačią nuolaidą savo klientams, kadangi CELF ir toliau gauna įvairias valstybines subsidijas, vykdydama programą „A l'Est de l'Europe“, kuri pratęsė programą „Page à page“ arba programą „Programme plus“, kurioms pinigai skiriami iš nuolat augančių fondų.
- (164) Reikėtų priminti, kad minėtos programos buvo patvirtintos 1993 m. gegužės 18 d. Komisijos sprendimu ir įteisintos 1995 m. rugsėjo 18 d. Teismo sprendimu ⁽⁴⁸⁾.
- (165) Iš to seka, kad šie aspektai nebuvo įtraukti į 1986 m. liepos 30 d. sprendimą pradėti procedūrą. Vykdamas šią procedūrą Komisija šiuo klausimu savo nuomonės nepareiškia.

c) Pagalba mažiems užsakymams netrukdyd Bendrijos prekybos ir konkurencijos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui.

i) Sistema skirta skatinti knygų pardavėjų nevykdomai veiklai

- (166) „Nedidelių užsakymų programą“ sumanė 1980 m. Kultūros ministerija, tuo pačiu metu kai prekyautojai knygomis („Hachette“ grupė ir „Messageries du livre“) pageidavo pasitraukti iš eksporto rinkos. Užginčyta sistema buvo sumanyta norint paskatinti įmonininkus dalyvauti rinkoje, kad visi knygų prancūzų kalba užsakymai, gauti iš knygynų esančių neprancūzakalbėse teritorijose, būtų įvykdyti.
- (167) Komisija, pritardama kai kurioms procedūroje dalyvavusių trečiųjų šalių nuomonėms, pirmiausia pažymi, kad „Nedidelių užsakymų programa“, kuri pradėta vykdyti tuo pat metu, kai buvo sukurta dabartinės struktūros CELF, buvo žinoma knygų platintojams, kurie šią programą, pradžioje, sutiko palankiai ⁽⁴⁹⁾ ar bent jau neapskundė.

- (168) Savo ruožtu SIDE laikosi nuomonės, kad „Nedidelių užsakymų programa“ išimtinai skirta CELF. Neigiamas Kultūros ministerijos atsakymas 1991 m. tik patvirtina šitą faktą. Nors SIDE taip pat neneigia, kad jos prašymas suteikti pagalbą atmetas todėl, kad ji pati atsisakė vykdyti skaidrumo reikalavimus, kurie yra būtini norint gauti minėtą pagalbą.

- (169) 1996 m., panaikinus 1993 m. gegužės 18 d. Komisijos sprendimą, Kultūros ministerija, norėdama, kad ši procedūra būtų baigta, priminė SIDE, kad pagalbos schema taikoma nedideliams užsakymams, nėra skirta išimtinai CELF. Ministerija 1996 m. gegužės 18 d. laišku pasiūlė SIDE susitikti ir išnagrinėti ar ji galėtų laikydamosi skaidrumo principo teikti tokias pačias paslaugas kaip ir CELF.

- (170) Per Pokalbį, įvykusį 1996 m. rugsėjo 26 d., SIDE vadovai atsisakė jai pateikto pasiūlymo. Jie paaiškino Kultūros ministerijai, kad atsisako pasinaudoti programa, kurios suderinamumą su Bendrijos teise gali užginčyti komisija.

- (171) Siekdama pagrįsti savo teiginius, SIDE pateikia Nacionalinio politinių mokslų fondo (Fondation Nationale des Sciences Politiques) ataskaitą, kurioje kritikuojamas Prancūzijos valdžios institucijų pasirinkimas neskirti tiesiogiai subsidijų knygynams. Šiuo klausimu Komisija primena, kad Prancūzijos valdžios institucijos gali pačios laisvai pasirinkti subsidijų skyrimo formą, labiausiai tinkančią užsibrėžtiems tikslams pasiekti, su sąlyga, kad būtų laikomasi Bendrijos teisės normų. Kaip bebūtų, Komisija pažymi, kad pateiktam dokumentui trūksta pagrįstumo ir pažymi, kad patys šio dokumento autoriai kritiškai žiūri į savo atliktą įvertinimą ⁽⁵⁰⁾.

- (172) SIDE tvirtina, kad pagalba buvo nenaudinga. Komisija pabrėžia, kad pagalbos gavėjai, įsipareigoja vykdyti visus užsakymus siekiančius 500 FRF sumą. Tokiu būdu, knygos prancūzų kalba pasiekia visus knygynus, įskaitant ir pačius mažiausius ir esančius atokiausiuose kraštuose, net ir tuo atveju, jei jiems reikia tik kelių knygų gana dažnai išleistų skirtingose leidyklose. SIDE negalėjo šito užtikrinti ir taip pat, kaip jau buvo nurodyta, neaptar nauja visų šalių.

- (173) Remiantis tuo kas pasakyta, Komisija galėjo padaryti išvadą, kad „Nedidelių užsakymų programa“ buvo prieinama visoms įmonėms, kurios kreiptųsi ir sutiktų su šiai pagalbai gauti keliamais reikalavimais. Ji taip pat pažymi, kad 1996 m. SIDE aiškiai pareiškė, kad nepageidauja šios paramos gauti. Komisija mano, kad šiuo atveju užginčyta pagalba nebuvo diskriminuojančio pobūdžio ir buvo būtina siekiant Prancūzijos valdžios institucijų užsibrėžtų tikslų.

⁽⁴⁸⁾ Žr. Preambulės 10 dalį.

⁽⁴⁹⁾ Mažiausiai iki 1991 m. Žr. Preambulės 79 dalį ir paskesnes dalis.

⁽⁵⁰⁾ SIDE pateikta ataskaita, p. 163.

(174) Komisija mano, kad net ir tuo atveju, jei būtų manoma, kad atitinkama pagalba iki 1996 m. yra išimtinai skirta CELF, Prancūzijos valdžios institucijos turėtų įvertinti, kurios iš panaudotų priemonių buvo naudingiausios ir labiausiai pritaikytos užsibrėžtam tikslui pasiekti, juo labiau, kad ši pagalba ir buvo skirta šioms tikslams pasiekti kaip bus įrodyta vėliau.

ii) *Komisijos atliktas patikrinimas remiantis duomenimis, kuriuos pateikė Prancūzijos valdžios institucijos ir ieškovas*

Knygų prancūzų kalba eksporto tarpininkų paslaugų rinka

(175) CELF ir SIDE įmonės kaip eksporto tarpininkai platina knygas neprancūzakalbėse šalyse ir teritorijose. Iš tiesų, prancūzakalbėse šalyse - Belgijoje, Kanadoje ir Šveicarijoje - vietinę rinką užima stambūs leidėjai, kadangi jie tose šalyse turi savo filialus arba atstovus.

(176) Knygų prancūzų kalba pagrindinėse realizavimo rinkose, t. y. anksčiau išvardintose trijose šalyse, prekyba eksportui yra tikrai labai nereikšminga.

(177) Septintojo dešimtmečio pabaigoje, dėl veiklos nerentabilumo pasitraukus iš rinkos knygų platintojams, CELF buvo įkurtas, kad būtų kompensuotas šis rinkos trūkumas, o užginčytas pagalbos tikslas buvo paremti tą rinkos dalį, kuri tarpininkams yra visiškai nerentabili.

(178) Sprendime 1999/133/EB Komisija, išnagrinėjusi užginčytos pagalbos padarinius rinkoje apibrėžė ją kaip „bendrą“ knygų prancūzų kalba eksporto rinką. Teismas, remdamasis SIDE argumentais, sankcionavo šią analizę ir nusprendė, kad Komisija padarė aiškią įvertinimo klaidą, nes tarpininkavimas eksportui yra antrinė knygų prancūzų kalba eksporto rinka, todėl jos yra atskiros rinkos ir negali viena kitos pakeisti.

(179) Komisija neatmetusi Teismo įvertinimo, pastebi, kad dokumentai pateikti SIDE⁽⁵¹⁾ ir Prancūzijos valdžios institucijų per bylos tyrimą, parodo, kad knygų prancūzų kalba platinimo sistemos į užsienio šalis yra labai įvairios⁽⁵²⁾, papildančios ir kartais pakeičiančios viena kitą, eksporto tarpininkų paslaugų sistema yra tik viena iš jų daugelio.

⁽⁵¹⁾ SIDE daugelyje savo komentarų daro nuorodą į pagalbą knygų eksportui.

⁽⁵²⁾ Žr. Preambulės 90 dalį.

⁽⁵³⁾ 1992 m. rugsėjo 7 d. ir 2002 m. gruodžio 9 d. dėl „Aux amateurs du livre international“ laišškai.

(180) Komisija pažymi, kad SIDE ir Prancūzijos valdžios institucijos sutaria, kad apibrėžti konkrečias atskirų rinkų ribas specifiniame knygų platinimo sektoriuje nėra paprasta.

(181) SIDE savo paskutinėse pastabose nurodo, kad atitinkamoje nacionalinėje rinkoje dalyvauja ir kiti bendro pobūdžio, tokie kaip SIDE ir CELF, tarpininkai. Kiti pardavėjai, kuriuos ji vadina tarpininkais arba knygų pardavėjais eksportuotojais⁽⁵³⁾, taip pat parduoda, nors ir nedideliais kiekiais, tiesioginiam vartotojui ir nesudaro rimtos konkurencijos abiem bendro pobūdžio tarpininkams.

(182) Prancūzijos valdžios institucijos sutinka iš dalies su SIDE atlikta analize, vis dėlto patikslindamos, kad knygų pardavėjai eksportuotojai, apie kuriuos kalba ieškovas, iš tiesų yra specializuotų sričių tarpininkai. Jos taip pat į galimų konkurentų sąrašą įtraukia tam tikrus knygynus, kurie, nors ir nereguliarai, aptarnauja užsienio knygų pardavėjų užsakymus. Prancūzija patikslina, kad nuo šiol visi elektroniniai knygynai turi būti laikomi bendro pobūdžio tarpininkų konkurentais. Ši pastaba Komisijos nuomone yra teisinga, net jeigu ir nėra duomenų apie šio pobūdžio prekybos, atsiradusios dėl naujų technologijų vartojimo, apimtis.

(183) Reikėtų paminėti, kad SIDE pagrįsdama teiginį apie CELF⁽⁵⁴⁾ užimamą „dominuojančią padėtį“, pateikė Komisijai kai kuriuos duomenis apie atitinkamą antrinę rinką.

(184) Komisija, šiame sprendime neišreiškia savo nuomonės dėl skundo, kurį, remdamasi Sutarties 81 ir 82 straipsniais, pateikė SIDE, kadangi nagrinėjant šį klausimą, kaip jau minėta 29 preambulės dalyje, reikia atlikti išsamų tyrimą. Reikėtų patikslinti, kad apie šį išankstinį Komisijos ketinimą atmesti skundą pranešta laišku 2003 m. rugpjūčio 7 d.

(185) Komisija, neapibrėždama galutinės pozicijos, kurią ji turi užimti kitoje bylos dalyje, primena, kad CELF, įmonė apjungianti įvairias profesijas, buvo įkurta, šito neneigia ir trečiosios šalys, siekiant kompensuoti trūkumus susidarius iš rinkos pasitraukus knygų platintojams. Todėl nenuostabu, kad šios įmonės užimama rinkos dalis yra labai didelė.

⁽⁵⁴⁾ 1992 m. turėjo CELF 86,60 % rinkos, o 2001m. – 92,75 %, tai rodo, kad pagalbos suma, kuri nuo 1996–1997 m. nuolatos mažėjo, neturėjo įtakos CELF užimamai pozicijai.

- (186) Komisija mano, kad CELF užimama padėtis atitinkamoje rinkoje ir jai suteikta pagalba nėra tiesiogiai susijusios. Komisija siekia patikrinti pagalbos eksporto tarpininkų paslaugų rinkoje suderinamumą su Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktu.
- Sąvokos „nedideli užsakymai“ tinkamumas eksporto tarpininkų paslaugų rinkai
- (187) Prekybos knygomis eksporto pagrindą sudaro nedidelių užsakymų aptarnavimas. Septintojo dešimtmečio pabaigoje iš šios rinkos, dėl jos nerentabilumo, pasitraukė tradiciniai leidėjai ir platintojai. Prekyba eksportui, kaip bebūtų, susijusi su nedideliais užsakymais.
- (188) SIDE ir Prancūzijos valdžios institucijos sutaria dėl atitinkamos paslaugos teikimo apibrėžimo. Tačiau jų nuomonės nesutampa kai reikia apibrėžti kas sudaro „mažiau svarbius“ užsakymus (pvz., kai Afrikoje esantis knygynas užsako nebrangią knygą) eksporto rinkoje, dėl kurių susidariusios papildomos išlaidos paslaugas daro nerentabilias.
- (189) Kultūros ministerija nustatė „nedidelių užsakymų“ 500 FRF ((76,22 eurų) sumą kurią galima subsidijuoti. Prancūzijos valdžios institucijos visuomet teigė, kad kai kurie užsakymai mažesni nei 500 FRF gali būti rentabilūs, o peržengiantys 500 FRF ribą užsakymai priešingai gali būti nerentabilūs. Tikslas buvo surasti ekonomiškai priimtina metodą, kad knygų pardavėjai apsiimtų vykdyti nepelningus ignoruojamus užsakymus.
- (190) Komisija paprašė ieškovo ir Prancūzijos valdžios institucijų išsiaiškinti šios veiklos rentabilumo problemą. Šiuo tikslu ji pirmiausia paprašė aprašyti įvairias reikalingas įvykdyti užduotis norint suteikti šia paslaugą, kad prireikus būtų galima įrodyti, kad jų vykdymas sudarė papildomas išlaidas, kurias reikėtų kompensuoti.
- (191) Prancūzijos valdžios institucijos ir SIDE iš esmės sutaria dėl užsakymo vykdymo eigos, kurią II priede pateikė SIDE ir kuriai Prancūzijos valdžios institucijos neprieštaravo. II priede SIDE aprašytos, kuriai pritarė Prancūzijos valdžios institucijos.
- (192) Tarpusavio nesutarimai labiausiai pasireiškia dėl šios paslaugos nerentabilumo. SIDE nuomone visi užsakymai, nepriklausomai nuo jų pobūdžio, yra rentabilūs. Prancūzijos valdžios institucijos mano, kad ne visos suteiktos paslaugos yra rentabilios, todėl suteikta pagalba yra pagrįsta.
- (193) Komisija šiuo klausimu pateikia keletą SIDE teiginių, kurie, juos perskaičius kartu, gali pasirodyti prieštaraujantys vienas kitam. Pateikiami šie teiginiai: „svarbiausi klientai yra pateikiantys didelės apimties užsakymus“ ir „bendrai paėmus nedidelių užsakymų vykdymas yra rentabilus nei didesni užsakymai“
- (194) Komisija galėjo pastebėti, kad SIDE ir CELF ne visada taikėsi į vienodo tipo klientus. SIDE daugiau domėjosi klientais, atstovaujančiais institucijas, tuo tarpu CELF teikė pirmenybę knygų pardavėjams. SIDE neigia pastarąjį faktą. Tačiau, nors komisija ir buvo prašiusi, ji nepanoro pateikti papildomos informacijos apie savo klientus. Ieškovas raštu pateiktose komentaruose patikslino, kad SIDE 1991 m.–2002 m. turėjo 1 308 klientus ir, kad ji aptarnavo to paties tipo klientus kaip ir CELF.
- (195) Norėdama patikrinti šių prieštarų argumentų pagrįstumą, Komisija, remdamasi SIDE ir Prancūzijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis, sudarė palyginamąsias 3A, 3B et 3C lenteles:

3a lentelė

(duomenys pateikti eurais)

1999	SIDE	CELF nedideli užsakymai	CELF išskyrus nedidelius užsakymus	Bendras CELF užsakymų skaičius
Apyvarta	818 297	329 204	10 027 299	10 358 503
Sąskaitų-faktūrų skaičius	2 187	9 688	13 210	22 898
Prekių pavadinimų skaičius	27 470/27 978	21 978	263 080	285 058
Knygų skaičius	88 163	26 996	575 593	602 589

(duomenys pateikti eurai)

1999	SIDE	CELF nedideli užsakymai	CELF išskyrus nedidelius užsakymus	Bendras CELF užsakymų skaičius
Klientų skaičius ⁽⁵⁵⁾	nepranešama	2 171	718	2 889
Prekių pavadinimų skaičius sąskaitoje-faktūroje Vidutinis prekių pavadinimų skaičius sąskaitoje-faktūroje	13,07	2,26	20	12
Vidutinis knygų skaičius vienam pavadinimui	3,21	1,22	2	2
Vidutinis egzempliorių skaičius sąskaitoje-faktūroje	40,84	2,79	44	28
Vidutinė parduoto egzemplioriaus kaina	9,09	12,19	17	17
Vidutinė vieno pavadinimo prekės vertė	29,17	14,98	38	38
Vidutinė kliento sąskaitos vertė	nepranešama	151,84	13 968	3 585

3b lentelė

Apyvarta	SIDE	CELF nedideli užsakymai	CELF išskyrus nedidelius užsakymus	Bendras CELF nepranešama užsakymų skaičius
Sąskaitų-faktūrų skaičius	1 021 831	301 604,53	11 151 915	11 480 519
Prekių pavadinimų skaičius	2 069	8 763	12 565	21 448
Knygų skaičius	29 006	20 387	258 124	278 511
Klientų skaičius	102 229	25 229	586 643	610 872
Prekių pavadinimų skaičius sąskaitoje-faktūroje Vidutinis prekių pavadinimų skaičius sąskaitoje-faktūroje	nepranešama	2	631	2 638
Vidutinis knygų skaičius vienam pavadinimui	14,97	2,32	20	13
Vidutinis egzempliorių skaičius sąskaitoje-faktūroje	3,52	1,24	2	2
Vidutinė parduoto egzemplioriaus kaina	52,75	2,87	46	28
Vidutinė vieno pavadinimo prekės vertė	9,87	11,95	19	19
Vidutinė kliento sąskaitos vertė	29,17	14,79	43	41
Apyvarta	nepranešama	150,28	17 684	4 344

3c lentelė

2001	SIDE	CELF nedideli užsakymai	CELF išskyrus nedidelius užsakymus	Bendras CELF užsakymų skaičius
Apyvarta	905 077	275 068	12 817 252	13 092 330
Sąskaitų-faktūrų skaičius	2 137	7 702	12 195	19 897
Prekių pavadinimų skaičius	23 990	17 681	256 019	273 700
Knygų skaičius	105 518	21 853	590 278	512 129
Klientų skaičius	nepranešama	1 659	835	2 494

⁽⁵⁵⁾ Komisija apgailestauja, kad SIDE nepanoro suteikti informacijos apie savo klientų skaičių ir vidutinę vienos kliento sąskaitos faktūros vidutinę vertę.

2001	SIDE	CELF nedideli užsakymai	CELF išskyrus nedidelius užsakymus	Bendras CELF užsakymų skaičius
Prekių pavadinimų skaičius sąskaitoje-faktūroje Vidutinis prekių pavadinimų skaičius sąskaitoje-faktūroje	11,23	2,30	21	14
Vidutinis knygų skaičius vienam pavadinimui	4,27	1,24	2	2
Vidutinis egzempliorių skaičius sąskaitoje-faktūroje	47,97	2,84	48	31
Vidutinė parduoto egzemplioriaus kaina	8,66	12,59	22	21
Vidutinė vieno pavadinimo prekės vertė	37,73	15,56	50	48
Vidutinė kliento sąskaitos vertė	nepranešama	165,80	15 360	5 250

(196) Remdamasi lentelių 3a, 3b ir 3c duomenimis rodo, Komisija daro išvadą, kad netgi neskaičiuojant tų užsakymų, kurie priklauso „nedideliems užsakymams“ CELF parduoda vidutiniškai tiek pat knygų vienai sąskaitai, kiek SIDE (1999 m. 44 prieš 41, 2000 m. 46 prieš 53 ir 2001 m. 48 prieš 48), CELF taip pat vykdo labai daug ypatingai nedidelių užsakymų (vidutiniškai mažesnių nei trys knygos ir vidutiniškai už 35 eurų sumą): 9 688 užsakymai 1999 m., 8 763 – 2000 m. ir 7 702 – 2001 m.. Iš to išplaukia, kad, bendrai paėmus (stulpelis „bendras CELF užsakymų skaičius“) CELF vieno užsakymo knygų skaičius yra gerokai mažesnis nei SIDE: 1999 m. 28 prieš 41, 2000 m. 28 prieš 53 ir 2001 m. 31 prieš 48.

(197) Iš to, kas buvo pasakyta paaiškėja, kad CELF veiklai būdingas ypatingai nedidelių užsakymų vykdymas (vidutiniškai mažesnių nei trys knygos ir vidutiniškai už 35 eurų sumą) ir ši veikla sudaro esminis skirtumą tarp SIDE ir CELF, todėl atitinkamos pagalbos skyrimas yra pagrįstas.

Leidžiančių skirti pagalbą duomenų patikrinimas: papildomos išlaidos susijusios su „Nedidelių užsakymų programa“

(198) Nustačiusi, kad „nedidelių užsakymų“ kriterijus yra tinkamas veiksnys, kuriuo remiantis gali būti skiriama pagalba, Komisija pradėjo Prancūzijos valdžios institucijų pateiktos analitinės apskaitos tyrimą. Šie apskaitos duomenys paaiškina papildomas CELF išlaidas susidariusias „nedidelių užsakymų“ sektoriuje. Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai 1994 m. duomenis, per šiuos metus CELF iš Kultūros ministerijos gavo 2 000 000 milijonų FRF ((304 900 eurų).

(199) Komisija atliko analitinėje apskaitoje pateiktų duomenų apie nedidelių užsakymų siekiančių mažiausiai 500 FRF išlaidas tyrimą. Komisija atkreipė dėmesį į Prancūzijos valdžios institucijų paaiškinimus, kad „nedidelių užsakymų“ ribinė 500 FRF suma nustatyta remiantis patirtimi⁽⁵⁶⁾.

(200) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė faktą įrodantį, kad, vykdant nedidelius užsakymus, susidaro akivaizdžios papildomos išlaidos. Jos paaiškina šį argumentą išlaidų analize, remdamosi 4 lentelėje pateiktais 1994 m. duomenimis:

Užsakymų rūšys	Nedideli užsakymai	Kiti užsakymai	Bendras skaičius
Apyvarta (*)	2 419 006	48 148 971	50 102 869
Sąskaitų-faktūrų skaičius	9 725	10 947	20 672
Knygų skaičius	24 933	442 740	467 673

(*) Prancūzijos frankais.

(201) Kaip detalai aprašyta III priede, užsakymo vykdymą sudaro daug darbų/užduočių, kuriuos reikia atlikti:

a) priimti knygų pardavėjo užsakymo lapą;

b) kodifikuoti užsakymą;

c) registruoti užsakymą;

d) išsiųsti užsakymą leidėjui;

e) priimti knygas;

f) suteikti kiekvienam klientui vietą, kurioje būtų galima laikyti užsakytas knygas;

g) prekių įpakavimas.

⁽⁵⁶⁾ Žr. Preambulės 112 ir 113 dalis.

- (202) Analitinis požiūris į apskaitą leidžia pastebėti piniginius srautus, susijus su anksčiau minėtų operacijų vykdymu. Tvarkant 100 FRF sąskaitą reikia atlikti tuos pačius darbus kaip ir tvarkant 10 000 FRF sąskaitą.
- (203) Prancūzijos valdžios institucijos paaiškinimai suteikė Komisijai galimybę įvertinti išlaidas ir jas priskirti įvairių darbų, kurie atliekami vykdant užsakymą, atlikimui. Užsakymo rentabilumas priklauso pirmiausia nuo atitinkamų knygų rūšies ir skaičiaus, nuo užsakymo lape esančios informacijos tikslumo taip pat nuo užsakymo vykdymo sudėtingumo: 20 % CELF užsakymų ir 4,5 % SIDE užsakymų vykdymas galėtų būti laikomas sunkiu⁽⁵⁷⁾. Be to, 67 % užsakymų mažesnių nei 500 FRF susiję su mažomis leidyklomis⁽⁵⁸⁾. Vykdant nedidelius užsakymus prireikia tvarkyti labai daug mažų sąskaitų.
- (204) Išlaidos nedideliams užsakymams vykdyti dar labiau išauga kai, nepriklausomai nuo užsakymo sumos, platinimas, vykdančys užsakymą, turi pakartoti tas pačias operacijas kiekvienam užsakymui. Įmonė, vykdanči daug nedidelių užsakymų, imasi organizacinių veiksmų, kad visa užsakymo procedūra atlikta, todėl susidaro papildomos išlaidos.
- (205) Prancūzijos valdžios institucijos paaiškina, kad kiekvienai operacijai buvo taikomas koeficientas. Todėl buvo atsižvelgta į įvairius veiksmus, kurių reikėjo imtis, atliekant kiekvieną, IV priede aprašytą, operaciją.
- (206) Remdamasi Prancūzijos pateikta informacija, Komisija gali padaryti išvadą, kad 1994 m. išlaidos, susidariusios dėl nedidelių užsakymų vykdymo, pasiekė 4 446 706 FRF. Užsakymų mažesnių nei 500 FRF apyvarta siekė 2 419 006 FRF. Pagalbą skirtą tais pačiais metais sudarė 2 000 000 FRF. Einamosios veiklos rezultatas sudarė 27 700 FRF sumą.
Apyvarta	2 419 006 FRF
Subsidijos	2 000 000 FRF
Bendros pajamos	4 419 006 FRF
Vykdymo išlaidos	– 4 446 706 FRF
Einamosios veiklos rezultatas	– 27 700 FRF
- (207) Komisija daro išvadą, kad 2 000 000 FRF pagalba negalėjo gausiai kompensuoti išlaidų, susidariusių dėl nedidelių užsakymų vykdymo.
- (208) Norėdama patikrinti pateiktų duomenų apie finansinius 1994 metus patikimumą, Komisija paprašė Prancūzijos valdžios institucijų suteikti papildomos informacijos apie

kitus CELF laikotarpius, kai CELF taip pat vykdė nedidelius užsakymus. Prancūzijos pateikti dokumentai ir paaiškinimai dėl kitų finansinių metų rodo, kad nedidelių užsakymų struktūra (nedidelių užsakymų apyvarta, užsakytų knygų kiekis ir nuo jo priklausantis sąskaitų-faktūrų skaičius, prekės pavadinimų užsakymai ir t. t.) per visus tuos metus nesikeitė. Šiuo atveju Komisija mano, kad pateikiant įvertinimą galima pagrįstai remtis duomenimis apie 1994 m.

- (209) Komisija taip pat galėjo patikrinti, kad laikantis sąlygų, apie kurias jai buvo pranešta, bet kokia nepanaudota suma, buvo išskaičiuota iš kitais metais skirtos pagalbos sumos. Todėl, prieštaraujant SIDE ir kitų trečiųjų šalių dalyvavusių procedūroje teiginiais, ši pagalba negalėjo būti panaudota kitos komercinės CELF veiklos kompensacijai
- (210) Iš tiesų, remiantis CELF pateiktais apskaitos duomenimis, tarp kurių yra ir pagalbos panaudojimo apskaita, paaiškinanti papildomų išlaidų susidarymą dėl „Nedidelių užsakymų“ programos vykdymo, pagalba CELF buvo skiriama kiekvienais metais. Todėl pagalba negalėjo būti panaudota kitiems tikslams, nei tiems, dėl kurių ji ir buvo paskirta.

SIDE nurodytų klaidų įvertinimas

- (211) SIDE savo paskutiniuose komentaruose Komisijai pažymi, kad apskaitos duomenyse, kuriuos per antrąjį procedūros etapą Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai, norėdamos paaiškinti susidariusias papildomas išlaidas, yra tam tikrų klaidų. Prancūzijos valdžios institucijos šiuo klausimu kreipėsi į Komisiją ir pateikė naudingus paaiškinimus.
- (212) SIDE nurodė, kad Prancūzijos valdžios institucijos sukeitė vietomis užsakymų, pateiktų telekomunikacijos priemonėmis, duomenis su užsakymų, pateiktų popieriuje, duomenimis. Komisija galėjo patikrinti, kad šio sukeitimo finansinė pasekmė sudarė 0,24 euro už knygą iš visos nedidelio užsakymo kainos. Dėl šio skirtumo negalima apskųsti Prancūzijos pateiktos kompensacijų sistemos.
- (213) Dėl apyvartos svyravimo, kuriuos SIDE pastebėjo pirmuosiuose Prancūzijos pateiktuose apskaitos duomenyse, Komisija pažymi, kad 1996 m. pradėjus procedūrą, Prancūzijos valdžios institucijos pačios ėmėsi daryti būtinus pataisymus, todėl SIDE pareikštos pastabos paskutiniuose komentaruose neturi pagrindo.

⁽⁵⁷⁾ Apie CELF procentus pranešė Prancūzijos valdžios institucijos, o SIDE apie save pranešė pati.

⁽⁵⁸⁾ Stambios leidyklos dažnai gauna didesnius užsakymus; jos dažnai užsiima knygų platinimu „plačiajai visuomenei“, knygos paprastai parduodamos dideliais kiekiais.

(214) Kitų duomenų neatitikimai paaiškinami tuo, kad vienu atveju pateikiama suma gauta pardavus knygas atskirai (2 284 536 FRF), o kitu atveju pateikta suma (2 535 818 FRF) yra gauta pardavus knygas kartu su papildomai produktais (įpakavimas, draudimas ir transporto išlaidos).

(215) SIDE taip pat manė galėsianti pateikti kai kuriuos atlyginimų „neatitikimus“ esančius tarp bendros buhalterinės apskaitos ir analitinės apskaitos. Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad šie skirtumai gali būti atsiradę dėl to, kad kai kurie mokesčiai nėra įtraukti į socialinių mokesčių sumą, pateiktą mokesčių pakete ir todėl yra iš karto įtraukiami į atlyginimo sumą. Komisija galėjo patikrinti šį paaiškinimą, remdamasi jai pateiktais apskaitos dokumentais.

(216) Komisija mano, kad papildomos SIDE pastabos apie apskaitos, kurią pateikė Prancūzijos valdžios institucijos 1996 m. pradėjus procedūrą, duomenų netikslumus nesuteikia pagrindo apskusti Komisijos įvertinimo dėl apskaitos duomenų pagrįstumo, aiškinantis papildomų išlaidų, susidariusių vykdant nedidelius užsakymus, kompensaciją.

Papildomi CELF suvaržymai

(217) Remdamasi ieškovo pateiktais dokumentais, Komisija galėjo padaryti išvadą, kad CELF pasiūla buvo daug platesnė nei SIDE (CELLF siūlė 3 000 leidėjų, SIDE – 200).

(218) Komisija atsižvelgė į šią pastabą (į kurią nėra atsižvelgta skaičiuojant papildomas išlaidas) ir pažymi, kad plati CELF pasiūla atitinka Kultūros ministerijos reikalavimus užtikrinti kiek įmanoma platesnę knygų prancūzų kalba platinimą. SIDE pasiūla, nors ji ir tvirtina galinti patenkinti bet kokio pobūdžio užsakymą, neatsižvelgia į šį teisėtai pagrįstą kultūrinį tikslą.

(219) Prancūzijos valdžios institucijos patikslina, kad CELF buvo dažnai priversta griebtis finansinės rizikos. Tačiau ji ir toliau teikė paslaugas tokioms nelaimių ištiktoms šalims, kaip Alžyras ar dar visai neseniai Argentinai. Ji taip pat galėjo užtikrinti paslaugų teikimą šalims, kurios neturėjo COFACE garantijų.

(220) SIDE visiškai teisėtai prisiima atsakomybę dėl savo komercinio pasirinkimo ir nurodo nepageidaujanti dirbti tokiose sudėtingose zonose kaip Afrikoje į pietus nuo Sacharos ar šalyse, neturinčiose COFACE garantijų. Ji patikslina, kad sprendimas, susijęs su įmonių komercinės plėtros strategija, ir kad ji savo ruožtu padarė kitus pasirinkimus.

iii) Komisijos patikrinimas dėl SIDE pranešimo apie klientų perėjimus

SIDE klientų perėjimas į CELF

(221) Komisija padarė išvadą, kad SIDE teiginiai, dėl klientų perėjimų, nėra paremti pačios SIDE pateiktais paaiškinimais ir atlikta dokumentų analize.

(222) Todėl Komisija paprašė SIDE pagrįsti klientų perėjimus, dėl kurių ji yra nukentėjusi, kadangi tik „vienintelis CELF“, naudodamasis gauta pagalba, galėjo pasiūlyti palankias nuolaidas. Šiuo tikslu SIDE paruošė didelės apimties dokumentą⁽⁵⁹⁾, kurio duomenų Komisija negalėjo nagrinėti pirmiausia dėl jų pateikimo formos ir dėl neaiškiai pateiktos informacijos apie minėtus perėjimus. Komisija paprašė SIDE šiuo klausimu suteikti papildomos informacijos⁽⁶⁰⁾, kuri pirmiausia galėjo patikslinti, kad klientas „Librairie Française de Milan“ 1987–1988 metais palaipsniui atsisakė SIDE paslaugų ir, CELF pasiūlius šiam klientui patrauklesnes nuolaidas, pradėjo naudotis jo teikiamomis paslaugomis.

(223) Prancūzijos valdžios institucijos, atsakydamos patikslino, kad konkurencija yra būdingas Italijos rinkos bruožas, ir kad CELF apyvarta su minėtu knygynu pradėjo didėti tik nuo 1999 m., t. y. gerokai vėliau nei SIDE paminėtas laikotarpis.

(224) Komisija galėjo padaryti išvadą, kad ir kiti SIDE pateikti pavyzdžiai nepasirodė labiau tinkami⁽⁶¹⁾. Vienas iš SIDE paminėtų knygynų „Grupodis de Madrid“ niekada nebuvo svarbus CELF klientas arba Japonijos knygynai, kurie yra stambūs klientai ir nepriklauso „nedidelių užsakymų“ rinkai.

(225) Be kita ko, SIDE pateiktas nuolaidų sąrašas neįrodo, kad jos yra patrauklesnės, nei SIDE teikiamos nuolaidos. Komisija daro išvadą, kad iš 28 leidėjų, kuriuos SIDE atrinko norėdama iliustruoti savo teiginius, 16 leidėjų SIDE suteikia palankesnes nuolaidas, o CELF tokias nuolaidas suteikia tik 12 iš jų⁽⁶²⁾. Atotrūkis yra dar didesnis, jei atsižvelgiama į papildomą penkių procentų nuolaidą, kurią SIDE suteikia didesniems nei 10 vieno pavadinimo knygų užsakymams, nes CELF tokių užsakymų atveju nuolaidą suteikia tik 6 leidėjams, kai SIDE tokią nuolaidą suteikia net 22 leidėjams.

(226) Komisija mano, kad realus SIDE klientų perėjimas į CELF, kurį galėjo sąlygoti CELF patrauklesnės nuolaidos, kurias jis gali siūlyti dėka jam skirtos pagalbos, nėra nustatytas.

⁽⁵⁹⁾ Dokumentas pavadintas „SIDE patirtų pažeidimų, dėl Kultūros ministerijos 1980 m. balandžio 1 d.–1996 m. kovo 31 d. CELF skirtos pagalbos, apibrėžimas“.

⁽⁶⁰⁾ Penki kiti SIDE duoti pavyzdžiai.

⁽⁶¹⁾ Prancūzijos valdžios institucijos paneigia kitus SIDE pateiktus pavyzdžius.

⁽⁶²⁾ Pirmą kartą SIDE pateiktos nuolaidos daro nuorodą į CELF sudarytą nuolaidų sąrašą pagal Prancūzijos valstybinę kainą, įskaitant mokesčius, nors eksporto pardavimo kainos nustatomos pagal kainą be mokesčių. Todėl palyginimas atliktas pagal sąrašą, kuriame nurodomos pakeistos kainos.

CELF klientų perėjimas į SIDE

- (227) Kaip pastebėta preambulės 69 dalyje, 2002 m. rugpjūčio 12 d. laiške Komisijai SIDE tvirtina, kad CELF jau mažiausiai dvejus metus taiko neįvykdomas sąlygas „nedidelėms sąskaitoms“. SIDE pažymi, kad „ši politika tik dar labiau didina SIDE konkurencijos iškraipymus, kadangi tokiais sąlygomis kai kurie buvę CELF „nedidelių sąskaitų“ klientai, dabar pereina į SIDE (...). Tačiau akivaizdu, kad SIDE svarbiausi klientai pateikiantys labai didelius užsakymus (...)“.
- (228) Komisija pirmiausia daro išvadą, kad apskūsti įkainiai ⁽⁶³⁾ buvo pradėti taikyti tuo metu, kai atitinkama pagalba jau buvo nutraukta ir (arba) labai sumažėjusi, t. y., kai CELF privalėjo ieškoti alternatyvių išeikių, kad ir toliau galėtų vykdyti jam pateiktus nedidelius užsakymus.
- (229) Komisija palygina dviejų įmonių duomenis ⁽⁶⁴⁾ ir to daro išvadą, kad nėra nei vienos detalės, kuri galėtų patvirtinti SIDE teiginius dėl neseniai įvykusių ir klientų perėjimų, kuriuos ji įskundžia Komisijai. Komisija nekonstatuoja, kad padaugėjo SIDE išduotų sąskaitų-faktūrų. 1999 m. jų išduota 2 187, 2000 m. – 2 137; o dėl klientų Komisija pareiškia negalinti atlikti palyginimų, nes negavo duomenų iš SIDE.
- (230) Komisija taip pat nerado duomenų, galinčių įrodyti, kad sustabdytas pagalbos skyrimą CELF, būtų padaugėję SIDE

vykdomų „nedidelių užsakymų“. SIDE pateikti skaičiai rodo priešingai, kad vidutinis knygų skaičius vienai sąskaitai-faktūrai išaugo iki 40,31 1999 m. ir 2001 m. iki 49,38, o jei pasitvirtintų CELF klientų perėjimas į SIDE, tai vidutinis knygų skaičius vienai sąskaitai-faktūrai, turėtų sumažėti.

- (231) Komisija pažymi, kad nedidelių užsakymų ir net bendros veiklos požiūriu, vidutinis vieno pavadinimo SIDE parduotų knygų skaičius vis dar yra didesnis nei CELF parduotų vieno pavadinimo knygų vidutinis skaičius. Todėl CELF klientų perėjimas į SIDE įvyko ne dėl sustabdytos pagalbos.
- (232) Bet kokių atveju, išanalizavus Valstybės skiriamas pagalbas, konkurencijos iškraipymai galimi tik dėl šių pagalbų, bet ne dėl pagalbų sumažinimo ir (arba) sustabdymo, kurie SIDE atrodo neigiami.

Komisijos išvados dėl klientų perėjimų

- (233) Komisija mano, kad, atsižvelgus į SIDE ir Prancūzijos valstybės institucijų pateiktus duomenis, kaip rodo 5 lentelėje pateikti skaičiai, pagalbos sustabdymas turėjo įtakos tik apyvartos gaunamos iš CELF vykdomų mažų užsakymų ir klientų skaičiaus sumažėjimui (-17,34 % 1999–2001 m.):

1. 5 lentelė – „nedidelių užsakymų“ ir „nedidelių sąskaitų“ įvertinimas

Prancūzijos valdžios institucijų pateikta informacija.

Metai	Apyvarta Nedideli užsakymai (eurais)	Pasikeitimai	Klientų skaičius	Pasikeitimai
1999	329 204		2 171	
2000	301 605	- 8,38 %	2 007	-7,55 %
2001	275 068	- 8,80 %	1 659	-17,34 %

- (234) Komisija taip pat mano, kad SIDE komentarai prieštarauja jos pačios teiginiais, kad reikėtų atsižvelgti tik į paslaugų tiekėjų užregistruotų pavadinimų skaičių ir, kad bendra užsakymo suma neturi įtakos rentabilumui. Net jei šitas faktas pasitvirtintų, SIDE neturi jokio pagrindo manyti, kad CELF klientų į SIDE perėjimas (šito negalima matyti ir pateiktuose duomenyse) didina SIDE patiriamus konkurencijos iškraipymus ⁽⁶⁵⁾. Be to Komisija pažymi, kad SIDE pati sau prieštarauja, 2002 m. gruodžio 9 d. pareiškime nurodydama, kad „...bendrai nedidelių užsakymų vykdymas yra rentabilus, nei didelių užsakymų vykdymas“.

⁽⁶³⁾ Prancūzija nepaneigė CELF tarifų pakeitimų, ji nurodė, kad CELF turėjo peržiūrėti įkainius „nedidelėms užsakymams“ dėl sumažintos pagalbos.

⁽⁶⁴⁾ Žr. 3a, 3b ir 3c lenteles.

⁽⁶⁵⁾ SIDE, komentuodama šį faktą, patikslino, kad „yra akivaizdu, kad patys svarbiausi klientai yra klientai, pateikiantys didelius užsakymus; taip yra ne todėl, kad kiti yra nerentabilūs, bet paprasčiausiai todėl, kad, kaip ir bet kuriai kitai komercinėi įmonei, visada geriau turėti klientus, dirbančius didelėmis apimtimis“.

- (235) Komisijos, pagal Prancūzijos valdžios institucijų pateiktus duomenis, paruošta 6 lentelė rodo, kad nėra tiesioginio ryšio tarp SIDE apyvartos augimo ar mažėjimo ir suteiktų subsidijų didinimo ar mažinimo.

6 lentelė

Metai	Pagalba suteikta CELF eurais	SIDE Apyvartos svyravimai	Pagalba
1990	304 900	—	—
1991	373 500	+	+
1992	422 280	-	+
1993	382 650	+	-
1994	304 900	-	-
1995	304 900	-	=
1996	304 900	-	=
1997	243 920	-	-
1998	182 940	+	-
1999	121 960	-	-
2000	60 980	+	-
2001	38 110	-	-
2002	0	-	0

- (236) Šie CELF ir SIDE pateikti skaičiai, leido Komisijai nustatyti, kad CELF skirtos sumos, neturėjo tiesioginės įtakos SIDE, kuris yra antrasis specialusis tarpininkas rinkoje⁽⁶⁶⁾, veiklai ir jos rezultatams. Kaip pavyzdį galima pateikti šį faktą, kad keletą metų SIDE apyvarta mažėjo, net jeigu pagalba CELF taip pat buvo mažinama.

ninkų veiklos dalį, ir kuri akivaizdžiai nebūtų vykdoma, jei nebūtų suteikta atitinkama pagalba. Komisija taip pat galėjo padaryti išvadą, kad Prancūzijos skirta pagalba negalėjo viršyti išlaidų, kurios yra neatsiejamos nuo šios veiklos, kompensacijos sumos.

- (237) Komisija galėjo pastebėti, kad CELF skiriamos pagalbos nutraukimas turėjo aiškia ir svarbias pasekmes CELF apyvartai, gaunami iš nedidelių užsakymų, ir „nedidelių sąskaitų“ sumažėjimui.

- (238) Remdamasi pateiktais skaičiais, Komisija daro išvadą, kad nesuteikiant pagalbos ir kol SIDE naudosis šiuo akivaizdžiu atšalimu, CELF šiuo metu negali vykdyti dalies gautų užsakymų.

- (239) Komisija taip pat galėjo daryti išvadą, kad 1994–2001 m. skirtos subsidijos visiškai nepadengė dėl „nedidelių užsakymų programos“ susidariusio deficito ir sudarė gana nedidelę bendros CELF apyvartos dalį: nuo 3,95 % 1994 m. iki 0,29 % 2001 m.⁽⁶⁷⁾

- (240) Remiantis visais išnagrinėtais faktais atrodo, kad užginčyta pagalba sudaro tik su labai nežymią eksporto tarpin-

- (241) Komisija taip pat primena, kad, kaip jau minėta preambulos 132 ir kitose dalyse, Bendrijos lygmenyje poveikis prekybai ir konkurencijos iškraipymai yra labai nedideli. Kaip aiškiai nurodyta Teismo 1998 m. sausio 27 d. bylos „Ladbroke Racing Ltd“ prieš Komisiją⁽⁶⁸⁾ sprendime, Komisija, vertindama pagalbos suderinamumą su Sutarties 87 straipsnio 3 dalies nuostatomis, turi atsižvelgti į šiuos duomenis.

- (242) Todėl pagalba skirta CELF kaip „Nedidelių užsakymų programos“ dalis nedaro neigiamo poveikio konkurencijos sąlygoms ir prekybai, kuris prieštarautų Bendrijos interesams. Prancūzijos valdžios institucijų dalyvavimas siekiant užsibrėžtų tikslų, sudarė ypatingas sąlygas, kad tie užsakymai, kurie negalėtų būti aptarnaujami, jei įmonė teikianti paslaugą siektų pelno, būtų vykdomi.

⁽⁶⁶⁾ Komisija primena, kad konkrečios tokio pat pobūdžio pagalbos, dėl kurių dabar ginčijamasi, buvo skirtos dviem kitoms įmonėms: „Servedit“ et „l'Ecole des Loisirs“.

⁽⁶⁷⁾ Žr. taip pat II priedą.

⁽⁶⁸⁾ Byla T-67/94, Rinkinys p. II-1. Žr. ypač punktus 150 ir 162

B. SUTARTIES 86 STRAIPSNIO 2 DALIES TAIKYMAS

1/ PRANCŪZIJOS VADŽIOS INSTITUCIJŲ POZICIJA

- (243) Prancūzijos valdžios institucijos teigia, kaip jos tą darė 1998 m. ⁽⁶⁹⁾, kad CELF buvo skirtas visuomeninio paslaugų teikėjo vaidmuo, todėl užginčytos priemonės turi būti vertinamos pagal Sutarties 86 straipsnio 2 dalies nuostatas numatančias, kad „Įmonėms, kurioms yra patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas, arba įplaukų biudžetui duodančioms monopolinėms įmonėms, šioje Sutartyje nustatytos taisyklės, ypač konkurencijos taisyklės, yra taikomos, jei jų taikymas nei teisiškai, nei faktiškai netrukdo atlikti joms patiktų specialių uždavinių. Prekybos plėtojimui neturi būti daroma tokio poveikio, kuris prieštarautų Bendrijos interesams.“
- (244) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė daug dokumentų ⁽⁷⁰⁾, kurie, jų nuomone, galėtų patvirtinti, kad CELF patikėtas vaidmuo yra teikti bendros ekonominės svarbos paslaugas.
- (245) Prancūzijos valdžios institucijos nurodė, kad Knygų ir skaitinių valdyba šių dokumentų pagrindu iki 2001 m. su CELF sudarė kiekvienais metais sutartis, apibrėžiančias ministerijos ir CELF bendradarbiavimo tikslus ir abiejų šalių įsipareigojimus.
- (246) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė keletą tokių sutarčių. 1991 m. balandžio 25 d. pateikė pirmąją sutartį, kurioje teigiama, kad „ministerija suteikia pagalbą CELF veiklai susijusiai su nedidelių užsakymų knygoms skirtų užsienio šalims persikirstymui...“ Kitoje 1997 m. spalio 23 d. sutartyje pirmą kartą teigiama, kad „ministerija suteikia pagalbą CELF kaip visuomeninės paslaugos tiekėjo įsipareigojimams, susijusiai su nedideliais užsakymais vykdyti“. Kitos sutarys sudarytos iki 2001 m. buvo, išskyrus suteiktos pagalbos sumas, identiškos prieš tai sudarytoms sutartims.

2/ KOMISIJOS ĮVERTINIMAS

- (247) Komisija jau nusprendė šiame sprendime, kad pagalba skirta CELF, pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, yra laikytina valstybės parama ir, kad pagal sutarties 87 straipsnio 3 dalį d punktą yra suderinama su bendrąja rinka. Todėl, pagal Teismų teisę ⁽⁷¹⁾, Komisijai nereikėtų

išsamiau vertinti subsidijuotos CELF veiklos pagal Sutarties 86 straipsnį 2 dalį. Šią Komisijos poziciją patvirtino Teismas 2000 m. birželio 22 d. sprendimu ⁽⁷²⁾, darydamas išvadą, kad net jei pagalba, remiantis Sutarties 86 straipsnio 2 dalimi, yra pagrįsta, apie ją turi būti pranešta Komisijai. Todėl nebūtina, apibrėžti ar pagalba CELF yra skirta laikantis Sutarties 86 straipsnio 2 dalies nuostatų.

- (248) Komisija pažymi, kad Teismas 2003 m. liepos 24 d. sprendime dėl Altmark ⁽⁷³⁾, patikslina kokiomis sąlygomis įmonei, kuriai patikėta teikti bendros ekonominės svarbos paslaugą, skiriama pagalba yra nevalstybinė parama. Todėl Komisija teigia, tokiu atveju šios sąlygos nėra suderinamos. Pirmiausia Komisija teigia, kad nebuvo laikomasi sąlygos, numatytos sprendimo dėl Altmark 89 punkte, kadangi pagalbos teisinis pagrindas nėra taikytinas CELF. Taip pat Komisija mano, kad 90 minėto sprendimo punktas, dėl išankstinių parametrų, pagal kuriuos skaičiuojama kompensacija, nustatymo taip pat nebuvo svarstomas, net jei pagalba bendrai neperžengė kompensacijos, skirtos nedidelių užsakymų vykdymui, sumos.

VI. IŠVADA

- (249) Atsižvelgus į tai, kas pasakyta atitinkama pagalba įvykdo reikalavimus nustatytus Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punkte, nes ji siekia kultūrinių tikslų. Komisija nustatė, kad ši pagalba prekybos sąlygų ir konkurencijos Bendrijoje nepaveikė taip, kad prieštarautų bendram interesui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagalba, suteikta Prancūziškos knygos eksporto kooperatyvui (CELF), skirta nedideliems knygų prancūzų kalba užsakymams vykdyti, buvo taikoma Prancūzijoje 1980–2001 metais, yra pagalba suteikta laikantis Sutarties 87 straipsnio 1 dalies nuostatų, kadangi, kad Prancūzija, prieš suteikdama šią pagalbą, apie ją nepranešė Komisijai, ji suteikta neteisėtai. Tačiau pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies d punktą ši pagalba yra vis dėlto suderinama su bendrąja rinka.

⁽⁶⁹⁾ Žr. Preambulės 24 dalį.

⁽⁷⁰⁾ Žr. Preambulės 102 dalį.

⁽⁷¹⁾ Sprendimas 1994 m. kovo 15 d. Byla C-387/92, Banco Exterior de España prieš Ayuntamiento de Valencia, Rinkinys p. I-0877.

⁽⁷²⁾ Žr. Preambulės 24 dalį ir kitas.

⁽⁷³⁾ Byla C-280/00 Altmark Trans GmbH ir Regierungspräsidium Magdeburg prieš Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Rinkinys p. I-7747.

2 straipsnis

Šis sprendimas skiriamas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2004 m. balandžio 20 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys

I PRIEDAS

Pagalbos skirtos nuo 1980 m. įvertinimas eurai

1980	91 470
1981	91 470
1982	205 510
1983	164 640
1984	137 200
1985	141 780
1986	248 490
1987	214 950
1988	213 430
1989	259 160
1990	304 900
1991	373 500
1992	422 280
1993	382 650
1994	304 900
1995	304 900
1996	304 900
1997	243 920
1998	182 940
1999	121 960
2000	60 980
2001	38 110
2002	0

II PRIEDAS

CELF mokesčių kompensacijų mažėjimas*Prancūzijos valdžios institucijų pateikti duomenys*

Metai	Pagalba eurai	Mokesčiai Viso	Mokesčių procentai
1994	304 900	683 788	44,59 %
1995	304 900	697 177	43,73 %
1996	304 900	624 206	48,85 %
1997	243 920	680 023	35,87 %
1998	182 940	664 783	22,63 %
1999	121 960	635 577	19,19 %
2000	60 980	572 670	10,65 %
2001	38 110	509 048	7,49 %
2002	0	0	0

III PRIEDAS

Užsakymų vykdymo procesas

Duomenys paimti iš SIDE pateiktų pastabų

Kliento lygmenyje

- a) Išsiųsti klientui aprašą kuriame nurodoma
 - bendros pardavimo sąlygos (el. laišku, faksu, laišku)
 - prašymas atsidaryti sąskaitą (el. laišku, faksu, laišku).
- b) Gavus prašymą atidaryti sąskaitą, kreiptis į COFACE ir patikrinti kliento mokumą per COFACE.
- c) Atidarymas nesudaro problemų: atidaryti kliento sąskaitą.
- d) Atidarymas yra problematiškas: klientas bus aptarnautas tik „proforma“, t. y. apmokėjus sąmatą).

Klientas turintis sąskaitą

- a) Kliento identifikacija (pirmiausia pagal jo sąskaitos numerį)
Užsakytos prekės aprašymas (paieška tarp 640 000 pavadinimų, įskaitant knygas, garso kasetes, CD ir CD-ROM diskus).
Užsakymo lapas; prekė surasta; įregistruoti kiekį; užsakymo datą; kliento duomenis; užsakymo patvirtinimas.
 - Jei turi būti įregistruota kito pavadinimo prekė, operacija kartojama.
 - Klientui pageidaujant galima pakeisti užsakymo išsiuntimo formą.
- b) Užsakytos knygos nebėra duomenų bazėje.
 - Prekės aprašymas ranka
Nurodomas pavadinimas, autorius, ISBN, leidėjas, tiekėjas.
- c) Kiekvienos knygos užsakymas automatiškai reikia „tiekėjo“.
- d) Programa tiesiogiai persiunčia užsakymą tiekėjui, kurio duomenys nurodomi.
- e) Teisingai įregistruoti užsakymai automatiškai atspausdinami ir išsiunčiami tiekėjui faksu, paštu arba per kurjerį.

Prekių priėmimas

- a) Prekių pristatymas – paštu arba per kurjerį.
- b) Patikrinti ar sąskaitų- faktūrų ir pristatymo bonuso duomenis.
- c) Įeiti į prekių priėmimo programoje, kuri padeda surasti knygą ir jos užsakovą.
- d) Prašymas automatiškai persiunčiamas tiekėjui.
- e) Kompiuteris atspausdina kiekvienam klientui knygų sąrašą ir „sandėlio numerį“.
- f) Kai užsakymas yra baigtas ar jei nusprendžiama, kad knygos turi būti išsiųstos, paruošiamas siuntinys. Tada apskaičiuojama svoris ir transporto išlaidos.

Sąskaitos-faktūros išrašymas ir išsiuntimas

- a) Sąskaita-faktūra ir lydraštis atspausdinamas automatiškai. Išsiunčiama kliento pasirinktu būdu. Sąskaitos-faktūros tvarkomos automatiškai. Sąskaitos-faktūros klientams išsiunčiamos paštu.
- b) Ataskaitos atspausdinamos kas mėnesį, po vyksta atsiskaitymai su klientais pagal nustatytus terminus. Viską atlikus, atsiskaitymai su klientais baigti.
- c) Mokėjimo būdas: kreditinė kortelė – už didesnes sumas atsiskaitoma pavedimais per banką arba čekiu, kartais kreditiniu laišku.

IV PRIEDAS

Analitinės apskaitos duomenų patikrinimas CELF - 1994*Remiantis Prancūzijos valdžios institucijų pateiktais duomenimis*

Duomenys Prancūzijos frankais ir eurai

	FRF	Eurai
Knygų pirkimo išlaidos	2 068 293	315 309
- pirkimas	2 026 011	308 863
- transportas ir kurjeris	42 282	6 446
Personalo išlaidos	1 670 963	254 737
- Priėmimas (knygų) tiesioginė darbo jėga	217 641	33 179
- Įpakavimas tiesioginė darbo jėga	53 409	8 142
- Komercinės paslaugos tiesioginė darbo jėga		
- 1 zona	149 770	22 832
- 2 zona	157 627	24 030
- 3 zona	49 390	7 529
- Aptarnaujančio personalo atlyginimai	1 022 285	155 846
- Rinkodaros specialistų atlyginimai	20 841	3 177
Bendros išlaidos	518 926	79 110
- įpakavimas	14 770	2 252
- raštinės reikmenys	183 784	28 018
- transporto išlaidos	148 056	22 571
- komisinės pardavimo išlaidos	36 540	5 570
- ryšio išlaidos	29 103	4 437
- įpakavimo į dėžes išlaidos	26 294	4 008
- draudiminės išlaidos	20 929	3 191
- amortizacinės išlaidos	20 609	3 142
- kitos išlaidos	38 841	5 921
Netiesioginės pavienės išlaidos	188 524	28 740
- verslo mokestis	14 064	2 144
- aprūpinimo dotacijos	51 890	7 911
- išorinės paslaugos	66 828	10 188
- ypatingi mokesčiai	46 733	7 124
- kiti mokesčiai	9 009	1 373
Bendros išlaidos	4 446 706	677 896

Valiutos keitimo kursas: 1 euro = 6,55957 FRF

Komentariai ir paaiškinimai

1. *Supirkimo ir transporto išlaidos (įskaitant kurjerio paslaugas)*: Šios išlaidos buvo suskaičiuotos atsižvelgiant į bendras išlaidas priklausomai nuo knygų skaičiaus, tai sudaro 38 795 874 FRF (5 914 393 eurus). Šita suma padalinama iš knygų skaičiaus ir gaunama vienetinė knygos kaina. Bendras CELF parduotų knygų skaičius 1994 m. siekė 467 673; todėl vienetinė vienos knygos kaina 82,95 FRF (12,65 eurai). Norint nustatyti kokios buvo nedidelių užsakymų supirkimo ir transporto išlaidos, vienetinę knygos kainą reikia padauginti iš nedidelių užsakymų skaičiaus, gaunama suma yra 2 068 293 FRF (315 309 eurai) mažiems užsakymams.

2. *Personalo išlaidos*: „nedidelių užsakymų“ priėmimo darbo vietai, kuri ir sudarydavo specifinius neišvengiamus sunkumus, taikomas 3 koeficientas (pagal knygų skaičių). Knygų, gaunamų iš stambių leidėjų ar tiekėjų priėmimas vyksta automatizuotai, dėka EAN kodo, optinio skaitymo būdu, iš karto atpažįstama knyga. Priešingu atveju, kai knygos leidžiamos smulkių leidėjų, jos neturi brūkšninio kodo ir todėl jas reikia rūšiuoti manualiniu būdu.

Taip pat, stambūs leidėjai, pristatydami prekes klientams, esantiems Paryžiuje, dalinasi transporto išlaidas, nustatytas profesiniu principu, kas sudarė 0,75 FRF/kg, tuo tarpu kaina mokama kurjeriams - 6,5 FRF/kg pakuotei gautai iš smulkių tiekėjų. Sąskaitos- faktūros pateikimas užsienyje esantiems knygynams yra vienodo tarifo, toks prekių pristatymo būdas leidžia sumažinti garantines sumas.

Koeficiento 3 taikymas nedideliems užsakymams suteikia galimybę įtraukti į apskaitą tikslus jų vykdymo išlaidas.

3. *Įpakavimas*: Tiesioginė darbo jėga išlaidos apskaičiuojamos pagal knygų skaičių.
4. *Komercinės paslaugos*: Tiesioginės darbo jėgos išlaidos apskaičiuojamos, taikant koeficientą 3, kadangi pardavimo ir administravimo lygmenyje maži užsakymai yra sudėtingesni. Užsakymų vykdymo skirtumai leidžia į analitinę apskaitą įtraukti tikslas mokesčių sumas.

Papildomi paaiškinimai dėl užsakymo kodifikavimo: Jei susidaro sunkumai dėl užsakymo kodifikavimo, reikia atlikti papildomus darbus. Šie darbai turi būti atlikti nepriklausomai nuo užsakymo sumos.

Taip pat, užsakymo registracijai reikia atlikti išankstines informacijos paieškas: ISBN, leidėjo katalogas, duomenų bazės, patikrinti ar prekė yra prieinama (arba ne), užsakymo patvirtinimas. Susidarius trūkumams dėl užsakymo lapo kokybės, ypač kai reikia identifikuoti užsakymą, atsiranda papildomų išlaidų. Dažniausiai šie sunkumai susidaro vykdant nedidelius užsakymus. Didieji knygynai, kurių su CELF gaunama apyvarta yra didelė, paprastai yra didelės apimties įmonės, naudojančios naujausią įrangą, leidžiančią tobulinti vadybą, ypač perduodant standartinius užsakymus, t.y. užsakymą, kurie yra aiškūs ir tikslūs. CELF turi savo klientų tarpe labai daug smulkių knygynų, kurių veikla ne visada leidžia naudotis šiuolaikiškais tarptautinė komercijos priemonėmis. Taip pat, užsakymus gautus iš tokio tipo įmonių, kartais sunku suprasti, kadangi trūksta dalies informacijos, reikalingos atlikimui, kas reikalauja papildomo darbo ir išlaidų.

5. *Aptarnaujantis personalas*: (valdyba, informatikos specialistai, sekretorės, buhalteriai, rinkodaros specialistai, valytojai) – išlaidos apskaičiuojamos pagal knygų skaičių, išskyrus buhalterines išlaidas. Kurios apskaičiuojamos priklausomai nuo sąskaitų-faktūrų skaičiaus.
6. *Bendro pobūdžio išlaidos – įpakavimas, transporto išlaidos, amortizacinės išlaidos*: Išlaidos apskaičiuojamos pagal knygas.
7. *Bendro pobūdžio išlaidos- raštinės reikmenys*: išlaidos skaičiuojamos pagal sąskaitų-faktūrų skaičių
8. *Bendro pobūdžio išlaidos – komisinės pardavimo išlaidos ir draudimo išlaidos*: išlaidos: išlaidos skaičiuojamos pagal apyvartą.
9. *Bendro pobūdžio išlaidos – telefonas, faksas, pakavimas į dėžes*: taikomas 2,5 koeficientas, nes telefono išlaidos priklauso nuo daugelio veiksnių, pirmiausia: pokalbiai su klientais ir leidėjų paieškos. Šios išlaidos susijusios su daugeliu atliekamų operacijų: knygų pardavėjo užsakymo lapo priėmimas, užsakymo kodifikacija, užsakymo registracija ir buhalterinės išlaidos, nes reikia užregistruoti įvairius piniginių srautų judėjimus, susijusius su minėtomis operacijomis.
10. *Verslo mokesčiai ir aprūpinimo dotacijos*: išlaidos apskaičiuojamos priklausomai nuo apyvartos. *Išorinės paslaugos*: (nuoma, kelionės išlaidos, reklaminės išlaidos) ir ypatingi mokesčiai: išlaidos apskaičiuojamos pagal knygų skaičių.

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. kovo 4 d.

leidžiantis valstybėms narėms pagal Direktyvą 94/55/EB priimti tam tikras leidžiančias nukrypti nuostatas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais

(pranešta dokumentu Nr. C(2005) 440)

(tekstas svarbus EEE)

(2005/263/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyvą 94/55/EB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su pavojingų krovinių vežimo keliais, suderinimo ⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 9 dalį,

kadangi:

(1) Pagal Direktyvos 94/55/EB 6 straipsnio 9 dalį valstybės narės privalo iš anksto ne vėliau kaip iki 2002 m. gruodžio 31 d. arba ne vėliau kaip po dvejų metų nuo pakeistų šios direktyvos priedų redakcijos taikymo paskutinės datos informuoti Komisiją apie savo leidžiančias nukrypti nuostatas.

(2) Tam tikros valstybės narės iki 2002 m. gruodžio 31 d. pranešė Komisijai apie savo ketinimus patvirtinti nuo Direktyvos 94/55/EB leidžiančias nukrypti nuostatas. 2003 m. rugpjūčio 20 d. sprendimu 2003/635/EB, leidžiančiu valstybėms narėms pagal Direktyvą 94/55/EB priimti tam tikras nukrypti leidžiančias nuostatas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais ⁽²⁾, Komisija leido šioms valstybėms priimti šio sprendimo I ir II prieduose nurodytas leidžiančias nukrypti nuostatas.

(3) Komisijos direktyva 2003/28/EB ⁽³⁾ iš dalies pakeitė Direktyvos 94/55/EB A ir B priedus. Pagal Direktyvą 2003/28/EB valstybės narės turėjo priimti nacionalinius įstatymus, kurie turėjo įsigaliooti ne vėliau kaip iki 2003 m. liepos 1 d., nes paskutinė Direktyvos 94/55/EB 6 straipsnio 9 dalyje nurodyta taikymo diena yra 2003 m. birželio 30 d.

(4) Kelios valstybės narės informavo apie savo ketinimus patvirtinti leidžiančias nukrypti nuostatas. Komisija įvertino, ar pranešimai atitinka Direktyvos 94/55/EB 6 straipsnio 9 dalyje nustatytas sąlygas ir juos patvirtino. Todėl šioms valstybėms narėms turėtų būti leista priimti šias leidžiančias nukrypti nuostatas.

(5) Tuo pat metu visas leidžiančias nukrypti nuostatas, kurias iki šiol buvo leista priimti, pageidautina surinkti bendrame sprendime. Todėl Sprendimas 2003/635/EB turėtų būti panaikintas ir pakeistas.

(6) Siekdama užtikrinti reguliarių leidžiančių nukrypti nuostatų statuso atnaujinimą, Komisija siūlo mažiausiai kartą per penkerius metus išsamiai atnaujinti visas esamas leidžiančias nukrypti nuostatas.

(7) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Direktyvos 94/55/EB 9 straipsniu įkurto Pavojingų krovinių vežimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

I priede išvardytoms valstybėms narėms leidžiama įgyvendinti I priede nustatytas leidžiančias nukrypti nuostatas dėl tam tikrų pavojingų krovinių mažų kiekių vežimo keliais savo teritorija.

Šios leidžiančios nukrypti nuostatos taikomos nediskriminuojant.

2 straipsnis

II priede išvardytoms valstybėms narėms leidžiama įgyvendinti II priede nustatytas leidžiančias nukrypti nuostatas dėl vietinio vežimo tik savo teritorija.

Šios leidžiančios nukrypti nuostatos taikomos nediskriminuojant.

3 straipsnis

Sprendimas 2003/635/EB panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą sprendimą laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

⁽¹⁾ OL L 319, 1994 12 12, p. 7. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2004/111/EB (OL L 365, 2004 12 10, p. 25).

⁽²⁾ OL L 221, 2003 9 4, p. 17.

⁽³⁾ OL L 90, 2003 4 8, p. 45.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 4 d.

Komisijos vardu
Jacques BARROT
Pirmininko pavaduotojas

I PRIEDAS

Valstybėms narėms dėl tam tikrų pavojingų krovinių mažų kiekių leidžiančios nukrypti nuostatos

BELGIJA

RO-SQ 1.1

Objektas: 1 klasė – maži kiekiai.

Nuoroda į Direktyvos 94/55/EB (toliau – direktyva) priedą: 1.1.3.6.

Direktyvos priedo turinys: 1.1.3.6 kraštinis numeris nustato, kad įprasta transporto priemone galima vežti ne daugiau nei 20 kg kalnakasybos sprogmenų.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Royal Decree of 23 September 1958 on explosives, as amended by Royal Decree of 14 May 2000.

Nacionalinės teisės akto turinys: 111 straipsnis. Sandėlių, kurie yra nutolę nuo tiekimo vietų, operatoriams galima leisti įprastomis motorinėmis transporto priemonėmis vežti 25 kg dinamito arba galingų sprogmenų ir ne daugiau nei 300 detonatorių, laikantis už sprogmenis atsakingas tarnybos nustatytų sąlygų.

RO-SQ 1.2

Objektas: neišvalytų tuščių konteinerių, kuriuose buvo laikomi skirtingų klasių produktai, vežimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.6 .

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: 6-97 leidžianti nukrypti nuostata.

Nacionalinės teisės akto turinys: žyma vežimo dokumente „neišvalytos tuščios pakuotės, kuriose laikyti skirtingų klasių produktai“.

Pastabos: leidžianti nukrypti nuostata, kurią Europos Komisija užregistravo kaip Nr. 21 (pagal 6 straipsnio 10 dalį).

DANIJA

RO-SQ 2.1

Objektas: vežimas kelių transportu laidoti iš namų ūkių ir tam tikrų įmonių surinktas pakuotes su pavojingų medžiagų atliekomis arba likučiais.

Nuoroda į direktyvos priedą: 2 dalis, 4.1.4, 4.1.10, 5.2, 5.4 ir 8.2.

Direktyvos priedo turinys: klasifikavimo principai. Mišriojo pakavimo nuostatos. Žymėjimo ir ženklavimo etiketėmis nuostatos. Vežimo dokumentas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Bekendtgørelse nr. 729 of 15. august 2001 om vejtransport of farligt gods § 4, stk. 3.

Nacionalinės teisės akto turinys: vidinę pakuotę su cheminių medžiagų atliekomis arba likučiais, surinktais iš namų ūkių ir tam tikrų įmonių, galima pakuoti kartu į tam tikras JT patvirtintas išorines pakuotes. Medžiagos kiekis kiekvienoje vidinėje pakuotėje neturi būti didesnis nei 5 kg arba 5 litrai. Nuo nuostatų dėl klasifikavimo, žymėjimo ir ženklavimo etiketėmis, dokumentų ir mokymo leidžiančios nukrypti nuostatos.

Pastabos: neįmanoma tiksliai klasifikuoti ir taikyti visas ADR nuostatas, kuomet laidojimui iš namų ūkių ir tam tikrų įmonių surenkamos cheminių medžiagų atliekos arba likučiai. Atliekos paprastai yra pakuotėse, kurios buvo parduotos mažmeninėje prekyboje.

RO-SQ 2.2

Objektas: sprogstamųjų medžiagų ir detonatorių pakuočių vežimas keliais ta pačia transporto priemone.

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5.2.2 .

Direktyvos priedo turinys: mišriojo pakavimo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Bekendtgørelse nr. 729 of 15. august 2001 om vejtransport of farligt gods § 4, stk. 1.

Nacionalinės teisės akto turinys: § 4, stk. 1 nustatyta tvarka turi būti laikomasi ADR taisyklių vežant pavojingus krovinius kelių transportu.

Pastabos: dėl praktinių reikmių turi būti leidžiama sprogstamąsias medžiagas kartu su detonatoriais krauti į tą pačią transporto priemonę, šiuos krovinius iš jų laikymo vietos vežant į darbo vietą ir atgal.

Kuomet Danijos teisės aktai dėl pavojingų krovinių vežimo bus iš dalies pakeisti, Danijos institucijos leis atlikti tokį vežimą šiomis sąlygomis:

- 1) vežama ne daugiau kaip 25 kg D grupės sprogstamųjų medžiagų;
- 2) vežama ne daugiau kaip 200 B grupės detonatorių;
- 3) detonatoriai ir sprogstamosios medžiagos turi būti atskirai supakuoti pakuotėje, kuriai sertifikatas išduotas JT, pagal Direktyvoje 2000/61/EB, iš dalies keičiančioje Direktyvą 94/55/EB, nustatytas taisykles;
- 4) atstumas tarp detonatorių ir sprogstamųjų medžiagų pakuočių turi būti mažiausiai 1 metras. Šis atstumas turi būti išlaikomas net tuo atveju, jeigu būtų staigiai paspausti stabdžiai. Sprogstamųjų medžiagų ir detonatorių pakuotės turi būti sukrautos taip, kad jas būtų galima greitai iškrauti iš transporto priemonės;
- 5) būtina laikytis visų kitų pavojingų krovinių vežimo keliais taisyklių.

VOKIETIJA

RO-SQ 3.1

Objektas: 1.4G grupei priskiriamų automobilių dalių mišrusis pakavimas ir krovimas kartu su tam tikrais pavojingais krovinių (n4).

Nuoroda į direktyvos priedą: 4.1.10 ir 7.5.2.1.

Direktyvos priedo turinys: mišriojo pakavimo ir krovimo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 28.

Nacionalinės teisės akto turinys: nustatytus JT 0431 ir JT 0503 gaminių kiekius galima krauti kartu su tam tikrais pavojingais krovinių (su automobilių surinkimu susiję gaminiai), išvardytais išimtyje. Neviršijama vertė 1 000 (palyginama su 1.1.3.6.4).

Pastabos: išimtis reikalinga tam, kad būtų galima greitai pristatyti su sauga susijusias automobilių dalis atsižvelgiant į vietinę paklausą. Kadangi gaminiai yra labai įvairūs, vietinėse automobilių dirbtuvėse neįprasta sandėliuoti šiuos gaminius.

RO-SQ 3.2

Objektas: atleidimas nuo reikalavimo turėti vežimo dokumentą ir siuntėjo deklaraciją, jeigu vežami tam tikri pavojingų krovinių kiekiai kaip apibrėžta 1.1.3.6 (n1).

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.1 ir 5.4.1.1.6.

Direktyvos priedo turinys: vežimo dokumento turinys.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 18.

Nacionalinės teisės akto turinys: visoms klasėms, išskyrus 7 klasę – nereikia vežimo dokumentų, jeigu vežamų krovinių kiekis neviršija 1.1.3.6. nustatyto kiekio.

Pastabos: pakuotės žymėjime ir jos etiketėse pateikiama informacija laikoma pakankama atliekant nacionalinį vežimą, nes vežimo dokumentas ne visada tinkamas vietiniam paskirstymui.

Europos Komisija leidžiančią nukrypti nuostatą užregistravo kaip Nr. 22 (pagal 6 straipsnio 10 dalį).

RO-SQ 3.3 (panaikinta)

RO-SQ 3.4

Objektas: matavimo etalonų ir kuro siurblių (tuščių neišvalytų) vežimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: nuostatos JT klasifikacijos numeriams 1202, 1203 ir 1223.

Direktyvos priedo turinys: pakavimas, žymėjimas, dokumentai, vežimo ir krovinių tvarkymo instrukcijos, instrukcijos transporto priemonės įgulai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 24.

Nacionalinės teisės akto turinys: tiksliai nustatomos leidžiančios nukrypti nuostatos taikymą reglamentuojančios taisyklės ir pagalbinės nuostatos; iki 1 000 l – panašiai kaip tuščių, neišvalytų pakuočių atveju; virš 1 000 l – atitiktis tam tikroms cisternoms skirtoms taisyklėms; tiksliai tuščių ir neišvalytų pakuočių vežimas.

Pastabos: sąrašas Nr. 7, 38, 38a.

RO-SQ 3.5

Objektas: išimtis, taikoma mažiems tam tikrų privačiam naudojimui skirtų produktų kiekiams.

Nuoroda į direktyvos priedą: 3.2 skyriaus lentelė tam tikriems JT klasifikacijos numeriams 1–9 klasėse.

Direktyvos priedo turinys: vežimo leidimas ir nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 3.

Nacionalinės teisės akto turinys: 1–9 klasės; išimtis, taikoma labai mažiems įvairių produktų pakuotėse ir privačiam naudojimui skirtų produktų kiekiams; ne daugiau kaip 50 kg vienai transporto priemonei; bendrųjų pakavimo reikalavimų taikymas vidaus pakuotei.

Pastabos: leidžianti nukrypti nuostata galioja iki 2004 m. gruodžio 31 d.

Sąrašas Nr. 14*.

RO-SQ 3.6

Objektas: leidimas vežti mišrias pakuotes.

Nuoroda į direktyvos priedą: 4.1.10.4 MP2.

Direktyvos priedo turinys: mišrių pakuočių uždraudimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 21.

Nacionalinės teisės akto turinys: 1.4S, 2, 3 ir 6.1 klasės; leidimas mišriai pakuoti 1.4S klasei priklausančius gaminius (mažo kalibro ginklų šaudmenys), aerozolius (2 klasė) ir 3 ir 6.1 klasių valymo bei priežiūros medžiagas (nurodyti JT klasifikacijos numeriai) rinkiniais, kurie skirti parduoti kombinuotoje pakuotėje pakuotės grupėje II ir mažais kiekiais.

Pastabos: sąrašas Nr. 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30g.

PRANCŪZIJA

RO-SQ 6.1

Objektas: kilnojamiosios ir nešiojamios gama rentgenografijos įrangos vežimas (18).

Nuoroda į direktyvos priedą: A ir B priedai.

Direktyvos priedo turinys: -

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. nutarimas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais („ADR nutarimas“)) – Article 28.

Nacionalinės teisės akto turinys: gama rentgenografijos įrangai, kurią naudotojai veža specialiomis transporto priemonėmis, taikoma išimtis, tačiau galioja ir specialios taisyklės.

RO-SQ 6.2

Objektas: teikiant priežiūros paslaugas atsirandančių atliekų (joms taikoma JT 3291), kurios kelia infekcijos pavojų ir kurios laikomos anatomicinėmis dalimis, vežimas (vežama 15 kg arba mažesnis kiekis).

Nuoroda į direktyvos priedą: A ir B priedai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. nutarimas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais („ADR nutarimas“)) – Article 12.

Nacionalinės teisės akto turinys: atleidimas nuo reikalavimo laikytis ADR nuostatų, jeigu vežamos teikiant priežiūros paslaugas atsirandančios atliekos (joms taikoma JT 3291), kurios kelia infekcijos pavojų ir kurios laikomos anatomicinėmis dalimis (vežama 15 kg arba mažesnis kiekis).

RO-SQ 6.3

Objektas: Pavojingų medžiagų vežimas viešojo keleivinio transporto priemonėmis (18).

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.3.1.

Direktyvos priedo turinys: keleivių ir pavojingų medžiagų vežimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. nutarimas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais („ADR nutarimas“)) – Article 21.

Nacionalinės teisės akto turinys: pavojingų medžiagų, kurias viešojo transporto priemonėse leidžiama vežti kaip rankinį bagažą, vežimas: taikomos tik 4.1, 5.2 ir 3.4 nustatytos siuntinių pakavimo, žymėjimo ir ženklinimo etiketėmis nuostatos.

Pastabos: rankiniame bagaže leidžiama turėti tik asmeniniam arba profesiniam naudojimui būtinus krovinius. Nešiojamas dujų talpyklas su vienai kelionei reikalingu kiekiu leidžiama vežtis kvėpavimo sutrikimų turintiems ligoniams.

RO-SQ 6.4

Objektas: pavojingų medžiagų mažų kiekių vežimas savo sąskaita (18).

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.

Direktyvos priedo turinys: įsipareigojimas turėti vežimo dokumentą.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. nutarimas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais („ADR nutarimas“)) – Article 23-2.

Nacionalinės teisės akto turinys: savo sąskaita vežant mažą pavojingų medžiagų kiekį, neviršijantį 1.1.3.6 nustatytų ribų, netaikomas įsipareigojimas turėti 5.4.1 numatytą vežimo dokumentą.

AIRIJA

RO-SQ 7.2

Objektas: atleidimas nuo ADR 5.4.0 reikalavimo dėl vežimo dokumento vežant ADR 3 klasės pesticidus, kurie 2.2.3.3 nurodyti kaip FT2 pesticidai (užsidegimo temperatūra < 23°C) ir ADR 6.1 klasės pesticidus, kurie 2.2.61.3 nurodyti kaip T6 pesticidai, skysti (užsidegimo temperatūra – ne mažiau kaip 23°C), kai vežami pavojingų krovinių kiekiai neviršija ADR 1.1.3.6 nustatytų kiekių.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimas dėl vežimo dokumento.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(9) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: vežimo dokumentas vežant ADR 3 ir 6.1 klasės pesticidus nereikalingas, kai vežamo pavojingo krovinio kiekis neviršija ADR 1.1.3.6 nustatyto kiekio.

Pastabos: nebūtinai, apsunkinantis reikalavimas šių pesticidų vietiniam vežimui ir pristatymui.

RO-SQ 7.4

Objektas: atleidimas nuo reikalavimo taikyti kai kurias ADR nuostatas dėl pasibaigusio galiojimo pirotechnikos gaminių, kurių klasifikacijos kodai yra ADR 1 klasės 1.3G, 1.4G ir 1.4S ir kurių sudėtyje yra medžiagų, kurių identifikaciniai numeriai yra JT0092, JT0093, JT0403 arba JT0404, mažų kiekių (neviršijant 1.1.3.6 nustatytų apribojimų) pakavimo, žymėjimo ir ženklavimo etiketėmis, vežant šiuos produktus į artimiausias kareivines sunaikinimui.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.6, 4.1, 5.2 ir 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pasenusių pirotechnikos gaminių sunaikinimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(10) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: ADR nuostatos dėl pasibaigusio galiojimo pirotechnikos gaminių, kurių atitinkami JT numeriai yra JT 0092, JT 0093, JT 0403, JT 0404, pakavimo, žymėjimo ir ženklavimo etiketėmis, vežant šiuos produktus į artimiausias kareivines, netaikomos, su sąlyga, kad yra laikomasi bendrųjų ADR pakavimo nuostatų, o vežimo dokumente yra pateikiama papildoma informacija. Ši nuostata taikoma tikrai šių pasibaigusio galiojimo pirotechnikos gaminių mažų kiekių vietiniam vežimui į artimiausias kareivines saugiam sunaikinimui.

Pastabos: „pasibaigusio galiojimo“ jūrinių signalinių raketų mažų kiekių vežimas, ypač iš jachtų savininkų ir laivų tiekėjų, į kareivines saugiam šių produktų sunaikinimui sukėlė tam tikrų sunkumų, ypač pakavimo reikalavimų atžvilgiu. Leidžianti nukrypti nuostata skirta mažų kiekių (neviršijant 1.1.3.6 nurodytų kiekių) vietiniam vežimui.

RO-SQ 7.5

Objektas: leidimas netaikyti 6.7 ir 6.8 skyrių reikalavimų dėl tuščių neišvalytų rezervuarų (sandėliavimui nuolatinėse sandėliavimo vietose) vežimo keliais šių rezervuarų išvalymui, remontui, bandymui arba atidavimui į metalo laužą.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.7 ir 6.8.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimai dėl rezervuarų projektavimo, konstrukcijos, tikrinimo ir bandymo.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: (siūlomas) atleidimas nuo ADR 6.7 ir 6.8 skyrių reikalavimų dėl tuščių neišvalytų rezervuarų (kurie skirti produktų sandėliavimui nuolatinėse sandėliavimo patalpose) vežimo keliais šių rezervuarų išvalymui, remontui, bandymui arba atidavimui į metalo laužą su sąlyga, kad a) nuo rezervuaro buvo atskirti tie prie jo prijungti vamzdžiai, kuriuos buvo pagrįstai praktiškai įmanoma atskirti; b) prie rezervuaro yra pritvirtintas tinkamas slėgio mažinimo vožtuvas, kuris turi veikti vežimo metu ir c) priklausomai nuo b) dalies reikalavimų, visos rezervuarų ir bet kokių prie jų pritvirtintų vamzdžių angos buvo sandariai uždarytos, siekiant išvengti bet kokių pavojingų produktų ištekėjimo; tiek, kiek tai yra pagrįstai įmanoma.

Pastabos: šie rezervuarai naudojami medžiagų saugojimui nuolatinėse sandėliavimo vietose, o ne prekių vežimui. Pavojingų krovinių kiekiai šiuose rezervuaruose turėtų būti ypač maži, kuomet šie rezervuarai vežami į kitas patalpas išvalymui, remontui ir pan.

Anksčiau numatyta 6 straipsnio 10 dalyje.

RO-SQ 7.6

Objektas: atleidimas nuo ADR 5.3 ir 5.4 skyrių, 7 dalies ir B priedo reikalavimų dėl paskirstymo medžiagų (gėrimams) dujų balionų vežimo, kai tie balionai vežami ta pačia transporto priemone kartu su gėrimais (kuriems šios medžiagos skirtos naudoti).

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.3 ir 5.4 skyriai, 7 dalis ir B priedas.

Direktyvos priedo turinys: transporto priemonių žymėjimas, vežimui skirti dokumentai ir nuostatos dėl transporto priemonės įrangos ir transporto priemonės eksploatacijos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: (siūlomas) atleidimas nuo ADR 5.3 ir 5.4 skyrių, 7 dalies ir B priedo reikalavimų taikymo dujų, kurios naudojamos kaip gėrimų paskirstymo medžiagos, balionams, kai šie dujų balionai vežami ta pačia transporto priemone su gėrimais (kuriems jie yra skirti naudoti).

Pastabos: gėrimų, kurių sudėtyje esančios medžiagos nėra ADR medžiagos, pakuotės paskirstomos kartu su nedideliais balionų su susijusiomis paskirstymo dujomis kiekiais.

Anksčiau numatyta 6 straipsnio 10 dalyje.

RO-SQ 7.7

Objektas: vežimui Airijos teritorijoje atleidimas nuo ADR 6.2 ir 4.1 skyriuose pateiktų 2 klasės dujų balionams ir slėginiams būgnams nustatytų reikalavimų dėl šių balionų gamybos, bandymo bei jų panaudojimo, kai šie balionai buvo vežami įvairiarūšių transportu, įskaitant vežimą jūra, kai i) šie balionai ir slėginiai būgnai yra pagaminti, išbandyti ir naudojami pagal TPKVJ (Tarptautinį pavojingų krovinių vežimo jūra) kodeksą; ii) šie balionai ir slėginiai būgnai nėra pakartotinai užpildomi Airijoje, o yra grąžinami paprastai tušti į įvairiarūšio vežimo kilmės šalį; ir iii) šie balionai ir slėginiai būgnai yra paskirstomi vietoje mažais kiekiais.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.4.2, 4.1 ir 6.2 skirsniai.

Direktyvos priedo turinys: nuostatos, susijusios su įvairiarūšių vežimu, įskaitant vežimą jūra, ADR 2 klasės dujų balionų ir slėginių būgnų panaudojimu, šių ADR 2 klasės dujoms skirtų balionų ir slėginių būgnų gamyba ir bandymu.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: (siūloma) netaikyti 4.1 ir 6.2 skyrių nuostatų 2 klasės dujų balionams ir slėginiams būgnams su sąlyga, kad i) šie balionai ir slėginiai būgnai pagaminti ir išbandyti pagal IMDG kodeksą; ii) šie balionai ir slėginiai būgnai yra naudojami pagal IMDG kodeksą; iii) šie balionai ir slėginiai būgnai buvo atvežti krovinio siuntėjui įvairiarūšių transportu, įskaitant vežimą jūra; iv) šių balionų ir slėginių būgnų vežimas galutiniam naudotojui yra vienas tą pačią dieną užbaigiamas vežimas iš įvairiarūšio transporto (minėto iii papunktyje) krovinio gavėjo; v) šie balionai ir slėginiai būgnai nėra pakartotinai užpildomi valstybės teritorijoje ir yra tušti grąžinami į įvairiarūšio vežimo (minėto iii dalyje) kilmės šalį; ir vi) šie balionai ir slėginiai būgnai yra paskirstomi vietoje valstybės teritorijoje mažais kiekiais.

Pastabos: šiuose balionuose ir slėginiuose būgnuose esančių dujų specifikacijos atitinka galutinių naudotojų reikalavimus, todėl šias dujas reikia importuoti iš teritorijos, esančios už ADR ribų. Po panaudojimo šiuos paprastai tuščius balionus ir slėginius būgnus reikalaujama grąžinti į kilmės šalį pakartotinam užpildymui konkrečiai nustatytomis dujomis – šie balionai ir slėginiai būgnai nėra skirti pakartotinam užpildymui Airijos arba bet kokios kitos ADR zonos teritorijoje. Nors šie balionai ir slėginiai būgnai neatitinka ADR, jie atitinka TPKVJ kodeksą ir yra pagal jį pripažinti. Įvairiarūšis vežimas, kuris prasideda už ADR zonos ribų, turi baigtis importuotojo patalpose, iš kurių šiuos balionus ir slėginius būgnus ketinama paskirstyti mažais kiekiais Airijos vietos galutiniams vartotojams. Šiam vežimui Airijos teritorijoje būtų taikoma iš dalies pakeistos Direktyvos 94/55/EB iš dalies pakeisto 6 straipsnio 9 dalis.

SUOMIJA

RO-SQ 13.1

Objektas: pavojingų krovinių vežimas tam tikrais kiekiais privačiais lengvaisiais automobiliais ir autobusais.

Nuoroda į direktyvos priedą: 4.1, 5.4.

Direktyvos priedo turinys: pakavimo nuostatos, dokumentai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Nacionalinės teisės akto turinys: pavojingų krovinių gabenimas tam tikrais kiekiais pagal 1.1.3.6, kuomet leidžiamas maksimalus neto svoris privačiuose lengvuosiuose automobiliuose ir autobusuose yra ne daugiau nei 200 kg, nenaudojant vežimo dokumento ir nevykdant visų pakavimo reikalavimų.

RO-SQ 13.2

Objektas: tuščių cisternų aprašymas vežimo dokumente.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.6.

Direktyvos priedo turinys: specialiosios nuostatos dėl tuščių neišvalytų pakuočių, transporto priemonių, konteinerių, cisternų, transporto priemonių baterijų ir daugiaelementų dujų konteinerių (DKK).

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Nacionalinės teisės akto turinys: kai tuščia neišvalyta autocisterna buvo vežtos dvi ar daugiau medžiagų, kurių JT klasifikacijos numeriai yra 1202, 1203 ir 1223, aprašymą vežimo dokumentuose galima papildyti žodžiais „paskutinis kroviny“, kartu nurodant produkto, kurio užsidegimo temperatūra yra mažiausia, pavadinimą; „tuščia autocisterna, 3, paskutinis kroviny: JT1203 automobilinis benzinas, II“.

RO-SQ 13.3

Objektas: transporto priemonės, kuria vežami sprogmenys, ženklavimas ir žymėjimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.3.2.1.1.

Direktyvos priedo turinys: bendrosios žymėjimo oranžinės spalvos plokštele nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Nacionalinės teisės akto turinys: transporto priemonės, kuriomis į karjerus ir darbų vietas vežami (paprastai furgonai) nedideli sprogmenų kiekiai (ne daugiau kaip 1 000 kg (neto svoris)), priekinėje ir užpakalinėje dalyse gali būti paženklintos modelio Nr. 1 ženklais.

RO-SQ 13.4

Objektas: RO-SQ 6.2 priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: nurodoma būsimuose reglamentuose.

RO-SQ 13.5

Objektas: RO-SQ 6.4. priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: nurodoma būsimuose reglamentuose.

JUNG TINĖ KARALYSTĖ

RO-SQ 15.1

Objektas: tam tikrų mažai kenksmingų radioaktyvių produktų, pavyzdžiui, sieninių ir rankinių laikrodžių, dūmų detektorių, kompasų, vežimas (E1).

Nuoroda į direktyvos priedą: didesnė ADR reikalavimų dalis.

Direktyvos priedo turinys: 7 klasės medžiagų vežimo reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktus: Radioactive Material (Road Transport) (Great Britain) Regulations 1996 reg 3(2)(f), (g) and (h).

Nacionalinės teisės akto turinys: leidžiama visiškai nesilaikyti nacionalinių teisės aktų nuostatų, kai vežami neabejotinai komercinės paskirties produktai, turintys nedidelį radioaktyvių medžiagų kiekį.

Pastabos: ši leidžianti nukrypti nuostata yra trumpalaikė priemonė, kurios neberekės, kai į ADR bus įtrauktos TATENA nuostatos.

RO-SQ 15.2

Objektas: atleidimas nuo reikalavimo turėti vežimo dokumentą, jeigu vežamas 1.1.3.6 (E2) apibrėžtas tam tikras pavojingų medžiagų kiekis.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.6.2 ir 1.1.3.6.3.

Direktyvos priedo turinys: atleidimas nuo reikalavimų, taikomų tam tikriems pavojingų medžiagų kiekiams vienai transporto priemonei.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.3 and reg.13 and Schedule 2(8).

Nacionalinės teisės akto turinys: vežimo dokumento nereikia ribotiems kiekiams, išskyrus atvejus, kai tie kiekiai priskirtini didesniai kroviniui.

Pastabos: ši išimtis yra skirta nacionaliniam vežimui, jeigu vežimo dokumentas ne visada tinka vietiniam paskirstymui.

RO-SQ 15.3

Objektas: lengvo metalo balionų, naudojamų karšto oro balionuose, vežimas tarp pripildymo ir pakilimo/nusileidimo vietos (E3).

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.2.

Direktyvos priedo turinys: dujų balionų gamybos ir bandymo reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: nurodoma būsimuose reglamentuose.

Nacionalinės teisės akto turinys: žr. pirmiau.

Pastabos: karšto oro balionams skirti dujų balionai projektuojami taip, kad būtų kiek galima lengvesni, todėl jie negali atitikti įprastų dujų balionų reikalavimų. Vidutinė karšto oro balionams skirtų dujų baliono talpa yra 70 litrų, o didžiausių balionų talpa neviršija 90 litrų. Vienu metu transporto priemonėje vežama ne daugiau nei penki balionai.

RO-SQ 15.4

Objektas: atleidimas nuo transporto priemonės, vežančioms mažai kenksmingą radioaktyvią medžiagą, taikomo reikalavimo turėti gaisro gesinimo įrangą (E4).

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.1.4.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimas transporto priemonėms vežtis gaisro gesinimo priemonės.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Radioactive Material (Road Transport) (Great Britain) 1996, regs 34(4) and (5).

Nacionalinės teisės akto turinys: Reg. 34(4) panaikina reikalavimą turėti gesintuvus vežant tik išskirtines pakuotes (JT 2908, 2909, 2910 ir 2911).

Reg. 34(5) apriboja reikalavimą, jeigu vežamas tik nedidelis pakuočių kiekis.

Pastabos: nėra jokios praktinės reikmės turėti gaisro gesinimo įrangą, jeigu vežama JT 2908, 2909, 2910, JT 2911, kuriuos galima vežti mažomis transporto priemonėmis.

RO-SQ 15.5

Objektas: krovinų vidinėse pakuotėse skirstymas mažmenininkams arba vartotojams (išskyrus 1 ir 7 klasės krovinius) iš vietos paskirstymo sandėlių, perduodant mažmenininkams arba vartotojams, o iš mažmenininkų – galutiniams vartotojams (N1).

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pakuočių konstrukcijos ir bandymo reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Dangerous Goods (Classification, Packaging & Labelling) and Use of Transportable Pressure Receptacles Regulations 1996, Regs. 6(1), 6(3) and 8(5) and Schedule 3.

Nacionalinės teisės akto turinys: nereikia, kad pakuotėms būtų suteikiamas RID/ADR arba JT ženklas arba, kad jos būtų pažymėtos kaip nors kitaip, jeigu jose yra krovinys kaip nustatyta 3 priede.

Pastabos: ADR reikalavimai netinkami galutiniam vežimo etapui iš skirstymo sandėlio – mažmenininkui ar vartotojui, arba iš mažmenininko – galutiniam vartotojui. Šia nukrypti leidžiančia nuostata siekiama leisti mažmeniniam paskirstymui skirtas vidines krovinų talpyklas naudoti paskutiniame vietinio išvežiojimo etape be išorinės pakuotės.

RO-SQ 15.6

Objektas: paprastai tuščių pritvirtintų cisternų, kurios nėra laikomos vežimo įranga, gabenimas (N2).

Nuoroda į direktyvos priedą: 5 ir 7-9 dalys.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimai dėl siuntimo procedūrų, vežimo, eksploatacijos ir transporto priemonių.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: nurodoma būsimuose reglamentuose.

Nacionalinės teisės akto turinys: žr. pirmiau.

Pastabos: šių pritvirtintų rezervuarų vežimas nėra pavojingų medžiagų vežimas tikrąja prasme, todėl praktiškai jiems negali būti taikomos ADR nuostatos. Kadangi rezervuarai yra „paprastai tušti“, juose esančių pavojingų medžiagų kiekiai yra ypač maži.

RO-SQ 15.7

Objektas: leisti vežti skirtingą 1 klasės prekių, priskirtų 1.1.3.6.3 skirsnio lentelėje nurodytoms 1 ir 2 kategorijoms, „didžiausią bendrą kiekį viena transporto priemone“ (N10).

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.6.3 ir 1.1.3.6.4 .

Direktyvos priedo turinys: išimtis, taikomos viena transporto priemone vežamiems kiekiams.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg 13 and Schedule 5; reg. 14 and Schedule 4.

Nacionalinės teisės akto turinys: nustato išlygų, kurios taikomos ribotiems sprogmenų kiekams ir mišriajam jų krovimui, taisykles.

Pastabos: siekiama, kad būtų leidžiama naudoti skirtingus kiekio apribojimus 1 klasės kroviniams, t. y. 1 klasės kroviniams – „50“, ir 2 kategorijos – „500“. Apskaičiuojant mišriuosius krovinis, 2 vežimo kategorijai taikomas daugiklis „20“, o 3 kategorijai – „2“.

Anksčiau ši išimtis buvo numatyta leidžiančioje nukrypti nuostatoje pagal 6 straipsnio 10 dalį.

RO-SQ 15.8

Objektas: didinama didžiausia grynoji sprogstamųjų produktų masė, kurią leidžiama taikyti EX/II transporto priemonėms (N13).

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5.5.2 .

Direktyvos priedo turinys: Vežamų sprogstamųjų medžiagų ir produktų kiekio apribojimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg.13, Schedule 3.

Nacionalinės teisės akto turinys: vežamų sprogstamųjų medžiagų ir gaminių kiekio apribojimas.

Pastabos: Jungtinės Karalystės reglamentai leidžia II tipo transporto priemonėmis 1.1C, 1.1D, 1.1E ir 1.1J suderinamumo grupių vežti ne daugiau nei 5 000 kg grynosios masės.

Daugelis Europoje vežamų 1.1C, 1.1D, 1.1E ir 1.1J klasės gaminių yra didelių matmenų arba nepatogūs ir jų ilgis viršija 2,5 metro. Daugiausiai jie yra karinės paskirties sprogstamieji produktai. EX/III transporto priemonių (joms nustatomas reikalavimas, kad jos būtų uždarojo tipo transporto priemonės) konstrukcijos apribojimai labai apsunkina tų produktų pakrovimą ar iškrovimą. Kai kuriuos produktus tenka pakrauti specialia įranga ir užbaigus reisą ją tokia pačia įranga iškrauti. Iš tikrųjų tokia įranga turima retais atvejais. Jungtinėje Karalystėje tenaudojama keletas EX/III transporto priemonių ir šiai pramonės šakai būtų labai sunku prašyti pagaminti daugiau EX/III transporto priemonių, skirtų vežti pirmiau minėto tipo sprogmenis.

Jungtinėje Karalystėje karinės paskirties sprogmenis paprastai veža komerciniai vežėjai ir dėl to jie negali naudotis išimtimi, kurią pagrindų direktyva nustato karinėms transporto priemonėms. Siekiant išspręsti šią problemą Jungtinėje Karalystėje visada buvo leidžiama EX/II transporto priemonėmis vežti ne daugiau nei 5 000 kg sprogstamųjų produktų. Šis apribojimas ne visada pakankamas, nes produkte gali būti daugiau nei 1 000 kg sprogmenų.

Nuo 1950 m. tėra įvykusios tik dvi avarijos (abi šeštajame dešimtmetyje), per kurias sprogo daugiau nei 5 000 kg sprogstamųjų medžiagų. Avarijas sukėlė užsidegusi padanga ir įkaitusi dujų išmetimo sistema, nuo kurios užsiliepsnojo apkala. Gaisrai taip pat būtų galėję kilti vežant mažesnę krovinį. Per šias avarijas niekas nežuvo ir nebuvo sužeistas.

Remiantis praktiniais įrodymais galima manyti, kad pagal nustatytus reikalavimus sukrauti sprogstamieji produktai neturėtų sprogti, jeigu būtų veikiami smūgine apkrova, pvz., susidūrus transporto priemonėms. Karinėse ataskaitose pateikiamais įrodymais ir su svaidomaisiais daiktais atliktų bandymų duomenimis patvirtinama, kad šoviniams susprogdinti būtinas susidūrimo greitis turėtų būti didesnis už tą, kuris įgaunamas atliekant metimo iš 12 metrų aukščio bandymą.

Šiuo metu galiojantiems saugos standartams įtakos nebus padaryta.

RO-SQ 15.9

Objektas: atleidimas nuo tam tikrų 1 klasės krovinių mažų kiekių priežiūros reikalavimų. (N12).

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.4 ir 8.5 S1(6).

Direktyvos priedo turinys: tam tikrus pavojingų krovinių kiekius vežančių transporto priemonių priežiūros reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.24.

Nacionalinės teisės akto turinys: numato saugaus parkavimo ir priežiūros įrenginius, tačiau nenustato, kad tam tikri 1 klasės kroviniai būtų prižiūrimi visą laiką, kaip nurodyta ADR 8.5 S1(6) skyriuje.

Pastabos: ADR nustatomus priežiūros reikalavimus ne visada galima įvykdyti nacionaliniu lygiu.

RO-SQ 15.10

Objektas: sprogmenų mišriųjų krovinių ir sprogmenų su kitais pavojingais krovinių vežimo vagonais, transporto priemonėmis ir konteneriais apribojimų švelninimas (N4/5/6).

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5.2.1 ir 7.5.2.2.

Direktyvos priedo turinys: apribojimai tam tikroms mišraus krovimo rūšims.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.18.

Nacionalinės teisės akto turinys: nacionalinis teisės aktas nustato ne tokius griežtus mišriojo sprogmenų krovimo reikalavimus, jeigu tokių vežimą galima užtikrinti be rizikos.

Pastabos: Jungtinė Karalystė nori, kad būtų leidžiama taikyti tam tikrus sprogmenų maišymo su kitais sprogmenimis ir sprogmenų su kitais pavojingais kroviniais taisyklių variantus. Kiekvienam variantui bus nustatomi vienos arba daugiau sudedamųjų krovinio dalių kiekybiniai apribojimai, ir jį bus leidžiama taikyti tik tada, jeigu „buvo imtasi visų pagrįstai įmanomų priemonių užtikrinti, kad sprogmenys nesiliestų su bet kokiais tokiais kroviniais, sprogmenys nekeltų pavojaus kitiems kroviniams arba jie nekeltų pavojaus sprogmenims“.

Variantų, kuriuos Jungtinė Karalystė norėtų leisti, pavyzdžiai:

- 1) sprogmenis, kuriems priskirti JT klasifikacijos numeriai 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 arba 0361, ta pačia transporto priemone galima vežti su pavojingais kroviniais, kuriems priskirtas JT klasifikacijos numeris 1942. JT 1942 kiekis, kurį leidžiama vežti, apriojamas laikant, kad JT 1942 yra 1.1 D sprogmuo;
- 2) sprogmenis, kuriems priskirti JT klasifikacijos numeriai 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 arba 0453, ta pačia transporto priemone galima vežti su antrai vežimo kategorijai priskirtais pavojingais kroviniais (išskyrus degiąsias dujas, infekcines ir toksines medžiagas) arba pavojingais trečios vežimo kategorijos kroviniais ar esant bet kokiam jų deriniui, jeigu antrai vežimo kategorijai priskirtų pavojingų krovinių bendra masė arba visas tūris neviršija 500 kg ar litrų, o bendra gryojių tų sprogmenų masė ne didesnė nei 500 kg;
- 3) 1.4 G sprogmenis ta pačia transporto priemone galima vežti su antrai vežimo kategorijai priskirtais degiaisiais skysčiais ir degiosiomis dujomis arba trečiai kategorijai priskirtomis nedegiosiomis, netoksiškomis dujomis ar bet kokių jų deriniu, jeigu sukrautų kartu pavojingų krovinių masė arba tūris neviršija 200 kg arba litrų, o bendra gryojių tų sprogmenų masė ne didesnė nei 20 kg;
- 4) sprogstamuosius produktus, kuriems priskirti JT klasifikacijos numeriai 0106, 0107 arba 0257, galima vežti su D, E arba F suderinamumo grupės sprogstamaisiais produktais, kurie yra tų grupių sudedamosios dalys. Bendras sprogmenų, kuriems priskirti JT klasifikacijos numeriai 0106, 0107 arba 0257, kiekis neturi būti didesnis nei 20 kg.

RO-SQ 15.11

Objektas: alternatyva oranžinės spalvos plokštelei, jeigu mažomis transporto priemonėmis vežamos nedidelės radioaktyviųjų medžiagų siuntos.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.3.2.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimas, nustatantis, kad mažos transporto priemonės, kuriomis vežamos radioaktyviosios medžiagos, būtų su oranžinės spalvos plokštelėmis.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002 Regulation 5 (4) (d).

Nacionalinės teisės akto turinys: leidžia taikyti visas nukrypti leidžiančias nuostatas, patvirtintas šiuo procesu. Prašoma nukrypti leidžianti nuostata yra tokia:

1. Transporto priemonės turi būti:
 - a) pažymėtos pagal taikomas ADR 5.3.2 dalies nuostatas; arba
 - b) jei tai yra mažesnės nei 3 500 kg masės transporto priemonės, vežančios mažiau nei dešimt paketų su nedaliosiomis ar daliosiomis radioaktyviosiomis medžiagomis, kurioms taikoma išlyga, ir jeigu tų pakuočių transporto indeksų suma nėra didesnė nei 3, tos transporto priemonės gali būti su ženklu, atitinkančiu toliau pateikiamos 2 dalies reikalavimus.
2. Pirmiau pateiktoje 1 dalyje nurodytam tikslui naudojamas ženklas, kuris turi būti tvirtinamas prie radioaktyviasias medžiagas vežančios transporto priemonės, atitinka šiuos reikalavimus:
 - a) jis turi būti kvadratas, kurio kraštinės ilgis ne mažesnis nei 12 cm. Visos ženklo raidės yra juodos spalvos, ryškios ir įskaitomos. Jos taip pat turi būti iškilios arba įspaustos. Didžiosios žodžio „RADIOAKTYVUS“ raidės neturi būti mažesnės nei 12 mm, o visos kitos didžiosios raidės neturi būti mažesnės nei 5 mm;
 - b) ženklas turi būti toks atsparus ugniai, kad užgesinus transporto priemonę apėmusį gaisrą būtų tebegalima įskaityti ženklo žodžius;

- c) ženklas patikimai tvirtinamas toje transporto priemonės vietoje, kurioje jį aiškiai galėtų matyti vairuotojas (ženklas neturi kliudyti vairuotojui matyti kelio) ir kurioje tą ženklą būtų galima padaryti matomą tik tada, kai transporto priemonė veža radioaktyvias medžiagas;
- d) ženklas turi būti nustatytos formos, jame nurodomas pavadinimas, adresas, kuriuo galima kreiptis ir telefonas, kuriuo galima naudotis, iškilus pavojui.

Pastabos: reikalinga leidžianti nukrypti nuostata, kad mažais atstumais būtų galima vežti nedidelius radioaktyviųjų medžiagų kiekius, pirmiausia vienam ligoniui skirtas radioaktyviųjų medžiagų dozes, tarp vietinės ligoninės įrenginių, jeigu vežama mažomis transporto priemonėmis ir jeigu yra ribotos galimybės pritvirtinti net mažų matmenų oranžinės spalvos ženklus. Patirtis patvirtina, kad prie tų transporto priemonių keblu pritvirtinti oranžinės spalvos ženklus ir jie prastai laikosi įprastomis vežimo sąlygomis. Transporto priemonės pagal ADR 5.3.1.5.2 (ir paprastai 5.3.1.7.4) ženklinamos turinį apibūdinančiais ženklais, kurie aiškiai nurodo pavojų. Be to, gerai matomoje vietoje pritvirtinamas ugniai atsparus ženklas, kuriame nurodoma atitinkama su keliu pavojumi susijusi informacija. Iš tikrųjų bus pateikiama daugiau saugos informacijos nei ADR 5.3.2 reikalavimuose.

II PRIEDAS

Valstybėms narėms dėl vietinio vežimo jų teritorijoje leidžiančios nukrypti nuostatos

BELGIJA

RO-LT 1.1

Objektas: vežimas arti pramonės įmonių, įskaitant viešuosius kelius.

Nuoroda į Direktyvos 94/55/EB (toliau – direktyvos) priedą: A ir B priedai.

Direktyvos priedo turinys: A ir B priedai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: nukrypti leidžiančios nuostatos 2-89, 4-97 ir 2-2000.

Nacionalinės teisės akto turinys: leidžiančios nukrypti pakuočių dokumentų, ženklavimo etiketėmis ir žymėjimo bei vairuotojo pažymėjimo nuostatos.

Pastabos: pavojingų krovinių pervežimas tarp pastatų:

- 2-89 leidžianti nukrypti nuostata: automagistralės pervažiavimas (cheminės medžiagos pakuotėse),
- 4-97 leidžianti nukrypti nuostata: 2 km atstumas (ketaus, kurio temperatūra 600 °C, luitai),
- 2-2000 leidžianti nukrypti nuostata: maždaug 500 m atstumas (IBC, PG II, III, 3, 5.1, 6.1, 8 ir 9 klasės).

RO-LT 1.2

Objektas: rezervuarų, kurie nėra laikomi vežimo įranga, gabenimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.2 (f).

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: 6-82, 2-85 leidžiančios nukrypti nuostatos.

Nacionalinės teisės akto turinys: leidžiama gabenti tuščius pritvirtintus rezervuarus, kurie turi būti išvalomi/remontuojami.

Pastabos: Europos Komisija leidžiančią nukrypti nuostatą užregistravo kaip Nr. 7 (pagal 6 straipsnio 10 dalį).

RO-LT 1.3

Objektas: vairuotojų mokymas.

JT 1202, 1203 ir 1223 vietinis vežimas pakuotėse bei cisternose (Belgijoje, 75 km spinduliu nuo registruotos buveinės).

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.2.

Direktyvos priedo turinys:

Struktūra:

1. Supažindinimas su pakuotėmis
2. Supažindinimas su cisternomis
3. Specialusis mokymas Cl 1
4. Specialusis mokymas Cl 7.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: bus nurodyta būsimuose reglamentuose.

Nacionalinės teisės akto turinys: apibrėžimai – pažymėjimas – išdavimas – dublikatai – galiojimas ir pratęsimas – kursų ir egzaminų organizavimas – nukrypti leidžiančios nuostatos – nuobaudos – baigiamosios nuostatos.

Pastabos: siūloma skaityti tik pradinį UN 1202, 1203 ir 1223 vežimo pakuotėse arba cisternose 75 km spinduliu nuo registruotos buveinės kursą, po kurio laikomas egzaminas – apmokymo trukmė turi atitikti ADR reikalavimus – po penkerių metų vairuotojas turi išklausti naują kursą ir laikyti egzaminą. Pažymėjime bus nustatomas „nacionalinis UN 1202, 1203 ir 1223 vežimas pagal Direktyvos 94/55/EB 6 straipsnio 9 dalį“.

RO-LT 1.4

Objektas: pavojingų produktų vežimas cisternose sunaikinti sudeginant.

Nuoroda į direktyvos priedą: 3.2 skirsnis.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: 01 – 2002 leidžianti nukrypti nuostata.

Nacionalinės teisės akto turinys: nukrypstant nuo 3.2 skirsnyje esančios lentelės tam tikromis sąlygomis JT 3130 produkto, su vandeniu reaguojančio skysto, toksiško, III, tik kaip pažymėta, vežimui leidžiama naudoti konteinerį–cisterną su konteinerio kodu L4BH vietoje konteinerio kodo L4DH.

Pastabos: šią leidžiančią nukrypti nuostatą galima taikyti tik trumpais atstumais vežant nuodingas atliekas.

RO-LT 1.5

Objektas: atliekų vežimas į atliekų utilizavimo gamyklas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.2, 5.4, 6.1 skirsniai (ankstesnis reglamentas: A5, 2X14, 2X12).

Direktyvos priedo turinys: klasifikacija, žymėjimas ir su pakuote susiję reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté royal relatif au transport de marchandises dangereuses par route.

Nacionalinės teisės akto turinys: vietoje atliekų klasifikavimo pagal ADR, atliekos suskirstomos į skirtingas grupes (degūs tirpalai, dažai, rūgštys, akumulatoriai ir t. t.), taip išvengiant pavojingų reakcijų kurioje nors iš grupių. Reikalavimai pakuočių konstrukcijai nėra tokie griežti.

Pastabos: ši nuostata gali būti naudojama nedidelių atliekų kiekių vežimui į utilizavimo gamyklas.

RO-LT 1.6

Objektas: RO-LT 14.5 priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktus: -

RO-LT 1.7

Objektas: RO-LT 14.6 priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: -

RO-LT 1.8

Objektas: RO-LT 15.2 priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: -

DANIJA**RO-LT 2.1**

Objektas: JT 1202, 1203, 1223 ir 2 klasė – nereikalingas vežimo dokumentas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.

Direktyvos priedo turinys: reikalingas vežimo dokumentas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Bekendtgørelse nr. 729 af 15/08/2001 om vejtransport af farligt gods.

Nacionalinės teisės akto turinys: vežant paskirstomus 3 klasės alyvos produktus, JT 1202, 1203 ir 1223 bei 2 klasės dujas (dviems arba daugiau gavėjų pristatytini kroviniai ir panašiais atvejais grąžinamų krovinių surinkimas) vežimo dokumentas nėra privalomas, jeigu raštiškuose nurodymuose, be ADR reikalaujamos informacijos, pateikiama informacija apie JT numerį, pavadinimą ir klasę.

Pastabos: pirmiau minėtą nacionalinę leidžiančią nukrypti nuostatą būtina taikyti dėl to, kad buvo sukurta elektroninė įranga, leidžianti, pvz., naftos kompanijoms elektronine įranga nuolatos perduoti informaciją transporto priemonėms, kuriose turima informacijos apie pirkėjus. Jeigu vežimo pradžioje ši informacija nėra žinoma ir transporto priemonei bus perduodama jai važiuojant, neįmanoma prieš pradėdant vežimą parengti vežimo dokumentų. Šiuos vežimus leidžiama atlikti tik tam tikrose vietose.

Šiuo metu leidžianti nukrypti nuostata Danijai nustatoma pagal 6 straipsnio 10 dalį.

VOKIETIJA

RO-LT 3.1

Objektas: atsisakymas vežimo dokumente pateikti tam tikrus duomenis (n2).

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.1.

Direktyvos priedo turinys: vežimo dokumento turinys.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 18.

Nacionalinės teisės akto turinys: Visoms klasėms, išskyrus 1 klasę (išskyrus 1.4S), 5.2 ir 7:

Vežimo dokumente neprivaloma pateikti duomenis apie:

- a) gavėją, jeigu platinimas vietinis (išskyrus visą krovinį ir vežimą tam tikrais maršrutais);
- b) pakuočių tipą ir kiekį, jeigu netaikoma 1.1.3.6 ir jeigu transporto priemonė atitinka visas A ir B priedų nuostatas;
- c) tuščias nevalytas cisternas, pakanka paskutinio krovinio, kuris vežtas ta cisterna, vežimo dokumento.

Pastabos: nebūtų įmanoma taikyti visų nuostatų, atliekant tam tikros rūšies vežimą. Europos Komisija leidžiančią nukrypti nuostatą užregistravo kaip nr. 22 (pagal 6 straipsnio 10 dalį).

RO-LT 3.2

: 9 klasės medžiagų, užterštų polichlorintų bifenilų (PCB), vežimas suverstinai.

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.3.1.

Direktyvos priedo turinys: suverstinių krovinių vežimas.

Nuoroda į nacionalinį teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 11.

Nacionalinės teisės akto turinys: leidimas vežti suverstinius krovinius sandariai uždarytuose ir nepralaidžiuose skysčiams arba dulkėms transporto priemonių nuimamuose kroviniuose kėbuluose arba konteineriuose.

Pastabos: 11 nukrypti leidžianti nuostata galioja iki 2004 m. gruodžio 31 d.; nuo 2005 metų taikomos tos pačios nuostatos ADR ir RID.

Taip pat žiūrėkite Daugiašalį susitarimą Nr. M137.

Sąrašas Nr. 4*.

RO-LT 3.3

Objektas: supakuotų pavojingų atliekų vežimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1– dalys.

Direktyvos priedo turinys: klasifikavimas, pakavimas ir žymėjimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung - GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.4.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 20.

Nacionalinės teisės akto turinys: 2–6.1, 8 ir 9 klasės: kombinuotasis pavojingų atliekų pakavimas ir vežimas pakuotėse ir IBC konteineriuose; atliekos turi būti įpakuotos į vidines pakuotes (kuriose yra surenkamos) ir suskirstytos pagal kategorijas į konkrečias atliekų grupes (pavojingų reakcijų konkrečiose atliekų grupėse vengimas); specialių raštiškų instrukcijų, susijusių su atliekų grupėmis, naudojimas, šių instrukcijų kaip važtaraščio panaudojimas; namų ūkių ir laboratorijų atliekų surinkimas ir t. t.

Pastabos: sąrašas Nr. 6*.

GRAIKIJA

RO-LT 4.1

Objektas: iki 2001 m. gruodžio 31 d. užregistruota leidžianti nukrypti nuostata dėl stacionariųjų cisternų (autocisternų) saugos reikalavimų, jeigu atliekamas tam tikrų kategorijų pavojingų krovinių nedidelių kiekių vietinis vežimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.6.3.6, 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, 6.8.2.1.17–6.8.2.1.22, 6.8.2.1.28, 6.8.2.2, 6.8.2.2.1, 6.8.2.2.2 skirsniai.

Direktyvos priedo turinys: stacionariųjų cisternų (autocisternų), nuimamųjų cisternų, konteinerinių cisternų ir kilnojamų cisternų, kurių korpusai pagaminti iš metalo, transporto priemonių baterijų ir daugiaelementų dujų konteinerių (DKK) konstrukcijos, įrangos, tipo patvirtinimo, patikrinimų, bandymų ir žymėjimo reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Τεχνικές Προδιαγραφές κατασκευής, εξοπλισμού και ελέγχων των δεξαμενών μεταφοράς συγκεκριμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων για σταθμερές δεξαμενές (οχήματα-δεξαμενές), αποσυναρμολογούμενες δεξαμενές που βρίσκονται σε κυκλοφορία. (Tam tikrų kategorijų pavojingiems kroviniams skirtų stacionariųjų cisternų (autocisternų), nuimamųjų cisternų, kurios yra apyvartoje, konstrukcijos, įrangos, tikrinimų ir bandymų reikalavimai.)

Nacionalinės teisės akto turinys: pereinamojo laikotarpio nuostata: stacionariąsias cisternas (autocisternas), nuimamąsias cisternas, konteinerines cisternas, mūsų šalyje pirmą kartą įregistruotas nuo 1985 m. sausio 1 d. iki 2001 m. gruodžio 31 d., vis dar galima naudoti iki 2010 m. gruodžio 31 d. Ši pereinamojo laikotarpio nuostata skirta transporto priemonėms, vežančioms šias pavojingas medžiagas: JT 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262, 3257. Šis vežimas apima mažus kiekius arba vietinį vežimą transporto priemonėmis, kurios įregistruotos per pirmiau nurodytą laikotarpį. Šis pereinamasis laikotarpis taikomas autocisternoms, kurios buvo pritaikytos:

- 1) pagal ADR patikrinimui ir bandymams skirtas dalis 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5 (ADR 1999: 211.151, 211.152, 211.153, 211.154);
- 2) cisternoms, jeigu ne didesnės nei 3 500 litrų talpos korpuso skyriaus sienelės yra ne plonesnės nei 3 mm, ir mažaaanglio plieno cisternoms, jeigu ne didesnės nei 6 000 litrų talpos korpuso skyriaus sienelės yra ne plonesnės nei 4 mm (nepaisant pertvarų tipo arba storio);
- 3) jeigu buvo naudojamas aliuminis arba kitas metalas, cisternos turėtų atitikti sienelės storio ir kitus techninius reikalavimus, kurie nustatomi techniniais brėžiniais, patvirtintais vietos valdžios institucijos tos šalies, kurioje anksčiau buvo atliktas registravimas. Jeigu techninių brėžinių nėra, cisternos turėtų atitikti 6.8.2.1.17 (211.127) dalies reikalavimus;
- 4) cisternos turėtų atitikti 211.128, 6.8.2.1.28 (211.129) marginaliųjų punktų, 6.8.2.2 punkto 6.8.2.2.1 ir 6.8.2.2.2 (211.130, 211.131) papunkčių reikalavimus.

Tiksliau sakant, mažesnės nei 4 tonų masės autocisternas, kuriomis atliekamas tik vietinis gazolio (JT 1202) vežimas ir kurios pirmą kartą buvo įregistruotos iki 2002 m. gruodžio 31 d., jeigu jų korpuso storis mažesnis nei 3 mm, leidžiama naudoti tik tada, jei jos pertvarkomos pagal 211.127 (5) b4 (6.8.2.1.20) kraštinį numerį.

RO-LT 4.2

Objektas: nuo bazinės transporto priemonės, jeigu tai yra iki 2001 m. gruodžio 31 d. pirmą kartą įregistruota vietiniam pavojingų krovinių vežimui skirta transporto priemonė, konstrukcijos reikalavimų leidžianti nukrypti nuostata.

Nuoroda į direktyvos priedą: ADR 2001: 9.2, 9.2.3.2, 9.2.3.3 punktai.

Direktyvos priedo turinys: bazinės transporto priemonės konstrukcijos reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Τεχνικές Προδιαγραφές ήδη κυκλοφορούντων οχημάτων που διενεργούν εθνικές μεταφορές ορισμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων. (Eksploatuojamų transporto priemonių, skirtų vietiniam tam tikrų pavojingų krovinių kategorijų vežimui, techniniai reikalavimai).

Nacionalinės teisės akto turinys: leidžianti nukrypti nuostata taikoma transporto priemonėms, kurios skirtos vietiniam pavojingų krovinių (JT 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262 ir 3257 kategorijos) vežimui ir kurios pirmą kartą buvo įregistruotos iki 2001 m. gruodžio 31 d.

Pirmiau minėtos transporto priemonės turi atitikti Direktyvos 94/55/EB B priedo 9 skyriaus (9.2.1–9.2.6 punktai) reikalavimus taikant šias išlygas:

9.2.3.2 punkto reikalavimų privaloma laikytis tik tais atvejais, jeigu transporto priemonėje yra gamintojo sumontuoti stabdžiai su antiblokavimo sistema ir įrengta 9.2.3.3.1 punkte apibrėžta patvarioji stabdymo sistema, nebūtinai atitinkanti 9.2.3.3.2 ir 9.2.3.3.3 punktų reikalavimus.

Elektros energija tachografui tiekama saugiąja sandūra, kuri tiesiogiai sujungiama su baterija ((220 514 kraštinis numeris), ir elektrinis ašies pakėlimo mechanizmas turi būti toje vietoje, kurioje ji iš pradžių sumontavo transporto priemonės gamintojas ir tas mechanizmas turi būti apsaugotas atitinkamu sandariu korpusu ((220 517 kraštinis numeris).

Ypač dyzelinui-krosnių kurui (JT: 1202) vežti skirtos autocisternos, kurių didžiausia masė mažesnė nei 4 tonos, turi atitikti 9.2.2.3, 9.2.2.6, 9.2.4.3 ir 9.2.4.5 punktų reikalavimus, tačiau nebūtinai kitus reikalavimus.

Pastabos: pirmiau minėtų transporto priemonių skaičius nėra didelis, jeigu jį palygintume su jau įregistruotomis transporto priemonėmis, ir, be to, jos skirtos tik vietiniam vežimui. Prašoma leidžiančios nukrypti nuostatos forma, atitinkančią transporto priemonių parko dydį ir vežamų krovinių tipą nekelti jokio pavojaus kelių eismo saugumui.

ISPANIJA

RO-LT 5.1

Objektas: specialioji įranga bevandenio amoniako platinimui.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.8.2.2.2.

Direktyvos priedo turinys: siekiant išvengti turinio praradimų išorinių įtaisų (vamzdžių, šoninių uždaramųjų prietaisų) pažeidimo atveju, vidinis uždaromasis vožtuvas ir jo lizdas turi būti apsaugoti nuo iškreipimo dėl išorinių smūgių arba jie turi būti taip suprojektuoti, kad atlaikytų tokius smūgius. Turi būti numatyta galimybė apsaugoti užpildymo ir išleidimo prietaisus (įskaitant junges arba srieginius kaiščius) ir apsauginius dangtelius (jeigu yra) nuo nenumatyto atidarymo.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Real Decreto 2115/1998. Anejo 1. Apartado 3.

Nacionalinės teisės akto turinys: žemės ūkyje bevandenio amoniako platinimui ir purškimui naudojamose cisternose, kurios buvo pradėtos naudoti prieš 1992 m. sausio 1 d., vidaus apsaugos įtaisai gali būti pakeisti išoriniais įtaisais, su sąlyga, kad jų siūlomas apsaugos lygis yra bent jau lygiavertis apsaugai, kurią užtikrina talpyklų sienelės.

Pastabos: iki 1992 m. sausio 1 d. talpyklų su išoriniais apsaugos įtaisais rūšis buvo naudojama tik žemės ūkyje žemės purškimui bevandeniu amoniaku. Įvairios šios rūšies cisternos vis dar naudojamos. Jos retai vežamos pakrautos keliais, nes yra naudojamos tik didžiuosiuose ūkiuose trąšų purškimui.

PRANCŪZIJA

RO-LT 6.1

Objektas: jūros transporto dokumentų naudojimas vietoje vežimo dokumentų iš laivo iškrautus krovinius vežant mažais atstumais.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.

Direktyvos priedo turinys: Dokumentuose, kurie naudojami kaip pavojingų krovinių vežimo dokumentai, pateiktina informacija.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. dekretas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais, „ADR – dekretas“) – 23 straipsnio 4 dalis.

Nacionalinės teisės akto turinys: vežant ne didesniu nei 15 km spinduliu, kaip vežimo dokumentas naudojamas jūros transporto dokumentas.

RO-LT 6.2

Objektas: 1 klasės produktų vežimas kartu su pavojingomis kitų klasių medžiagomis (91).

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5.2.1

Direktyvos priedo turinys: draudimas kartu sukrauti skirtingomis pavojaus etiketėmis paženklintus paketus.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. dekretas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais, „ADR - dekretas“) – 26 straipsnis.

Nacionalinės teisės akto turinys: galimybė paprastus arba surinktus detonatorius kartu vežti su ne 1 klasės krovinių, laikantis tam tikrų taisyklių ir ne didesniu nei 200 km atstumu Prancūzijoje.

RO-LT 6.3

Objektas: pritvirtintų suskystintų dujų saugojimo talpyklų vežimas (18).

Nuoroda į direktyvos priedą: A ir B priedai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. dekretas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais, „ADR – dekretas“) – 30 straipsnis.

Nacionalinės teisės akto turinys: suskystintų naftos dujų stacionarus rezervuarai vežami laikantis specialių taisyklių. Taikoma tik vežant nedideliais atstumais.

RO-LT 6.4

Objektas: specialios vairuotojų mokymo ir transporto priemonių, naudojamų žemės ūkyje patvirtinimo sąlygos (nedideli atstumai).

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.8.3.2; 8.2.1 ir 8.2.2.

Direktyvos priedo turinys: cisternos įranga ir vairuotojų apmokymas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par route (2001 m. birželio 1 d. dekretas dėl pavojingų krovinių vežimo keliais, „ADR – dekretas“) – 29 straipsnio 2 dalis – D4 priedas.

Nacionalinės teisės akto turinys: Specialios transporto priemonių patvirtinimo nuostatos. Specialus vairuotojų mokymas.

AIRIJA

RO-LT 7.1

Objektas: leidimas netaikyti 5.4.1.1.1 skirsnio reikalavimo nurodyti vežimo dokumente i) krovinio gavėjų vardus ir adresus; ii) pakuočių skaičių ir aprašymą ir (iii) bendrą pavojingų prekių kiekį, kai galutiniam vartotojui vežamas žibalas, dyzelinas arba suskystintos dujos, kurių atitinkami medžiagos identifikaciniai numeriai yra JT 1223, JT 1202 ir JT 1965.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4 skirsnis.

Direktyvos priedo turinys: dokumentacija.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(2) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: kai žibalas, dyzelinas arba suskystintos dujos, kurių atitinkami medžiagos identifikaciniai numeriai yra JT 1223, JT 1202 ir JT 1965, kaip nurodyta ADR B priedo B.5 priedelyje, yra vežamos galutiniam vartotojui, nurodyti dokumente krovinio gavėjo vardą ir adresą, pakuočių, IBC konteinerių arba cisternų skaičių ir aprašymą, arba bendrą transporto priemone vežamą kiekį nėra būtina.

Pastabos: pristatant krosnių kurą namų ūkiams, yra įprasta „užpildyti“ vartotojo kuro saugojimo cisterną, todėl tuo metu, kai pakrauta autocisterna išvyksta nustatytu maršrutu, realūs pristatymo kiekiai, taip pat klientų viename maršrute skaičius yra nežinomas. Kai namų ūkiams pristatomi suskystintų dujų balionai, tušti balionai paprastai pakeičiami pilnais, todėl klientų skaičius ir jiems pristatomų siuntų kiekis vežimo operacijos pradžioje nėra žinomas.

RO-LT 7.2

Objektas: leidimas tuščių nevalytų talpyklų vežimo atveju vietoje 5.4.1.1.1 skirsnyje reikalaujamo vežimo dokumento naudoti paskutinio krovinio vežimo dokumentą.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.

Direktyvos priedo turinys: dokumentacija.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(3) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: tuščių nevalytų talpyklų vežimo atveju pakanka paskutinio krovinio vežimo dokumento.

Pastabos: benzino ir (arba) dyzelino pristatymo į degalines atveju naftos produktų autocisterna nedelsiant po paskutinio krovinio pristatymo sugrįžta tiesiogiai į naftos produktų sandėlį (pakrovimui kitiems vežimams).

RO-LT 7.3

Objektas: leidimas krauti ir iškrauti pavojingas prekes, kurioms priskirta 7.5.11 skirsnio specialioji nuostata CV1, viešojoje vietoje be specialaus kompetentingų institucijų leidimo.

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5 ir 8.5 skirsniai.

Direktyvos priedo turinys: papildomos nuostatos dėl pakrovimo, iškrovimo ir perkrovimo.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(5) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: pavojingų prekių krovimas ir iškrovimas viešojoje vietoje leidžiamas be specialaus kompetentingos institucijos leidimo, nukrypstant nuo 7.5.11 arba 8.5 skirsnio reikalavimų.

Pastabos: kai vežimas vykdomas šalies teritorijoje, ši nuostata apsunkina kompetentingų institucijų darbą.

RO-LT 7.4

Objektas: leidimas vežti emulsinį sprogyjį rišiklį, medžiagos identifikacinis numeris pagal JT klasifikaciją - 3375, cisternose.

Nuoroda į direktyvos priedą: 4.3 skirsnis.

Direktyvos priedo turinys: cisternų ir t.t. naudojimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(6) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: vežti emulsinį sprogyjį rišiklį, kurio medžiagos identifikacinis numeris yra JT 3375, leidžiama cisternose.

Pastabos: rišiklio, kuris yra klasifikuotas kaip kietoji medžiaga, nebūna miltelių arba granulių pavidale.

RO-LT 7.5

Objektas: leidimas netaikyti 7.5.2.1 skirsnyje B suderinamumo grupės gaminiais ir D suderinamumo klasės gaminiais numatyto mišriojo krovimo vienoje transporto priemonėje su cisternose įpakuotomis pavojingomis 3, 5.1 ir 8 klasių prekėmis uždraudimo.

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5 skirsnis.

Direktyvos priedo turinys: pakrovimo, iškrovimo ir perkrovimo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(7) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: pakuotės, kuriose yra ADR 1 klasės B suderinamumo grupės produktų ir pakuotės, kuriose yra ADR 1 klasės D suderinamumo grupės medžiagų ir produktų, gali būti vežami ta pačia transporto priemone kartu su ADR 3, 5.1 arba 8 klasės pavojingomis prekėmis su sąlyga, kad – a) šios ADR 1 klasės pakuotės vežamos atskiruose patvirtintos konstrukcijos konteineriuose/skyriuose ir laikantis kompetentingos institucijos numatytų sąlygų, ir b) minėtos ADR 3, 5.1 arba 8 klasės medžiagos vežamos induose, kurie atitinka kompetentingos institucijos reikalavimus dėl šių indų dizaino, konstrukcijos, bandymo, tikrinimo, eksploatacijos ir naudojimo.

Pastabos: kompetentingos institucijos patvirtintomis sąlygomis, leisti krauti 1 klasės B ir D suderinamumo grupių produktus ir medžiagas į tą pačią transporto priemonę kartu su cisternose vežamomis 3, 5.1 ir 8 klasės pavojingomis prekėmis.

RO-LT 7.6

Objektas: leidimas netaikyti 4.3.4.2.2 skirsnio reikalavimo, pagal kurį prie autocisternos korpuso pastoviai nepritvirtintos lanksčios užpylimo ir išpylimo žarnos vežimo metu turi būti tuščios.

Nuoroda į direktyvos priedą: 4.3.

Direktyvos priedo turinys: autocisternų naudojimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Regulation 82(8) of the „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: lanksčių žarnų ritės (įskaitant prie jų pritvirtintus lanksčius vamzdžius), pritvirtintas prie autocisternų, kuriomis mažmena yra platinami naftos produktai, kurių sudėtinių medžiagų identifikaciniai numeriai yra JT 1202, JT 1223, JT 1011 ir JT 1978, neprivalo būti tušti vežimo keliais metu su sąlyga, kad yra imtasi tinkamų priemonių, kurios užkerta kelią bet kokiam vežamų produktų praradimui.

Pastabos: prie autocisternų, pristatančių produktus į namus, pritvirtintos lanksčios žarnos turi būti užpildytos visą laiką, net ir vežimo metu. Ši iškrovimo sistema vadinama „drėgnąja“ sistema, pagal kurią autocisternos matuoklis ir žarna turi būti užpildyta, taip užtikrinant, kad vartotojas gaus teisingą produkto kiekį.

RO-LT 7.7

Objektas: leidimas netaikyti kai kurių ADR 5.4.0, 5.4.1.1.1 ir 7.5.11 skirsnių reikalavimų dėl suverstinio amonio nitrato trąšų JT 2067 vežimo iš uostų krovinio gavėjams.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.0, 5.4.1.1.1 ir 7.5.11 skirsniai.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimas turėti atskirą vežimo dokumentą, kuriame būtų nurodytas tikslus bendras konkretaus krovinio kiekis, kiekvienam vežimui ir reikalavimas valyti transporto priemonę prieš ir po vežimo.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Proposed amendment to „Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004“.

Nacionalinės teisės akto turinys: siūloma patvirtinti nukrypti leidžiančią nuostatą, kuri leistų pakeisti ADR reikalavimus dėl vežimo dokumento ir transporto priemonės valymo, atsižvelgiant į praktinius suverstinių krovinių vežimo iš uosto krovinio gavėjui aspektus.

Pastabos: pagal ADR nuostatas yra reikalaujamas a) atskiras vežimo dokumentas, kuriame nurodomas konkretaus krovinio pavojingų prekių bendras svoris, ir b) specialioji nuostata „CV24“ dėl valymo kiekvienam vežamam kroviniiui, kuris vežamas iš uosto iki krovinio gavėjo suverstinius krovinius vežančio laivo iškrovimo metu. Vežimas yra vietinio pobūdžio ir jis yra susijęs su suverstinių krovinių vežančio laivo iškrovimu, o ta pati medžiaga tarp suverstinių krovinių laivo ir krovinio gavėjo sudaro daugiau nei vieną vežamą krovinį (tą pačią arba kitomis dienomis iš eilės); todėl turėtų pakakti vieno vežimo dokumento, kuriame būtų nurodytas apytikslis kiekvieno krovinio svoris ir specialioji „CV24“ nuostata nebūtų privaloma.

NYDERLANDAI**RO-LT 10.1**

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.6; 3.3; 4.1.4; 4.1.6; 4.1.8; 4.1.10; 5.2.2; 5.4.0; 5.4.1; 5.4.3; 7.5.4; 7.5.7; 8.1.2.1 skirsniai, a ir b papunkčiai; 8.1.5 skirsnio c papunktis; 8.3.6 skirsnis.

Direktyvos priedo turinys:

1.1.3.6: išimtis, taikomos atsižvelgiant į transporto priemonei tenkančius vežamus kiekius;

3.3: specialios nuostatos, taikomos nustatytoms medžiagoms arba objektams;

4.1.4: sąrašas su pakavimo nurodymais; 4.1.6: specialūs 2 klasės krovinių pakavimo reikalavimai; 4.1.8: specialūs infekcinių medžiagų pakavimo nurodymai; 4.1.10: specialūs bendros pakuotės reikalavimai;

5.2.2: vežimo paketų ženklavimas etiketėmis; 5.4.0: su visais pagal ADR schemą vežamais kroviniųiais privaloma turėti šiame skyriuje nustatytus dokumentus, jeigu, tam tikrais atvejais, pagal 1.1.3.1–1.1.3.5 dalis nebuvo suteikta išlyga; 5.4.1: pavojingų krovinių vežimo dokumentas ir susijusi informacija; 5.4.3: raštiški nurodymai;

7.5.4: atsargumo priemonės dėl maisto, kitų vartojimo produktų ir gyvūnų pašarų; 7.5.7: tvarkymas ir sukrovimas.

8.1.2.1: Be teisės aktais nustatomų dokumentų, transporto priemonėje privaloma turėti šiuos dokumentus: a) 5.4.1 punkte nurodytus vežimo dokumentus, apimančius visus vežamus krovinius ir, jeigu taikoma, 5.4.2 punkte nurodytą konteinerio pakrovimo aktą; b) 5.4.3 punkte nustatyti su visais vežamais pavojingais kroviniųiais susiję raštiški nurodymai; 8.1.5: visose transporto priemonėse, kuriomis vežami pavojingi kroviniai turi būti sumontuota; c) reikalinga įranga, kad būtų galima taikyti 5.4.3 punkte pateikiamais raštiškais nurodymais nustatomas papildomas ir specialias priemones. 8.3.6: Variklio veikimo užtikrinimas atliekant pakraunant ir iškraunant.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 3 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 3 straipsnis.

Šie ADR punktai netaikomi:

- a) 1.1.3.6;
- b) 3.3;
- c) 4.1.4; 4.1.6; 4.1.8; 4.1.10;
- d) 5.2.2; 5.4.0; 5.4.1; 5.4.3;
- e) 7.5.4; 7.5.7;
- f) 8.1.2.1. a ir b papunkčiai; 8.1.5. c papunktis; 8.3.6.

Pastabos: buvo nustatyta tokia tvarka, kad piliečiams tam tikroje vietoje būtų leidžiama atiduoti „nedidelius cheminių atliekų kiekius“. Šis leidimas taikomas medžiagų likučiams, pvz., dažų atliekoms. Pavojaus lygis beveik visiškai sumažinamas renkantis transporto priemones, *inter alia* naudojant specialius transporto elementus ir žmonėms gerai matomus užrašus „rūkyti draudžiama“.

Atsižvelgiant į ribotus atiduodamus kiekius ir specialų pakuotės pobūdį, šiuo straipsniu leidžiama netaikyti ADR tam tikrų punktų. Papildomos taisyklės nustatytos schemeje.

RO-LT 10.2

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.6.

Direktyvos priedo turinys: išimtys, taikomos atsižvelgiant į transporto priemonei tenkančius vežamus kiekius.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 10, onderdeel a, en 16, onderdeel b, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys:

10a skirsnis. Transporto priemonėje privaloma turėti palydovo profesinės kompetencijos pažymėjimą ir 16 straipsnio 1 dalies b pastraipoje nurodytą pastabą.

16b skirsnis. Transporto priemonės palydovas yra įsigijęs CCV (Vairuotojų sertifikavimo tarnybos) išduotą kvalifikacinį pažymėjimą „pavojingų atliekų vežimas“.

Pastabos: kadangi dirbama su įvairiomis pavojingomis buitinėmis atliekomis, transporto operatorius privalo turėti profesinės kompetencijos pažymą nepaisant to, kad atiduodami nedideli atliekų kiekiai. Taikomas papildomas reikalavimas, kad transporto operatoriui būtų išduotas kvalifikacinis pažymėjimas, leidžiantis operatoriui vežti pavojingas atliekas.

Viena iš priežasčių, dėl kurių taikomas pirmiau minėtas reikalavimas – transporto operatorius turi žinoti, kad neleidžiama kartu pakuoti rūgščių ir bazių, bei kokių imtis tinkamų veiksmų ištikus nelaimei.

RO-LT 10.3

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 1.1.3.6.

Direktyvos priedo turinys: išimtys, taikomos atsižvelgiant į transporto priemonei tenkančius vežamus kiekius.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 10b van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 10 staipsnio b pastraipa.

Transporto priemonėje privaloma turėti: b) raštiškus nurodymus ir informaciją surinktą pagal akto priedą, kuris nustato schemą.

Pastabos: jeigu schemoje nenumatomos išimties ADR schemos 1.1.3.6 skirsniai, su nedideliais kiekiais taip pat privaloma turėti raštiškus nurodymus. Šio reikalavimo privaloma laikytis dėl to, kad atiduodamos labai įvairios pavojingos atliekos, ir kad atiduodantieji atliekas (piliečiai) nėra susipažinę su galimo pavojaus lygiu.

RO-LT 10.4

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pakuotės konstrukcijos ir bandymo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 6 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 6 straipsnis.

1. Pavojingos buitinės atliekos turi būti atiduodamos tik sandarioje pakuotėje, kuri būtų tinkama šiai medžiagai, ir
 - a) jei tai yra 6.2 kategorijos produktai: pakuotė neturi sužeisti atiduodant atliekas;
 - b) jei tai yra pavojingos pramoninės buitinės atliekos: ne didesnė nei 60 litrų talpos dėžė, kurioje atliekos vienos nuo kitų būtų atskirtos atsižvelgiant į pavojaus kategoriją (kg-dėžė).
2. Pakuotės išorė neturi būti suteršta pavojingomis buitinėmis atliekomis.
3. Ant pakuotės nurodomas medžiagos pavadinimas.
4. Iš karto bus priimama tik viena 1 punkto b papunktyje apibrėžta dėžė.

Pastabos: šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į 3 straipsnį, kuriame nurodoma, kad netaikomi tam tikri ADR skirsniai. Pagal šią schemą nebūtina naudoti patvirtintą pakuotę kaip numatyta ADR sutarties 6.1 skirsnyje. Ta pakuotė nėra privaloma, nes turima reikalo su nedideliais pavojingų medžiagų kiekiais. Vietoj to, straipsnyje nustatomos tam tikros taisyklės, įskaitant reikalavimą, kad pavojingos medžiagos būtų pristatomos sandariuose konteneriuose, siekiant užtikrinti, jog jos nenutekėtų iš pakuotės.

RO-LT 10.5

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: nuostatos dėl pakuotės konstrukcijos ir bandymo.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 7, tweede lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 7 straipsnio 2 dalis.

Transporto priemonė turi nuo vairuotojo skyriaus tvirta sienele atskirtą arba su transporto priemone nesusietą krovinių skyrių.

Pastabos: pagal šią schemą nebūtina naudoti patvirtintą pakuotę kaip numatyta ADR 6.1 skirsnyje. Ta pakuotė nėra privaloma, nes turimi nedideli pavojingų medžiagų kiekiai. Atitinkamai šiuo straipsniu nustatomas papildomas reikalavimas, skirtas užtikrinti, kad nuodingi deginiai nepatektų į vairuotojo skyrių.

RO-LT 10.6

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pakuotės konstrukcijos ir bandymo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 8, eerste lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 8 straipsnio 1 dalis.

Uždarnosios transporto priemonės krovinų skyriaus viršutinėje dalyje yra visą laiką įjungtas ventiliatorius, o apatinėje to skyriaus dalyje įrengtos angos.

Pastabos: pagal šią schemą nebūtina naudoti patvirtintą pakuotę kaip numatyta ADR 6.1 skirsnyje. Ta pakuotė nėra privaloma, nes turimi nedideli pavojingų medžiagų kiekiai. Atitinkamai šiuo straipsniu nustatomas papildomas reikalavimas, skirtas užtikrinti, kad nuodingi deginiai nepatektų į vairuotojo skyrių.

RO-LT 10.7

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pakuotės konstrukcijos ir bandymo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 9, eerste, tweede en derde lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 9 straipsnis.

1. Transporto priemonėje sumontuojami vienetai, kurie vežant:
 - a) apsaugomi taip, kad savaime nepasislinktų; ir
 - b) uždaromi dangčiu ir apsaugomi taip, kad savaime neatsidarytų.
2. 1 punkto b papunktis netaikomas važiuojant į surinkimo vietas arba, kai transporto priemonė stovi važiuodama surinkimo maršrutu.
3. Transporto priemonėje turėtų būti numatoma pakankamai vietos, kad pavojingas buitines atliekas būtų galima rūšiuoti ir sudėti į skirtingus vienetus.

Pastabos: pagal šią tvarką nebūtina naudoti patvirtintą pakuotę kaip ADR 6.1 skirsnyje. Ta pakuotė nėra privaloma, nes turimi nedideli pavojingų medžiagų kiekiai. Šiuo straipsniu siekiama numatyti vienintelę garantiją, kuri įgyvendinama naudojant vienetus pakuotėms laikyti, ir tuo užtikrinant kiekvienos kategorijos pavojingų krovinų atitinkamą laikymo metodą.

RO-LT 10.8

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo tvarka 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pakuotės konstrukcijos ir bandymo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 14 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijke afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 14 straipsnis.

1. Pavojingos buitinės atliekos vežamos tik konteineriuose.
2. Kiekvienos klasės medžiagoms ir objektams yra atskiras konteineris.
3. 8 klasės medžiagoms ir objektams yra atskiri konteineriai rūgštims, bazėms ir baterijoms.
4. Aerosolio pakuotę galima sudėti į uždaromas kartonines dėzes, jeigu tos dėžės vežamos pagal 9 straipsnio 1 dalies reikalavimus.
5. Jeigu surenkami 2 klasės gesintuvai, juos galima dėti į vieną konteinerį su aerosolio pakuotėmis, nesudėtas į kartonines dėzes.
6. Nukrypstant nuo 9 straipsnio 1 dalies, galima nesilaikyti reikalavimo vežant baterijas naudoti dangtį, jeigu baterijos į konteinerį sukraunamos taip, kad visos baterijų angos būtų uždarytos ir nukreiptos į viršų.

Pastabos: šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į 3 straipsnį, kuriame nurodoma, kad netaikomi tam tikri ADR skirsniai. Pagal šią schemą nebūtina naudoti patvirtintą pakuotę kaip numatyta ADR 6.1 skirsnyje. Šiuo straipsniu nustatomi konteinerių, kuriuose laikinai laikomos pavojingos buitinės atliekos, reikalavimai.

RO-LT 10.9

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo tvarka 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 6.1.

Direktyvos priedo turinys: pakuotės konstrukcijos ir bandymo nuostatos.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 15 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 15 straipsnis.

1. Aerosolių pakuotei vežti skirti konteineriai arba dėžės turėtų būti aiškiai pažymėtos pagal šios reikalavimus:
 - a) į kartoninės dėžės sudėti 2 klasės aerosoliai: žodis „SPUITBUSSEN“ (aerosolių pakuotės);
 - b) 2 klasės gesintuvai ir aerosolių pakuotė: etiketė Nr. 2.2;
 - c) 3 klasės gesintuvai ir aerosolių pakuotė: etiketė Nr. 3;
 - d) 4 klasės dažų atliekos: etiketė Nr. 4.1;
 - e) 6.1 klasės nuodingos medžiagos: etiketė Nr. 6.1;
 - f) 6.2 klasės objektai: etiketė Nr. 6.2;
 - g) 8 klasės kaustinės medžiagos ir objektai: etiketė Nr. 8; ir be to:
 - i) šarminės medžiagos: žodis „BASEN“ (bazės);
 - j) rūgšties medžiagos: žodis „ZUREN“ (rūgštys);
 - k) baterijos: žodis „ACCU'S“ (baterijos).
2. Tokie patys žymėjimai ir tekstas turi būti aiškiai užrašyti matomiausioje transporto priemonės vietoje, kur šie konteineriai gali būti patalpinti.

Pastabos: šis straipsnis taikomas atsižvelgiant į 3 straipsnį, kuriame nurodoma, kad netaikomi tam tikri ADR skirsniai. Pagal šią schemą nebūtina naudoti patvirtintą pakuotę kaip numatyta ADR 6.1 skirsnyje. Šiuo straipsniu nustatomi konteinerių, kuriuose laikinai laikomos pavojingos buitinės atliekos, žymėjimo reikalavimai.

RO-LT 10.10

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5.4.

Direktyvos priedo turinys: atsargumo priemonės dėl maisto, kitų vartojimo produktų ir gyvūnų pašarų.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 13 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 13 straipsnis.

1. Maisto produktus ir gyvūnų pašarus draudžiama vežti kartu su pavojingomis buitinėmis atliekomis.
2. Surenkant transporto priemonę turi stovėti.
3. Važiuojant transporto priemonei arba sustojus paimti atliekų turi būti įjungiamas geltonos spalvos mirksintis žibintas.
4. Surenkant atliekas stacionariosiose šiam tikslui pažymėtose vietose variklis turi būti išjungtas ir nukrypstant nuo 3 dalies galima išjungti mirksintį žibintą.

Pastabos: ADR 7.5.4 skirsnyje nustatomas draudimas taikomas šiam atvejui, nes atsižvelgiant į tai, kad atiduodamos įvairios medžiagos, tarp jų faktiškai visada patenka 6.1 klasės medžiagų.

RO-LT 10.11

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 7.5.9.

Direktyvos priedo turinys: draudimas rūkyti.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 9, vierde lid, van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 9 straipsnis.

4. Transporto priemonės šonuose ir gale turi būti aiškiai matomas užrašas „Rūkyti draudžiama“.

Pastabos: kadangi schema taikoma piliečių pavojingų medžiagų atidavimui, 9 straipsnio 4 dalimi nustatoma, kad turi būti pateikiamas aiškiai matomas užrašas „Rūkyti draudžiama“.

RO-LT 10.12

Objektas: pavojingų buitinių atliekų vežimo schema 2002.

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.1.5.

Direktyvos priedo turinys: Įvairių tipų įranga.

Kiekviena transporto priemonė su pavojingais kroviniais privalo turėti:

- a) bent vieną eigos ribotuvą, kurio dydis atitiktų transporto priemonės svorį ir ratų skersmenį;
- b) būtiną įrangą, reikalingą bendrosioms priemonėms, nurodytoms 5.4.3 dalyje pateiktuose saugos reikalavimuose, taikyti, ypač:
 - du atskirus stačius išspėjamuosius signalus (pvz., šviesą atspindinčius kūgius, išspėjamuosius trikampio formos ženklus arba mirksinčius geltonos spalvos žibintus, kurie nepriklauso nuo transporto priemonės elektrinės įrangos),
 - kiekvienam įgulos nariui geros kokybės apsauginę liemenę arba apsauginius drabužius (pvz., aprašytus Europos standarte EN 471),
 - rankinį žibintą kiekvienam įgulos nariui (žr. taip pat 8.3.4 dalį),
 - apsauginę kvėpavimo įrangą pagal papildomą reikalavimą S7 (žr. 8.5 skirsnį), jeigu ši papildoma nuostata taikoma pagal 3.2 skirsnio A lentelės 19 stulpelio duomenis;
- c) būtiną įrangą, reikalingą papildomoms ir specialioms priemonėms, nurodytoms 5.4.3 dalyje pateiktuose raštiškuose reikalavimuose, taikyti.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Artikel 11 van de Regeling vervoer huishoudelijk gevaarlijk afval 2002.

Nacionalinės teisės akto turinys: 11 straipsnis.

Transporto priemonėje turimas kiekvienam įgulos nariui prieinamas saugos priemonių rinkinys, t. y.:

- a) visiškai sandarūs apsauginiai akiniai;
- b) apsauginė kvėpavimo kaukė;
- c) su rūgštimi nereaguojantis, rūgščiai atsparus chalatas arba prijuostė;
- d) sintetines gumines pirštinės;
- e) su rūgštimi nereaguojantys, rūgščiai atsparūs auliniai batai arba apsauginiai pusbačiai; ir
- f) distiliuoto vandens butelis akims skalauti.

Pastabos: kadangi atiduodamos įvairios pavojingos medžiagos, palyginti su pateiktaisiais ADR 8.1.5 skirsnyje, nustatomi papildomi reikalavimai dėl privalomos saugos įrangos.

SUOMIJA

RO-LT 13.1

Objektas: informacijos vežimo dokumente pakeitimas, pritaikant ją sprogiosioms medžiagoms.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.2.1 (a).

Direktyvos priedo turinys: specialiosios nuostatos 1 klasei.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).

Nacionalinės teisės akto turinys: vežimo dokumente vietoje tikrojo sprogiųjų medžiagų grynojo svorio leidžiama nurodyti detonatorių skaičių ((1 000 detonatorių atitinka 1 kg sprogmenų).

Pastabos: informacija laikoma pakankama vietiniam vežimui. Šia nukrypti leidžiančia nuostata daugiausia naudojasi sprogdinimo pramonė, nedideliais kiekiais vietoje vežanti sprogiąsias medžiagas.

Nukrypti leidžianti nuostata Europos Komisijos užregistruota numeriu 31.

RO-LT 13.2

Objektas: RO-LT 14.2 priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: bus nurodyta būsimuose reglamentuose.

RO-LT 13.3

Objektas: RO-LT 14.7 priėmimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: bus nurodyta būsimuose reglamentuose.

ŠVEDIJA

RO-LT 14.1

Objektas: pavojingų atliekų vežimas į pavojingų atliekų šalinimo įmonę.

Nuoroda į direktyvos priedą: 2, 5.2 ir 6.1 dalys.

Direktyvos priedo turinys: pakuotės klasifikavimas, žymėjimas ir ženklavimas etiketėmis bei jos konstrukcijos ir bandymo reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: Teisės aktuose pateikiami supaprastintus klasifikavimo kriterijus, ne tokius griežtus pakuotės konstrukcijos ir bandymo reikalavimus bei iš dalies pakeistus ženklavimo etiketėmis ir žymėjimo reikalavimus.

Pavojingos atliekos pagal ADR neklasifikuojamos, o vietoj to jos priskiriamos skirtingoms atliekų grupėms. Kiekviena atliekų grupė turi medžiagų, kurias pagal ADR galima pakuoti kartu (mišrusis pakavimas).

Kiekviena pakuotė turi būti pažymėta ne JT numeriu, o atitinkamu atliekų grupės kodu.

Pastabos: šiuos reglamentus galima naudoti tik pavojingas atliekas iš valstybinės atliekų perdirbimo įmonės vežant į pavojingų atliekų šalinimo įmonę.

RO-LT 14.2

Objektas: siuntėjo pavadinimas ir adresas vežimo dokumente.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.

Direktyvos priedo turinys: bendroji informacija, kurią privaloma pateikti vežimo dokumente.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: nacionaliniame teisės akte nustatoma, kad neprivaloma nurodyti siuntėjo pavadinimo ir adreso, jeigu tuščia, neišvalyta pakuotė grąžinama laikantis paskirstymo sistemos reikalavimų.

Pastabos: tuščioje neišvalytoje grąžinamoje pakuotėje dažniausiai būna nedideli pavojingų medžiagų kiekiai.

Šia nukrypti leidžiančia nuostata dažniausiai naudojasi pramonės įmonės, grąžindamos tuščius neišvalytus dujų balionus, vietoje kurių jos gauna dujų pripildytus.

RO-LT 14.3

Objektas: pavojingų krovinių vežimas arti pramonės įmonės (-ių), įskaitant vežimą viešaisiais keliais tarp atskirų įmonės (-ių) dalių.

Nuoroda į direktyvos priedą: A ir B priedai.

Direktyvos priedo turinys: pavojingų krovinių vežimo viešaisiais keliais reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: pavojingų krovinių vežimas arti įmonės (-ių), įskaitant vežimą viešaisiais keliais tarp atskirų įmonės (-ių) dalių. Leidžiančios nukrypti nuostatos taikomos pakuotės ženklavimui etiketėmis ir jos žymėjimui, vežimo dokumentams, vairuotojo pažymėjimui ir patvirtinimo sertifikatui pagal 9 dalį.

Pastabos: keliais atvejais pavojingus krovinius galima vežti tarp skirtingose viešojo kelio pusėse esančių pastatų. Ši vežimo rūšis nelaikoma pavojingų krovinių vežimu privačiu keliu ir dėl to turėtų būti siejama su atitinkamais reikalavimais.

Taip pat palyginti su Direktyvos 96/49/EB 6 straipsnio 14 dalimi

RO-LT 14.4

Objektas: pavojingų krovinių, kuriuos konfiskavo institucijos, vežimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: A ir B priedai.

Direktyvos priedo turinys: pavojingų krovinių vežimo keliais reikalavimai.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: Reglamentams taikyti išlygas leidžiama tik tada, jeigu jos susijusios su darbų apsauga, išprovokavimo rizika, įrodymu pateikimu ir t. t.

Reglamentams taikyti išlygas leidžiama tik tada, jeigu įprastomis vežimo sąlygomis užtikrinamas nustatytas saugos lygis.

Pastabos: šias nukrypti leidžiančias nuostatas gali taikyti tik pavojingus krovinius konfiskuojančios institucijos.

Ši leidžianti nukrypti nuostata yra skirta vietiniam vežimui. Tai gali būti krovinių, kuriuos konfiskavo policija, pvz., sprogmenų arba pavogtų daiktų, vežimas. Niekada negalima pasitikėti šių tipų krovinių klasifikavimu. Be to, kroviniai dažnai nebūna supakuoti, pažymėti arba paženklinti etiketėmis pagal ADR. Kiekvienais metais policija atlieka kelis šimtus tokių vežimų.

Jei tai yra kontrabanda gabenami alkoholiniai gėrimai, jie turi būti vežami iš konfiskavimo vietos į oficialią saugyklą, o iš jos – į sunaikinimo vietą (pastarosios viena nuo kitos gali būti pakankamai dideliu atstumu). Leidžiama taikyti šias išlygas: a) kiekviena pakuotė neturi būti ženklinama etikete, ir b) neprivaloma naudoti patvirtintą pakuotę. Tačiau kiekvienas kontaineris, kuriame sukrautos tos pakuotės, turi būti paženklintas etiketėmis pagal nustatytus reikalavimus. Turi būti laikomasi visų kitų reikalavimų. Kiekvienais metais atliekama maždaug 20 tokių vežimų.

RO-LT 14.5

Objektas: pavojingų krovinių vežimas uostuose ir prie jų.

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.1.2, 8.1.5 ir 9.1.2.

Direktyvos priedo turinys: dokumentai, kuriuos privaloma vežti transporto priemonėje; kiekvienoje transporto priemonėje, kuria vežami pavojingieji kroviniai, turi būti sumontuota nustatyta įranga; transporto priemonių patvirtinimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: dokumentų neprivaloma turėti transporto priemonėje (išskyrus vairuotojo pažymėjimą).

Transporto priemonėje neprivaloma sumontuoti 8.1.5 dalyje nurodytos įrangos.

Vilkikams neprivaloma turėti patvirtinimo pažymėjimo.

Pastabos: palyginama su Direktyvos 96/49/EB 6 straipsnio 14 dalimi.

RO-LT 14.6

Objektas: inspektoriaus ADR mokymų pažymėjimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.2.1.

Direktyvos priedo turinys: transporto priemonių vairuotojai turi būti išklause mokymo kursas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: kasmetinę techninę transporto priemonės priežiūrą atliekantys tikrintojai neprivalo išklausti Europos sutarties dėl pavojingų krovinių tarptautinių vežimų keliais (ADR) 8.2 dalyje nurodytų mokymo kursų arba turėti pažymėjimo, patvirtinančio, kad jie yra išklause kursą apie ADR.

Pastabos: tam tikrais atvejais transporto priemonės, kurios tikrinamos atliekant techninę apžiūrą, gali būti su pavojingais krovinių, pvz., neišvalytomis tuščiomis cisternomis.

1.3 ir 8.2.3 dalių reikalavimai tebetaikomi.

RO-LT 14.7

Objektas: vietinis JT 1202, 1203 ir 1223 paskirstymas cisternose.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.6, 5.4.1.4.1.

Direktyvos priedo turinys: Neišvalytų cisternų ir konteinerinių cisternų aprašymas atitinka 5.4.1.1.6.

Dokumentuose galima nurodyti kelių gavėjų pavadinimą ir adresą.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: Su tuščiomis neišvalytomis cisternomis arba konteinerinėmis cisternomis vežimo dokumente neprivaloma pateikti aprašymo pagal 5.4.1.1.6, jeigu krovimo plane nurodoma, kad medžiagos kiekis yra „0“.

Jokiame transporto priemonėje turimame dokumente neprivaloma nurodyti gavėjo pavadinimo ir adreso.

RO-LT 14.8

Objektas: neišvalytų tuščių rezervuarų, kurie nelaikomi transporto įranga, vežimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4.1.1.1, 6.8 ir 8.2.2.8.1.

Direktyvos priedo turinys: vežimo dokumentai, cisternų konstrukcijos, bandymo ir t.t. reikalavimai ir vairuotojo pažymėjimas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: Medžiagas, kurių JT numeris 1202, 1203, 1223 ir 1965, galima vežti rezervuaruose, kurie nelaikomi transporto įranga. Rezervuarai turi būti ištuštinami.

Transporto priemonės turi būti pažymėtos atitinkama medžiaga kaip autocisterna. Vairuotojas privalo turėti pažymėjimą pagal 8.2.2.7.1.

Pastabos: ši leidžianti nukrypti nuostata taikoma tuo atveju, jeigu rezervuarus būtina vežti remontuoti arba apžiūrėti.

šia leidžiančia nukrypti nuostata stengiamasi išvengti su tuščių cisternų valymu prieš jų vežimą susijusios rizikos ir poveikio aplinkai.

Ši leidžianti nukrypti nuostata taikoma mažiems kiekiams. Dažnai šio tipo vežimas yra vietinis, tačiau atskirais atvejais jis atliekamas didesniu nei 300 km atstumu retai apgyventoje šiaurinėje Švedijos dalyje.

Vežimo sąlygos: ant rezervuaro pritvirtinama įranga turi būti dedama taip, kad vežant jos nebūtų galima apgadinti. Transporto priemonėje privaloma turėti dokumentus, įrodančius, kad rezervuaras yra patvirtintas atitinkamai medžiagai. Rezervuaro jungtys ir detalės, kuriomis jis tvirtinamas prie transporto priemonės, turi būti tinkamos išlaikyti cisterną, kurios masė du kartus didesnė nei vežamo rezervuaro. Ta pačia transporto priemone, kuria gabenamas rezervuaras, negalima vežti degių medžiagų.

RO-LT 14.9

Objektas: vietinis vežimas žemės ūkio įmonėje arba statybos aikštelėje.

Nuoroda į direktyvos priedą: 5.4, 6.8 ir 9.1.2.

Direktyvos priedo turinys: vežimo dokumentas; cisternų konstrukcija; patvirtinimo sertifikatas.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Nacionalinės teisės akto turinys: Atliekant vietinį vežimą žemės ūkio įmonėje arba statybos aikštelėje leidžiama nesilaikyti kelių reikalavimų:

- nereikalaujama pavojaingų krovinių deklaracijos,
- tebeleidžiama naudoti ne pagal 6.8 skirsnį, o senesnius nacionalinius teisės aktus pagamintas senesnes cisternas/konteinerius, kurie sumontuoti prie darbininkų namelių,
- 6.7 arba 6.8 dalių reikalavimų neatitinkančias senas autocisternas, skirtas vežti UN 1268, 1999, 3256 ir 3257 medžiagas, ir turinčias kelių dangos klojimo įrangą arba be jos, tebegalima naudoti vietiniam vežimui ir arti prie kelių tiesimo vietų,
- nereikalaujama darbininkų namelių ir kelio dangos klojimo įrangą turinčių autocisternų arba cisternų be tos įrangos patvirtinimo pažymėjimų

Pastabos: darbininkų namelis – tai tam tikras namelis-autopriekaba darbuotojams, turinti patalpą darbuotojams, kuriame sumontuota nepatvirtinta cisterna/konteineris dyzelinui, kuris naudojamas miškų ūkio vilkikams, laikyti.

RO-LT 14.10

Objektas: sprogmenų vežimas cisternoje.

Nuoroda į direktyvos priedą: 4.1.4.

Direktyvos priedo turinys: sprogmenys gali būti įpakuoti į pakuotes tiksliai vadovaujantis 4.1.4 skirsnio nuostatomis.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Appendix S - Specific regulations for the domestic transport of dangerous goods by road issued in accordance with the Transport of Dangerous Goods Act and the Swedish regulation SÄIFS 1993: 4.

Nacionalinės teisės aktų turinys: nacionalinė kompetentinga institucija patvirtins sprogmenų vežimui cisternoje skirtas transporto priemones. Vežti cisternoje leidžiama tiksliai tuos sprogmenis, kurie yra nurodyti reglamente arba kuriuos vežti leidžia kompetentinga institucija.

Transporto priemonė, kuria vežami sprogmenys cisternoje, turi būti pažymėta ir paženklinta etiketėmis pagal 5.3.2.1.1, 5.3.1.1.2. ir 5.3.1.4 dalių reikalavimus. Pavojaingos prekės gali būti pakrautos tiksliai vieno vežimo vienoje transporto priemonėje.

Pastabos: ši nuostata taikoma tiksliai vidaus vežimui ir daugiausia vietinio pobūdžio vežimui.

Aptariamoms nuostatomis galioja prieš Švedijos įstojimą į Europos Sąjungą.

Sprogmenų vežimą autocisternomis vykdo tiksliai dvi bendrovės. Artimiausiu metu numatoma pereiti prie emulsijų.

Ankstesnė nukrypti leidžianti nuostata Nr. 84.

RO-LT 14.11

Dalykas: vairuotojo pažymėjimas.

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.2 skirsnis.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimai dėl transporto priemonės įgulos mokymo.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Appendix S - Specific regulations for the domestic transport of dangerous goods by road issued in accordance with the Transport of Dangerous Goods Act.

Nacionalinės teisės akto turinys: vairuotojo apmokymas nėra leidžiamas su bet kuria iš 8.2.1.1 skirsnyje nurodytų transporto priemonių.

Pastabos: vietinis vežimas.

JUNG TINĖ KARALYSTĖ**RO-LT 15.1**

Dalykas: pavojingas prekes vežančių transporto priemonių viešųjų kelių kirtimas (N8).

Nuoroda į direktyvos priedą: A ir B priedai.

Direktyvos priedo turinys: reikalavimai dėl pavojingų prekių vežimo viešaisiais keliais.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.3 Schedule 2 (3)(b); Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 3(3)(b).

Nacionalinės teisės akto turinys: pavojingų krovinių reglamentų netaikymas tuos krovinius vežant tarp privačių pastatų, kuriuos skiria kelias.

Pastabos: tokia padėtis gali dažnai susiklostyti tada, jeigu kroviniai būtų vežami tarp skirtingose kelio pusėse esančių privačių pastatų. Toks vežimas, atsižvelgiant į įprastą termino reikšmę, nelaikytinas pavojingų krovinių vežimu keliais ir tokiu atveju neturėtų būti taikoma jokia pavojingų krovinių reglamentų nuostata.

RO-LT 15.2

Objektas: atleidimas nuo draudimo vairuotojui arba vairuotojo padėjėjui atidaryti pavojingų krovinių pakuotes, jas vežant iš vietinio paskirstymo sandėlio mažmenininkui arba galutiniam vartotojui, arba iš mažmenininko – galutiniam vartotojui (išskyrus 7 klasės krovinius) (N11).

Nuoroda į direktyvos priedą: 8.3.3.

Direktyvos priedo turinys: draudimas vairuotojui arba vairuotojo padėjėjui atidaryti pavojingų krovinių pakuotes.

Nuoroda į nacionalinės teisės aktą: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.12 (3).

Nacionalinės teisės akto turinys: draudimas atidaryti pakuotes yra apribojamas išlyga „Jeigu tai leidžia transporto priemonės operatorius“.

Pastabos: jeigu būtų suprantamas pažodžiui, draudimas, koks jis suformuluotas priede, keltų didelių sunkumų mažmeniniam paskirstymui.
